

Euroopan unionin virallinen lehti

L 201

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

55. vuosikerta

27. heinäkuuta 2012

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 649/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, vaarallisten kemikaalien viennistä ja tuonnista ⁽¹⁾ 60
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 650/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta 107
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 651/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, eurometallirahojen liikkeeseenlaskusta 135

Oikaisuja

- ★ Oikaistaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1235/2010, annettu 15 päivänä joulukuuta 2010, ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä sekä Euroopan lääkeviraston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 726/2004 ja pitkälle kehitetyssä terapiassa käytettävistä lääkkeistä annetun asetuksen (EY) N:o 1394/2007 muuttamisesta ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevan lääketurvatoiminnan osalta (EUVL L 348, 31.12.2010) 138

Hinta: 7 EUR

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 648/2012,

annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012,

OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopi-
muksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi
säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausun-
non ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Jacques de Larosièren johtama korkean tason ryhmä jul-
kaisi 25 päivänä helmikuuta 2009 komission pyynnöstä
raportin, jossa todettiin, että unionin finanssialan valvon-
takehystä olisi lujitettava, jotta finanssikriisien riski piene-
nisi ja jotta kriisit eivät olisi yhtä vakavia tulevaisuudessa,
ja suositettiin pitkälle meneviä uudistuksia kyseisen alan
valvontarakenteeseen, muun muassa sitä, että olisi luo-
tava unionin finanssivalvojen järjestelmä, joka koostuisi
kolmesta Euroopan valvontaviranomaisesta, joista yksi

edustaisi pankkialaa, yksi vakuutus- ja ammatillista lisä-
eläkealaa ja yksi arvopaperialaa ja markkinoita, sekä pe-
rustettava Euroopan järjestelmäriskineuvosto.

- (2) Komissio antoi 4 päivänä maaliskuuta 2009 tiedonannon
"Elvytys Euroopassa", jossa ehdotetaan finanssipalveluja
koskevan unionin sääntelyjärjestelmän lujittamista. Ko-
missio arvioi 3 päivänä heinäkuuta 2009 antamassaan
tiedonannossa "Tehokkaiden, turvallisten ja vakaiden joh-
dannaismarkkinoiden varmistaminen" johdannaisten roo-
lia finanssikriisissä ja hahmotteli 20 päivänä lokakuuta
2009 antamassaan tiedonannossa "Tehokkaiden, turvallis-
ten ja vakaiden johdannaismarkkinoiden varmistaminen –
tulevat toimet" toimia, joita se aikoo toteuttaa johdannai-
siin liittyvien riskien pienentämiseksi.

- (3) Komissio antoi 23 päivänä syyskuuta 2009 ehdotukset
kolmeksi asetukseksi Euroopan finanssivalvojen järjestel-
män perustamisesta, johon sisältyy kolmen Euroopan val-
vontaviranomaisen perustaminen edistämään unionin
lainsäädännön yhdenmukaista soveltamista ja myötävaik-
uttamaan yhteisten, laadukkaiden sääntely- ja valvontas-
tandardien ja -käytäntöjen luomiseen. Euroopan valvon-
taviranomaiset ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston
asetuksella (EU) N:o 1093/2010 ⁽⁴⁾ perustettu Euroopan
valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen),
jäljempänä 'pankkiviranomainen', Euroopan parlamentin
ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 ⁽⁵⁾ perus-
tettu Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan vakuu-
tus- ja lisäeläkeviranomainen), jäljempänä 'vakuutus- ja
lisäeläkeviranomainen', ja Euroopan parlamentin ja neu-
voston asetuksella (EU) N:o 1095/2010 ⁽⁶⁾ perustettu Eu-
roopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopape-
rimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'arvopaperimarkki-
naviranomainen'. Euroopan valvontaviranomaisilla on
keskeinen rooli pyrittäessä varmistamaan finanssialan va-
kaus. Sen vuoksi on tärkeää varmistaa jatkuvasti, että
niiden toiminnan kehittäminen on poliittisesti tärkeää ja
että ne saavat riittävät resurssit.

⁽¹⁾ EUVL C 57, 23.2.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 54, 19.2.2011, s. 44.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 29. maaliskuuta 2012 (ei
vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 4. hei-
näkuuta 2012.

⁽⁴⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁽⁵⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48.

⁽⁶⁾ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.

- (4) OTC-johdannaisten (over-the-counter derivatives) (OTC-johdannaissopimusten) avoimuudessa on puutteita, koska ne ovat yksityisesti neuvoteltuja sopimuksia ja niitä koskevat tiedot ovat yleensä ainoastaan sopimuspuolten saatavilla. Niillä luodaan monimutkainen keskinäisten sidossuhteiden verkko, joka voi vaikeuttaa niihin liittyvien riskien luonteen ja suuruuden toteamista. Finanssikriisi on osoittanut, että tällaiset ominaisuudet lisäävät epävarmuutta rasittuneessa markkinatilanteessa ja vaarantavat näin ollen rahoitusvakauden. Tässä asetuksessa vahvistetaan edellytykset näiden riskien pienentämiselle ja johdannaissopimusten avoimuuden lisäämiselle.
- (5) G20-maiden johtajat sopivat Pittsburghissa 26 päivänä syyskuuta 2009 pitämässään huippukokouksessa, että kaikki vakioitunut OTC-johdannaissopimukset olisi määritettävä keskusvastapuolella vuoden 2012 loppuun mennessä ja että OTC-johdannaissopimukset olisi ilmoitettava kauppatietorekistereihin. G20-maiden johtajat vahvistivat sitoumuksensa Torontossa kesäkuussa 2010 ja sitoutuivat myös vauhdittamaan sellaisten tehokkaiden toimenpiteiden toteuttamista, joilla parannetaan OTC-johdannaissopimusten avoimuutta ja lakisäätöistä valvontaa kansainvälisesti yhdenmukaisella ja syrjimättömällä tavalla.
- (6) Komissio seuraa tilannetta ja pyrkii varmistamaan, että unionin kansainväliset kumppanit panevat nämä sitoumukset yhdenmukaisesti täytäntöön. Komission olisi toimittava yhteistyössä kolmansien maiden viranomaisten kanssa sellaisten toisiaan tukevien ratkaisujen löytämiseksi, joilla voidaan varmistaa tämän asetuksen ja kolmansien maiden asettamien vaatimusten välinen yhdenmukaisuus ja täten välttää mahdolliset päällekkäisyydet tältä osin. Komission olisi arvopaperimarkkinaviranomaisen avustamana seurattava tässä asetuksessa säädettyjen periaatteiden kansainvälistä soveltamista ja laadittava kertomukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komissio voisi mahdollisten päällekkäisten tai ristiriitaisten vaatimusten välttämiseksi hyväksyä päätöksiä kolmansissa maissa sovellettavien oikeudellisten kehysten sekä valvonta- ja täytäntöönpanokehysten vastaavuudesta, jos tietyt ehdot täyttyvät. Tällaisten päätösten perustana oleva arvio ei saisi estää kolmanteen maahan sijoittautuneen ja arvopaperimarkkinaviranomaisen tunnustaman keskusvastapuolen oikeutta tarjota määrityspalveluja unioniin sijoittautuneille määritysosapuolille tai markkinapaikoille, koska tunnustamista koskevan päätöksen pitäisi olla riippumaton tästä arvioinnista. Vastaavuutta koskeva päätös tai arvio ei vastaavasti saisi estää kolmanteen maahan sijoittautuneen ja arvopaperimarkkinaviranomaisen tunnustaman kauppatietorekisterin oikeutta tarjota palveluja unioniin sijoittautuneille yhteisöille.
- (7) Kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamisen osalta ja niiden kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti, joita unionilla on Maailman kauppajärjestön perustamisopimuksen sekä palvelukaupan yleissopimuksen nojalla, päätöksiä kolmansien maiden oikeusjärjestelmien vastaavuudesta unionin oikeusjärjestelmän kanssa olisi hyväksyttävä vain, jos kolmannen maan oikeusjärjestelmässä säädetään ulkomaisten oikeusjärjestelmien nojalla toimiluvan saaneiden keskusvastapuolten tosiasiallisesta ja vastaavasta tunnustamisjärjestelmästä noudattaen G20-maiden syyskuussa 2009 asettamia yleisiä sääntelytavoitteita ja -vaatimuksia, joilla pyritään parantamaan johdannaismarkkinoiden avoimuutta, vähentämään järjestelmäriskiä ja estämään markkinoiden väärinkäyttö. Tällaista järjestelmää olisi pidettävä vastaavana, jos sillä varmistetaan, että sovellettavien säännösten olennainen vaikutus on samankaltainen unionin vaatimusten kanssa, ja tosiasiallisena, jos kyseisiä sääntöjä sovelletaan johdonmukaisesti.
- (8) Tässä yhteydessä on johdannaismarkkinoiden ominaispiirteet ja keskusvastapuolten toiminta huomioon ottaen asianmukaista ja välttämätöntä tarkastaa, vastaavatko ulkomaiset säännökset tosiasiallisesti G20-maiden kokouksessa asetettuja tavoitteita ja vaatimuksia johdannaismarkkinoiden avoimuuden parantamiseksi, järjestelmäriskin lieventämiseksi ja markkinoiden väärinkäytön estämiseksi. Keskusvastapuolten hyvin erityinen tilanne edellyttää, että kolmansiin maihin liittyvät säännökset on järjestetty niin, että ne toimivat näille markkinarakenteen yhteisöille ominaisten menettelyjen mukaisesti. Tämä toimintatapa ei näin ollen muodosta ennakkotapausta muulle lainsäädännölle.
- (9) Eurooppa-neuvosto tunnusti 2 päivänä joulukuuta 2009 antamissaan päätelmissä, että oli tarpeen parantaa huomattavasti vastapuoliluottoriskin pienentämistä ja että oli tärkeää lisätä johdannaistransaktioiden avoimuutta, tehokkuutta ja eheyttä. Euroopan parlamentti vaati OTC-johdannaissopimusten pakollista määrittystä ja ilmoittamista 15 päivänä kesäkuuta 2010 antamassaan päätöslauselmassa "Johdannaismarkkinoista: tulevat toimet".
- (10) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi toimittava tämän asetuksen soveltamisalalla turvaamalla finanssimarkkinoiden vakaus kriisitilanteissa, varmistamalla, että kansalliset valvontaviranomaiset soveltavat unionin sääntöjä yhdenmukaisesti, sekä ratkaisemalla niiden välisiä erimielisyyksiä. Lisäksi sille on annettu tehtäväksi laatia luonnokset teknisistä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeista, ja sillä on keskeinen rooli toimilupien myöntämisessä keskusvastapuolille ja kauppatietorekistereille sekä näiden valvonnassa.
- (11) Yksi Euroopan keskuspankkijärjestelmän, jäljempänä 'EKPJ', kautta toteutettavista perustehtävistä on edistää maksujärjestelmien moitteetonta toimintaa. Tähän liittyen EKPJ:n jäsenet toteuttavat yleisvalvontaa varmistamalla, että määritys- ja maksujärjestelmät, muun muassa keskusvastapuolet, toimivat tehokkaasti ja vakaasti. EKPJ:n jäsenet osallistuvat näin ollen tiiviisti keskusvastapuolten toimilupien myöntämiseen ja keskusvastapuolten valvontaan, kolmansien maiden keskusvastapuolten tunnustamiseen ja yhteentoimivuusjärjestelyjen hyväksymiseen. Lisäksi ne osallistuvat tiiviisti teknisten sääntelystandardien sekä ohjeiden ja suositusten laatimiseen. Tällä asetuksella ei rajoiteta Euroopan keskuspankin ja kansallisten keskuspankkien velvollisuuksia varmistaa määritys- ja maksujärjestelmien tehokkuus ja vakaus unionissa ja suhteessa

muihin maihin. Näin ollen ja jotta estetään mahdollisesti luomasta kaksi rinnakkaista sääntökokonaisuutta, arvopaperimarkkinaviranomaisen ja EKP:n olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä valmisteltaessa asiaankuuluvia teknisten standardien luonnoksia. Lisäksi Euroopan keskuspankin ja kansallisten keskuspankkien pääsy tietoihin on ratkaisevan tärkeää niiden määritys- ja maksujärjestelmien valvontaan liittyvien tehtävien hoitamisen ja myös liikkeesen laskevan keskuspankin toiminnan kannalta.

(12) Tarvitaan yhdenmukaiset säännöt sellaisia johdannaisopimuksia varten, jotka on lueteltu rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY⁽¹⁾ liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa.

(13) Kannustimet, joilla on pyritty edistämään keskusvastapuolten käyttöä, eivät ole osoittautuneet riittäväksi keinoksi varmistaa, että vakioidut OTC-johdannaisopimukset todella määritetään keskusvastapuolella. Sen vuoksi tarvitaan keskusvastapuolimäärittäjiä koskevia pakollisia vaatimuksia niitä OTC-johdannaisopimuksia varten, jotka keskusvastapuoli voi määrittää.

(14) On todennäköistä, että jäsenvaltiot toteuttavat toisistaan poikkeavia kansallisia toimenpiteitä, jotka voivat luoda esteitä sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle ja haitata markkinatoimijoita ja rahoitusvakautta. Määritysvolvollisuuden yhdenmukaista soveltamista tarvitaan unionissa myös korkeatasoisen sijoittajansuojan varmistamiseksi sekä tasapuolisten toimintaedellytysten luomiseksi markkinatoimijoiden välille.

(15) Sen varmistamiseksi, että määritysvolvollisuus pienentää järjestelmäriskiä, tarvitaan menettelyä, jolla voidaan yksilöidä johdannaislajit, joiden olisi kuuluttava määritysvolvollisuuden piiriin. Menettelyssä olisi otettava huomioon, että kaikkien OTC-johdannaisopimusten, joille on tehty keskusvastapuolimääritys, ei voida katsoa soveltuvan pakolliseen keskusvastapuolimääritykseen.

(16) Tässä asetuksessa vahvistetaan perusteet, joilla määritellään, olisiko eri OTC-johdannaisopimuslajien kuuluttava määritysvolvollisuuden piiriin vai ei. Komission olisi arvopaperimarkkinaviranomaisen laatimien teknisten täytäntöönpanostandardien perusteella päätettävä, onko tiettyyn OTC-johdannaisopimuslajiin sovellettava määritysvolvollisuutta ja mistä alkaen määritysvolvollisuus tulee voimaan, mukaan lukien tarvittaessa määritysvolvollisuuden asteittainen täytäntöönpano sekä sellaisten sopimusten lyhin mahdollinen jäljellä oleva voimassaoloaika, jotka on tehty tai uusittu ennen päivää, jolloin määritysvolvollisuus tulee voimaan tämän asetuksen mukaisesti.

Määritysvolvollisuuden asteittainen käyttöönotto voidaan liittää sellaisiin markkinatoimijatyyppeihin, joiden on noudatettava määritysvolvollisuutta. Päätätessään, mitkä OTC-johdannaisopimuslajit kuuluvat määritysvolvollisuuden piiriin, arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi otettava huomioon sellaisten OTC-johdannaisopimusten erityisluonne, jotka toteutetaan katettujen joukkolainojen liikkeesenlaskijoiden kanssa tai jotka liittyvät vakuudellisiin joukkolainoihin.

(17) Päätätessään, mitkä OTC-johdannaisopimuslajit kuuluvat määritysvolvollisuuden piiriin, arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi myös kiinnitettävä asianmukaista huomiota muihin olennaisiin näkökohtiin, ennen kaikkea asianomaisia OTC-johdannaisopimuslajeja käyttävien vastapuolten keskinäisiin yhteyksiin sekä siihen, miten asia vaikuttaa vastapuoliluottoriskin tasoihin, ja edistettävä tasapuolisia kilpailuolosuhteita sisämarkkinoilla asetuksen (EU) N:o 1095/2010 1 artiklan 5 kohdan d alakohdan mukaisesti.

(18) Jos arvopaperimarkkinaviranomainen on todennut, että jokin OTC-johdannaistuote on vakioitu ja määrityskelpoinen, mutta yksikään keskusvastapuoli ei ole halukas määrittämään kyseistä tuotetta, arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi tutkittava, miksi näin on.

(19) Päätettäessä, mitkä OTC-johdannaisopimuslajit kuuluvat määritysvolvollisuuden piiriin, asiaankuuluvien OTC-johdannaisopimuslajien erityisluonne olisi otettava asianmukaisesti huomioon. Joidenkin OTC-johdannaisopimuslajien transaktioissa merkittävin riski saattaa liittyä toimitusriskiin, johon varaudutaan erillisin rakennejärjestelyin ja jonka perusteella tietyt OTC-johdannaisopimuslajit (kuten valuuttajohdannaiset) erotellaan muihin lajeihin kuuluvista johdannaisista. Keskusvastapuolimääritys vähentää erityisesti vastapuoliluottoriskiä, eikä se aina ole paras mahdollinen ratkaisu toimitusriskin varautumisen kannalta. Tällaisiin sopimuksiin sovellettavan menettelyn olisi perustuttava etenkin alustavaan kansainväliseen lähestymiseen ja asianomaisten rakenteiden vastavuoroiseen tunnustamiseen.

(20) Kun OTC-johdannaisopimuslajin on ilmoitettu kuuluvan määritysvolvollisuuden piiriin, kyseistä volvollisuutta olisi tämän asetuksen yhdenmukaisen ja johdonmukaisen soveltamisen sekä markkinatoimijoiden tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi sovellettava myös kaikkiin asianomaiseen OTC-johdannaisopimuslajiin kuuluviiin sopimuksiin, jotka on tehty arvopaperimarkkinaviranomaisen saaman, keskusvastapuolen määritysvolvollisuutta koskevaa lupaa koskevan ilmoituksen päivänä tai sen jälkeen mutta ennen päivää, jona määritysvolvollisuus tulee voimaan, edellyttäen, että näiden sopimusten jäljellä oleva voimassaoloaika on komission määrittämää lyhintä mahdollista voimassaoloaika pidempi.

⁽¹⁾ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

- (21) Päättyessään, sovelletaanko johonkin OTC-johdannais-sopimuslajiin määrittämisvelvollisuutta, arvopaperimarkkina-viranomaisen olisi pyrittävä järjestelmäriskin vähentämiseen. Tällöin on otettava huomioon sellaiset arviointiin liittyvät tekijät kuten sopimusten sopimuksellisen ja toiminnallisen standardoinnin aste, kyseisen OTC-johdannais-sopimuslajin määrä ja likviditeetti sekä rehellen, luotettavien ja yleisesti hyväksyttyjen hintatietojen saatavuus kyseisen OTC-johdannais-sopimuslajin osalta.
- (22) Jotta OTC-johdannais-sopimus voidaan määrittää, määrittämisvelvollisuuden on koskettava sopimuksen kumpaakin osapuolta tai kummankin osapuolen on annettava suostumuksensa siihen, että sopimus määritetään. Määrittämisvelvollisuutta koskevat vapautukset olisi rajattava tarkasti, koska ne vähentävät kyseisen velvollisuuden toimivuutta ja keskusvastapuolimäärityksen etuja ja voivat johtaa sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöön eri markkinatoimijaryhmien välillä.
- (23) Rahoitusvakauden edistämiseksi unionissa voisi olla tarpeen myös vaatia, että kolmansiin maihin sijoittautuneiden yhteisöjen tekemiin transaktioihin sovelletaan määrittämisvelvollisuutta ja velvollisuutta käyttää riskienpientämistekniikoita, edellyttäen, että asianomaisilla transaktioilla on suora, merkittävä ja ennakoitavissa oleva vaikutus unionissa, tai jos tällaiset vaatimukset ovat tarpeen tai asianmukaisia tämän asetuksen säännösten kiertämisen estämiseksi.
- (24) OTC-johdannais-sopimuksiin, joiden ei katsota soveltuvan keskusvastapuolimääritykseen, sisältyy vastapuoliluottoriski ja toiminnallinen riski, minkä vuoksi olisi vahvistettava säännöt kyseisen riskin hallitsemiseksi. Määrittämisvelvollisuuden piiriin kuuluvilla markkinatoimijoilla olisi vastapuoliluottoriskin lieventämiseksi oltava riskienhallintamenettelyjä, jotka edellyttävät, että vakuudet vaihdetaan oikea-aikaisesti, tarkasti ja asianmukaisesti eroteltuina. Laatiessaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tällaiset riskienhallintamenetelmät, arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi otettava huomioon kansainvälisten standardointielinten ehdotukset muiden kuin keskusvastapuolen määrittämien johdannaisten vakuusvaatimusten osalta. Laatiessaan teknisten sääntelystandardien luonnoksia sellaisten menettelyjen yksilöimiseksi, joiden avulla vakuus voidaan vaihtaa tarkasti ja asianmukaisesti määrittämättömiin kauppoihin liittyvien riskien hallitsemiseksi, arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi otettava asianmukaisesti huomioon esteet, joita katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskijoilla tai katetuilla pooleilla on vakuuksien antamisessa monilla unionin lainkäyttöalueilla. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi otettava huomioon myös se, että etuoikeusasema, joka annetaan katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskijoiden vastapuolille katetun joukkolainan liikkeeseenlaskijan omaisuususeriin nähden, antaa vastaavan suojan vastapuolen luottoriskiltä.
- (25) OTC-johdannais-sopimusten määrittästä ja johdannais-transaktioista ilmoittamista koskevia sääntöjä ja sellaisiin OTC-johdannais-sopimuksiin, joille ei ole tehty keskusvastapuolimääritystä, sovellettavia riskienpientämistekniikoita koskevia sääntöjä olisi sovellettava finanssialalla toimiviin vastapuoliin eli direktiivin 2004/39/EY mukaisesti toimiluvan saaneisiin sijoituspalveluyrityksiin, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY⁽¹⁾ mukaisesti toimiluvan saaneisiin luottolaitoksiin, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 73/239/ETY⁽²⁾ mukaisesti toimiluvan saaneisiin vahinkovakuutusyrityksiin, henkivakuutuksesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/83/EY⁽³⁾ mukaisesti toimiluvan saaneisiin henkivakuutusyrityksiin, jälleenvakuutuksesta 16 päivänä marraskuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/68/EY⁽⁴⁾ mukaisesti toimiluvan saaneisiin jälleenvakuutusyhtiöihin, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 13 päivänä heinäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY⁽⁵⁾ mukaisesti toimiluvan saaneisiin, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin (yhteissijoitusyritykset) ja tilanteen mukaan niiden rahastoyhtiöihin, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/41/EY⁽⁶⁾ määriteltyihin ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoaviin laitoksiin ja vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista 8 päivänä kesäkuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/61/EU⁽⁷⁾ mukaisesti toimiluvan saaneiden tai rekisteröityjen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien hallinnoimiin vaihtoehtoisin sijoitusrahastoihin.
- (26) Eläkejärjestelmiä ylläpitävät yhteisöt, joiden ensisijaisena tarkoituksena on tarjota eläke-etuuksia yleensä elinikäisten maksujen muodossa mutta myös tietyn ajanjakson aikana suoritettavina maksuina tai kertasuorituksena, tyyppillisesti minimoivat käteisvarojensa osuuden tehokkuuden ja vakuutuksenottajien tuoton maksimoimiseksi. Jos tällaisten yhteisöjen edellytetään määrittävän OTC-johdannais-sopimukset keskitetysti, tuloksena olisi näin ollen se, että ne joutuisivat irrottamaan merkittävän osan omaisuususeristään käteisvarallisuudeksi täyttääkseen jatkuvat keskusvastapuolen vakuusvaatimukset. Jotta vältettäisiin tällaisen vaatimuksen todennäköinen haitallinen vaikutus tulevien eläkkeensaajien eläketuloihin, määrittämisvelvoitetta olisi sovellettava eläkejärjestelmiin vasta sitten, kun keskusvastapuolet ovat kehittäneet tähän ongelmaan soveltuvan teknisen ratkaisun siten, että muina kuin käteisvaroina olevia vakuuksia voidaan siirtää vaihtuvina

(1) EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

(2) EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3.

(3) EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1.

(4) EUVL L 323, 9.12.2005, s. 1.

(5) EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32.

(6) EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10.

(7) EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1.

vakuuksina. Tällaisessa teknisessä ratkaisussa olisi otettava huomioon eläkejärjestelmien erityisrooli ja vältettävä olennaisia haittavaikutuksia eläkkeensaajille. Siirtymäkauden aikana OTC-johdannaissopimuksiin, jotka on tehty eläkejärjestelmien vakavaraisuuteen suoraan liittyvien investointiriskien vähentämiseksi, olisi sovellettava ilmoitusvelvollisuuden ohella myös kahdenvälistä vakuuden asettamista koskevia vaatimuksia. Lopullisena tavoitteena on kuitenkin keskusvastapuolimääritys heti, kun se on toteutettavissa ilman haitallisia vaikutuksia.

- (27) On tärkeää varmistaa, että ainoastaan asianmukaiset yhteisöt ja järjestelyt saavat erityiskohtelun ja että eläkejärjestelmien moninaisuus unionissa otetaan huomioon ja että samalla huolehditaan myös kaikkien eläkerahastojen ja muun tyyppisten eläkejärjestelmien tasapuolisista toimintaedellytyksistä. Tilapäistä poikkeusta olisi siksi sovellettava direktiivin 2003/41/EY mukaisesti rekisteriin kirjattuihin ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoaviin laitoksiin, mukaan lukien kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut hyväksytyt yhteisöt, jotka vastaavat tällaisten laitosten hallinnoinnista ja toimivat niiden puolesta, ja kaikki oikeushenkilöt, jotka on perustettu tällaisten laitosten sijoituksia varten ja jotka toimivat ainoastaan ja yksinomaan niiden hyväksi, sekä direktiivin 2003/41/EY 3 artiklassa tarkoitettujen laitosten ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoamista koskevaan liiketoimintaan.
- (28) Tilapäistä poikkeusta olisi sovellettava myös henkivakuutusyritysten ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoamista koskevaan liiketoimintaan edellyttäen, että kaikki vastaavat varallisuuserät ja vastuut pidetään erillään ja niitä hallinnoidaan ja järjestellään erikseen ilman siirtomahdollisuutta. Sitä olisi sovellettava myös kaikkiin muihin toimiluvan saaneisiin ja valvottuihin ainoastaan kansallisesti toimiviin yhteisöihin tai pääosin yhden jäsenvaltion alueella tarjottaviin järjestelyihin ainoastaan siinä tapauksessa, että ne molemmat on tunnustettu kansallisessa oikeudessa ja niiden ensisijaisena tarkoituksena on tarjota eläke-etuuksia. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen olisi tehtävä tässä kappaleessa tarkoitetuista yhteisöistä ja järjestelyistä päätös, ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi, mahdollisten epäsuhtien poistamiseksi ja väärinkäytösten ehkäisemiseksi asiasta olisi saatava arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunto sen jälkeen kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista on kuultu. Tämä voisi kattaa yhteisöt ja järjestelyt, jotka eivät välttämättä liity työnantajan eläkeohjelmaan mutta joiden ensisijaisena tarkoituksena on kuitenkin eläketulojen tarjoaminen, joko pakollisuuden tai vapaaehtoisuuden pohjalta. Esimerkkeinä voitaisiin mainita oikeushenkilöt, jotka ylläpitävät eläkejärjestelmiä rahastointiperiaatteella kansallisen oikeuden mukaisesti, edellyttäen, että ne sijoittavat varovaisuusperiaatteen mukaisesti, sekä henkilöiden itsensä suoraan tekemät eläkejärjestelyt, jotka voivat myös olla henkivakuutuksenantajien tarjoamia. Henkilöiden itsensä suoraan tekemien eläkejärjestelyjen osalta vapautusta ei olisi sovellettava

sellaisiin OTC-johdannaissopimuksiin, jotka liittyvät vakuutuksenantajan muihin henkivakuutus tuotteisiin, joiden ensisijaisena tarkoituksena ei ole eläketulojen tarjoaminen.

Muita esimerkkejä voisivat olla direktiivin 2002/83/EY soveltamisalaan kuuluvien vakuutusyritysten lisäeläkkeiden tarjoamista koskeva liiketoiminta edellyttäen, että kaikki liiketoimintaa vastaavat omaisuuserät sisällytetään erityiseen rekisteriin vakuutusyritysten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 19 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/17/EY ⁽¹⁾ liitteen mukaisesti, samoin kuin työehtosopimuksiin perustuvat vakuutusyritysten ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoamista koskevat järjestelyt. Myös laitoksia, jotka on perustettu korvauksien maksamiseksi eläkejärjestelmien jäsenille maksukyvyttömyystapauksessa, olisi kohdeltava tässä asetuksessa tarkoitettuina eläkejärjestelminä.

- (29) Finanssialalla toimiviin vastapuoliin sovellettavia sääntöjä olisi tarvittaessa sovellettava myös finanssialan ulkopuolisiin vastapuoliin. On tunnettua, että finanssialan ulkopuoliset vastapuolet käyttävät OTC-johdannaissopimuksia suojautuakseen kaupallisilta riskeiltä, jotka liittyvät suoraan niiden liiketoimintaan tai rahoitustoimintaan. Päätettäessä, pitäisikö finanssialan ulkopuolisen vastapuolen kuulua määrätyksvelvollisuuden piiriin, olisi näin ollen otettava huomioon, mihin tarkoitukseen kyseinen finanssialan ulkopuolinen vastapuoli käyttää OTC-johdannaissopimuksia ja kuinka suuria ovat sen kyseisiin välineisiin liittyvät vastuut. Sen takaamiseksi, että finanssialan ulkopuolisilla laitoksilla on mahdollisuus ilmoittaa näkemyksensä määrityskynnyksarvoista, arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi asianomaisia teknisiä standardeja valmistellessaan järjestettävä avoin julkinen kuuleminen ja huolehdittava finanssialan ulkopuolisten laitosten osallistumisesta. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi myös kuultava kaikkia asianomaisia viranomaisia, kuten energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastoa, varmistaakseen sen, että näiden alojen erityispiirteet otetaan kokonaan huomioon. Lisäksi komission olisi viimeistään 17 päivänä elokuuta 2015 arvioitava finanssialan ulkopuolisten yritysten tekemien OTC-johdannaissopimustransaktioiden merkitystä koko järjestelmän kannalta eri aloilla, energia-ala mukaan lukien.
- (30) Päätettäessä, vähentääkö OTC-johdannaissopimus finanssialan ulkopuolisen vastapuolen liiketoimintaan tai rahoitustoimintaan suoraan liittyviä riskejä, kyseisen finanssialan ulkopuolisen vastapuolen yleiset riskeiltä suojautumista ja riskien pienentämistä koskevat strategiat olisi otettava asianmukaisesti huomioon. Erityisesti olisi tarkasteltava, soveltuuko OTC-johdannaissopimus taloudelliselta kannalta katsoen finanssialan ulkopuolisen

⁽¹⁾ EYVL L 110, 20.4.2001, s. 28.

vastapuolen toiminnan ja hallinnon riskien vähentämiseen, jos riskit liittyvät korkokantojen, valuuttakurssien, inflaatioasteen tai hyödykkeiden hintojen vaihteluihin.

- (31) Finanssialan ulkopuolisten vastapuolten määrityskynnyksen arvo on erittäin merkittävä seikka kaikkien finanssialan ulkopuolisten vastapuolten kannalta. Kynnyksarvoja vahvistettaessa olisi otettava huomioon vastapuolen yhteenlaskettujen nettomäärien positioiden ja vastuiden merkitys järjestelmän kannalta OTC-johdannaisopimuslajeittain. Samalla olisi pyrittävä asianmukaisin toimin tunnistamaan riskien pienentämisen menetelmät, joita finanssialan ulkopuoliset vastapuolet käyttävät normaalin liiketoimintansa yhteydessä.
- (32) EKP:n jäsenet ja muut jäsenvaltioiden elimet, joiden tehtävänä on hoitaa vastaavia tehtäviä, muut unionin julkiset elimet, joiden tehtävänä on hoitaa julkista velkaa tai jotka osallistuvat kyseisen velan hoitoon, sekä Kansainvälinen järjestelypankki olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, jotta ei rajoitettaisi niiden toimivaltaa niiden suorittaessa yhteisen edun mukaisia tehtäviään.
- (33) Koska kaikki määrityselvöllisyyden piiriin kuuluvat markkinatoimijat eivät voi tulla keskusvastapuolen määritysosapuoliksi, niillä olisi oltava mahdollisuus päästä keskusvastapuolten asiakkaiksi tai epäsuoriksi asiakkaiksi tietyin ehdoin.
- (34) Määrityselvöllisyyden käyttöönotto sekä menettely, jolla vahvistetaan, mitä keskusvastapuolia voidaan käyttää tätä selvollisuutta sovellettaessa, voivat yhdessä johtaa tahattomiin kilpailun vääristymiin OTC-johdannaismarkkinoilla. Keskusvastapuoli voisi esimerkiksi kieltäytyä määrittämästä tietyillä markkinapaikoilla tehtyjä transaktioita siitä syystä, että se on kilpailevan markkinapaikan omistuksessa. Tällaisten syrjivien käytäntöjen välttämiseksi keskusvastapuolten olisi suostuttava määrittämään eri markkinapaikoissa tehdyt transaktiot, jos kyseisissä markkinapaikoissa noudatetaan keskusvastapuolen vahvistamia toiminnallisia ja teknisiä vaatimuksia, viittaamatta sopimusasiakirjoihin, joiden pohjalta osapuolet ovat tehneet asianomaisen OTC-johdannaistransaktion, edellyttäen että nämä asiakirjat ovat markkinastandardien mukaisia. Markkinapaikkojen olisi myös toimitettava keskusvastapuolille kauppätietoja avoimelta ja syrjimättömältä pohjalta. Keskusvastapuolen pääsyn markkinapaikkaan olisi mahdollistettava järjestelyt, joissa useammat keskusvastapuolet käyttävät saman markkinapaikan kauppätietoja. Tämä ei kuitenkaan saisi johtaa yhteentoimivuuteen johdannaisen määrityksessä eikä likviditeetin pirstoutumiseen.
- (35) Tämä asetus ei saa estää markkinapaikkojen ja keskusvastapuolten välistä tasapuolista ja avointa pääsyä sisämarkkinoilla edellyttäen, että tässä asetuksessa säädetty ehdot

täyttyvät ja että noudatetaan arvopaperimarkkinaviranomaisen kehittämiä ja komission hyväksymiä teknisiä sääntelystandardeja. Komission olisi jatkettava OTC-markkinoiden kehityksen tiivistä seurantaa ja ryhdyttävä tarvittaessa toimiin estääkseen kilpailun vääristymät sisämarkkinoilla, jotta finanssimarkkinoilla voitaisiin taata yhtäläiset toimintaedellytykset.

- (36) Tiettyihin rahoituspalvelujen ja johdannaisopimuskaupan alueisiin voi liittyä myös kaupallisia oikeuksia sekä teollisia tekijänoikeuksia. Jos tällaiset omaisuuteen kohdistuvat oikeudet liittyvät tuotteisiin tai palveluihin, joista on tullut alan standardeja tai jotka vaikuttavat niihin, käyttöoikeuksia olisi tarjottava oikeasuhteisin, kohtuullisin, oikeudenmukaisin ja syrjimättömin ehdoin.
- (37) Tarvitaan luotettavia tietoja, jotta voidaan yksilöidä OTC-johdannaisopimuslajit, joiden olisi kuuluttava määrityselvöllisyyden piiriin, sekä kynnyksarvot ja järjestelmän kannalta merkitykselliset finanssialan ulkopuoliset vastapuolet. Näin ollen sääntelytarkoituksia varten on tärkeää, että johdannaisiin liittyviä tietoja koskevat ilmoitusvaatimukset vahvistetaan unionin tasolla. Lisäksi tarvitaan mahdollisimman kattava takautuva ilmoitusvelvollisuus, joka koskee sekä finanssialalla toimivia vastapuolia että finanssialan ulkopuolisia vastapuolia vertailutietojen toimittamiseksi myös arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.
- (38) Konsernin sisäinen transaktio on kahden sellaisen yrityksen välinen transaktio, jotka sisältyvät kokonaisuudessaan samaan konsolidointiin ja joihin sovelletaan asianmukaisia keskitettyjä riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjä. Ne kuuluvat direktiivin 2006/48/EY 80 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun samaan laitosten suojajärjestelmään tai, jos kyse on mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista samaan keskusyhteisöön kuuluvista luottolaitoksista, ne molemmat ovat luottolaitoksia tai toinen on luottolaitos ja toinen on keskusyhteisö. OTC-johdannaisopimuksia voidaan tunnustaa finanssialalla toimivien konsernien tai finanssialan ulkopuolisten konsernien sisällä samoin kuin sekä finanssialalla toimivista yrityksistä että finanssialan ulkopuolisista yrityksistä koostuvien konsernien sisällä, ja jos tällaista sopimusta pidetään konsernin sisäisenä transaktiona yhden vastapuolen suhteen, sitä olisi pidettävä konsernin sisäisenä transaktiona myös kyseisen sopimuksen toisen vastapuolen suhteen. Konsernin sisäiset transaktiot saattavat olla tarpeen riskien yhdistämiseksi konsernirakenteen sisällä, ja konsernin sisäiset riskit ovat siksi erityisiä. Koska näiden transaktioiden sisällyttäminen määrityselvöllisyyden piiriin saattaa rajoittaa näiden konsernin sisäisten riskienhallintaprosessien tehokkuutta, konsernin sisäisiä transaktioita koskeva vapautus määrityselvöllisyydestä saattaa olla hyödyllinen edellyttäen, että tämä vapautus ei lisää järjestelmäriskiä. Siksi tällaisissa transaktioissa

keskusvastapuolimääritys olisi korvattava riittävällä vakuuksien vaihdolla, jos tämä on asianmukaista konsernin sisäisen vastapuoliriskin vähentämiseksi.

(39) Jotkin konsernin sisäiset transaktiot voitaisiin kuitenkin vapauttaa vakuuden asettamisvelvollisuudesta – joissakin tapauksissa toimivaltaisten viranomaisten päätöksen perusteella – edellyttäen, että niiden riskienhallintamenetelyt ovat riittävän luotettavia, vahvoja ja johdannaistransaktioiden monimutkaisuutta vastaavia ja että vastapuolten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole esteitä. Nämä perusteet sekä menetelyt, joita vastapuolten ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava vapautuksia soveltaessaan, olisi selvennettävä Euroopan valvontaviranomaisten perustamisesta annettujen asianomaisten asetusten mukaisesti hyväksytyissä teknisissä sääntelystandardeissa. Ennen tällaisten teknisten sääntelystandardien luonnosten laatimista Euroopan valvontaviranomaisten olisi tehtävä vaikutustenarviointi niiden mahdollisista vaikutuksista sisämarkkinoihin ja finanssimarkkinatoimijoihin sekä erityisesti asianomaisiin toimiin ja asianomaisten konsernien rakenteeseen. Konsernin sisäisissä transaktioissa vaihdettuihin vakuuksiin ja vapauttamisperusteisiin sovellettavissa kaikissa teknisissä standardeissa olisi otettava huomioon näiden transaktioiden vallitsevat erityispiirteet sekä olemassa olevat eroavaisuudet finanssialan ulkopuolisten vastapuolten ja finanssialalla toimivien vastapuolten välillä sekä niiden johdannaisten käyttöön liittyvät tarkoitukset ja menetelmät.

(40) Vastapuolet voitaisiin mahdollisesti sisällyttää samaan konsolidointiin ainakin silloin, kun molemmat niistä sisällytetään konsolidointiin neuvoston direktiiviin 83/349/ETY⁽¹⁾ mukaisesti tai noudattaen kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja, jotka hyväksytään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002⁽²⁾ mukaisesti, tai kun kyse on konsernista, jonka emoyrityksellä on päätoimipaikka kolmannessa maassa, noudattaen yleisesti hyväksyttyjä kolmannen maan tilinpäätösstandardeja, joiden katsotaan vastaavan kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja komission asetuksen (EY) N:o 1569/2007⁽³⁾ mukaisesti (tai kolmannen maan tilinpäätösstandardeja, joiden käyttö on sallittua asetuksen (EY) N:o 1569/2007 4 artiklan mukaisesti), tai kun ne molemmat kuuluvat saman konsolidoidun valvonnan alaisuuteen direktiivin 2006/48/EY tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY⁽⁴⁾ mukaisesti, tai kun kyse on konsernista, jonka emoyrityksellä on

päätoimipaikka kolmannessa maassa, saman kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen konsolidoidun valvonnan alaisuuteen, jonka todetaan vastaavan valvontaa, jota koskevat direktiivin 2006/48/EY 143 artiklassa tai direktiivin 2006/49/EY 2 artiklassa säädetyt periaatteet.

(41) On tärkeää, että markkinatoimijat ilmoittavat kaikki tiedot johdannaissopimuksista, jotka ne ovat ilmoittaneet kauppätietorekistereihin. Tällöin johdannaismarkkinoiden riskejä koskevat tiedot tallennetaan keskitetysti, ja ne ovat helposti esimerkiksi arvopaperimarkkinaviranomaisen, asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten, Euroopan järjestelmäriskikomitean, jäljempänä 'järjestelmäriskikomitea', ja EKP:n asianomaisten keskuspankkien saatavilla.

(42) Kauppätietorekisteripalvelujen tarjoamiselle ovat ominaisia mittakaavaedut, jotka saattavat vaikeuttaa kilpailua tällä nimenomaisella alalla. Samanaikaisesti laajojen ilmoitusvelvollisuuksien asettaminen markkinatoimijoille saattaa lisätä kauppätietorekistereiden ylläpitämien tietojen arvoa myös kolmansille osapuolille, jotka tarjoavat oheispalveluja, kuten kauppajen vahvistamista, kauppajen täsmäytystä, luottovastuutapahtumapalvelua, salkkujen täsmäytyspalveluja tai salkkujen tiivistämispalveluja. On aiheellista varmistaa, että selvitystoimialan tasapuolisia toimintaedellytyksiä yleensä ei heikennetä kauppätietorekisteripalvelujen tarjoamisen alalla mahdollisella luonnollisella monopolilla. Siksi kauppätietorekisterit olisi velvoitettava antamaan pääsy tietorekisterin tietoihin oikeudenmukaisin, kohtuullisin ja syrjimättömin ehdoin, jollei tarvittavista tietosuojaa koskevista varotoimista muuta johdu.

(43) Kauppätietorekistereihin olisi ilmoitettava sekä keskusvastapuolen määrittämät johdannaissopimukset että ne johdannaissopimukset, joita se ei ole määrittänyt, jotta markkinoista saataisiin kokonaiskuva ja jotta voitaisiin arvioida järjestelmäriskiä.

(44) Euroopan valvontaviranomaisille olisi annettava riittävät resurssit niille tässä asetuksessa annettavien tehtävien tehokasta suorittamista varten.

(45) Vastapuolten ja keskusvastapuolten, jotka tekevät tai päättävät johdannaissopimuksen tai muuttavat johdannaissopimusta, olisi varmistettava, että kyseistä sopimusta koskevat tiedot ilmoitetaan kauppätietorekisteriin. Niiden pitäisi voida siirtää sopimuksesta ilmoittaminen jollekin muulle yhteisölle. Yhteisö tai sen työntekijät, jotka ilmoittavat tämän asetuksen mukaisesti kaikki johdannaissopimusta koskevat tiedot kauppätietorekisteriin toisen vastapuolen puolesta, eivät saisi rikkoa mahdollisia tietojen ilmaisemista koskevia rajoituksia. Laatiessaan tietojen ilmoittamiseen liittyviä teknisten sääntelystandardien luonnoksia arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi otettava huomioon edistys erityisen sopimustunnisteen kehittämisessä sekä direktiivin 2004/39/EY täytäntöönpanosta

⁽¹⁾ Seitsemäs neuvoston direktiivi 83/349/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1983, perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1606/2002, annettu 19 päivänä heinäkuuta 2002, kansainvälisten tilinpäätösstandardien soveltamisesta (EYVL L 243, 11.9.2002, s. 1).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 1569/2007, annettu 21 päivänä joulukuuta 2007, menetelmästä kolmansien maiden arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden soveltamien tilinpäätösstandardien vastaavuuden määrittämiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2003/71/EY ja 2004/109/EY nojalla (EUVL L 340, 22.12.2007, s. 66).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/49/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävytydestä (EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201).

annetun komission asetuksen (EY) N:o 1287/2006 ⁽¹⁾ liitteessä I olevassa taulukossa 1 oleva luettelo ilmoitettavista tiedoista, ja sen olisi kuuluttava muita toimivaltaisia viranomaisia, kuten energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirastoa.

- (46) Jäsenvaltioiden olisi seuraamusjärjestelmien lujittamista finanssipalvelujen alalla koskevassa komission tiedonannossa vahvistetut periaatteet ja tämän tiedonannon perusteella hyväksytyt unionin säädökset huomioon ottaen vahvistettava säännöt, joita sovelletaan tämän asetuksen rikkomisen johdosta määrättäviin seuraamuksiin. Pannesaan näitä seuraamuksia täytäntöön jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että kyseisten sääntöjen tehokkuutta ei vähennetä. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Niiden olisi perustuttava arvopaperimarkkinaviranomaisen antamiin ohjeisiin, joilla edistetään finanssialan seuraamusjärjestelmien lähentymistä ja johdonmukaisuutta eri toimialojen välillä. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että määrätyistä seuraamuksista ilmoitetaan tarvittaessa julkisesti ja että nykyisten sääntöjen tehokkuutta koskevia arviointikertomuksia julkaistaan säännöllisin väliajoin.
- (47) Keskusvastapuoli saattaa tämän asetuksen mukaisesti olla sijoittautunut mihin tahansa jäsenvaltioon. Mitään jäsenvaltiota tai jäsenvaltioiden ryhmää ei saisi suoraan tai välillisesti syrjiä määrittämis- ja valvontajärjestelmien paikkana. Millään tämän asetuksen säännöksellä ei saisi yrittää rajoittaa tai estää yhdellä lainkäyttöalueella toimivan keskusvastapuolen mahdollisuutta määrittää toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan valuutan määräinen tuote.
- (48) Keskusvastapuolelle myönnettävän toimiluvan ehdoksi olisi asetettava vähimmäismäärä alkupääomaa. Keskusvastapuolen pääoman, jakamaton voitto ja rahastot mukaan lukien, olisi oltava jatkuvasti oikeassa suhteessa keskusvastapuolen toiminnasta johtuviin riskeihin sen varmistamiseksi, että keskusvastapuolella on riittävästi pääomaa luotto-, vastapuoli- ja markkinariskien, toiminnallisten ja oikeudellisten riskien sekä yritysrisikien varalta siltä osin kuin niitä ei ole katettu erityisillä taloudellisilla resursseilla ja että se voi tarvittaessa likvidoida tai järjestää toimintansa uudelleen hallitulla tavalla.
- (49) Koska tällä asetuksella otetaan käyttöön sääntelytarkoituksia varten lakisääteinen velvollisuus määrittää kaupat erityisissä keskusvastapuolissa, on olennaisen tärkeää varmistaa, että kyseiset keskusvastapuolet ovat luotettavia ja vakaita ja että ne jatkuvasti noudattavat tässä asetuksessa vahvistettuja tiukkoja organisaatio-, liiketoiminta- ja vakavaraisuusvaatimuksia. Tämän asetuksen yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi vaatimuksia olisi sovellettava kaikkien sellaisten rahoitusvälineiden määrittämiseen, joita keskusvastapuolet käsittelevät.
- (50) Sen vuoksi olisi varmistettava sääntely- ja yhdenmukaistamistarkoituksia varten, että vastapuolet käyttävät ai-noastaan sellaisia keskusvastapuolia, jotka noudattavat tässä asetuksessa vahvistettuja vaatimuksia. Nämä vaatimukset eivät saisi estää jäsenvaltioita hyväksymästä lisävaatimuksia tai jatkamasta niiden soveltamista niiden alueelle sijoittautuneiden keskusvastapuolten osalta, mukaan lukien direktiivin 2006/48/EY mukaiset tietyt toimilupaa koskevat vaatimukset. Tällaisten lisävaatimusten asettaminen ei kuitenkaan saisi vaikuttaa tämän asetuksen mukaisesti muissa jäsenvaltioissa toimiluvan saaneiden tai tunnustettujen keskusvastapuolten oikeuteen tarjota määrittämis- ja valvontajärjestelmien käyttöönottamaan jäsenvaltio-oon sijoittautuneille määrittämisosapuolille ja näiden asiakkaille, koska näihin keskusvastapuoliin ei sovelleta kyseisiä lisävaatimuksia eikä niiden tarvitse niitä täyttää. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi 30 päivään syyskuuta 2014 mennessä laadittava kertomus vaikutuksesta, joka on lisävaatimusten soveltamisella jäsenvaltioissa.
- (51) Keskusvastapuolten toimilupia ja valvontaa koskevat suorat säännöt ovat keskeinen seuraus OTC-johdannaisopimuksia koskevasta määrittämisvelvollisuudesta. Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi edelleen oltava vastuu kaikista keskusvastapuolten toimilupiin ja valvontaan liittyvistä näkökohdista, muun muassa sen varmistamisesta, että toimilupaa hakeva keskusvastapuoli noudattaa tätä asetusta sekä selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19 päivänä touko-kuuta 1998 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 98/26/EY ⁽²⁾, koska kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on edelleen parhaat edellytykset tutkia, miten keskusvastapuolet harjoittavat päivittäistä toimintaansa, sekä tehdä säännöllisiä tarkastuksia ja ryhtyä tarvittaessa toimenpiteisiin.
- (52) Jos keskusvastapuolta uhkaa maksukyvyttömyys, finanssipoliittinen vastuu saattaa olla pääasiallisesti sillä jäsenvaltiolla, johon asianomainen keskusvastapuoli on sijoittautunut. Sen vuoksi toimiluvan myöntämisen keskusvastapuolelle ja keskusvastapuolen valvonnan olisi kuuluttava kyseisen jäsenvaltion asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle. Koska keskusvastapuolen määrittämisosapuolet voivat kuitenkin olla sijoittautuneita eri jäsenvaltioihin ja koska ne ovat ensimmäisiä, joihin keskusvastapuolen maksukyvyttömyys vaikuttaa, on välttämätöntä, että kaikki asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset ja arvopaperimarkkinaviranomaisen osallistuvat lupa- ja valvontamenettelyyn. Näin vältetään toisistaan poikkeavat kansalliset toimenpiteet tai käytännöt sekä sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa haittaavat esteet. Yhdenkään valvontakollegion jäsenen ehdotukset tai toimintatavat eivät myöskään saisi olla sellaisia, että niillä syrjitään suoraan tai välillisesti jotakin jäsenvaltiota tai jäsenvaltioiden ryhmää missä hyvänsä valuutassa suoritettavien määrittämis- ja valvontajärjestelmien suorituspaikkana. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi oltava osallistujana kaikissa kollegioissa, jotta varmistetaan tämän asetuksen johdonmukainen ja moitteeton soveltaminen. Arvopaperimarkkinaviranomaisen

⁽¹⁾ EUVL L 241, 2.9.2006, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

olisi otettava asianomaisten jäsenvaltioiden muita toimivaltaisia viranomaisia mukaan suositusten ja päätösten valmisteluun.

- (53) Kun otetaan huomioon kollegioiden tehtävä, on tärkeää, että kaikki asianomaiset toimivaltaiset viranomaiset sekä EKPJ:n jäsenet osallistuvat niiden toimintaan. Kollegion olisi koostuttava paitsi keskusvastapuolta valvovista toimivaltaisista viranomaisista myös sellaisten yhteisöjen valvojista, joihin asianomaisten keskusvastapuolen toimet voivat vaikuttaa ja joita ovat valitut määritysosapuolet, markkinapaikat, yhteentoimivat keskusvastapuolet ja arvopaperikeskukset. EKPJ:n jäsenistä kollegioon olisi voitava osallistua keskusvastapuolen ja yhteentoimivien keskusvastapuolten valvonnasta vastaavien jäsenten sekä niiden jäsenten, jotka vastaavat niiden valuuttojen liikkeenlaskusta, joissa keskusvastapuolen määrittämät rahoitusvälineet on laskettu liikkeeseen. Koska valvottuja yhteisöjä sijoittautuisi vain osaan niistä jäsenvaltioista, joissa keskusvastapuoli toimii, yksi toimivaltainen viranomainen tai EKPJ:n jäsen voisi vastata joidenkin edellä mainittujen yhteisöjen valvonnasta. Kaikkien kollegion jäsenten sujuvan yhteistyön varmistamiseksi olisi otettava käyttöön asianmukaiset menettelyt ja mekanismit.
- (54) Koska kollegion perustamisen ja toiminnan oletetaan perustuvan sen kaikkien jäsenten väliseen kirjalliseen sopimukseen, niille on asian arkaluonteisuus huomioon ottaen asianmukaista antaa toimivalta määrittää kollegion päätöksentekomenettelyt. Yksityiskohtaisista äänestys-säännöistä olisi sen vuoksi sovittava kollegion kaikkien jäsenten välisellä kirjallisella sopimuksella. Kaikkien asiaan kuuluvien markkinatoimijoiden ja jäsenvaltioiden etujen huomioimiseksi tasapainoisella tavalla kollegion olisi kuitenkin äänestettävä sen yleisen periaatteen mukaisesti, että kullakin jäsenellä on yksi ääni sen tämän asetuksen mukaisesti suorittamien toimintojen määrästä riippumatta. Korkeintaan 12-jäsenisessä kollegiossa enintään kahden samaan jäsenvaltioon kuuluvan kollegion jäsenen olisi voitava äänestää, ja kullakin äänestävällä jäsenellä olisi oltava yksi ääni. Yli 12 jäsentä käsittävissä kollegioissa enintään kolmen samaan jäsenvaltioon kuuluvan kollegion jäsenen olisi voitava äänestää, ja kullakin äänestävällä jäsenellä olisi oltava yksi ääni.
- (55) Keskusvastapuolten hyvin erityinen tilanne edellyttää, että kollegiot organisoidaan ja ne toimivat keskusvastapuolten valvonnalle ominaisten menettelyjen mukaisesti.
- (56) Tämän asetuksen mukaiset menettelyt eivät muodosta ennakkotapausta finanssimarkkinoiden rakenteiden valvonnasta ja yleisvalvonnasta annettavalle muulle lainsäädännölle etenkin niiden äänestysmenettelyjen osalta, jotka koskevat asian saattamista arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi.
- (57) Keskusvastapuolelle ei olisi myönnettävä toimilupaa siinä tapauksessa, että kaikki kollegion jäsenet keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisia viranomaisia

lukuun ottamatta antavat keskinäisestä sopimuksesta yhteisen lausunnon siitä, että keskusvastapuolelle ei olisi myönnettävä toimilupaa. Jos kuitenkin kollegion riittävä enemmistö on esittänyt kielteisen lausunnon ja jokin asianomaisista toimivaltaisista viranomaisista on kollegion kahden kolmasosan kannattamana saattanut asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi, keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen olisi lykättävä toimilupapäätöstään ja odotettava arvopaperimarkkinaviranomaisen mahdollista päätöstä, joka koskee keskusvastapuolen yhdenmukaisuutta unionin oikeuden kanssa. Keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen olisi tehtävä oma päätöksensä arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen mukaisesti. Kun kaikki kollegion jäsenet keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion viranomaisia lukuun ottamatta antavat keskinäisestä sopimuksesta yhteisen lausunnon siitä, että vaatimukset eivät niiden mielestä täyty ja että keskusvastapuolelle ei pitäisi myöntää toimilupaa, keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen olisi voitava saattaa asia arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi, jotta tämä päättää yhdenmukaisuudesta unionin oikeuden kanssa.

- (58) On tarpeen tehostaa säännöksiä, jotka koskevat toimivaltainen viranomaisten, arvopaperimarkkinaviranomaisen ja muiden asianomaisten viranomaisten välistä tietojenvaihtoa, sekä vahvistaa niiden keskinäisiä avunanto- ja yhteistyövelvoitteita. Näiden viranomaisten olisi rajatylittävän toiminnan lisääntymisen vuoksi annettava toisilleen tehtäviensä hoitamiseen tarvittavat tiedot, jotta ne voivat varmistaa tämän asetuksen tehokkaan täytäntöönpanon myös silloin, kun säännösten rikkominen tai epäily niiden rikkomisesta saattaa koskea kahden tai useamman jäsenvaltion viranomaisia. Tietojenvaihdon edellytyksenä on ehdoton salassapitovelvollisuus. OTC-johdannaissopimusten laajan vaikutuksen vuoksi on olennaisen tärkeää, että muilla asianomaisilla viranomaisilla, kuten veroviranomaisilla ja energia-alan sääntelyviranomaisilla, on pääsy tietoihin, joita ne tarvitsevat tehtäviensä hoitamiseen.
- (59) Finanssimarkkinoiden globaalin luonteen vuoksi arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi oltava suoraan vastuussa kolmansiin maihin sijoittautuneiden keskusvastapuolten tunnustamisesta ja näin ollen myös siitä, että ne saavat luvan tarjota määrityspalveluja unionissa, jos komissio on tunnustanut kyseisen kolmannen maan oikeudellisen kehyksen ja valvontakehyksen vastaavan unionin kehystä ja jos tietyt muut edellytykset täyttyvät. Siksi arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi tunnustettava kolmanteen maahan sijoittautunut keskusvastapuoli, joka tarjoaa määrityspalveluja unioniin sijoittautuneille määritysosapuolille tai markkinapaikoille. Arvopaperimarkkinaviranomaisen ei kuitenkaan tarvitsisi tunnustaa sellaista kolmannen maan keskusvastapuolta, joka tarjoaa palveluja unioniin sijoittautuneille asiakkaille kolmanteen maahan sijoittautuneen määritysosapuolen välityksellä, jottei haitattaisi rajatylittävän sijoitustenhallinnointitoiminnan kehittymistä unionissa. Unionin tärkeimpien kansainvälisten kumppaneidensa kanssa tekemät sopimukset ovat tältä osin erityisen tärkeitä maailmanlaajuisesti tasapuolisten toimintaedellytysten ja rahoitusvakauden varmistamiseksi.

- (60) Eurooppa-neuvosto katsoi 16 päivänä syyskuuta 2010, että unionin on ajettava etujaan ja edistettävä arvoaan entistä vakuuttavammin ja vastavuoroisuuden hengessä ja kaikkia osapuolia hyödyttäen unionin ulkosuhteissa sekä toteutettava toimia muun muassa parantaakseen eurooppalaisten yritysten pääsyä markkinoille ja syventääkseen sääntely-yhteistyötä merkittävien kauppakumppanien kanssa.
- (61) Keskusvastapuolella olisi sen omistusrakenteista riippumatta oltava vahvat päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt, hyvämaineinen ylin johto sekä riippumattomia jäseniä hallituksessaan. Vähintään kolmanneksen sen hallituksen jäsenistä ja vähintään kahden jäsenen olisi oltava riippumattomia. Erilaiset päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt ja omistusrakenteet voivat kuitenkin vaikuttaa keskusvastapuolen halukkuuteen tai kykyyn määrittää tiettyjä tuotteita. Sen vuoksi on asianmukaista, että hallituksen riippumattomat jäsenet ja keskusvastapuolen perustama riskinarviointikomitea käsittelevät keskusvastapuolen mahdolliset sisäiset eturistiriidat. Koska keskusvastapuolen tekemät päätökset voivat vaikuttaa määrittämisosapuoliin ja asiakkaisiin, näiden on oltava asianmukaisesti edustettuina.
- (62) Keskusvastapuoli voi ulkoistaa toimintoja. Keskusvastapuolen riskinarviointikomitean olisi annettava tällaiseen toimintojen ulkoistamiseen liittyviä neuvoja. Riskienhallintaan liittyviä tärkeimpiä toimia ei saisi ulkoistaa ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa.
- (63) Keskusvastapuoleen liittyvien osapuolivaatimusten olisi oltava avoimia, oikeasuhteisia ja syrjimättömiä, ja niissä olisi sallittava etäosallistuminen siinä määrin kuin se ei altista keskusvastapuolta lisäriskeille.
- (64) Sellaisten määrittämisosapuolten asiakkaille, jotka määrittävät OTC-johdannaisopimuksensa keskusvastapuolissa, olisi annettava kattava suoja. Suojan todellinen kattavuus riippuu asiakkaiden valitsemasta omaisuuserien erottelun tasosta. Välittäjien olisi eroteltava omaisuuseränsä asiakkaidensa omaisuuseristä. Sen vuoksi keskusvastapuolten olisi ylläpidettävä ajantasaisia tietoja, jotka ovat helposti tunnistettavissa, jotta helpotetaan maksukyvyttömän määrittämisosapuolen asiakkaiden omaisuuserien ja positioiden siirtämistä maksukykyiselle määrittämisosapuolelle tai tapauksen mukaan asiakkaiden positioiden hallittua likviditeettiä ja vakuuden ylijäämän palauttamista asiakkaille. Tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten, jotka koskevat asiakkaiden omaisuuserien ja positioiden erottelua ja siirrettävyyttä, olisi siksi oltava ensisijaisia suhteessa niiden kanssa ristiriidassa oleviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin, jotka estävät osapuolia noudattamasta kyseisiä vaatimuksia.
- (65) Keskusvastapuolella olisi oltava vakaa riskienhallintajärjestelmä luottoriskien, likviditeettiriskien sekä toiminnallisten ja muiden riskien hallitsemiseksi, mukaan luettuina riskit, joita sillä on tai joita se aiheuttaa muille yhteisöille keskinäisten sidossuhteiden vuoksi. Keskusvastapuolella olisi oltava käytössään asianmukaiset menettelyt ja mekanismit, jotta se voi käsitellä määritysosapuolen maksukyvyttömyyttä. Maksukyvyttömyyden leviämiskäytännön saattamiseksi mahdollisimman vähäiseksi keskusvastapuolella olisi oltava tiukat osapuolivaatimukset, sen olisi kerättävä asianmukaiset alkuvakuudet sekä ylläpidettävä maksukyvyttömyysrahastoa ja muita rahoitusvaroja mahdollisten tappioiden kattamiseksi. Sen varmistamiseksi, että keskusvastapuolella on jatkuvasti riittävät varat, sen olisi määritettävä vähimmäisrahamaara, jota pienempi maksukyvyttömyysrahasto ei yleensä saa olla. Tämä ei kuitenkaan saisi rajoittaa keskusvastapuolen mahdollisuutta käyttää tätä maksukyvyttömyysrahastoa kokonaan määritysosapuolen maksukyvyttömyyden aiheuttamien tappioiden kattamiseen.
- (66) Vakaata riskienhallintajärjestelmää määriteltessään keskusvastapuolen olisi otettava huomioon mahdolliset riskinsä ja taloudelliset vaikutukset määritysosapuolten ja niiden asiakkaiden kannalta. Vaikka keskusvastapuolen ensisijaisena tavoitteena olisi oltava erittäin vahvan riskienhallintajärjestelmän kehittäminen, se voi mukauttaa piirteitään määritysosapuolten asiakkaiden erityistoimintojen ja riskiprofiilien mukaan ja tarvittaessa ottaa huomioon arvopaperimarkkinaviranomaisen kehittämissä teknisissä sääntelystandardeissa yksilöidyt perusteet ja sisällyttää vakuudeksi hyväksyttävien erittäin likvidien omaisuuserien joukkoon ainakin käteisvaroja, valtioiden liikkeeseenlaskemia joukkovelkakirjoja, direktiivin 2006/48/EY mukaisia katettuja joukkolainoja asianmukaisin aliarvostuksin, jonkin EKP:n jäsenen myöntämiä heti vaadittaessa maksettavia takauksia, liikepankkitaakauksia tiukoin ehdoin, jotka liittyvät etenkin takaajan luottokelpoisuuteen, ja takaajan pääomasidoksia keskusvastapuolen määritysosapuolten kanssa. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi katsoa vakuudeksi hyväksyttäväksi omaisuuseräksi myös kullaan. Keskusvastapuolten olisi voitava hyväksyä kaupallisia pankkitakauksia määritysosapuolena toimivilta finanssialan ulkopuolisilta vastapuolilta tiukoin riskienhallintaehdoin.
- (67) Keskusvastapuolilla olisi oltava riittävän vahvat riskienhallintastrategiat, jotta voidaan välttää veronmaksajille aiheutuvat riskit.
- (68) Vakuuspyynnöillä ja aliarvostuksilla voi olla myötäsyklisiä vaikutuksia. Sen vuoksi keskusvastapuolten, toimivaltaisten viranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi toteutettava toimenpiteitä keskusvastapuolten riskienhallintakäytännöissä mahdollisesti esiintyvien myötäsyklisten vaikutusten estämiseksi ja hallitsemiseksi, edellyttäen, että toimenpiteet eivät vaikuta haitallisesti keskusvastapuolten vakauteen ja taloudelliseen turvallisuuteen.
- (69) Vastuiden hallinta on keskeinen osa määritysmenettelyä. Olisi varmistettava pääsy olennaisiin hintatietolähteisiin ja niiden käyttö yleisiä määrityspalveluja varten. Tällaisiin

hintatietolähteisiin olisi sisällyttävä indeksit, joita käytetään viitteinä johdannaisten ja muiden rahoitusvälineiden yhteydessä.

- (70) Vakuudet ovat keskusvastapuolen kannalta ensisijainen suoja. Vaikka keskusvastapuolten olisi sijoitettava saadut vakuudet turvallisella ja järkevällä tavalla, niiden olisi erityisesti pyrittävä varmistamaan vakuuksien asianmukainen suojaaminen, jotta ne voidaan palauttaa oikea-aikaisesti niille määritysosapuolille, jotka eivät ole maksukyvyttömiä, tai yhteentoimivalle keskusvastapuolelle, jos kyseiset vakuudet kerännyt keskusvastapuoli on maksukyvytön.
- (71) Pääsy riittäviin maksuvalmiusjärjestelyihin on keskusvastapuolen kannalta olennaisen tärkeää. Tällainen maksuvalmius voi perustua likviditeetin saantiin keskuspankilta taikka luottokelpoiselta ja luotettavalta liikepankilta tai näiltä molemmilta. Likviditeetin saanti voisi perustua direktiivin 2006/48/EY 6 artiklan mukaisesti myönnettyyn toimilupaan tai muihin asianmukaisiin järjestelyihin. Arvioitaessa maksuvalmiusjärjestelyjen riittävyyttä erityisesti stressitilanteissa keskusvastapuolen olisi otettava huomioon riskit, jotka liittyvät likviditeetin saantiin pelkästään liikepankkien luotoilla.
- (72) Selvitysalan eurooppalaisilla käytännösäännöillä, jotka annettiin 7 päivänä marraskuuta 2006, luotiin vapaaehtoiset puitteet keskusvastapuolten välisten yhteyksien muodostamiselle. Selvitystoimiala on kuitenkin yhä jakautunut kansallisten rajojen mukaisesti, mikä tekee rajatylittävistä kaupoista kalliimpia ja vaikeuttaa yhdenmukaistamista. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa keskusvastapuolten välisten yhteentoimivuusjärjestelyiden tekemisen edellytykset siten, että ne eivät altista asianomaisia keskusvastapuolia riskeille, joita ei hallita asianmukaisesti.
- (73) Yhteentoimivuusjärjestelyt ovat tärkeitä välineitä, joilla yhdennetään selvitysmarkkinaa unionissa, minkä vuoksi niitä olisi säänneltävä. Yhteentoimivuusjärjestelyt voivat kuitenkin altistaa keskusvastapuolet lisäriskeille, minkä vuoksi keskusvastapuolilla olisi kolmen vuoden ajan täytynyt olla toimilupa määritysten tekemiseksi tai ne olisi täytynyt tunnustaa tämän asetuksen mukaisesti taikka niille olisi täytynyt myöntää toimilupa aiemman kansallisen lupajärjestelmän mukaisesti, ennen kuin toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä tällaiset yhteentoimivuusjärjestelyt. Koska OTC-johdannaissopimuksia määrittävien keskusvastapuolten väliset yhteentoimivuusjärjestelyt myös lisäävät tilanteen monimutkaisuutta, tässä vaiheessa on asianmukaista rajoittaa yhteentoimivuusjärjestelyjen soveltamisala siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi kuitenkin annettava komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2014 kertomus siitä, olisiko soveltamisalaa laajennettava muihin rahoitusvälineisiin.
- (74) Kauppatietorekisterit keräävät sääntelytarkoituksia varten tietoja, jotka ovat olennaisia kaikkien jäsenvaltioiden

viranomaisten kannalta. Arvopaperimarkkinaviranomaiselle olisi annettava vastuu kauppatietorekisterien rekisteröinnistä, rekisteröintien peruuttamisesta ja kauppatietorekisterien valvonnasta.

- (75) Koska sääntelyviranomaiset, keskusvastapuolet ja muut markkinatoimijat tarvitsevat kauppatietorekisterien tietoja, olisi varmistettava, että kauppatietorekistereille asetetaan tiukat toimintaa, rekisterinpitoa ja tiedonhallintaa koskevat vaatimukset.
- (76) Keskusvastapuolten, niiden jäsenten ja kauppatietorekisterien tarjoamiin palveluihin liittyvien hintojen, maksujen ja riskienhallintamallien on oltava selkeitä, jotta markkinatoimijat voivat tehdä tietoihin perustuvia valintoja.
- (77) Jotta arvopaperimarkkinaviranomainen voisi suorittaa tehtävänsä tehokkaasti, sen olisi pyynnön tai päätöksen nojalla voitava vaatia kaikki tarpeelliset tiedot kauppatietorekistereiltä, niihin liittyviltä kolmansilta osapuolilta sekä sellaisilta kolmansilta osapuolilta, joille kauppatietorekisterit ovat ulkoistaneet operatiivisia toimintoja tai tehtäviä. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen vaatii tällaisia tietoja pyynnön nojalla, pyynnön kohde ei ole velvollinen antamaan tietoja, mutta jos se toimii näin vapaaehtoisesti, annetut tiedot eivät saisi olla virheellisiä tai harhaanjohtavia. Tällaiset tiedot olisi annettava saataville viipymättä.
- (78) Luottamuksellisia tietoja saavilla toimivaltaisilla viranomaisilla, arvopaperimarkkinaviranomaisella, elimillä sekä muilla luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä kuin toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus käyttää saamia tietoja ainoastaan velvollisuuksiensa ja tehtäviensä hoitamiseen, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta tapauksiin, jotka kuuluvat rikos- tai vero-oikeuden soveltamisalaan. Tämä ei kuitenkaan saisi estää hallinnollisten väärinkäytösten estämisestä, tutkimisesta ja korjaamisesta vastaavien kansallisten elinten kansallisen oikeuden mukaista toimintaa.
- (79) Jotta arvopaperimarkkinaviranomainen voisi tehokkaasti käyttää valvontavaltuuksiaan, sillä olisi oltava oikeus suorittaa tutkimuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia.
- (80) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi voitava siirtää erityisiä valvontatehtäviä jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille esimerkiksi silloin, kun valvontatehtävä vaatii paikallisten olojen tuntemusta ja niihin liittyvää kokemusta, jotka ovat helpommin saatavissa kansallisella tasolla. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi voitava siirtää erityisten tutkintatehtävien ja paikalla tehtävien tarkastusten suorittaminen. Ennen tehtävien siirtämistä arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi kuultava asianomaista toimivaltaista viranomaista tehtävien siirtämiseen liittyvistä yksityiskohtaisista ehdoista, muun muassa siirrettävän tehtävän laajuudesta, tehtävän suorittamisen

aikataulusta sekä tarvittavan tiedon välittämisestä arvopaperimarkkinaviranomaisen toimesta ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi korvattava toimivaltaisille viranomaisille siirretyn tehtävän suorittaminen komission delegoituna säädöksenä hyväksymän maksuja koskevan asetuksen mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomaisen ei kuitenkaan olisi voitava siirtää oikeutta tehdä rekisteröintiä koskevia päätöksiä.

- (81) On tarpeen varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää arvopaperimarkkinaviranomaista tutkimaan, täyttyvätkö kauppätietorekisterin rekisteröinnin peruuttamista koskevat edellytykset. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi arvioitava pyyntö ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet.
- (82) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi voitava määrätä uhkasakkoja, joiden avulla kauppätietorekisterit pakotetaan lopettamaan rikkomisen, antamaan arvopaperimarkkinaviranomaisen vaatimat täydelliset ja paikkansapitävät tiedot taikka suostumaan tutkimukseen tai paikalla tehtävään tarkastukseen.
- (83) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi myös voitava määrätä kauppätietorekistereille sakkoja, kun se katsoo näiden rikkoneen tätä asetusta tahallaan tai tuottamuksellisesti. Sakkojen olisi vastattava rikkomisen vakavuutta. Rikkomiset olisi jaettava eri ryhmiin, joiden osalta olisi määrättävä tietynsuuruista sakoista. Tiettyä rikkomista vastaavan sakon laskemiseksi arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi käytettävä kaksivaiheista menetelmää, jossa vahvistetaan sakon perusmäärä ja tarvittaessa mukautetaan perusmäärää tietyillä kertoimilla. Perusmäärän määrittämisessä olisi otettava huomioon asianomaisen kauppätietorekisterin vuosittainen liikevaihto, ja mukautuksia olisi tehtävä suurentamalla tai pienentämällä perusmäärää käyttämällä erilaisia kertoimia tämän asetuksen mukaisesti.
- (84) Tässä asetuksessa olisi säädettävä raskauttaviin tai lieventäviin olosuhteisiin liittyvistä kertoimista, jotta arvopaperimarkkinaviranomainen saisi tarvittavat välineet voidakseen päättää sellaisen sakon määräämisestä kauppätietorekisterille, joka on oikeassa suhteessa sen rikkomisen vakavuuteen nähden, johon kauppätietorekisteri on syyllistynyt, kun otetaan huomioon olosuhteet, joissa rikkomiseen on syyllistytty.
- (85) Ennen sakkojen tai uhkasakkojen määräämistä koskevan päätöksen tekemistä arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi annettava menettelyn kohteina oleville henkilöille mahdollisuus tulla kuulluiksi, jotta kunnioitettaisiin näiden henkilöiden puolustautumisoikeuksia.
- (86) Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi pidättäydyttävä määräämästä sakkoja tai uhkasakkoja tapauksissa, joissa aiempi samojen tosiseikkojen tai olennaisilta osiltaan samanlaisten tosiseikkojen perusteella annettu vapauttava

tai langettava päätös on tullut lainvoimaiseksi kansallisen oikeuden mukaisen rikosoikeudellisen menettelyn tuloksena.

- (87) Arvopaperimarkkinaviranomaisen määräämien sakkojen ja uhkasakkojen olisi oltava täytäntöönpanokelpoisia, ja niiden täytäntöönpanoon olisi sovellettava sen valtion, jonka alueella täytäntöönpano tapahtuu, säännöksiä lainkäytöstä riita-asioissa. Lainkäyttöä riita-asioissa koskeviin säännöksiin ei olisi sisällyttävä rikosmenettelyä koskevia säännöksiä, mutta ne voisivat sisältää hallinnollisia menettelysääntöjä.
- (88) Kun kauppätietorekisteri on syyllistynyt rikkomiseen, arvopaperimarkkinaviranomaisella olisi oltava valtuudet toteuttaa erilaisia valvontatoimenpiteitä, mukaan lukien se, että kauppätietorekisteriä vaaditaan lopettamaan sääntöjen rikkominen, ja viimeisenä keinona se, että rekisteröinti peruutetaan, jos kauppätietorekisteri on vakavasti tai toistuvasti rikkonut tätä asetusta. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi sovellettava valvontatoimenpiteitä ottaen huomioon rikkomisen luonne ja vakavuus sekä suhteellisuusperiaate. Ennen valvontatoimenpiteitä koskevan päätöksen tekemistä arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi varattava henkilöille, joita menettely koskee, tilaisuus tulla kuulluiksi, jotta kunnioitettaisiin näiden henkilöiden puolustautumisoikeuksia.
- (89) On olennaisen tärkeää, että jäsenvaltiot ja arvopaperimarkkinaviranomainen henkilötietoja käsitellessään suojelevat luonnollisten henkilöiden oikeutta yksityisyyteen yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾ ja yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001⁽²⁾ mukaisesti.
- (90) On tärkeää varmistaa keskusvastapuolia ja kauppätietorekistereitä koskevien vaatimusten kansainvälinen lähentyminen. Tässä asetuksessa noudatetaan olemassa olevia G10-maiden keskuspankkien maksu- ja selvitysjärjestelmäkomitean (CPSS) ja kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojen yhteisön (IOSCO) laatimia suosituksia ja otetaan samalla huomioon, että finanssimarkkinoiden rakenteita, keskusvastapuolia mukaan luettuina, koskevat CPSS:n ja IOSCO:n periaatteet laadittiin 16 päivänä huhtikuuta 2012. Sillä luodaan unionin kehys, jossa keskusvastapuolet voivat toimia turvallisesti. Arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi otettava nämä olemassa olevat standardit ja niiden tulevat muutokset huomioon laatiessaan teknisiä sääntelystandardeja sekä tässä asetuksessa tarkoitettuja ohjeita ja suosituksia tai ehdottaessaan niiden tarkistamista.
- (91) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat muutoksia sellaisten yhteisöjen luetteloon, joita tämä asetus ei koske, menettelysääntöjä sakkojen tai uhkasakkojen määräämisestä, mukaan lukien säännökset puolustautumisoikeuksista, määrääjoista, sakkojen tai uhkasakkojen perimisestä sekä sakkojen tai uhkasakkojen määräämisen ja täytäntöönpanon vanhentumisaajoista; liitteen II tarkistamista finanssimarkkinoiden kehityksen huomioonottamiseksi; maksutyyppien, maksujen perimisen perusteiden, maksujen määrän ja maksutapojen määrittämisestä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

- (92) Johdonmukaisen yhtenäistämisen varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti Euroopan valvontaviranomaisen luonnoksia teknisesti sääntelystandardeiksi, joita tätä asetusta sovellettaessa käytetään direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdan soveltamisessa ja jotta voidaan yksilöidä: OTC-johdannaisopimukset, joilla katsotaan olevan suora, merkittävä ja ennakoitavissa oleva vaikutus unionissa, tai tapaukset, joissa on tarpeen tai asianmukaista estää tämän asetuksen säännösten kiertäminen; tässä asetuksessa vahvistetut ehdot täyttävien epäsuorien sopimusjärjestelyiden tyypit; OTC-johdannaisopimuslajit, joiden olisi kuuluttava määritysvelvollisuuden piiriin, päivämäärä tai päivämäärät, jolloin määritysvelvollisuuden on tultava voimaan, mukaan lukien määritysvelvollisuuden mahdollinen asteittainen täytäntöönpano, sellaisten vastapuolten luokat, joihin sovelletaan määritysvelvollisuutta, sekä sellaisten sopimusten lyhin mahdollinen jäljellä oleva voimassaoloaika, jotka on tehty tai uusittu ennen päivää, jolloin määritysvelvollisuus tulee voimaan; tiedot, jotka on sisällytettävä toimivaltaisen viranomaisen arvopaperimarkkinaviranomaiselle antamaan ilmoitukseen, joka koskee kyseisen viranomaisen keskusvastapuolelle antamaa lupaa määrittää tietty OTC-johdannaisopimuslaji; tietyt OTC-johdannaisopimuslajit, sopimusten sopimuskellisen ja toiminnallisen standardoinnin aste, määrä ja likviditeetti sekä rehellisten, luotettavien ja yleisesti hyväksyttyjen hintatietojen saatavuus; tiedot, jotka on sisällytettävä arvopaperimarkkinaviranomaisen rekisteriin määritysvelvollisuuden piiriin kuuluvista OTC-johdannaisopimuslajeista; eri johdannaislajeja koskevien ilmoitusten tiedot ja tyyppi; perusteet, joiden avulla määritetään, millaiset OTC-johdannaisopimukset vähentävät liiketoimintaan tai rahoitustoimintaan suoraan liittyviä riskejä objektiivisesti mitattavissa olevalla tavalla, ja vahvistetaan määrityskynnyksarvot ja menettelyt, jotka liittyvät muun kuin keskusvastapuolen määrittämien OTC-johdannaisopimusten riskinpienentämistekniikoihin; riskienhallintamenettelyt, mukaan lukien vakuuksien vaadittu taso ja tyyppi sekä erottelumenettelyt ja vaadittava pääoman määrä; likviditeetin pirstoutumisen käsite; keskusvastapuolen pääomaa, jakamatonta voittoa ja rahastoja koskevat vaatimukset; keskusvastapuolen päätöksentekoa, ohjaus- ja valvontajärjestelyjen vähimmäissisältö; tiedot aineistosta ja tiedoista, jotka keskusvastapuolten on säily-

tettävä; keskusvastapuolten liiketoiminnan jatkuvuutta koskevien toimintaperiaatteiden ja palautumissuunnitelmien vähimmäissisältö ja niitä koskevat vaatimukset; asianmukaiset prosenttimäärät ja aikavälit realisointiaikaa ja historiallisen volatiliiteetin laskentaa varten eri rahoitusvälinelajeja varten ottaen huomioon tavoite vähentää myötäsiklisyyttä ja ehdot, joiden mukaan salkun vakuuksien määrityskäytäntöjä voidaan noudattaa; äärimmäisten mutta mahdollisten markkinaolosuhteiden määrittämistä koskevat puitteet, joita olisi käytettävä määrittäessä maksukyvyttömyysrahaston kokoa ja keskusvastapuolten varoja; keskusvastapuolten omien varojen laskemisessa ja ylläpitämisessä käytettävät menettelyt; vakuustyyppit, joita voidaan pitää erittäin likvideinä, kuten käteinen raha, kulta, valtionlainat ja korkealaatuiset yritysainat, katetut joukkolainat ja aliarvostukset, sekä ehdot, joiden mukaisesti liikepankkitakaukset voidaan hyväksyä vakuuksiksi; rahoitusvälineet, joita voidaan pitää erittäin likvideinä ja joissa on mahdollisimman vähäinen luotto- ja markkinariski, erittäin turvalliset järjestelyt ja keskittymärajat; keskusvastapuolten suorittamat stressitestit rahoitusvälineiden ja salkkujen eri luokissa, määritysosapuolten ja muiden osapuolten osallistuminen testeihin, testien tiheys ja aikataulu sekä keskeiset tiedot, jotka keskusvastapuolen on ilmoitettava riskienhallintamallistaan, sekä stressitestin suorittamisessa käytettävät olettamukset; tiedot kauppaketorekisterien käytöstä arvopaperimarkkinaviranomaisen rekisteröintiin; se, kuinka usein ja yksityiskohtaisesti kauppaketorekisterien on ilmoitettava kokonaispositioita koskevat tiedot OTC-johdannaisopimuslajeittain; ja toimintaa koskevat standardit, joita tarvitaan rekisterien tietojen kokoamiseksi ja vertailemiseksi.

- (93) Kaikkia tämän asetuksen mukaisia velvoitteita, joita voidaan kehittää edelleen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 tai 291 artiklan mukaisesti hyväksytyillä delegoiduilla säädöksillä tai täytäntöönpanosäädöksillä, olisi sovellettava vasta siitä päivästä lukien, jolloin asianomaiset säädökset tulevat voimaan.
- (94) Osana teknisten ohjeiden ja teknisten sääntelystandardien valmistelua ja erityisesti asetettaessa määrityskynnyksarvo finanssialan ulkopuolisille vastapuolille tämän asetuksen mukaisesti arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi järjestettävä markkinatoimijoiden julkisia kuulemisia.
- (95) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (96) Komission olisi seurattava ja arvioitava toimenpiteiden tarvetta sen varmistamiseksi, että tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia sääntöjä, standardeja ja käytäntöjä sovelletaan ja kehitetään yhdenmukaisesti ja tehokkaasti ottaen huomioon kansainvälisillä foorumeilla tehdyn työn tulokset.

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (97) Yhteentoimivia järjestelmiä koskevien sääntöjen osalta on katsottu asianmukaiseksi muuttaa direktiiviä 98/26/EY, jotta voidaan suojata toiselle järjestelmän ylläpitäjälle varauksia antavan järjestelmän ylläpitäjän oikeuksia siltä varalta, että kyseisen toisen järjestelmän ylläpitäjän osalta on käynnissä maksukyvttömyysmenettely.
- (98) Tehokkaan määrityksen, tietojen rekisteröinnin, toimituksen ja maksamisen edistämiseksi keskusvastapuolten ja kauppatietorekisterien olisi noudatettava viestintämenettelyissään niiden osallistujien ja markkinarakenteiden kanssa, joiden kanssa ne toimivat yhdessä, viestien lähettämistä ja viittaustietoja koskevia asianomaisia kansainvälisiä viestintämenettelyjä ja -standardeja.
- (99) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli vahvistaa OTC-johdannaissopimuksia sekä keskusvastapuolten ja kauppatietorekisterien toimintaa koskevia yhdenmukaisia vaatimuksia, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan OTC-johdannaissopimuksia koskevat määritykseen ja kahdenväliseen riskienhallintaan liittyvät vaatimukset, johdannaissopimuksia koskevat raportointivaatimukset sekä keskusvastapuolten ja kauppatietorekisterien toiminnan harjoittamista koskevat yhdenmukaiset vaatimukset.
2. Tätä asetusta sovelletaan keskusvastapuoliin ja niiden määritysosapuoliin, finanssialalla toimiviin vastapuoliin ja kauppatietorekistereihin. Sitä sovelletaan finanssialan ulkopuolisiin vastapuoliin ja markkinapaikkoihin, jos niin säädetään.
3. Tämän asetuksen V osastoa sovelletaan ainoastaan direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 18 alakohdan a ja b alakohdassa ja 19 alakohdassa määriteltäviin siirtokelpoisiin arvopapereihin ja rahamarkkinavälineisiin.
4. Tätä asetusta ei sovelleta
 - a) EKP:n jäseniin, muihin jäsenvaltioiden toimielimiin, jotka harjoittavat vastaavanlaista toimintaa, eikä muihin unionin julkisiin elimiin, joiden vastuulla on julkisen velan hoito tai jotka osallistuvat sen hoitoon;

- b) Kansainväliseen järjestelypankkiin.

5. Jäljempänä olevan 9 artiklan mukaista ilmoitusvelvollisuutta lukuun ottamatta tätä asetusta ei sovelleta seuraaviin yhteisöihin:

- a) direktiivin 2006/48/EY liitteessä VI olevan 1 osan 4.2 kohdassa luetellut monenkeskiset kehityspankit;
- b) direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 18 kohdassa tarkoitettujen keskushallinnon omistamat julkisyhteisöt ja julkisoikeudelliset laitokset, joilla on erityiset keskushallinnon tarjoamat taustajärjestelyt;
- c) Euroopan rahoitusvakaussäädösten ja Euroopan vakaussäädösten mekanismit.

6. Komissiolle siirretään valta antaa 82 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän artiklan 4 kohdassa olevan luettelon muuttamiseksi.

Tätä varten komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 17 päivänä marraskuuta 2012 kertomuksen, jossa se arvioi sellaisten julkisten elinten kansainvälistä käsittelyä, joiden tehtävänä on julkisen velan ja keskuspankkien hallinnointi tai jotka osallistuvat siihen.

Kertomus sisältää vertailevan analyysin näiden elinten ja keskuspankkien käsittelystä useiden kolmansien maiden oikeusjärjestelmässä, mukaan lukien vähintään kolme kaupan kohteena olevien sopimusten määrän suhteen tärkeintä lainkäyttöaluetta, ja riskienhallintamenetelmistä, joita sovelletaan näiden elinten ja keskuspankkien tekemiin johdannaistransaktioihin kyseisillä lainkäyttöalueilla. Jos kertomuksessa todetaan etenkin vertailuanalyysin valossa, että on tarpeen ottaa käyttöön määritys- ja ilmoitusvelvollisuutta koskeva vapautus näiden kolmansien maiden keskuspankkien osalta, komissio lisää ne 4 kohdassa olevaan luetteloon.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'keskusvastapuolella' oikeushenkilöä, joka asettuu sellaisten vastapuolten väliin, joiden välisillä sopimuksilla käydään kauppaa yhdellä tai useammalla rahoitusmarkkinalla, ja joka tulee jokaiseen myyjään nähden ostajaksi ja jokaiseen ostajaan nähden myyjäksi;

- 2) 'kauppatietorekisterillä' oikeushenkilöä, joka keskitetysti kerää ja ylläpitää johdannaisia koskevia tietoja;
- 3) 'määrittelyllä' positioiden todentamismenettelyä, mukaan luettuna nettovelvoitteiden laskeminen, sekä sen varmistamista, että rahoitusvälineitä ja/tai käteisvaroja on saatavilla näistä positioista johtuvien vastuiden kattamiseksi;
- 4) 'markkinapaikalla' direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määritellyn sijoituspalveluyrityksen tai mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan 13 alakohdassa määritellyn markkinoiden ylläpitäjän, joka ei ole 4 artiklan 1 kohdan 7 alakohdassa määritelty kauppojen sisäinen toteuttaja, ylläpitämää järjestelmää, jossa kootaan yhteen rahoitusvälineitä koskevat osto- tai myynti-intressit siten, että tuloksena on mainitun direktiivin II tai III osaston mukainen sopimus;
- 5) 'johdannaisella' tai 'johdannaissopimuksella' direktiivin 2004/39/EY liitteessä I olevan C osan 4–10 kohdassa tarkoitettuja rahoitusvälineitä, sellaisina kuin ne on pantu täytäntöön asetuksen (EY) N:o 1287/2006 38 ja 39 artiklalla;
- 6) 'johdannaisajalla' sellaisten johdannaissopimusten alaryhmää, joiden ominaisuudet, kuten ainakin suhde kohde-etuuteen, kohde-etuuden laji ja se, missä valuutassa nimellismäärä on ilmaistu, ovat keskeisiltä osiltaan samanlaiset. Saman johdannaisajin johdannaisilla voi olla eri voimassaoloaika;
- 7) 'OTC-johdannaisella' tai 'OTC-johdannaissopimuksella' johdannaissopimuksia, joita ei panna täytäntöön direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa määritellyllä säännellyllä markkinalla tai sellaisella kolmannen maan markkinalla, jota pidetään säänneltyä markkinaa vastaavana markkinana direktiivin 2004/39/EY 19 artiklan 6 kohdan mukaisesti;
- 8) 'finanssialalla toimivalla vastapuolella' direktiivin 2004/39/EY mukaisesti toimiluvan saanutta sijoituspalveluyritystä, direktiivin 2006/48/EY mukaisesti toimiluvan saanutta luottolaitosta, direktiivin 73/239/ETY mukaisesti toimiluvan saanutta vahinkovakuutusyritystä, direktiivin 2002/83/EY mukaisesti toimiluvan saanutta henkivakuutusyritystä, direktiivin 2005/68/EY mukaisesti toimiluvan saanutta jälleenvakuutusyritystä, direktiivin 2009/65/EY mukaisesti toimiluvan saanutta yhteissijoitusyritystä ja tilanteen mukaan sen rahastoyhtiötä, direktiivin 2003/41/EY 6 a artiklassa määriteltyä, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavaa laitosta ja direktiivin 2011/61/EU mukaisesti toimiluvan saaneiden tai rekisteröityjen vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajien hoitamaa vaihtoehtoista sijoitusrahastoa;
- 9) 'finanssialan ulkopuolisella vastapuolella' muuta unioniin sijoittautunutta yritystä kuin 1 ja 8 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä;
- 10) 'eläkejärjestelmällä'
- a) direktiivin 2003/41/EY 6 a artiklassa tarkoitettuja ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavia laitoksia, mukaan lukien kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen hyväksytyt yhteisöt, jotka vastaavat tällaisten laitosten hallinnoinnista ja toimivat niiden puolesta, ja oikeushenkilöt, jotka on perustettu tällaisten laitosten sijoituksia varten ja jotka toimivat ainoastaan ja yksinomaan niiden hyväksi;
 - b) direktiivin 2003/41/EY 3 artiklassa tarkoitettujen laitosten ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoamista koskevaa liiketoimintaa;
 - c) direktiivin 2002/83/EY soveltamisalaan kuuluvien henkivakuutusyritysten ammatillisten lisäeläkkeiden tarjoamista koskevaa liiketoimintaa, edellyttäen että vastaavat varallisuuserät ja vastuut pidetään erillään ja että niitä hallinnoidaan ja järjestellään erillään vakuutusyrityksen muista toiminnoista ilman siirtomahdollisuutta;
 - d) muita mahdollisia hyväksytyjä ja valvottuja yhteisöjä tai kansallisesti toimivia järjestelyjä, edellyttäen että
 - i) ne on tunnustettu kansallisessa oikeudessa; ja
 - ii) niiden ensisijaisena tarkoituksena on tarjota eläke-etuuksia;
- 11) 'vastapuoliluottoriskillä' riskiä siitä, että transaktion vastapuolesta tulee maksukyvytön ennen kuin transaktion kasvavirrat on lopullisesti toimitettu;
- 12) 'yhteentoimivuusjärjestelyllä' kahden tai useamman keskusvastapuolen välistä järjestelyä, joka koskee transaktioiden toteuttamista eri järjestelmien välillä;
- 13) 'toimivaltaisella viranomaisella' tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitetuissa sääöksissä tarkoitettua toimivaltaista viranomaista, 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua toimivaltaista viranomaista tai kunkin jäsenvaltion 22 artiklan mukaisesti nimeämää viranomaista;
- 14) 'määritysosapuolella' yritystä, joka toimii keskusvastapuolella ja vastaa kyseisestä osallistumisesta johtuvien taloudellisten velvoitteiden täyttämisestä;
- 15) 'asiakkaalla' yritystä, jolla on keskusvastapuolen määritysosapuolen kanssa sopimussuhde, joka mahdollistaa kyseisen yrityksen transaktioiden määrittämisen keskusvastapuolella;
- 16) 'konsernilla' yritysryhmää, joka muodostuu direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklassa tarkoitetuista emoyrityksestä ja sen tytäryrityksistä, tai direktiivin 2006/48/EY 3 artiklan 1 kohdassa ja 80 artiklan 7 ja 8 kohdassa tarkoitettua yritysryhmää;

- 17) 'rahoituslaitoksella' sellaista muuta yritystä kuin luottolaitosta, jonka pääasiallisena toimintana on hankkia omistussuosuuksia tai harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2006/48/EY liitteessä I olevassa 2–12 kohdassa lueteltua toimintaa;
- 18) 'rahoitusalan omistusyhteisöllä' rahoituslaitosta, jonka tytäryritykset ovat joko yksinomaan tai pääasiallisesti luotto- tai rahoituslaitoksia ja tällaisista tytäryrityksistä vähintään yksi on luottolaitos, ja joka ei ole finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 15 kohdassa tarkoitettu rahoitusalan sekaholdingyhtiö;
- 19) 'oheispalveluyrityksellä' yritystä, jonka pääasiallisena liiketoimintana on kiinteistöjen hallinta tai hoito, tietojenkäsittelyyn liittyvien palvelujen tuottaminen tai vastaava yhden tai useamman luottolaitoksen pääasiallista toimintaa palveleva toiminta;
- 20) 'merkittävällä omistussuudella' keskusvastapuolesta tai kauppamatkustajien suoraan tai välillisesti omistettua osuutta, joka on vähintään 10 prosenttia pääomasta tai äänivallasta säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeselaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta 15 päivänä joulukuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY ⁽²⁾ 9 ja 10 artiklan mukaisesti, kun otetaan huomioon mainittu direktiivin 12 artiklan 4 ja 5 kohdassa vahvistetut osuuksien yhteen laskemista koskevat ehdot, tai jolla voidaan vaikuttaa merkittävällä tavalla sen keskusvastapuolen tai kauppamatkustajien johtamiseen, jossa osuus on;
- 21) 'emoyrityksellä' direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklassa kuvattua emoyritystä;
- 22) 'tytäryrityksellä' direktiivin 83/349/ETY 1 ja 2 artiklassa kuvattua tytäryritystä, perimmäisen emoyrityksen tytäryrityksen tytäryritys mukaan lukien;
- 23) 'määräysvallalla' direktiivin 83/349/ETY 1 artiklassa kuvattua emoyrityksen ja tytäryrityksen välistä yhteyttä;
- 24) 'merkittävällä sidonnaisuudella' tilannetta, jossa kahden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä on sidossuhde,
- a) jolla hallitaan suoran omistuksen tai määräysvallan perusteella vähintään 20 prosentin osuutta yrityksen äänioikeuksista tai osakepääomasta; tai
- b) joka perustuu määräysvaltaan tai muuhun tähän rinnastuvaan suhteeseen kenen tahansa luonnollisen henkilön tai minkä tahansa oikeushenkilön ja yrityksen välillä, jolloin myös tytäryrityksen tytäryritys katsotaan näiden yritysten johdossa olevan emoyrityksen tytäryritykseksi.
- Kun vähintään kaksi luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä on määräysvallan kautta pysyvästi sidoksissa samaan henkilöön, myös näiden henkilöiden välillä katsotaan olevan merkittävä sidonnaisuus;
- 25) 'pääomalla' pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä 8 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY ⁽³⁾ 22 artiklan mukaista merkittävää pääomaa siinä määrin kuin se on maksettu, sekä ylikurssitilillä olevia varoja, kun pääoma kattaa tappiot kokonaisuudessaan toimintaa keskeyttämättä ja sijoittuu konkurssissa tai selvitystilassa kaikkien muiden saamisten jälkeen;
- 26) 'rahastoilla' perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla, yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY ⁽⁴⁾ 9 artiklan mukaisia rahastoja ja edellisten tilikausien lopullisen tuloksen käsittelyn yhteydessä syntyneitä voittoja tai tappioita;
- 27) 'hallituksella' kansallisen yhtiöoikeuden mukaista hallinto- tai valvontaelintä tai molempia;
- 28) hallituksen 'riippumattomalla jäsenellä' hallituksen jäsentä, jolla ei ole liike-, perhe- tai muita suhteita, jotka aiheuttaisivat eturistiriidan asianomaisen keskusvastapuolen, sen määräysvaltaisten osakkeenomistajien, sen johdon taikka sen määritysosapuolen kanssa ja jolla ei ole ollut mitään tällaista suhdetta viiteen vuoteen ennen hallituksen jäsenyyttä;
- 29) 'ylimmällä johdolla' yhtä tai useampaa henkilöä, joka tosiasiallisesti johtaa keskusvastapuolen tai kauppamatkustajien liiketoimintaa, sekä hallituksen yhtä tai useampaa toimeenpanevaa jäsentä.

3 artikla

Konsernin sisäiset transaktiot

1. Konsernin sisäinen transaktio on finanssialan ulkopuoliseen vastapuoleen nähden OTC-johdannaissopimus, joka on tehty samaan konserniin kuuluvan toisen vastapuolen kanssa edellyttäen, että molemmat vastapuolet sisältyvät kokonaisuudessaan samaan konsolidointiin ja että vastapuoliin sovelletaan asianmukaisia keskitettyjä riskien arviointi- ja valvontamenettelyjä ja että tämä vastapuoli on sijoittautunut unioniin tai, jos se on sijoittautunut kolmanteen maahan, komissio on antanut 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua täytäntöönpanosäädöksen kyseisen kolmannen maan osalta.

⁽¹⁾ EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38.

⁽³⁾ EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

2. Konsernin sisäinen transaktio on finanssialalla toimivaan vastapuoleen nähden jokin seuraavista:

- a) samaan konserniin kuuluvan toisen vastapuolen kanssa tehty OTC-johdannaissojimus, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - i) vastapuoli on sijoittautunut unioniin tai, jos se on sijoittautunut kolmanteen maahan, komissio on antanut 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen kyseisen kolmannen maan osalta;
 - ii) toinen vastapuoli on finanssialalla toimiva vastapuoli, rahoitusalan omistusyhteisö, rahoituslaitos tai oheispalveluyritys, johon sovelletaan asianmukaisia vakavaraisuusvaatimuksia;
 - iii) molemmat vastapuolet sisältyvät kokonaisuudessaan samaan konsolidointiin; ja
 - iv) molempiin vastapuoliin sovelletaan asianmukaisia keskitettyjä riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjä;
- b) jonkin toisen vastapuolen kanssa tehty OTC-johdannaissojimus, kun molemmat vastapuolet kuuluvat direktiivin 2006/48/EY 80 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun samaan laitosten suojajärjestelmään ja kun tämän kohdan a alakohdan ii alakohdassa asetettu edellytys täyttyy;
- c) OTC-johdannaissojimus, joka on tehty direktiivin 2006/48/EY 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen samaan keskusyhteisöön kuuluvien luottolaitosten tai tällaisen luottolaitoksen ja keskusyhteisön välillä; tai
- d) OTC-johdannaissojimus, joka on tehty samaan konserniin kuuluvan finanssialan ulkopuolisen vastapuolen kanssa, edellyttäen, että molemmat vastapuolet sisältyvät kokonaisuudessaan samaan konsolidointiin ja että vastapuoliin sovelletaan asianmukaisia keskitettyjä riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjä ja että tämä vastapuoli on sijoittautunut unioniin tai sellaisen kolmannen maan lainkäyttöalueelle, jonka osalta komissio on antanut 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa vastapuolten katsotaan kuuluvan samaan konsolidointiin, kun ne molemmat joko:

- a) sisällytetään konsolidointiin direktiivin 83/349/ETY mukaisesti tai noudattaen kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja, jotka hyväksytään asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti, tai kun kyse on konsernista, jonka emoyrityksellä on päätoimipaikka kolmannessa maassa, noudattaen yleisesti hyväksyttyjä kolmannen maan tilinpäätösstandardeja, joiden katsotaan vastaavan kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja asetusta

(EY) N:o 1569/2007 vastaavalla tavalla (tai kolmannen maan tilinpäätösstandardeja, joiden käyttö on sallittua mainitun asetuksen 4 artiklan mukaisesti); tai

- b) kuuluvat saman konsolidoidun valvonnan alaisuuteen direktiivin 2006/48/EY tai direktiivin 2006/49/EY mukaisesti, tai kun kyse on konsernista, jonka emoyrityksellä on päätoimipaikka kolmannessa maassa, kolmannen maan toimivaltaisen viranomaisen sen konsolidoidun valvonnan alaisuuteen, jonka todetaan vastaavan valvontaa, jota koskevat periaatteet, joista säädetään direktiivin 2006/48/EY 143 artiklassa tai direktiivin 2006/49/EY 2 artiklassa.

II OSASTO

OTC-JOHDANNAISTEN MÄÄRITYS, ILMOITTAMINEN JA RISKIEN PIENENTÄMINEN

4 artikla

Määrittämisvelvollisuus

1. Vastapuolten on määritettävä kaikki OTC-johdannaissojimukset, jotka koskevat OTC-johdannaislajeja, jonka on ilmoitettu kuuluvan määrittämisvelvollisuuden piiriin 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos kyseiset sojimukset täyttävät molemmat seuraavista ehdoista:

- a) ne on tehty jollakin seuraavista tavoista:
 - i) kahden finanssialalla toimivan vastapuolen välillä;
 - ii) finanssialalla toimivan vastapuolen ja 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttävän finanssialan ulkopuolisen vastapuolen välillä;
 - iii) kahden 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttävän finanssialan ulkopuolisen vastapuolen välillä;
 - iv) finanssialalla toimivan vastapuolen tai 10 artiklan 1 b alakohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttävän finanssialan ulkopuolisen vastapuolen ja sellaisen kolmanteen maahan sijoittautuneen yhteisön välillä, joka kuuluisi määrittämisvelvollisuuden piiriin, jos se olisi sijoittautunut unioniin; tai
 - v) kahden sellaisen yhteen tai useampaan kolmanteen maahan sijoittautuneen yhteisön välillä, jotka kuuluisivat määrittämisvelvollisuuden piiriin, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin, edellyttäen, että sojimuksella on suora, merkittävä ja ennakoitavissa oleva vaikutus unionissa tai että tällainen edellytys on tarpeen tai asianmukainen tämän asetuksen säännösten kiertämisen estämiseksi; ja

b) ne tehdään tai uusitaan joko:

- i) määrittämisvelvollisuuden voimaantulopäivänä tai sen jälkeen; tai

- ii) 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen päivänä tai sen jälkeen mutta ennen päivää, josta lähtien määrätysovelvollisuus tulee voimaan, jos sopimusten jäljellä oleva voimassaoloaika on komission 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti määrittämää lyhintä mahdollista jäljellä olevaa voimassaoloaikaa pidempi.

2. OTC-johdannaissopimukset, jotka ovat 3 artiklassa kuvattuja konsernin sisäisiä transaktioita, eivät kuulu määrätysovelvollisuuden piiriin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11 artiklan mukaisten riskinpienentämistekniikoiden soveltamista.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä vapautusta sovelletaan vain:

- a) kun kaksi unioniin sijoittautunutta samaan konserniin kuuluvaa vastapuolta on ensin kirjallisesti ilmoittanut omille toimivaltaisille viranomaisilleen aikovansa soveltaa vapautusta keskinäisiin OTC-johdannaissopimuksiinsa. Ilmoitus on tehtävä viimeistään 30 kalenteripäivää ennen vapautuksen hyödyntämistä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vastustaa vapautusta 30 kalenteripäivän kuluessa tämän ilmoituksen vastaanottamisesta, jos vastapuolten väliset transaktiot eivät täytä 3 artiklassa säädettyjä ehtoja, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten oikeutta olla hyväksymättä vapautusta 30 kalenteripäivän jakson päätyttyä, jos ehdot eivät enää täyty. Jos toimivaltaiset viranomaiset ovat keskenään eri mieltä, arvopaperimarkkinaviranomainen voi auttaa näitä viranomaisia pääsemään sopimukseen käyttäen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisia valtuuksia;
- b) kahden samaan konserniin kuuluvan vastapuolen välisiin OTC-johdannaissopimuksiin, kun vastapuolet ovat sijoittautuneet johonkin jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan, kun unioniin sijoittautunut vastapuoli on saanut toimivaltaiselta viranomaiseltaan luvan soveltaa vapautusta 30 kalenteripäivän kuluessa siitä, kun unioniin sijoittautunut vastapuoli on antanut sille ilmoituksen, edellyttäen että 3 artiklassa säädetty ehdot täyttyvät. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava päätöksestä arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

3. OTC-johdannaissopimukset, jotka 1 kohdan nojalla kuuluvat määrätysovelvollisuuden piiriin, on määritettävä sellaisessa keskusvastapuolessa, jolle on myönnetty 14 artiklan nojalla toimilupa tai 25 artiklan nojalla tunnustus määrittää tämä OTC-johdannaislaji ja joka on merkitty rekisteriin 6 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Tätä varten vastapuolesta tulee määrätysoapuoli tai asiakas tai se ottaa käyttöön epäsuoria määrätysovelvollisuutta määrittämisen kanssa edellyttäen, että menettelyt eivät lisää vastapuoliriskiä ja että niillä varmistetaan, että vastapuolen omaisuuseriin ja positiioihin sovelletaan suojaa, joka vastaa 39 ja 48 artiklassa tarkoitettua suojaa.

4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa voidaan määrittää

sopimukset, joilla katsotaan olevan suora, merkittävä ja ennakoitavissa oleva vaikutus unionissa, tai tapaukset, joissa on tarpeen tai asianmukaista estää tämän asetuksen säännösten kiertäminen 1 kohdan a alakohdan v alakohdassa tarkoitettulla tavalla, sekä sellaiset epäsuorat sopimusjärjestelytyypit, jotka täyttävät 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut ehdot.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5 artikla

Määritysovelvollisuutta koskeva menettely

1. Kun toimivaltainen viranomainen myöntää 14 tai 15 artiklan nojalla keskusvastapuolelle luvan määrittää tietyn OTC-johdannaislajin johdannaisia, sen on viipymättä ilmoitettava kyseisestä toimiluvasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään yksityiskohtaiset tiedot, jotka on sisällytettävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin ilmoituksiin.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

2. Kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun arvopaperimarkkinaviranomainen on saanut 1 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tai saattanut päätökseen 25 artiklassa säädetyn tunnustamismenettelyn, sen on järjestettävä julkisen kuulemisen sekä kuuluttuaan järjestelmäriskikomiteaa ja tarvittaessa kolmansien maiden toimivaltaisia viranomaisia laadittava ja annettava komission hyväksyttäväksi luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään seuraavat seikat:

- a) OTC-johdannaislaji, jonka olisi kuuluttava 4 artiklassa tarkoitettujen määrätysovelvollisuuden piiriin;
- b) päivämäärä tai päivämäärät, jolloin määrätysovelvollisuus tulee voimaan, mukaan lukien mahdollinen siirtymäaika ja niiden vastapuolten ryhmät, joihin velvollisuutta sovelletaan; ja
- c) 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen OTC-johdannaissopimusten lyhin mahdollinen jäljellä oleva voimassaoloaika.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on omasta aloitteestaan ja järjestettyään julkisen kuulemisen sekä kuultuaan järjestelmäriskikomiteaa ja tarvittaessa kolmansien maiden toimivaltaisia viranomaisia yksilöitävä 4 kohdan a, b ja c alakohdassa esitettyjen perusteiden mukaisesti ne johdannaislajit, joiden olisi kuultava 4 artiklassa säädetyn määrätyvelvollisuuden piiriin mutta joita varten mikään keskusvastapuoli ei ole vielä saanut toimilupaa, ja ilmoitettava ne komissiolle.

Ilmoituksen jälkeen arvopaperimarkkinaviranomaisen on julkaistava kutsu kyseisten johdannaislajien määrittästä koskevien ehdotusten laatimiseksi.

4. Järjestelmäriskin kokonaisvaltaiseksi vähentämiseksi teknisten sääntelystandardien luonnoksissa on 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilta osin otettava huomioon seuraavat perusteet:

- a) kyseisten OTC-johdannaislajien sopimusehtojen ja toimintaprosessien standardoinnin aste;
- b) kyseisten OTC-johdannaislajien määrä ja likviditeetti;
- c) rehellisten, luotettavien ja yleisesti hyväksyttyjen hintatietojen saatavuus kyseisessä OTC-johdannaislajissa.

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi näitä teknisten sääntelystandardien luonnoksia laadittaessa ottaa huomioon asianomaisia OTC-johdannaislajeja käyttävien vastapuolten keskinäiset yhteydet, ennakoitun vaikutuksen vastapuoliluottoriskin tasoihin vastapuolten välillä sekä vaikutuksen kilpailuun kaikkialla unionissa.

Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettut perusteet.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. Teknisten sääntelystandardien luonnoksissa on 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuilta osin otettava huomioon seuraavat perusteet:

- a) kulloisenkin OTC-johdannaislajin ennakoitu määrä;
- b) se, määrittääkö useampi kuin yksi keskusvastapuoli jo samaa OTC-johdannaislajia;
- c) asianomaisten keskusvastapuolten kyky käsitellä ennakoitua määrää ja hallita kyseisen OTC-johdannaislajin määrittämisestä koituva riski;
- d) kyseisen OTC-johdannaislajin markkinoilla toimivien tai tulevaisuudessa mahdollisesti toimivien vastapuolten tyyppi ja lukumäärä;
- e) aika, jonka määrittämisvelvollisuuden alainen vastapuoli tarvitsee järjestelyjä varten määrittääkseen OTC-johdannaisoppimuksensa keskusvastapuolella;
- f) niiden kyseisen OTC-johdannaislajin markkinoilla toimivien vastapuolten riskienhallinta, oikeuskelpoisuus ja toimintakyky, jotka 4 artiklan 1 kohdan nojalla kuuluisivat määrittämisvelvollisuuden piiriin.

6. Jos OTC-johdannaisoppimusalajilla ei enää ole keskusvastapuolta, jolle on myönnetty toimilupa tai tunnustus määrittää kyseisiä sopimuksia tämän asetuksen mukaisesti, se ei enää kuulu 4 artiklassa tarkoitettun määrittämisvelvollisuuden piiriin, ja tällöin sovelletaan tämän artiklan 3 kohtaa.

6 artikla

Julkinen rekisteri

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on perustettava julkinen rekisteri, ylläpidettävä sitä ja pidettävä se ajan tasalla, jotta määrittämisvelvollisuuden piiriin kuuluvat OTC-johdannaislajit voidaan tunnistaa asianmukaisesti ja yksiselitteisesti. Julkiseen rekisteriin on oltava pääsy arvopaperimarkkinaviranomaisen verkkosivustolla.

2. Rekisteri sisältää

- a) OTC-johdannaislajit, jotka 4 artiklan nojalla kuuluvat määrittämisvelvollisuuden piiriin;
- b) keskusvastapuolet, joille on myönnetty toimilupa tai tunnustus määrittämisvelvollisuuteen liittyviä toimenpiteitä varten;
- c) päivämäärät, jolloin määrittämisvelvollisuus tulee voimaan, mukaan lukien mahdollista asteittaista täytäntöönpanoa koskevat tiedot;

- d) arvopaperimarkkinaviranomaisen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti yksilöimät OTC-johdannaislajit;
- e) 4 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen johdannaisopimusten lyhin mahdollinen jäljellä oleva voimassaoloaika;
- f) keskusvastapuolet, jotka toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut arvopaperimarkkinaviranomaiselle määritysvelvollisuutta varten, ja niiden kunkin osalta ilmoituksen päivämäärä.
3. Jos keskusvastapuolella ei ole enää tämän asetuksen mukaista toimilupaa tai tunnustusta tietyn johdannaislajin määrittämiseen, arvopaperimarkkinaviranomaisen on poistettava se viipymättä kyseistä OTC-johdannaislajia koskevasta julkisesta rekisteristä.
4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin 1 kohdassa tarkoitettuun julkiseen rekisteriin sisällytettävät tiedot.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava tällaiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7 artikla

Keskusvastapuoleen pääsy

1. Keskusvastapuolen, jolle on myönnetty toimilupa OTC-johdannaisopimusten määrittästä varten, on suostuttava määrittämään tällaisia sopimuksia syrjimättömästi ja avoimesti markkinapaikasta riippumatta.

Keskusvastapuoli voi vaatia, että markkinapaikassa noudatetaan keskusvastapuolen vahvistamia toiminnallisia ja teknisiä vaatimuksia sekä sen riskienhallintaa koskevia vaatimuksia.

2. Keskusvastapuoli hyväksyy markkinapaikan esittämän keskusvastapuoleen pääsyä koskevan virallisen pyynnön tai epää sen kolmen kuukauden kuluessa pyynnön esittämisestä.
3. Jos keskusvastapuoli epää pääsyn 2 kohdan nojalla, se ilmoittaa markkinapaikalle kaikki epäämisen perustelut.
4. Elleivät markkinapaikan toimivaltainen viranomainen ja keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen epää pääsyä, keskusvastapuolen on, jollei toisesta alakohdasta muuta johdu, myönnettävä pääsy kolmen kuukauden kuluessa päätöksestä, jolla suostutaan markkinapaikan viralliseen pyyntöön 2 kohdan mukaisesti.

Markkinapaikan toimivaltainen viranomainen ja keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen voivat evätä pääsyn keskusvastapuoleen markkinapaikan esittämän virallisen pyynnön

jälkeen ainoastaan silloin, jos pääsy uhkasi markkinoiden moitteetonta ja asianmukaista toimintaa tai vaikuttaisi kielteisesti järjestelmäriskiä.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen ratkaisee toimivaltaisten viranomaisten väliset mahdolliset erimielisyydet asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisten valtuuksiensa mukaisesti.

8 artikla

Markkinapaikkaan pääsy

1. Markkinapaikan on keskusvastapuolen pyynnöstä toimitettava kauppatietoja syrjimättömästi ja avoimesti mille tahansa keskusvastapuolelle, jolla on lupa määrittää kyseisessä markkinapaikassa tehty OTC-johdannaisopimukset.
2. Kun keskusvastapuoli on virallisesti esittänyt markkinapaikkaan pääsyä koskevan pyynnön markkinapaikalle, markkinapaikan on annettava keskusvastapuolelle vastaus kolmen kuukauden kuluessa.
3. Jos markkinapaikka epää pääsyn, sen on ilmoitettava asiasta keskusvastapuolelle ja esitettävä kaikki epäämisen perustelut.
4. Markkinapaikan on mahdollistettava pääsy kolmen kuukauden kuluessa pääsyä koskevaan pyyntöön annetusta myönteisestä vastauksesta, sanotun kuitenkin vaikuttamatta markkinapaikan keskusvastapuolen ja toimivaltaisten viranomaisten päätökseen.

Keskusvastapuolelle myönnetään pääsy markkinapaikkaan vain siinä tapauksessa, että pääsy ei edellytä yhteentoimivuutta eikä aiheuta markkinoiden sujuvalle ja moitteettomalle toiminnalle uhkaa erityisesti likviditeetin pirstoutumisen kautta ja että markkinapaikalla on käytettävissään asiaan kuuluvat mekanismit tällaisen pirstoutumisen estämiseksi.

5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään likviditeetin pirstoutumisen käsite.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

9 artikla

Ilmoitusvelvollisuus

1. Vastapuolten ja keskusvastapuolten on varmistettava, että tiedot kaikista niiden tekemistä johdannaisopimuksista ja sopimuksen mahdollisesta muuttamisesta tai päättämisestä ilmoitetaan 55 artiklan mukaisesti rekisteröityyn tai 77 artiklan mukaisesti tunnustettuun kauppatietorekisteriin. Tiedot on ilmoitettava viimeistään sopimuksen tekemistä, muuttamista tai päättämistä seuraavana työpäivänä.

Ilmoitusvelvollisuus koskee johdannaissopimuksia, jotka

a) on tehty ennen 16 päivää elokuuta 2012 ja jotka ovat yhä voimassa tuona päivänä;

b) tehdään 16 päivänä elokuuta 2012 tai sen jälkeen.

Ilmoitusvelvollinen vastapuoli tai keskusvastapuoli voi siirtää toiselle johdannaissopimuksia koskevien tietojen ilmoittamisen.

Vastapuolten ja keskusvastapuolten on varmistettava, että niiden johdannaissopimuksia koskevat tiedot ilmoitetaan ilman päällekkäisyyksiä.

2. Vastapuolten on pidettävä kirjaa kaikista tekemistään johdannaissopimuksista ja kaikista muutoksista vähintään viiden vuoden ajan sopimuksen päättymisen jälkeen.

3. Jos käytettävissä ei ole kauppätietorekisteriä johdannaisopimusta koskevien tietojen rekisteröimiseksi, vastapuolten ja keskusvastapuolten on varmistettava, että tällaiset tiedot ilmoitetaan arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Siinä tapauksessa arvopaperimarkkinaviranomaisen on varmistettava, että kaikilla 81 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuilla asianomaisilla yhteisöillä on pääsy kaikkiin niihin johdannaissopimusten tietoihin, joita ne tarvitsevat täyttääkseen velvollisuutensa ja toimeksiantonsa.

4. Vastapuolen tai keskusvastapuolen, joka ilmoittaa johdannaissopimusta koskevat tiedot kauppätietorekisteriin tai arvopaperimarkkinaviranomaiselle, tai tällaiset tiedot vastapuolen tai keskusvastapuolen puolesta ilmoittavan yhteisön ei katsota rikkovan kyseiseen sopimukseen taikka lakiin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin perustuvia tietojen ilmaisemista koskevia rajoituksia.

Tiedot ilmaisevaa yhteisöä, sen johtoa tai työntekijöitä ei saa asettaa vastuuseen niiden ilmaisemisesta.

5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten tiedot ja tyypit johdannaislajeittain.

Edellä 1 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa ilmoituksissa on yksilöitävä ainakin:

a) tiedot johdannaissopimuksen osapuolista sekä sopimuksesta johtuvien oikeuksien ja velvollisuuksien edunsaajasta, jos tämä on eri kuin sopimuksen osapuoli;

b) tiedot johdannaissopimusten keskeisistä ominaisuuksista, kuten niiden sopimustyyppistä, kohde-etuuden voimassaoloajasta, nimellisarvosta ja toimituspäivästä.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. Jotta voidaan varmistaa 1 ja 3 kohdan yhtenäiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa yksilöidään:

a) kunkin johdannaislajin osalta 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten muoto ja se, kuinka usein ne annetaan;

b) päivämäärä, johon mennessä johdannaissopimukset on ilmoitettava, sekä mahdollinen siirtymäaika niiden sopimusten osalta, jotka on tehty ennen kuin ilmoitusvelvollisuuden soveltaminen alkaa.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Finanssialan ulkopuoliset vastapuolet

1. Jos finanssialan ulkopuolinen vastapuoli ottaa OTC-johdannaissopimuksissa positioita ja nämä positiot ylittävät 3 kohdan mukaisesti vahvistetun määrittämissä kynnysarvon, kyseisen finanssialan ulkopuolisen vastapuolen on:

a) välittömästi ilmoitettava siitä arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja 5 kohdassa tarkoitettulle toimivaltaiselle viranomaiselle;

b) tultava määrittämissä kynnysarvon piiriin tulevaisuudessa tehtävien sopimusten osalta 4 artiklan mukaisesti, jos position 30 pankkipäivän liukuva keskiarvo ylittää tämän kynnysarvon; ja

c) määritettävä kaikki asiaankuuluvat tulevat sopimukset neljän kuukauden kuluessa määrittämissä kynnysarvon alkamisesta.

2. Finanssialan ulkopuolinen vastapuoli, joka on tullut määrittämissä kynnysarvon piiriin 1 kohdan b) alakohdan mukaisesti ja joka tämän jälkeen osoittaa 5 kohdan mukaisesti nimetyille viranomaiselle, että sen 30 pankkipäivän liukuvat keskimääräiset positiot eivät ylitä määrittämissä kynnysarvoa, ei enää kuulu 4 artiklassa säädetyn määrittämissä kynnysarvon piiriin.

3. Laskettaessa 1 kohdassa tarkoitettuja positioita finanssialan ulkopuolisen vastapuolen on otettava huomioon kaikki ne OTC-johdannaissopimukset, jotka finanssialan ulkopuolinen vastapuoli tai jokin muu finanssialan ulkopuolinen yhteisö on tehnyt siinä konsernissa, johon finanssialan ulkopuolinen vastapuoli kuuluu, ja jotka eivät vähennä suoraan finanssialan ulkopuolisen vastapuolen tai kyseisen konsernin liiketoimintaan tai rahoitustoimintaan liittyviä riskejä objektiivisesti mitattavissa olevalla tavalla.

4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii järjestelmäriskikomiteaa ja muita asianomaisia viranomaisia kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään:

- a) perusteet, joilla määritellään, mitkä OTC-johdannaissopimukset vähentävät objektiivisesti mitattavissa olevalla tavalla riskejä, jotka liittyvät suoraan 3 kohdassa tarkoitettuun liiketoimintaan tai rahoitustoimintaan; ja
- b) määrittäyskynnysarvot, jotka vahvistetaan ottaen huomioon kunkin vastapuolen yhteenlaskettujen nettomäärien positioiden ja vastuiden merkitys järjestelmän kannalta OTC-johdannaissopimuksista.

Järjestettyään avoimen julkisen kuulemisen arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on EKP:tä ja muita asianomaisia viranomaisia kuultuaan tarkastettava kynnysarvoja määrittämisuudelleen ja tarvittaessa ehdotettava teknisiä sääntelystandardeja niiden muuttamiseksi.

5. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomainen vastamaan siitä, että 1 kohdan mukainen velvollisuus täytetään.

11 artikla

Sellaisia OTC-johdannaissopimuksia koskevat riskienpientämistekniikat, joita ei määritetä keskusvastapuolessa

1. Finanssialalla toimivien vastapuolten ja finanssialan ulkopuolisten vastapuolten, jotka tekevät OTC-johdannaissopimuksen, jota ei määritetä keskusvastapuolessa, on asianmukaista huolellisuutta noudattaen varmistettava, että toiminnallisen

riskin ja vastapuoliriskin mittaamista, valvomista ja pienentämistä varten on olemassa asianmukaiset menettelyt ja järjestelyt, jotka sisältävät ainakin

- a) asianomaisen OTC-johdannaissopimuksen ehtojen vahvistamisen ajoissa sähköisin välinein, mikäli tällaiset välineet ovat saatavilla;
- b) vahvat, kestävät ja tarkastettavissa olevat vakioidut menettelyt, joilla täsmätetään sijoitussalkut, hallitaan niihin liittyviä riskejä, todetaan osapuolten väliset erimielisyydet varhaisessa vaiheessa ja ratkaistaan ne sekä seurataan voimassa olevien sopimusten arvoa.

2. Edellä 10 artiklassa tarkoitettujen finanssialalla toimivien vastapuolten ja finanssialan ulkopuolisten vastapuolten on arvostettava voimassa olevien sopimusten arvo päivittäin markkina-arvoon. Jos markkinatilanne estää arvostamisen markkina-arvoon, käytetään luotettavaa ja varovaista arvostusmallia.

3. Finanssialalla toimivien vastapuolten riskienhallintamenettelyissä on edellytettävä, että vakuudet vaihdetaan oikea-aikaisesti, tarkasti ja asianmukaisesti eroteltuna niiden OTC-johdannaissopimusten osalta, jotka tehdään 16 päivänä elokuuta 2012 tai sen jälkeen. Edellä 10 artiklassa tarkoitettujen finanssialan ulkopuolisten vastapuolten riskienhallintamenettelyissä on edellytettävä, että vakuudet vaihdetaan oikea-aikaisesti, tarkasti ja asianmukaisesti eroteltuna niiden OTC-johdannaissopimusten osalta, jotka tehdään määrittäyskynnysarvon ylityksessä tai ylittymisen jälkeen.

4. Finanssialalla toimivilla vastapuolilla on oltava asianmukainen ja oikeasuhteinen määrä pääomaa hallitakseen riskin, jota ei ole katettu riittävällä vakuuksien vaihdolla.

5. Tämän artiklan 3 kohdassa säädettyä velvoitetta ei sovelleta 3 artiklassa tarkoitettuun konsernin sisäiseen transaktioon, jonka tekevät samaan jäsenvaltioon sijoittautuneet vastapuolet, edellyttäen, että vastapuolten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

6. Eri jäsenvaltioihin sijoittautuneiden vastapuolten tekemä 3 artiklan 2 kohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitettu konsernin sisäinen transaktio vapautetaan kokonaan tai osittain tämän artiklan 3 kohdassa asetetusta velvoitteesta molempien asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten myönteisen päätöksen perusteella edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) vastapuolten riskienhallintamenettelyt ovat riittävän luotettavia, vahvoja ja johdannaistransaktion monimutkaisuutta vastaavia;
- b) vastapuolten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät tee myönteistä päätöstä 30 kalenteripäivän kuluessa vapauttamispyynnön vastaanottamisesta, arvopaperimarkkinaviranomainen voi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklassa säädettyjen valtuuksiensa mukaisesti auttaa kyseisiä viranomaisia pääsemään sopimukseen.

7. Eri jäsenvaltioihin sijoittautuneiden finanssialan ulkopuolisten vastapuolten tekemä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu konsernin sisäinen transaktio vapautetaan tämän artiklan 3 kohdassa säädetystä velvoitteesta edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) vastapuolten riskienhallintamenettelyt ovat riittävän luotettavia, vahvoja ja johdannaistransaktion monimutkaisuutta vastaavia;
- b) vastapuolten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

Finanssialan ulkopuolisten vastapuolten on ilmoitettava 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille aikomuksestaan soveltaa vapautusta. Vapautus on voimassa, paitsi jos jokin toimivaltainen viranomainen, jolle päätöksestä on ilmoitettu, katsoo kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksesta, että ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitettut ehdot eivät täyty.

8. Unioniin sijoittautuneen vastapuolen ja kolmannen maan lainkäyttöalueelle sijoittautuneen vastapuolen tekemä 3 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettu konsernin sisäinen transaktio vapautetaan kokonaan tai osittain tämän artiklan 3 kohdassa asetetusta velvoitteesta unioniin sijoittautuneen vastapuolen valvonnasta vastaavan asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen myönteisen päätöksen perusteella edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) vastapuolten riskienhallintamenettelyt ovat riittävän luotettavia, vahvoja ja johdannaistransaktion monimutkaisuutta vastaavia;
- b) vastapuolten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

9. Unioniin sijoittautuneen finanssialan ulkopuolisen vastapuolen ja kolmannen maan lainkäyttöalueelle sijoittautuneen vastapuolen tekemä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu konsernin sisäinen transaktio vapautetaan tämän artiklan 3 kohdassa asetetusta velvoitteesta edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) vastapuolten riskienhallintamenettelyt ovat riittävän luotettavia, vahvoja ja johdannaistransaktion monimutkaisuutta vastaavia;
- b) vastapuolten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

Finanssialan ulkopuolisen vastapuolen on ilmoitettava 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille aikomuksestaan soveltaa vapautusta. Vapautus on voimassa, paitsi

jos toimivaltainen viranomainen, jolle asiasta on ilmoitettu, katsoo kolmen kuukauden kuluessa ilmoituksesta, että ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitettut ehdot eivät täyty.

10. Eri jäsenvaltioihin sijoittautuneiden finanssialan ulkopuolisen vastapuolen ja finanssialalla toimivan vastapuolen tekemä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu konsernin sisäinen transaktio vapautetaan kokonaan tai osittain tämän artiklan 3 kohdassa asetetusta velvoitteesta finanssialalla toimivan vastapuolen valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen myönteisen päätöksen perusteella edellyttäen, että seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) vastapuolten riskienhallintamenettelyt ovat riittävän luotettavia, vahvoja ja johdannaistransaktion monimutkaisuutta vastaavia;
- b) vastapuolten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle ei ole sillä hetkellä tai ennakoitavissa käytännöllisiä tai oikeudellisia esteitä.

Finanssialalla toimivan vastapuolen valvonnasta vastaavan asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tällaisesta päätöksestä 10 artiklan 5 kohdassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille. Vapautus on voimassa, paitsi jos toimivaltainen viranomainen, jolle päätöksestä on ilmoitettu, katsoo, että ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitettut ehdot eivät täyty. Jos toimivaltaiset viranomaiset ovat erimielisiä, arvopaperimarkkinaviranomainen voi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklassa säädettyjen valtuuksiensa mukaisesti auttaa niitä pääsemään sopimukseen.

11. Edellä 3 kohdassa säädetystä velvoitteesta vapautetun konsernin sisäisen transaktion vastapuolen on julkistettava tiedot vapautuksesta.

Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikista 6, 8 tai 10 kohdan mukaisesti tehdystä päätöksistä tai 7, 9 tai 10 kohdan mukaisesti vastaanotetuista ilmoituksista ja toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle tiedot kyseisestä konsernin sisäisestä transaktiosta.

12. Edellä 1–11 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia sovelletaan sellaisten kolmannen maan yhteisöjen välillä tehtyihin OTC-johdannaissopimuksiin, jotka kuuluisivat näiden velvollisuuksien piiriin, jos ne olisivat sijoittautuneet unioniin, edellyttäen, että näillä sopimuksilla on suora, merkittävä ja ennakoitavissa oleva vaikutus unionissa tai että tällainen velvollisuus on tarpeen tai asianmukainen tämän asetuksen säännösten kiertämisen estämiseksi.

13. Arvopaperimarkkinaviranomainen valvoo säännöllisesti sellaisilla johdannaisilla, jotka eivät ole määrittämissä, käytävää kauppaa, jotta tunnistetaan tapaukset, joissa tietty johdannaislaji saattaa aiheuttaa järjestelmäriskkejä, ja estetään sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö määritettävien ja muiden kuin määritettävien johdannaistransaktioiden välillä. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan erityisesti ryhdyttävä 5 artiklan 3 kohdan mukaisiin toimiin tai tarkasteltava tämän artiklan 14 kohdan ja 41 artiklan mukaisia vaakuusvaatimuksia koskevia teknisiä sääntelystandardeja.

14. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään:

- a) 1 kohdassa tarkoitettut menettelyt ja järjestelyt;
- b) markkinaolosuhteet, jotka estävät markkina-arvoon arvostamisen, ja perusteet 2 kohdassa tarkoitetun arvostusmallin käyttämiselle;
- c) tiedot 7, 9 ja 10 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen sisällytettävistä vapautetuista konsernin sisäisistä transaktioista;
- d) tiedot 11 kohdassa tarkoitetuista vapautetuista konsernin sisäisistä transaktioista;
- e) sopimukset, joilla katsotaan olevan suora, merkittävä ja ennakoitavissa oleva vaikutus unionissa, tai tapaukset, joissa on tarpeen tai asianmukaista estää tämän asetuksen säännösten kiertäminen 12 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

15. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, Euroopan valvontaviranomaiset laativat luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään:

- a) riskienhallintamenettelyt, mukaan lukien vakuuksien taso ja tyyppi sekä erottelumenettelyt ja pääoman määrä, joita 3 kohdan noudattaminen edellyttää;
- b) pääoman määrä, jota 4 kohdan noudattaminen edellyttää;
- c) menettelyt, joita vastapuolten ja asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava 6–10 kohdassa tarkoitettuja vapautuksia soveltaessaan;
- d) 5–10 kohdassa tarkoitettut sovellettavat perusteet, mukaan lukien erityisesti se, mitä olisi pidettävä käytännöllisenä tai oikeudellisenä esteenä vastapuolten väliselle nopealle omien varojen siirrolle tai velkojen takaisinmaksulle.

Euroopan valvontaviranomaisten on toimitettava nämä yhteiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit joko asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 tai asetuksen

(EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti riippuen siitä, mikä on kyseessä olevan vastapuolen oikeudellinen luonne.

12 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava tämän osaston sääntöjen rikkomisesta määrättäviä seuraamuksia koskevat säännöt ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamuksiin on sisällytettävä ainakin hallinnolliset sakot. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat finanssialalla toimivien ja tarvittaessa finanssialan ulkopuolisten vastapuolten valvonnasta, julkistavat kaikki 4, 5 ja 7–11 artiklan rikkomisista määrätty seuraamukset, jollei julkistaminen vaaranna vakavasti finanssimarkkinoita tai aiheuta suhteetonta vahinkoa osapuolille. Jäsenvaltioiden on säännöllisin väliajoin julkaistava arviointikertomuksia sovellettavien seuraamussääntöjen tehokkuudesta. Tällainen tietojen julkistaminen ei saa sisältää direktiivin 95/46/EY 2 a artiklassa tarkoitettuja henkilötietoja.

Jäsenvaltioiden on annettava 1 kohdassa tarkoitettut säännöt komissiolle tiedoksi viimeistään 17 päivänä helmikuuta 2013. Niiden on viipymättä ilmoitettava komissiolle näitä sääntöjä koskevista myöhemmistä muutoksista.

3. Tämän osaston säännösten rikkominen ei vaikuta OTC-johdannaissopimuksen voimassaoloon eikä osapuolten mahdollisuuteen panna täytäntöön OTC-johdannaissopimuksen määräykset. Tämän osaston säännösten rikkominen ei oikeuta korvauksen saamiseen OTC-johdannaissopimuksen osapuolelta.

13 artikla

Järjestelmä päällekkäisten tai ristiriitaisten vaatimusten välttämiseksi

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen avustaa komissiota 4, 9, 10 ja 11 artiklassa säädettyjen periaatteiden kansainvälisen soveltamisen seurannassa ja tätä soveltamista koskevien Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitettavien kertomusten valmistelussa, erityisesti silti osin kuin kyse on markkinatoimijoita koskevien vaatimusten mahdollisesta päällekkäisyydestä tai ristiriitaisuudesta, ja suosittelee mahdollisia toimia.

2. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa todetaan kolmannen maan oikeudellisista järjestelyistä sekä valvontaja täytäntöönpanojärjestelyistä seuraavaa:

- a) ne vastaavat tämän asetuksen 4, 9, 10 ja 11 artiklassa säädettyjä vaatimuksia;
- b) niillä taataan salassapitovelvollisuus, joka vastaa tämän asetuksen mukaista salassapitovelvollisuutta; ja

- c) niitä sovelletaan tehokkaasti ja ne pannaan täytäntöön yhdenvertaisella ja vääristämättömällä tavalla niin, että tehokas valvonta ja täytäntöönpano voidaan varmistaa asianomaisessa kolmannessa maassa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuun vastaavuutta koskevaan täytäntöönpanosäädökseen on sisällytettävä se, että tämän asetuksen piiriin kuuluvan transaktion tekevien vastapuolten katsotaan täyttäneen 4, 9, 10 ja 11 artiklassa säädetty velvollisuudet, jos ainakin yksi vastapuolista on sijoittautunut kyseiseen kolmanteen maahan.

4. Komissio seuraa yhteistyössä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa, että 4, 9, 10 ja 11 artiklassa säädettyjä vaatimuksia vastaavat vaatimukset pannaan tosiasiallisesti täytäntöön niissä kolmansissa maissa, joiden osalta vastaavuutta koskeva täytäntöönpanosäädös on annettu, ja antaa säännöllisesti vähintään vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen. Jos kertomuksesta ilmenee, että kolmannen maan viranomaiset soveltavat vastaavia vaatimuksia riittämättömästi tai epäyhtenäisesti, komissio peruuttaa kyseisen kolmannen maan lainsäädännön vastaavuuden tunnustamisen 30 kalenteripäivän kuluessa kertomuksen esittämisestä. Jos vastaavuutta koskeva täytäntöönpanosäädös kumotaan, vastapuolten on automaattisesti jälleen noudatettava kaikkia tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia.

III OSASTO

KESKUSVALTAPUOLTEN TOIMILUPA JA VALVONTA

1 LUKU

Keskusvastapuolen toimiluvan myöntämisedellytykset ja -menettely

14 artikla

Toimiluvan myöntäminen keskusvastapuolelle

1. Jos unioniin sijoittautunut oikeushenkilö aikoo tarjota määrittämispalveluja keskusvastapuolena, sen on haettava toimilupaa sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaiselta viranomaiselta, jäljempänä 'keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen', 17 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. Kun toimilupa on myönnetty 17 artiklan mukaisesti, se on voimassa unionin koko alueella.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu toimilupa myönnetään vain määrittäykseen liittyviin toimiin, ja siinä on yksilöitävä palvelut tai toiminta, joita keskusvastapuolella on lupa tarjota tai harjoittaa, mukaan luettuina ne rahoitusvälinelajit, joita tällainen toimilupa koskee.

4. Keskusvastapuolen on aina noudatettava toimiluvan myöntämisedellytyksiä.

Keskusvastapuolen on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista olennaisista muutoksista, jotka vaikuttavat toimiluvan myöntämisedellytyksiin.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu toimilupa ei saa estää jäsenvaltioita hyväksymästä lisävaatimuksia tai jatkamasta niiden soveltamista jäsenvaltioiden alueelle sijoittautuneiden keskusvastapuolten osalta, mukaan lukien direktiivin 2006/48/EY mukaiset tietyt toimilupaa koskevat vaatimukset.

15 artikla

Toiminnan ja palvelujen laajentaminen

1. Keskusvastapuolen, joka haluaa laajentaa toimintaansa lisäpalveluilla tai -toiminnalla, jotka eivät kuulu alkuperäisen toimiluvan piiriin, on haettava toimilupansa laajentamista keskusvastapuolen toimivaltaiselta viranomaiselta. Toimiluvan laajentamisena pidetään sellaisten määrittämispalvelujen tarjoamista, joita varten keskusvastapuolelle ei ole jo myönnetty toimilupaa.

Toimiluvan laajentaminen on tehtävä 17 artiklan mukaista menettelyä noudattaen.

2. Jos keskusvastapuoli haluaa laajentaa liiketoimintaansa toiseen jäsenvaltioon kuin siihen, johon se on sijoittautunut, keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä ilmoitettava asiasta kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

16 artikla

Pääomavaatimukset

1. Saadakseen 14 artiklan mukaisen toimiluvan keskusvastapuolella on oltava vähintään 7,5 miljoonan euron suuruinen pysyvä ja käytettävissä oleva alkupääoma.

2. Keskusvastapuolen pääoman on yhdessä sen jakamattoman voiton ja rahastojen kanssa oltava oikeassa suhteessa keskusvastapuolen toiminnasta aiheutuviin riskeihin. Pääoman on oltava aina riittävän suuri sen varmistamiseksi, että toiminta voidaan hallitusti lopettaa tai järjestää uudelleen kohtuullisen ajan kuluessa ja että keskusvastapuoli on asianmukaisesti suojattu luotto-, vastapuoli- ja markkinariskeiltä, toiminnallisilta ja oikeudellisilta riskeiltä sekä yritysriskeiltä, joita 41–44 artiklassa tarkoitettujen erityisten rahoitusvarat eivät vielä kata.

3. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, pankkiviranomaisen on tiiviissä yhteistyössä EKP:n kanssa ja arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan laadittava luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään 2 kohdassa tarkoitettujen keskusvastapuolen pääomaa, jakamatonta voittoa ja rahastoja koskevat vaatimukset.

Pankkiviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

17 artikla

Toimiluvan myöntämisessä ja epäämisessä noudatettava menettely

1. Toimilupaa hakevan keskusvastapuolen on toimitettava toimilupahakemus sijoittautumisjäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Toimilupaa hakevan keskusvastapuolen on toimitettava kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella toimivaltainen viranomainen voi varmistua siitä, että toimilupaa hakeva keskusvastapuoli on toimiluvan myöntämisaikana toteuttanut kaikki tarvittavat järjestelyt tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten täyttämiseksi. Toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä toimitettava kaikki toimilupaa hakevan keskusvastapuolen antamat tiedot arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle kollegiolla.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on 30 työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta arvioitava, onko hakemus täydellinen. Jos hakemus ei ole täydellinen, toimivaltaisen viranomaisen on asetettava määräaika, johon mennessä toimilupaa hakevan keskusvastapuolen on toimitettava lisätiedot. Arvioituun, että hakemus on täydellinen, toimivaltaisen viranomaisen on lähetettävä ilmoitus toimilupaa hakevalle keskusvastapuolelle, 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti perustetun kollegion jäsenille ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

4. Toimivaltainen viranomainen saa myöntää toimiluvan vain, jos se on täysin vakuuttunut siitä, että toimilupaa hakeva keskusvastapuoli täyttää kaikki tässä asetuksessa säädetty vaatimukset ja että keskusvastapuoli on ilmoitettu järjestelmänä direktiivin 98/26/EY nojalla.

Toimivaltaisen viranomaisen on otettava asianmukaisesti huomioon 19 artiklan mukaisesti annettu kollegion lausunto. Jos keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen ei hyväksy kollegion myönteistä lausuntoa, sen päätös on perusteltava kaikilta osin ja siihen on sisällyttävä selitys siltä osin kuin kyseisestä myönteisestä lausunnosta poiketaan merkittävästi.

Keskusvastapuolelle ei ole annettava toimilupaa, jos kaikki kollegion jäsenet keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion viranomaisia lukuun ottamatta pääsevät 19 artiklan 1 kohdan nojalla yhteisymmärrykseen yhteisestä lausunnosta, jonka mukaan keskusvastapuolelle ei ole myönnettävä toimilupaa. Tässä lausunnossa on perusteltava kirjallisesti kaikilta osin ne syyt, joiden vuoksi kollegio katsoo, etteivät tässä asetuksessa tai muualla unionin lainsäädännössä säädetty vaatimukset täyty.

Jos kolmannessa alakohdassa tarkoitettuun yhteisymmärryksessä annettavaan yhteiseen lausuntoon ei ole päästy ja kollegion kahden kolmasosan enemmistö on esittänyt kielteisen lausunnon, mitkä hyvänsä asianomaisista toimivaltaisista viranomaisista voivat kollegion kahden kolmasosan enemmistön kannattamana saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi 30 kalenteripäivän kuluessa kielteisen lausunnon antamisesta asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti.

Päätöksessä saattaa asia arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi on esitettävä kirjallisesti kaikilta osin ne syyt, joiden vuoksi asianomaiset kollegion jäsenet katsovat, etteivät tässä asetuksessa tai muualla unionin lainsäädännössä säädetty vaatimukset täyty. Tuolloin keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on lykättävä toimilupapäätöstään ja odotettava toimilupapäätöstä, jonka arvopaperimarkkinaviranomainen voi tehdä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä oma päätöksensä arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen mukaisesti. Asiaa ei voida saattaa arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljännessä alakohdassa tarkoitettu 30 päivän määräaika on päättynyt.

Kun kaikki kollegion jäsenet keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion viranomaisia lukuun ottamatta antavat 19 artiklan 1 kohdan nojalla yhteisymmärryksessä yhteisen lausunnon, jonka mukaan keskusvastapuolelle ei ole myönnettävä toimilupaa, keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen voi saattaa asian arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 19 artiklan mukaisesti.

Keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava päätös muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille.

5. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimittava asetuksen (EU) N:o 1095/2010 17 artiklan mukaisesti, jos keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen ei ole soveltanut tämän asetuksen säännöksiä tai on soveltanut niitä tavalla, joka vaikuttaa olevan unionin oikeuden vastaista.

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tutkia unionin oikeuden väitettyä rikkomista tai noudattamatta jättämistä kollegion jäsenen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan ilmoitettuaan asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle.

6. Kun kollegion jäsenet suorittavat tehtäviään, yhdenkään jäsenen toiminta ei saa suoraan tai välillisesti olla jotakin jäsenvaltiota tai jäsenvaltioiden ryhmää syrjivää missä hyvänsä valuutassa suoritettavien määräyspalvelujen suorituspaikkana.

7. Toimivaltaisen viranomaisen on annettava toimilupaa hakevalle keskusvastapuolelle kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä kaikilta osin perusteltu kirjallinen ilmoitus siitä, onko toimilupa myönnetty vai eväty.

18 artikla

Kollegio

1. Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on perustettava kollegio 30 kalenteripäivän kuluessa siitä, kun täydellinen hakemus on jätetty 17 artiklan mukaisesti, sekä hallittava ja johdettava sitä helpottaakseen 15, 17, 49, 51 ja 54 artiklassa tarkoitettujen tehtävien hoitamista.

2. Kollegion jäseninä ovat

- a) arvopaperimarkkinaviranomainen;
- b) keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen;
- c) toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat niihin kolmeen jäsenvaltioon sijoittautuneiden keskusvastapuolen määräysosapuolten valvonnasta, jotka kokonaismäärän perusteella suorittavat yhden vuoden aikana suurimmat maksut 42 artiklassa tarkoitettuun keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon;
- d) toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat niiden markkinapaikkojen valvonnasta, joille keskusvastapuoli tarjoaa palvelujaan;
- e) toimivaltaiset viranomaiset, jotka valvovat niitä keskusvastapuolia, joiden kanssa on tehty yhteentoimivuusjärjestelyt;
- f) toimivaltaiset viranomaiset, jotka valvovat niitä arvopaperikeskuksia, joihin keskusvastapuoli on sidoksissa;

g) keskusvastapuolen valvonnasta vastaavat EKPJ:n jäsenet ja niiden keskusvastapuolten valvonnasta vastaavat EKPJ:n jäsenet, joiden kanssa on tehty yhteentoimivuusjärjestelyt;

h) keskuspankit, jotka laskevat liikkeeseen määritettävien rahoitusvälineiden kannalta tärkeimmät unionin valuutat.

3. Jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, joka ei ole kollegion jäsen, voi pyytää kollegiolta kaikkia valvontatehtäviensä kannalta olennaisia tietoja.

4. Kollegio hoitaa seuraavia tehtäviä, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen mukaisia toimivaltainen viranomaisten velvollisuuksia:

a) 19 artiklassa tarkoitetun lausunnon valmistelu;

b) tietojenvaihto, mukaan luettuina 84 artiklan mukaiset tiedonsaantipyynnöt;

c) vapaaehtoisesta tehtävänjaosta sopiminen sen jäsenten kesken;

d) keskusvastapuolta koskevaan riskiarviointiin perustuvien valvontatarkkailuohjelmien koordinointi; ja

e) menettelyjen ja valmiussuunnitelmien määrittäminen 24 artiklassa tarkoitettujen hätätilanteiden varalta.

5. Kollegion perustamisen ja toiminnan on perustuttava sen kaikkien jäsenten väliseen kirjalliseen sopimukseen.

Sopimuksessa on määritettävä kollegion toimintaa koskevat käytännön järjestelyt, mukaan lukien 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut äänestysmenettelyt, jotka koskevat yksityiskohtaiset säännöt, ja siinä voidaan määrittää keskusvastapuolen toimivaltainen viranomaisen tai kollegion muun jäsenen hoidettaviksi annettavat tehtävät.

6. Jotta voidaan varmistaa kollegioiden yhdenmukainen ja johdonmukainen toiminta kaikkialla unionissa, arvopaperimarkkinaviranomaisen valmistelee luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään edellytykset, joiden perusteella 2 kohdan h alakohdassa tarkoitettuja unionin valuuttoja pidetään tärkeimpinä, sekä 5 kohdassa tarkoitettujen käytännön järjestelyjen yksityiskohdat.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

19 artikla

Kollegion lausunto

1. Keskusvastapuolen toimivaltainen viranomaisen on tehtävä keskusvastapuolta koskeva riskinarviointi ja annettava siitä kertomus kollegiolle neljän kuukauden kuluessa siitä, kun keskusvastapuoli on jättänyt täydellisen hakemuksen 17 artiklan mukaisesti.

Kollegion on 30 kalenteripäivän kuluessa kertomuksen vastaanottamisesta laadittava kertomuksen sisällön pohjalta yhteinen lausunto siitä, täyttääkö toimilupaa hakeva keskusvastapuoli kaikki tässä asetuksessa säädetyt vaatimukset.

Jos yhteistä lausuntoa ei saada aikaan toisen alakohdan mukaisesti, kollegion on annettava enemmistölausunto samassa ajassa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 17 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan soveltamista.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on helpotettava yhteisen lausunnon antamista asetuksen (EU) N:o 1095/2010 31 artiklan mukaisen yleisen koordinoititehtävänsä mukaisesti.

3. Kollegion enemmistölausunto hyväksytään kollegion jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Korkeintaan 12 jäsentä käsittävissä kollegioissa enintään kaksi samaan jäsenvaltioon kuuluvaa kollegion jäsentä voi äänestää, ja kullakin äänestävällä jäsenellä on yksi ääni. Yli 12 jäsentä käsittävissä kollegioissa enintään kolme samaan jäsenvaltioon kuuluvaa jäsentä voi äänestää, ja kullakin äänestävällä jäsenellä on yksi ääni. Arvopaperimarkkinaviranomaisella ei ole oikeutta äänestää kollegion lausunnoista.

20 artikla

Toimiluvan peruuttaminen

1. Keskusvastapuolen toimivaltainen viranomaisen on peruuttettava toimilupa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 22 artiklan 3 kohdan soveltamista, jos keskusvastapuoli:

a) ei ole ryhtynyt käyttämään toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai ei ole tarjonnut palveluja tai harjoittanut toimintaa kuuden edeltävän kuukauden aikana;

b) on saanut toimiluvan valheellisen ilmoituksen perusteella tai millä tahansa muilla epärehellisillä keinoilla;

c) ei enää täytä toimiluvan myöntämisedellytyksiä eikä ole toteuttanut keskusvastapuolen toimivaltainen viranomaisen edellyttämiä korjaavia toimia määräajassa;

d) on vakavasti ja järjestelmällisesti rikkonut tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia.

2. Jos keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen katsoo, että kyse on jostain 1 kohdassa tarkoitettusta olosuhteesta, sen on ilmoitettava asiasta viiden työpäivän kuluessa arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja kollegion jäsenille.

3. Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on kuul-tava kollegion jäseniä tarpeesta peruuttaa keskusvastapuolen toimilupa, paitsi jos päätös on tehtävä kiireellisesti.
4. Kollegion jäsen voi milloin tahansa pyytää keskusvas-tapuolen toimivaltaista viranomaista tutkimaan, täyttääkö kes-kusvastapuoli yhä toimiluvan myöntämisedellytykset.
5. Keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen voi rajoit-taa toimivallan peruuttamisen koskemaan tiettyä palvelua, toi-mintaa tai rahoitusvälinelajia.
6. Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen on toimi-tettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja kollegion jäsenille kaikilta osin perusteltu päätöksensä, jossa on otettava huomioon kollegion jäsenten esittämät varaukset.
7. Päätös toimiluvan peruuttamisesta tulee voimaan koko unionissa.

21 artikla

Uudelleentarkastelu ja arviointi

1. Jäljempänä 22 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten vi-ranomaisten on tarkasteltava uudelleen keskusvastapuolten tä-män asetuksen noudattamiseksi käyttöön ottamia järjestelyjä, strategioita, prosesseja ja mekanismeja sekä arvioitava riskejä, joille keskusvastapuolet altistuvat tai voivat altistua, sanotun kuitenkin vaikuttamatta kollegion tehtävään.
 2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tarkastelun ja arvioinnin on koskettava kaikkia tässä asetuksessa keskusvastapuolten osalta säädettyjä vaatimuksia.
 3. Toimivaltaisten viranomaisten on päätettävä siitä, kuinka usein ja kuinka perusteellisesti 1 kohdassa tarkoitettu uudelleen-tarkastelu ja arviointi tehdään, ottaen huomioon asianomaisten keskusvastapuolten toiminnan suuruus ja sen merkitys koko rahoitusjärjestelmälle sekä niiden toiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus. Uudelleentarkastelu ja arviointi on toteutet-tava vähintään kerran vuodessa.
- Keskusvastapuolten toimintaan kohdistetaan paikalla tehtäviä tarkastuksia.
4. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava kollegiolle säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa 1 kohdassa tarkoite-tun uudelleentarkastelun ja arvioinnin tuloksista, myös mahdol-lisista korjaavista toimesta tai seuraamuksista.
 5. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava keskusvas-tapuolta, joka ei täytä tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia, toteuttamaan tarpeelliset toimet tai ratkaisut varhaisessa vai-heessa tilanteen korjaamiseksi.
 6. Arvopaperimarkkinaviranomaisella on koordinoiva tehtävä toimivaltaisten viranomaisten välillä ja kollegioiden kesken py-rittäessä saamaan aikaan yhteinen valvontamenettely ja johdon-mukaiset valvontakäytännöt, varmistamaan yhdenmukaiset me-nettelyt ja johdonmukaiset toimintatavat ja vahvistamaan val-vonnan tulosten yhdenmukaisuutta.

Ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi arvopaperimarkkinavi-ranomaisen on vähintään kerran vuodessa:

- a) suoritettava asetuksen (EU) N:o 1095/2010 30 artiklan mu-kaisesti vertaisarviointianalyysi kaikkien toimivaltaisten viran-omaisten valvontatoimista, jotka liittyvät keskusvastapuolten toimilupiin ja valvontaan; ja
- b) aloitettava ja sovitettava yhteen unionin laajuisia arviointeja keskusvastapuolten kyvystä kestää epäsuotuisaa markkinake-hitystä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 32 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu arviointi paljastaa puutteita yhden tai useamman vastapuolen kestävyudessa, arvo-paperimarkkinaviranomaisen on annettava tarvittavat suosituk-set asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti.

2 LUKU

Keskusvastapuoliin kohdistuva valvonta

22 artikla

Toimivaltainen viranomainen

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä toimivaltainen viran-omainen, joka vastaa tästä asetuksesta johtuvien tehtävien suo-rittamisesta kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden keskusvas-tapuolten toimilupien ja valvonnan osalta, ja ilmoitettava siitä komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Jos jäsenvaltio nimeää useamman kuin yhden toimivaltaisen viranomaisen, sen on selvästi yksilöitävä kunkin tehtävät ja ni-mettävä yksi viranomainen, joka vastaa 23, 24, 83 ja 84 artiklan mukaisesti komission, arvopaperimarkkinaviranomaisen, mui-den jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten, pankkiviran-omaisen ja EKP:n asianomaisten jäsenten välisen yhteistyön ja tietojenvaihdon koordinoinnista.

2. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että toimivaltaisella viranomaisella on tehtäviensä hoitamisen edellyttämät valvonta-ja tutkintavaltuudet.

3. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että tämän asetuk-sen noudattamatta jättämisestä vastuussa olevia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä vastaan voidaan toteuttaa tai määrätä asianmukaisia kansallisen oikeuden mukaisia hallinnol-lisia toimenpiteitä.

Kyseisten toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niihin voi sisältyä vaatimuksia korjaavista toimesta tietyn määräajan kuluessa.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee verkkosivus-tollaan luettelon 1 kohdan mukaisesti nimetyistä toimivaltaisista viranomaisista.

3 LUKU

Yhteistyö

23 artikla

Viranomaisten välinen yhteistyö

1. Toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä tiivistä yhteis-työtä toistensa, arvopaperimarkkinaviranomaisen ja tarvittaessa EKP:n kanssa.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on yleisten tehtäviensä hoitamisen yhteydessä otettava asianmukaisesti huomioon tekemisiensä päätösten mahdollinen vaikutus rahoitusjärjestelmän vakauteen kaikissa muissa asianomaisissa jäsenvaltioissa ja erityisesti 24 artiklassa tarkoitetuissa hätätilanteissa kyseisenä ajankohtana saatavissa olevien tietojen pohjalta.

24 artikla

Hätätilanteet

Keskusvastapuolen toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle, kollegiolle, EKPJ:n asianomaisille jäsenille ja muille asianomaisille viranomaisille ilman aiheetonta viivytystä keskusvastapuoleen liittyvistä hätätilanteista, finanssimarkkinoiden muutokset mukaan luettuina, joilla saattaa olla haitallinen vaikutus markkinoiden likviditeettiin ja rahoitusjärjestelmän vakauteen missä tahansa jäsenvaltiossa, johon kyseinen keskusvastapuoli tai jokin sen määräytösapuolista on sijoittautunut.

4 LUKU

Suhteet kolmansiin maihin

25 artikla

Kolmannen maan keskusvastapuolen tunnustaminen

1. Kolmanteen maahan sijoittautunut keskusvastapuoli voi tarjota määräyspalveluja unioniin sijoittautuneille määräytösapuolille tai markkinapaikoille vain, jos arvopaperimarkkinaviranomainen on tunnustanut kyseisen keskusvastapuolen.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi 3 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia kuultuaan tunnustaa kolmanteen maahan sijoittautuneen keskusvastapuolen, joka on hakenut tunnustamista tarjotakseen tiettyjä määräyspalveluja tai -toimia, jos:

- a) komissio on antanut 6 kohdan mukaisen täytäntöönpanosäädöksen;
 - b) keskusvastapuoli on saanut toimiluvan kyseisessä kolmannessa maassa, jossa sitä ja vaatimusten täytäntöönpanoa myös tosiasiallisesti valvotaan varmistaen, että se täyttää kyseisessä kolmannessa maassa sovellettavat vakavaraisuusvaatimukset täysimääräisesti;
 - c) yhteistyöjärjestelyt on vahvistettu 7 kohdan mukaisesti;
 - d) keskusvastapuoli on sijoittautunut kolmanteen maahan tai saanut toimiluvan kolmannessa maassa, jossa katsotaan olevan käytössä unionissa käytössä olevia järjestelmiä vastaavat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmät niiden ehtojen mukaisesti, jotka jäsenvaltiot ovat rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annettun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY⁽¹⁾ nojalla yhteisymmärryksessä määrittäneet kolmansien maiden vastaavuuden osalta.
3. Arvioidessaan, täyttyvätkö 2 kohdassa tarkoitettut edellytykset, arvopaperimarkkinaviranomaisen on kuultava:
- a) sen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, jossa keskusvastapuoli tarjoaa tai aikoo tarjota määräyspalveluja ja jonka keskusvastapuoli on valinnut;

- b) toimivaltaisia viranomaisia, jotka vastaavat niihin kolmeen jäsenvaltioon sijoittautuneiden keskusvastapuolen määräytösapuolten valvonnasta, jotka kokonaismäärän perusteella suorittavat tai joiden keskusvastapuoli odottaa suorittavan suurimmat maksut 42 artiklassa tarkoitettuun keskusvastapuolen maksukyvyttömyysrahastoon yhden vuoden aikana;
- c) toimivaltaisia viranomaisia, jotka vastaavat niiden unionissa sijaitsevien markkinapaikkojen valvonnasta, joille keskusvastapuoli tarjoaa tai aikoo tarjota palvelujaan;
- d) toimivaltaisia viranomaisia, jotka valvovat niitä unioniin sijoittautuneita keskusvastapuolia, joiden kanssa on tehty yhteentoimivuusjärjestelyt;
- e) niiden jäsenvaltioiden asianomaisia EKPJ:n jäseniä, joissa keskusvastapuoli tarjoaa tai aikoo tarjota määräyspalveluja, sekä niiden keskusvastapuolten, joiden kanssa on tehty yhteentoimivuusjärjestelyt, valvonnasta vastaavia EKPJ:n asianomaisia jäseniä;
- f) keskuspankkeja, jotka laskevat liikkeeseen määritettyjen tai määritettävien rahoitusvälineiden kannalta tärkeimmät unionin valuutat.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua keskusvastapuolen on jätettävä hakemuksensa arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Tunnustamista hakevan keskusvastapuolen on annettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen sen tunnustamiseksi. Arvopaperimarkkinaviranomainen arvioi 30 työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, sisältääkö se kaikki tarvittavat tiedot. Jos hakemus ei ole täydellinen, arvopaperimarkkinaviranomaisen on asetettava määräaika, johon mennessä tunnustamista hakevan keskusvastapuolen on toimitettava lisätiedot.

Tunnustamispäätöksen on perustuttava 2 kohdassa vahvistettuihin edellytyksiin, ja se ei saa pohjautua arviointiin, jota käytetään 13 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vastaavuspäätöksen perustana.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on ennen päätöksensä tekemistä kuultava 3 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia ja yhteisöjä.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on annettava tunnustamista hakevalle keskusvastapuolelle 180 työpäivän kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä perusteltu kirjallinen ilmoitus siitä, onko tunnustaminen myönnetty vai eväty.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on julkaistava verkkosivustollaan luettelo tämän asetuksen mukaisesti tunnustetuista keskusvastapuolista.

5. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on 3 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia ja yhteisöjä kuultuaan tarkasteltava uudelleen kolmanteen maahan sijoittautuneelle keskusvastapuolelle myönnettyä tunnustamista, jos kyseinen keskusvastapuoli on laajentanut toimintaansa ja palvelujaan unioniin. Uudelleentarkastelu toteutetaan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi peruuttaa kyseiselle keskusvastapuolelle myönnetyn tunnustamisen, jos 2 kohdan mukaiset edellytykset eivät enää täyty ja 20 artiklassa kuvattuja olosuhteita vastaavissa olosuhteissa.

⁽¹⁾ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

6. Komissio voi antaa asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan mukaisen täytäntöönpanosäädöksen, jossa todetaan, että kolmannen maan oikeudellisilla järjestelyillä ja valvontajärjestelyillä varmistetaan, että kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneet keskusvastapuolet noudattavat oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, jotka vastaavat tämän asetuksen IV osastossa säädettyjä vaatimuksia, että kyseiset keskusvastapuolet ovat kyseisessä kolmannessa maassa jatkuvasti tehokkaan valvonnan ja täytäntöönpanon seurannan alaisia ja että kyseisen kolmannen maan lainsäädännössä säädetään kolmansien maiden oikeusjärjestysten nojalla toimiluvan saaneiden keskusvastapuolten tunnustamista koskevasta vastaavasta järjestelmästä.

7. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on vahvistettava järjestelyt, joita sovelletaan yhteistyöhön sellaisten kolmansien maiden asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden lainsäädännön ja valvontajärjestelmän on tunnustettu vastaavan tätä asetusta 6 kohdan mukaisesti. Järjestelyissä on määritettävä ainakin:

- a) arvopaperimarkkinaviranomaisen ja kyseisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten välinen tietojenvaihtojärjestelmä, mukaan lukien pääsy kaikkiin sellaisiin arvopaperimarkkinaviranomaisen pyytämiin tietoihin, jotka koskevat kolmansissa maissa toimiluvan saaneita keskusvastapuoolia;
- b) järjestelmä, jolla arvopaperimarkkinaviranomaiselle ilmoitetaan viipymättä, jos kolmannen maan toimivaltainen viranomainen katsoo, että sen valvonnan alaisena oleva keskusosapuoli rikkoo toimilupansa ehtoja tai muuta lainsäädäntöä, jota siihen sovelletaan;
- c) järjestelmä, jolla kolmannen maan toimivaltainen viranomainen ilmoittaa viipymättä arvopaperimarkkinaviranomaiselle, jos sen valvonnan alaisena olevalle keskusvastapuolelle on myönnetty oikeus tarjota määrityspalveluja unioniin sijoitautuneille määritysosapuolille tai asiakkaille;
- d) valvontatoimien koordinoitimenettelyt, mukaan lukien tarvittaessa paikalla tehtävät tarkastukset.

8. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin tiedot, jotka tunnustamista hakevan keskusvastapuolen on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle tunnustamista koskevassa hakemuksessaan.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

IV OSASTO

KESKUSVASTAPUOLIA KOSKEVAT VAATIMUKSET

1 LUKU

Organisaatiovaatimukset

26 artikla

Yleiset säännökset

1. Keskusvastapuolella on oltava vahvat päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt, joihin sisältyvät selkeä organisaatorakenne, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti,

avoimesti ja kattavasti, sekä tehokkaat menettelyt sellaisten riskien tunnistamista, hallitsemista, valvomista ja raportointia varten, joille se on tai saattaa olla alttiina, ja riittävät sisäisen valvonnan menetelmät, mukaan luettuina luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät.

2. Keskusvastapuolen on omaksuttava toimintatavat ja menettelyt, jotka ovat riittävän tehokkaita sen varmistamiseksi, että tätä asetusta noudatetaan ja että myös keskusvastapuolen johto ja työntekijät noudattavat kaikkia tämän asetuksen säännöksiä.

3. Keskusvastapuolen on pidettävä yllä ja käytettävä organisaatorakennetta, jolla varmistetaan sen palvelujen tarjoamisen ja toiminnan harjoittamisen jatkuvuus ja säännönmukaisuus. Sen on käytettävä tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhteisia järjestelmiä, voimavaroja ja menettelyjä.

4. Keskusvastapuolen on pidettävä riskienhallintaan ja muihin toimintaansa liittyvät raportointisuhteet selvästi erillään toisistaan.

5. Keskusvastapuolen on vahvistettava palkka- ja palkkiopolitiikka, jolla edistetään järkevää ja tehokasta riskienhallintaa ja joka ei houkuttele riskienhallinnan tason alentamiseen, sekä toteutettava ja ylläpidettävä tällaista politiikkaa.

6. Keskusvastapuolen on pidettävä yllä tietotekniikkajärjestelmiä, jotka ovat tarjottavien palvelujen ja harjoitettavan toiminnan monimutkaisuuden, moninaisuuden ja tyyppin kannalta tarkoituksenmukaisia, jotta varmistetaan korkea turvallisuustaso sekä säilytettävien tietojen eheys ja luottamuksellisuus.

7. Keskusvastapuolen on asetettava maksutta saataville päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelynsä ja kyseistä keskusvastapuolta koskevat säännöt sekä perusteet määritysosapuolen aseman saavuttamiselle.

8. Keskusvastapuolen on oltava usein järjestettävien riippumattomien tilintarkastusten kohteena. Näiden tilintarkastusten tulokset on ilmoitettava hallitukselle ja annettava toimivaltaisen viranomaisen saataville.

9. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii EKP:n jäseniä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään 1–8 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen sekä päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyjen vähimmäissisältö.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

27 artikla

Ylin johto ja hallitus

1. Keskusvastapuolen ylimmän johdon on oltava riittävän hyvämaineinen ja kokenut keskusvastapuolen järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi.

2. Keskusvastapuolella on oltava hallitus. Kyseisen hallituksen jäsenistä vähintään yhden kolmanneksen mutta kuitenkin vähintään kahden jäsenen on oltava riippumattomia. Määritysosapuolten asiakkaiden edustajat kutsutaan hallituksen kokouksiin 38 ja 39 artiklaa koskevien asioiden käsittelyä varten. Hallituksen riippumattomille ja muille toimivaan johtoon kuulumattomille jäsenille suoritettava korvaus ei saa olla sidoksissa keskusvastapuolen liiketoiminnan tulokseen.

Keskusvastapuolen hallituksen jäsenten, sen riippumattomat jäsenet mukaan luettuina, on oltava riittävän hyvämaineisia, ja heillä on oltava asianmukainen asiantuntemus finanssipalveluista, riskienhallinnasta ja määrityspalveluista.

3. Keskusvastapuolen on määritettävä hallituksen tehtävät ja vastuualueet selkeästi ja annettava hallituksen kokousten pöytäkirjat toimivaltaisen viranomaisen ja tilintarkastajien saataville.

28 artikla

Riskinarviointikomitea

1. Keskusvastapuolen on perustettava riskinarviointikomitea, joka muodostuu sen määritysosapuolten edustajista, hallituksen riippumattomista jäsenistä ja sen asiakkaiden edustajista. Riskinarviointikomitea voi pyytää keskusvastapuolen työntekijöitä ja riippumattomia ulkopuolisia asiantuntijoita osallistumaan kokouksiinsa ilman äänioikeutta. Toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää saada osallistua riskinarviointikomitean kokouksiin ilman äänioikeutta ja saada asianmukaisesti tietoa riskinarviointikomitean toiminnasta ja päätöksistä. Riskinarviointikomitean antamien neuvojen on oltava riippumattomia keskusvastapuolen johdon suorasta vaikutuksesta. Millään edustajien ryhmällä ei saa olla enemmistöä riskinarviointikomiteassa.

2. Keskusvastapuolen on selkeästi määritettävä riskinarviointikomitean toimeksianto, päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt, joilla varmistetaan komitean riippumattomuus, sekä toimintamenettelyt ja jäsenten hyväksymisvaatimukset ja valintamenettely. Päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyjen on oltava julkisia, ja niissä on vahvistettava ainakin, että riskinarviointikomiteaa johtaa hallituksen riippumaton jäsen ja että se raportoi suoraan hallitukselle ja pitää säännöllisesti kokouksia.

3. Riskinarviointikomitean on annettava hallitukselle neuvoja järjestelyistä, jotka voivat vaikuttaa keskusvastapuolen riskienhallintaan, esimerkiksi sen riskimallin merkittävästä muuttumisesta, maksukyvyyttömyyttä koskevista menettelyistä, määritysosapuolten hyväksymisperusteista, uusien välinelajien määrityksestä tai toimintojen ulkoistamisesta. Riskinarviointikomitean neuvoja ei pyydetä keskusvastapuolen päivittäistä toimintaa varten. Hätätilanteissa ryhdytään kohtuullisiin toimiin riskinarviointikomitean kuulemiseksi keskusvastapuolen riskienhallintaan vaikuttavasta kehityksestä.

4. Riskinarviointikomitean jäseniä sitoo salassapitovelvollisuus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimivaltaisten viranomaisten oikeutta asianmukaisten tietojen saantiin. Jos riskinarviointikomitean puheenjohtaja toteaa, että jollakin jäsenellä on tai voi olla eturistiriita tietyssä asiassa, kyseinen jäsen ei saa äänestää siitä asiasta.

5. Keskusvastapuolen on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista päätöksistä, joissa hallitus päättää olla noudattamatta riskinarviointikomitean neuvoja.

29 artikla

Tietojen säilyttäminen

1. Keskusvastapuolen on säilytettävä kaikki tiedot suoriteista palveluista ja harjoitetusta toiminnasta vähintään kymmenen vuoden ajan, jotta toimivaltainen viranomainen voi valvoa sitä, miten keskusvastapuoli noudattaa tätä asetusta.

2. Keskusvastapuolen on säilytettävä kaikki tiedot käsittelemistään sopimuksista vähintään kymmenen vuoden ajan kyseisten sopimusten päättymisestä. Tietojen perusteella on voitava todeta ainakin transaktion alkuperäiset ehdot ennen kyseisen keskusvastapuolen tekemää määritystä.

3. Keskusvastapuolen on pyynnöstä annettava toimivaltaisen viranomaisen, arvopaperimarkkinaviranomaisen ja EKP:n asianomaisten jäsenten saataville kaikki 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut aineistot ja tiedot sekä määritettyjen sopimusten positiota koskevat tiedot riippumatta markkinapaikasta, jossa transaktiot on toteutettu.

4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin 1–3 kohdan mukaisesti säilytettävät aineistot ja tiedot.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. Jotta voidaan varmistaa 1 ja 2 kohdan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa yksilöidään, missä muodossa aineistot ja tiedot säilytetään.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EY) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

30 artikla

Merkittäviä omistusosuuksia omistavat osakkeenomistajat ja jäsenet

1. Toimivaltainen viranomainen ei saa myöntää keskusvastapuolelle toimilupaa ellei sille ole ilmoitettu osakkeenomistajina tai jäseninä suoraan tai välillisesti olevia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joilla on merkittävä omistusosuus keskusvastapuolella, sekä näiden merkittävien omistusosuuksien suuruuksia.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on evättävä keskusvastapuolelta toimilupa, jos se ei ole vakuuttunut niiden osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta, joilla on merkittävä omistusosuus keskusvastapuolella, ottaen huomioon tarve varmistaa keskusvastapuolen järkevä ja vakaa hoito.

3. Jos keskusvastapuolen ja muun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön välillä vallitsee merkittävä sidonnaisuus, toimivaltainen viranomainen voi myöntää toimiluvan vain, jos tämä sidonnaisuus ei estä toimivaltaista viranomaista hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

4. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden vaikutusvalta todennäköisesti haittaa keskusvastapuolen järkevää ja vakaata hoitoa, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet tämän tilanteen korjaamiseksi ja tarvittaessa peruutettava keskusvastapuolen toimilupa.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on evättävä toimilupa, jos kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset, joita sovelletaan yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön, johon keskusvastapuolella on merkittävä sidonnaisuus, taikka näiden lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet estävät toimivaltaista viranomaista hoitamasta tehokkaasti valvontatehtäviään.

31 artikla

Toimivaltaisille viranomaisille annettavat tiedot

1. Keskusvastapuolen on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselleen kaikista johdon vaihdoksista ja annettava sille kaikki tarpeelliset tiedot sen arvioimiseksi, noudatetaanko 27 artiklan 1 kohtaa ja 27 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa.

Jos hallituksen jäsenen käytös todennäköisesti haittaa keskusvastapuolen järkevää ja vakaata hoitoa, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, joihin voi kuulua kyseisen jäsenen erottaminen hallituksesta.

2. Luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taikka yhdessä toimivien tällaisten henkilöiden, jäljempänä 'hankkijaehdokas', jotka ovat päättäneet hankkia suoraan tai välillisesti merkittävän omistusosuuden keskusvastapuolella tai lisätä suoraan tai välillisesti merkittävää omistusosuuttaan keskusvastapuolella siten, että hankkijaehdokkaan osuus äänistä tai osakepääomasta nousee vähintään 10, 20, 30 tai 50 prosenttiin, tai siten, että keskusvastapuolesta tulisi hankkijaehdokkaan tytäryritys, jäljempänä 'ehdotettu hankinta', on ensin ilmoitettava tästä kirjallisesti sen keskusvastapuolen toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa ne pyrkivät hankkimaan merkittävän omistusosuuden tai lisäämään sitä, mainiten samalla suunnitellun omistusosuuden suuruuden ja antaen 32 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua asianmukaiset tiedot.

Luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, joka on päättänyt luopua suoraan tai välillisesti merkittävästä omistusosuudestaan keskusvastapuolella, jäljempänä 'myyjäehdokas', on ensin kirjallisesti ilmoitettava tästä toimivaltaiselle viranomaiselle ja mainittava samalla tällaisen omistusosuuden suuruus. Tällaisen henkilön on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle myös päätöksestään vähentää merkittävää omistusosuutta siten, että kyseisen

henkilön osuus äänistä tai osakepääomasta laskisi alle 10, 20, 30 tai 50 prosenttiin, tai siten, että keskusvastapuoli lakkaisi olemasta kyseisen henkilön tytäryritys.

Toimivaltaisen viranomaisen on kirjallisesti ilmoitettava hankkijaehdokkaalle tai myyjäehdokkaalle viipymättä ja joka tapauksessa kahden työpäivän kuluessa tässä kohdassa tarkoitettua ilmoituksen sekä 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen vastaanottamisesta, että se on vastaanottanut ilmoituksen tai tiedot.

Toimivaltaisella viranomaisella on enintään 60 työpäivää aikaa ilmoituksen ja sellaisten asiakirjojen vastaanottamista koskevan kirjallisen ilmoituksen päiväyksestä, jotka on liitettävä ilmoitukseen 32 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua luetteloa perusteella, jäljempänä 'arviointijakso', suorittaa 32 artiklan 1 kohdassa säädetty arviointi, jäljempänä 'arviointi'.

Toimivaltaisen viranomaisen on vastaanottamista koskevan ilmoituksen antaessaan ilmoitettava hankkijaehdokkaalle tai myyjäehdokkaalle arviointijakson päättymispäivämäärä.

3. Toimivaltainen viranomainen voi tarvittaessa arviointijakson aikana mutta kuitenkin viimeistään sen viidentenäyksenä työpäivänä pyytää lisätietoja, jotka ovat tarpeen arvioinnin suorittamiseksi. Pyyntö on esitettävä kirjallisesti, ja siinä on yksilöitävä tarvittavat lisätiedot.

Arviointijakso on keskeytettävä niiden päivien väliseksi ajaksi, jolloin toimivaltainen viranomainen pyytää tietoja ja jolloin se vastaanottaa hankkijaehdokkaalta vastauksen mainittuun pyyntöön. Keskeytys ei saa olla pitempi kuin 20 työpäivää. Toimivaltainen viranomainen voi harkintansa mukaan pyytää vielä täydentämään tai tarkentamaan tietoja, mutta tämä ei saa enää keskeyttää arviointijaksoa.

4. Toimivaltainen viranomainen voi pidentää 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua keskeytystä enintään 30 työpäiväksi, jos hankkijaehdokas tai myyjäehdokas on joko:

- a) sijoittautunut unionin ulkopuolelle tai sitä säännellään unionin ulkopuolella;
- b) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka ei ole tämän asetuksen tai direktiivin 73/239/ETY, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/49/ETY⁽¹⁾ tai direktiivien 2002/83/EY, 2003/41/EY, 2004/39/EY, 2005/68/EY, 2006/48/EY, 2009/65/EY tai 2011/61/EU mukaisen valvonnan alainen.

5. Jos toimivaltainen viranomainen arvioinnin tehtyään päättää vastustaa ehdotettua hankintaa, sen on ilmoitettava tästä hankkijaehdokkaalle kirjallisesti kahden työpäivän kuluessa ylitämättä arviointijaksoa ja perusteltava päätöksensä. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä 18 artiklassa tarkoitettua

⁽¹⁾ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1.

kollegiolle. Jollei kansallisesta oikeudesta muuta johdu, asianmukainen selvitys päätöksen perusteluista voidaan julkistaa hankkijaehdokkaan pyynnöstä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin antaa toimivaltaiselle viranomaiselle luvan julkistaa perustelut ilman hankkijaehdokkaan pyyntöä.

6. Jos toimivaltainen viranomainen ei arviointijakson kuluessa vastusta ehdotettua hankintaa kirjallisesti, se katsotaan hyväksytyksi.

7. Toimivaltainen viranomainen voi määrätä enimmäisajan, jonka kuluessa ehdotettu hankinta on saatettava päätökseen, ja tarvittaessa pidentää tätä määräaika.

8. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa vaatimuksia, jotka ovat tiukempia kuin tässä asetuksessa säädetty, sen osalta, miten toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan äänioikeuksien tai pääoman suorista tai välillisistä hankinnoista tai miten toimivaltainen viranomainen ne hyväksyy.

32 artikla

Arviointi

1. Arvioidessaan 31 artiklan 2 kohdan mukaista ilmoitusta ja 31 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja toimivaltaisen viranomaisen on ehdotetun hankinnan kohteena olevan keskusvastapuolen järjevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi ja ottaen huomioon hankkijaehdokkaan todennäköinen vaikutus keskusvastapuoleen arvioitava hankkijaehdokkaan sopivuutta ja ehdotetun hankinnan taloudellista järkevyyttä kaikilla seuraavilla perusteilla:

- a) hankkijaehdokkaan maine ja taloudellinen vakaus;
- b) sen henkilön maine ja kokemus, joka tulee johtamaan keskusvastapuolen liiketoimintaa ehdotetun hankinnan vuoksi;
- c) keskusvastapuolen kyky noudattaa tätä asetusta ja jatkaa sen noudattamista;
- d) onko perusteltua syytä epäillä, että ehdotetun hankinnan yhteydessä syyllistytään tai pyritään tai on syyllistytty tai pyritty direktiivin 2005/60/EY 1 artiklassa tarkoitettuun rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen tai että ehdotettu hankinta saattaisi lisätä tämän vaaraa.

Arvioidessaan hankkijaehdokkaan taloudellista vakautta toimivaltaisen viranomaisen on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen liiketoimintatyyppiin, jota hankinnan kohteena olevassa keskusvastapuolessa harjoitetaan ja aiotaan harjoittaa.

Arvioidessaan keskusvastapuolen kykyä noudattaa tätä asetusta toimivaltaisen viranomaisen on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, onko konsernilla, jonka osa keskusvastapuoolesta tulee,

sellainen rakenne, joka mahdollistaa tehokkaan valvonnan, tehokkaan tietojenvaihdon toimivaltaisten viranomaisten kesken ja toimivaltaisten viranomaisten keskinäisen vastuunjaon määrittämisen.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vastustaa ehdotettua hankintaa ainoastaan silloin, jos siihen on perusteltuja syitä 1 kohdassa säädettyillä perusteilla tai jos hankkijaehdokkaan toimittamat tiedot ovat puutteelliset.

3. Jäsenvaltiot eivät saa asettaa ennakkoehtoja sen suhteen, millainen omistusosuuden taso on hankittava, eivätkä sallia toimivaltaisten viranomaistensa tarkastelevan ehdotettua hankintaa markkinoiden taloudellisten tarpeiden pohjalta.

4. Jäsenvaltioiden on julkistettava luettelo tiedoista, jotka tarvitaan arvioinnin tekemiseen ja jotka on toimitettava toimivaltaisille viranomaisille 31 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmoitusta annettaessa. Vaadittavien tietojen on oltava oikeasuhteisia ja mukautettuja hankkijaehdokkaan ja ehdotetun hankinnan luonteeseen. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia tietoja, joilla ei ole merkitystä toiminnan vakauden arvioinnissa.

5. Sen estämättä, mitä 31 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, toimivaltaisen viranomaisen on kohdeltava hankkijaehdokkaita syrjimättömällä tavalla, jos viranomaiselle on ilmoitettu vähintään kaksi ehdotusta, jotka koskevat merkittävän omistusosuuden hankkimista samasta keskusvastapuoolesta tai samassa keskusvastapuolessa olevan merkittävän omistusosuuden lisäämistä.

6. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on arviointia suorittaessaan tehtävä tiiviisti yhteistyötä toisiaan kuullen, jos hankkijaehdokas on yksi seuraavista:

- a) toinen keskusvastapuoli, luottolaitos, henkivakuutusyrittäjä, vahinkovakuutusyrittäjä, jälleenvakuutusyrittäjä, sijoituspalveluyrittäjä, markkinatoimija, arvopaperien selvitysjärjestelmän ylläpitäjä, yhteissijoitusyrittäjän rahastoyhtiö tai vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, joka on saanut toimiluvan toisessa jäsenvaltiossa;
- b) sellaisen toisen keskusvastapuolen, luottolaitoksen, henkivakuutusyrittäjän, vahinkovakuutusyrittäjän, jälleenvakuutusyrittäjän, sijoituspalveluyrittäjän, markkinatoimijan, arvopaperien selvitysjärjestelmän ylläpitäjän, yhteissijoitusyrittäjän rahastoyhtiön tai vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan emoyritys, joka on saanut toimiluvan toisessa jäsenvaltiossa;
- c) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolla on määräysvalta sellaisessa toisessa keskusvastapuolessa, luottolaitoksessa, henkivakuutusyrittäjässä, vahinkovakuutusyrittäjässä, jälleenvakuutusyrittäjässä, sijoituspalveluyrittäjässä, markkinatoimijassa, arvopaperien selvitysjärjestelmän ylläpitäjässä, yhteissijoitusyrittäjän rahastoyhtiössä tai vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajassa, joka on saanut toimiluvan toisessa jäsenvaltiossa.

7. Toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheutonta viivytystä toimitettava toisilleen kaikki arvioinnin kannalta olennaiset tai asiaan vaikuttavat tiedot. Toimivaltaisten viranomaisten on pyynnöstä toimitettava toisilleen kaikki asiaan vaikuttavat tiedot ja toimitettava oma-aloitteisesti kaikki olennaiset tiedot. Ehdotetun hankinnan kohteena olevalle keskusvastapuolelle toimiluvan myöntäneen toimivaltaisen viranomaisen tekemässä päätöksessä on esitettävä hankkijaehdokkaasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen lausunnot tai varaukset.

33 artikla

Eturistiriidat

1. Keskusvastapuolen on pidettävä yllä ja käytettävä tehokkaita kirjallisia organisaatio- ja hallintojärjestelyjä havaitakseen ja hallitakseen eturistiriitoja, joita on kyseisen keskusvastapuolen, mukaan luettuina sen johto, työntekijät tai muut henkilöt, joilla on suoraa tai välillistä määräysvaltaa tai merkittävä sidonnaisuus, ja sen määräytösapuolten tai niiden keskusvastapuolen tiedossa olevien asiakkaiden välillä. Sen on pidettävä yllä ja sovellettava asianmukaisia menettelyjä, joilla pyritään ratkaisemaan mahdolliset eturistiriidat.

2. Jos keskusvastapuolen soveltamalla organisaatio- tai hallintojärjestelyillä, joilla eturistiriitoja pyritään hallitsemaan, ei pystytty riittävällä tavalla varmistamaan, että määräytösapuolen tai asiakkaan etuihin kohdistuvat riskit vältetään, kyseisen keskusvastapuolen on selkeästi ilmoitettava määräytösapuolelle eturistiriitojen yleinen luonne tai lähteet ennen kuin se hyväksyy tältä uusia transaktioita. Jos asiakas on keskusvastapuolen tiedossa, keskusvastapuolen on ilmoitettava asiasta asiakkaalle ja sille määräytösapuolelle, jonka asiakkaasta on kyse.

3. Jos keskusvastapuoli on emoyritys tai tytäryritys, kirjallisissa järjestelyissä on otettava huomioon myös kaikki sellaiset olosuhteet, joista keskusvastapuoli on tai sen pitäisi olla tietoinen ja jotka voivat johtaa eturistiriitoihin muiden sellaisten yritysten rakenteen ja liiketoiminnan vuoksi, joiden kanssa sillä on emoyritys- tai tytäryrityssuhde.

4. Edellä olevan 1 kohdan mukaisissa kirjallisissa järjestelyissä on yksilöitävä

- a) olosuhteet, jotka aiheuttavat tai voivat aiheuttaa eturistiriidan, johon liittyy yhden tai useamman määräytösapuolen tai asiakkaan etuihin kohdistuva merkittävä riski;
- b) tällaisen eturistiriidan hallitsemiseksi noudatettavat menettelyt ja toteutettavat toimenpiteet.

5. Keskusvastapuolen on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet ehkäistäkseen järjestelmiinsä sisältyvien tietojen väärien käyttö sekä estettävä kyseisten tietojen käyttö muuhun liiketoimintaan. Luonnollinen henkilö, jolla on merkittävä sidonnaisuus keskusvastapuoleen, tai oikeushenkilö, jolla on emoyritys- tai tytäryrityssuhde keskusvastapuolen kanssa, ei saa käyttää kyseisen keskusvastapuolen säilyttämiä luottamuksellisia tietoja

kaupalliseen tarkoitukseen ilman nämä luottamukselliset tiedot omistavan asiakkaan kirjallista, enakkoon annettua suostumusta.

34 artikla

Toiminnan jatkuvuus

1. Keskusvastapuolen on otettava käyttöön ja pantava täytäntöön asianmukaiset liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat toimintaperiaatteet ja palautumissuunnitelma, joiden tavoitteena on varmistaa keskusvastapuolen toimintojen säilyminen, toiminnan nopea palautuminen ja velvollisuuksien täyttäminen, sekä ylläpidettävä niitä. Tällaisen suunnitelman on mahdollistettava ainakin kaikkien transaktioiden elvyttäminen häiriön aikana, jotta keskusvastapuoli voi jatkaa luotettavasti toimintaansa ja saattaa toimituksen loppuun määräaikaan mennessä.

2. Keskusvastapuolen on otettava käyttöön asianmukainen menettely, pantava se täytäntöön ja ylläpidettävä sitä, jotta varmistetaan asiakkaiden ja määräytösapuolten omaisuuserien ja positioiden oikea-aikainen ja asianmukainen toimitus tai siirtäminen, mikäli toimilupa peruutetaan 20 artiklan mukaisen päätöksen nojalla.

3. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii EKPJ:n jäseniä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin toiminnan jatkuvuutta koskevien toimintaperiaatteiden ja palautumissuunnitelman vähimmäisisältö ja vaatimukset.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

35 artikla

Ulkoistaminen

1. Jos keskusvastapuoli ulkoistaa operatiivisia toimintoja, palveluja tai toimia, se on yhä täysin vastuussa kaikkien tämän asetuksen mukaisten velvollisuuksiensa täyttämisestä, ja sen on kaiken aikaa varmistettava, että:

- a) ulkoistaminen ei johda keskusvastapuolen vastuun siirtämiseen;
- b) keskusvastapuolen suhde määräytösapuoliinsa tai tapauskohtaisesti asiakkaisiinsa ja sen velvollisuudet niitä kohtaan eivät muutu;
- c) keskusvastapuolen toimiluvan myöntämisedellytykset eivät tosiasiallisesti muutu;
- d) ulkoistaminen ei estä valvontatehtävien hoitamista, mukaan lukien oikeus hankkia paikan päällä kaikki tehtävien hoitamisen edellyttämät olennaiset tiedot;

- e) ulkoistaminen ei johda siihen, että keskusvastapuoli jää ilman järjestelmiä ja tarkastuksia, joita se tarvitsee itseensä kohdistuvien riskien hallitsemiseksi;
- f) palveluntarjoaja panee täytäntöön toiminnan jatkuvuutta koskevat vaatimukset, jotka vastaavat niitä vaatimuksia, jotka keskusvastapuolen on täytettävä tämän asetuksen nojalla;
- g) keskusvastapuolella säilyy asiantuntemus ja resurssit, joita tarvitaan tarjottavien palvelujen sekä palveluntarjoajan organisatoristen valmiuksien ja omien varojen riittävyyden arvioimisessa, ulkoistettujen toimintojen tehokkaassa valvonnassa ja ulkoistamiseen liittyvien riskien hallinnassa, ja se valvoo kyseisiä toimintoja ja hallitsee kyseisiä riskejä jatkuvasti;
- h) keskusvastapuolella on suora pääsy ulkoistettuja toimintoja koskeviin olennaisiin tietoihin;
- i) palveluntarjoaja tekee toimivaltaisen viranomaisen kanssa ulkoistettuihin toimintoihin liittyvää yhteistyötä;
- j) palveluntarjoaja suojaa keskusvastapuolta, sen määräytösapuolia ja asiakkaita koskevat luottamukselliset tiedot tai, jos kyseinen palveluntarjoaja on sijoittautunut kolmanteen maahan, varmistaa, että kyseisen kolmannen maan tietosuojanormit tai osapuolten välisessä sopimuksessa vahvistetut tietosuojanormit ovat rinnastettavissa unionissa noudatettaviin tietosuojanormeihin.

Keskusvastapuoli ei saa ulkoistaa riskienhallintaan liittyviä tärkeimpiä toimia ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on edellytettävä, että keskusvastapuoli selkeästi määrittää ja osoittaa omat oikeutensa ja velvollisuutensa sekä palveluntarjoajan oikeudet ja velvollisuudet kirjallisessa sopimuksessa.

3. Keskusvastapuolen on annettava pyynnöstä saataville kaikki tiedot, joita toimivaltainen viranomainen tarvitsee voidakseen arvioida, noudatetaanko ulkoistetuissa toiminna tätä asetusta.

2 LUKU

Liiketoiminnan harjoittamista koskevat säännöt

36 artikla

Yleiset säännökset

1. Tarjotessaan palveluja määräytösapuolilleen ja tarvittaessa niiden asiakkaille keskusvastapuolen on toimittava tasapuolisesti ja ammattimaisesti tällaisten määräytösapuolten ja asiakkaiden etujen ja järkevän riskienhallinnan mukaisesti.

2. Keskusvastapuolella on oltava helposti saatavilla olevat, avoimet ja oikeudenmukaiset säännöt valitusten nopeaa käsitellyä varten.

37 artikla

Osapuolivaatimukset

1. Keskusvastapuolen on vahvistettava tarvittaessa kustakin määritetystä tuotetyypistä määräytösapuolia varten osallistumisluokat ja osallistumisvaatimukset riskinarviointikomitean annettua lausuntonsa 28 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Osallistumisvaatimusten on oltava syrjimättömiä, avoimia ja objektiivisia sen varmistamiseksi, että keskusvastapuoleen pääsy on oikeudenmukaista ja avointa ja että määräytösapuolilla on riittävästi rahoitusvaroja ja toimintakapasiteettia täyttääkseen keskusvastapuoleen osallistumisesta johtuvat velvollisuudet. Pääsyä rajoittavat vaatimukset sallitaan ainoastaan, jos niillä pyritään hallitsemaan keskusvastapuoleen kohdistuvaa riskiä.

2. Keskusvastapuolen on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan jatkuvasti, ja tällaisen arvioinnin kannalta olennaisten tietojen on oltava oikea-aikaisesti sen saatavilla. Keskusvastapuolen on tehtävä vähintään kerran vuodessa perusteellinen selvitys siitä, noudattavatko sen määräytösapuoleet tätä artiklaa.

3. Määräytösapuolilla, jotka määrittävät transaktioita asiakkaidensa puolesta, on oltava tähän toimintaan tarvittavat ylimääräiset rahoitusvarat ja toimintakapasiteetti. Keskusvastapuolen määräytösapuolia koskevista säännöissä on sallittava, että se kerää asiaa koskevia perustietoja, jotta asiakkaille suunnattujen palvelujen tarjoamiseen liittyvät asiaankuuluvat riskikeskittymät voidaan tunnistaa ja jotta niitä voidaan valvoa ja hallinnoida. Määräytösapuolten on pyynnöstä ilmoitettava keskusvastapuolelle vaatimuksista ja järjestelyistä, joita ne soveltavat antaakseen asiakkailleen mahdollisuuden päästä käyttämään keskusvastapuolen palveluja. Vastuu siitä, että asiakkaat noudattavat velvollisuuksiaan, säilyy määräytösapuolilla.

4. Keskusvastapuolella on oltava objektiiviset ja avoimet menettelyt sellaisten määräytösapuolten osallistumisen keskeyttämistä ja asianmukaista poistumista varten, jotka eivät enää täytä 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia.

5. Keskusvastapuoli voi kieltää 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia täyttävien määräytösapuolten pääsyn ainoastaan silloin, kun kiello perustellaan asianmukaisesti ja kirjallisesti ja se perustuu kattavaan riskianalysiin.

6. Keskusvastapuoli voi asettaa määräytösapuolille erityisiä lisävelvoitteita, esimerkiksi velvoittaa ne osallistumaan maksukyvyttömän määräytösapuolen position huutokauppoihin. Lisävelvoitteiden on oltava oikeassa suhteessa kyseisen määräytösapuolen aiheuttamaan riskiin, eikä niillä saa rajoittaa osallistumista koskemaan tiettyjä määräytösapuolten luokkia.

38 artikla

Avoimuus

1. Keskusvastapuolen ja sen määräytösapuolten on julkistettava tarjottaviin palveluihin liittyvät hinnat ja maksut. Niiden on julkistettava jokaisen erikseen suoritettavan palvelun hinnat ja maksut, mukaan luettuina alennukset ja hyvitykset sekä perusteet näiden vähennysten saamiseksi. Keskusvastapuolen on annettava määräytösapuolilleen ja tapauskohtaisesti niiden asiakkaille mahdollisuus päästä käyttämään tarjottuja erityispalveluja erikseen.

Keskusvastapuolen on kirjattava tarjottuja palveluja koskevat menot ja tulot erikseen ja ilmoitettava nämä tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Keskusvastapuolen on ilmoitettava määräytösapuolille ja asiakkaille, mitä riskejä liittyy sen tarjoamiin palveluihin.

3. Keskusvastapuolen on julkistettava määräytösapuolilleen ja toimivaltaiselle viranomaiselle hintatiedot, joiden perusteella lasketaan sen määräytösapuoliin liittyvät vastuut päivän lopussa.

Keskusvastapuolen on julkistettava määrittämiensä transaktioiden määrät kunkin välinelajin osalta kokonaisuudessaan.

4. Keskusvastapuolen on julkistettava viestintäprotokoliin liittyvät toiminnalliset ja tekniset vaatimukset, jotka kattavat sisällön ja viestimuodot, joita se käyttää viestintään kolmansien osapuolten kanssa, mukaan luettuna 7 artiklassa tarkoitetut toiminnalliset ja tekniset vaatimukset.

5. Keskusvastapuolen on julkistettava kaikki määräytösapuolten tekemät 37 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten ja tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten rikkomiset, paitsi jos toimivaltainen viranomainen arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan katsoo, että tällainen julkistaminen uhkaisi rahoitusvakautta tai markkinoiden luottamusta tai vaarantaisi vakavasti finanssimarkkinoita tai aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa osapuolille.

39 artikla

Erottelu ja siirrettävyys

1. Keskusvastapuolen on pidettävä erillisiä kirjausluetteloita ja tilejä, joiden perusteella se voi milloin tahansa viipymättä tunnistaa ylläpitämässään tileissä yhden määräytösapuolen tiliin ylläpidetyt omaisuuserät ja positiot toisen määräytösapuolen tiliin ylläpidetyistä omaisuuseristä ja positioista sekä omista omaisuuseristään.

2. Keskusvastapuolen on tarjouduttava pitämään erillisiä kirjausluetteloita ja tilejä, joiden avulla jokainen määräytösapuoli voi tunnistaa keskusvastapuolen ylläpitämässä tileissä kyseisen määräytösapuolen omaisuuserät ja positiot määräytösapuolen asiakkaiden tiliin ylläpidetyistä omaisuuseristä ja positioista, jäljempänä 'yhteisasiakaserottelu'.

3. Keskusvastapuolen on tarjouduttava pitämään erillisiä kirjausluetteloita ja tilejä, joiden avulla kukin määräytösapuoli voi tunnistaa selkeästi keskusvastapuolen ylläpitämässä tileissä tietyn asiakkaan tiliin ylläpidetyt omaisuuserät ja positiot muiden asiakkaiden tiliin ylläpidetyistä omaisuuseristä ja positioista, jäljempänä 'yksilöllinen asiakaserottelu'. Keskusvastapuolen on pyynnöstä tarjottava määräytösapuolille mahdollisuus avata lisää tilejä omalla nimellään tai asiakkaidensa puolesta.

4. Määräytösapuolen on pidettävä erillisiä kirjausluetteloita ja tilejä, joiden perusteella se voi erottaa sekä keskusvastapuolen ylläpitämässä tileissä että omissa tileissään omaisuuseränsä ja positionsa määräytösapuolen asiakkaiden tiliin keskusvastapuollessa ylläpidetyistä omaisuuseristä ja positioista.

5. Määräytösapuolen on tarjottava asiakkailleen vähintään mahdollisuus valita yhteisasiakaserottelun ja yksilöllisen asiakaserottelun välillä ja ilmoitettava niille kuhunkin vaihtoehtoon liittyvistä, 7 kohdassa tarkoitetuista suojan kustannuksista ja tasosta. Asiakkaan on vahvistettava valintansa kirjallisesti.

6. Kun asiakas valitsee yksilöllisen asiakaserottelun, mahdolliset asiakkaan vaatimuksen ylittävät vakuudet on myös asetettava keskusvastapuolelle ja erotettava muiden asiakkaiden tai määräytösapuolten vakuuksista, eikä muille tileille kirjattuihin positioihin liittyvä tappion riski saa kohdistua niihin.

7. Keskusvastapuolten ja määräytösapuolten on julkistettava tarjoamansa suojan tasot ja erottelun eri tasoihin liittyvät kustannukset ja tarjottava näitä palveluja kohtuullisin kaupallisin ehdoin. Erottelun eri tasojen koskevien tietojen on sisällettävä kuvaus tarjottujen erottelun tasojen tärkeimmistä oikeudellisista vaikutuksista, mukaan luettuna tiedot asiaankuuluvilla lainkäyttöalueilla sovellettavasta maksukyvyttömyyslainsäädännöstä.

8. Keskusvastapuolella on oltava käyttöoikeus rahoitusvakuusjärjestelyistä 6 päivänä kesäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/47/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun rahoitusvakuusjärjestelyn kautta kerättyihin vakuuksiin tai maksukyvyttömyysrahoitukseen suoritettaviin maksuihin edellyttäen, että tällaisten järjestelyjen käytöstä määrätään sen toimintasäännöissä. Määräytösapuolen on vahvistettava kirjallisesti, että se hyväksyy toimintasäännöt. Keskusvastapuolen on julkistettava käyttöoikeus, jota on harjoitettava 47 artiklan mukaisesti.

9. Vaatimus omaisuuserien ja positioiden erottelusta keskusvastapuolen ylläpitämässä tileissä täyttyy, jos:

a) omaisuuserät ja positiot kirjataan erillisille tileille;

b) eri tileille kirjattujen positioiden nettoutus on estetty;

c) tilille kirjatut positiot kattaviin omaisuuseriin ei kohdistu jollekin toiselle tilille kirjattuihin positioihin liittyvää tappioiden riskiä.

10. Omaisuuserillä tarkoitetaan positioiden kattamiseen tarkoitettua vakuutta, ja ne sisältävät oikeuden siirtää kyseistä vakuutta vastaavia omaisuuseriä tai vakuuden rahaksi muuttamisesta kertyneen tuoton, mutta eivät sisällä maksukyvyttömyysrahoitukseen suoritettavia maksuja.

⁽¹⁾ EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43.

3 LUKU

Vakavaraisuusvaatimukset

40 artikla

Riskienhallinta

Keskusvastapuolen on lähes reaaliaikaisesti mitattava ja arvioitava kuhunkin määritysosapuoleen liittyviä likviditeetti- ja luottoriskejään ja tarvittaessa sellaiseen toiseen keskusvastapuoleen liittyviä likviditeetti- ja luottoriskejään, jonka kanssa se on tehnyt yhteentoimivuusjärjestelyn. Keskusvastapuolella on oltava nopea ja syrjimätön pääsy olennaisiin hintatietolähteisiin, jotta se voi tehokkaasti mitata riskejään. Tämä on tehtävä kohtuullisin kustannuksin.

41 artikla

Vakuusvaatimukset

1. Keskusvastapuolen on luottoriskejään rajoittaakseen määrättävä ja vaadittava vakuuksia ja kerättävä niitä määritysosapuoliltaan ja tarvittaessa sellaisilta keskusvastapuolilta, joiden kanssa se on tehnyt yhteentoimivuusjärjestelyt. Vakuusvaatimusten on oltava riittäviä kattamaan mahdolliset riskit, joita keskusvastapuoli arvioi esiintyvän kyseisten positioiden realisointiin saakka. Niiden on myös oltava riittäviä kattamaan asianmukaisella aikavälillä tappiot, joita aiheuttaa vähintään 99 prosenttia riskimuutoksista, ja niiden avulla on varmistettava, että keskusvastapuoli kattaa vastuunsa vakuuksilla kaikkien määritysosapuoliensa osalta ja tarvittaessa sellaisten keskusvastapuolten osalta, joiden kanssa se on tehnyt yhteentoimivuusjärjestelyt, ainakin päiväkohtaisesti. Keskusvastapuolen on säännöllisesti seurattava ja tarvittaessa korjattava vakuusvaatimustensa tasoa senhetkisen markkinatilanteen mukaan, ottaen huomioon tällaisista korjauksista aiheutuvat mahdolliset myötäsykliset vaikutukset.

2. Vakuusvaatimuksia asettaessaan keskusvastapuolen on käytettävä malleja ja parametreja, jotka kuvaavat määritettävien tuotteiden riskiominaisuuksia ja joissa otetaan huomioon vakuuksien keräämisen aikaväli, markkinoiden likviditeetti sekä muutosten mahdollisuus transaktion aikana. Toimivaltainen viranomainen validoi kyseiset mallit ja parametrit, ja niistä annetaan lausunto 19 artiklan mukaisesti.

3. Keskusvastapuolen on vaadittava ja kerättävä vakuudet päivän sisäisesti ainakin silloin, kun ylitetään ennalta määritellyt kynnyksarvot.

4. Keskusvastapuolen on vaadittava ja kerättävä vakuudet, jotka riittävät kattamaan sellaisista positioista aiheutuvat riskit, jotka on rekisteröity kussakin tilissä, joita ylläpidetään 39 artiklan mukaisesti erityisten rahoitusvälineiden osalta. Keskusvastapuoli voi laskea vakuusvaatimukset rahoitusvälinesalkun osalta edellyttäen, että tässä käytetty menetelmä on järkevä ja vahva.

5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii pankkiviranomaista ja EKPJ:tä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään 1 kohdassa tarkoitettujen asianmukaiset prosenttimäärät ja aikavälit realisointiaikaa ja historiallisen volatiliteetin laskentaa varten eri rahoitusvälineiden osalta, ottaen huomioon tavoite vähentää myötäsyklisyyttä, ja ehdot, joiden mukaan 4 kohdassa tarkoitettuja salkun vakuusvaatimusten asettamiskäytäntöjä voidaan noudattaa.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

42 artikla

Maksukyvyttömyysrahasto

1. Määritysosapuolistaan johtuvien luottoriskiensa rajoittamiseksi edelleen keskusvastapuolen on pidettävä yllä ennalta rahoitettua maksukyvyttömyysrahastoa kattaaakseen tappiot, jotka ylittävät ne tappiot, jotka on katettava 41 artiklassa säädetyillä vakuusvaatimuksilla ja jotka johtuvat yhden tai useamman määritysosapuolen maksukyvyttömyydestä, mukaan luettuna maksukyvyttömyysmenettelyn aloittaminen niitä vastaan.

Keskusvastapuolen on määritettävä vähimmäisrahamäärä, jota pienempi maksukyvyttömyysrahasto ei missään tapauksessa saa olla.

2. Keskusvastapuolen on vahvistettava maksukyvyttömyysrahastoon suoritettavien maksujen vähimmäissuuruus sekä yksittäisten määritysosapuolten maksujen laskentaperusteet. Maksut on suhteutettava kunkin määritysosapuolen vastuisiin.

3. Maksukyvyttömyysrahaston on annettava keskusvastapuolelle vähintään mahdollisuus kestää äärimmäisissä mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa sen määritysosapuolen maksukyvyttömyys, johon liittyvät sen kannalta suurimmat vastuut, tai toiseksi ja kolmanneksi suurimman määritysosapuolen maksukyvyttömyys, jos niihin liittyvien vastuiden kokonaismäärä on suurempi. Keskusvastapuolen on kehitettävä ennusteita, jotka pohjautuvat äärimmäisiin mutta mahdollisiin markkinaolosuhteisiin. Ennusteissa on otettava huomioon sellaiset ajanjaksot, jolloin volatiliteetti on ollut kaikkein suurinta niillä markkinoilla, joilla keskusvastapuoli tarjoaa palvelujaan, sekä useita mahdollisia tulevia ennusteita. Niissä on otettava huomioon rahoitusvarojen äkilliset myynnit ja markkinoiden likviditeetin nopea väheneminen.

4. Keskusvastapuoli voi perustaa useampia maksukyvyttömyysrahastoja määrittämiensä eri rahoitusvälinelajeja varten.

5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii tiiviissä yhteistyössä EKPJ:n kanssa ja pankkiviranomaista kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin 3 kohdassa tarkoitettujen äärimmäisten mutta mahdollisten markkinaolosuhteiden määrittelyn puitteet, joita olisi käytettävä määriteltäessä maksukyvyttömyysrahaston koko ja 43 artiklassa tarkoitettujen muut rahoitusvarat.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

43 artikla

Muut rahoitusvarat

1. Keskusvastapuolella on oltava käytettävissään riittävästi ennalta rahoitettuja rahoitusvaroja kattamaan mahdolliset tappiot, jotka ylittävät 41 artiklassa säädetyillä vakuusvaatimuksilla ja 42 artiklassa tarkoitetulla maksukyvyttömyysrahastolla katettavat tappiot. Ennalta rahoitettuihin rahoitusvaroihin on sisällytävä tähän tarkoitukseen varatut keskusvastapuolen varat, niiden on oltava vapaasti keskusvastapuolen käytettävissä eikä niitä saa käyttää 16 artiklan mukaisesti vaaditun pääoman kattamiseen.

2. Keskusvastapuolen on aina kyettävä kestämään 42 artiklassa tarkoitetun maksukyvyttömyysrahaston ja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen muiden rahoitusvarojen avulla vähintään niiden kahden määritysosaapuolen maksukyvyttömyys, joihin liittyy sen kannalta suurimmat vastuut äärimmäisissä mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa.

3. Keskusvastapuoli voi vaatia määritysosaapuolia, jotka eivät ole maksukyvyttömiä, antamaan lisävaroja jonkin toisen määritysosaapuolen ollessa maksukyvytön. Keskusvastapuolen määritysosaapuolilla on oltava rajalliset vastuut keskusvastapuolta kohtaan.

44 artikla

Likviditeettiriskien valvonta

1. Keskusvastapuolella on aina oltava käytössään riittävä likviditeetti palvelujensa ja toimiensä suorittamiseksi. Tätä varten sen on hankittava tarvittavat luottolimiitit tai sillä on oltava vastaavat järjestelyt kattaakseen likviditeettitarpeensa siinä tapauksessa, että sen käytettävissä olevat rahoitusvarat eivät ole heti saatavilla. Määritysosaapuoli, sen emoyritys tai tytäryritys saavat yhdessä tarjota enintään 25 prosenttia keskusvastapuolen tarvitsemista luottolimiiteistä.

Keskusvastapuolen on päivittäin laskettava mahdolliset likviditeettitarpeensa. Sen on otettava huomioon vähintään niiden kahden määritysosaapuolen maksukyvyttömyydestä aiheutuva likviditeettiriski, joihin liittyy sen kannalta suurimmat vastuut.

2. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii asianomaisia viranomaisia ja EKP:n jäseniä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin hallinnointia koskevat puitteet sen likviditeettiriskin osalta, joka keskusvastapuolten on kestettävä 1 kohdan mukaisesti.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

45 artikla

Maksukyvyttömyysjärjestely

1. Keskusvastapuolen on käytettävä maksukyvyttömän määritysosaapuolen asettamat vakuudet ennen kuin tappioiden kattamiseen käytetään muita rahoitusvaroja.

2. Jos maksukyvyttömän määritysosaapuolen asettamat vakuudet eivät riitä kattamaan keskusvastapuolelle aiheutuneita tappioita, keskusvastapuolen on käytettävä maksukyvyttömän määritysosaapuolen maksukyvyttömyysrahastoon suorittamaa maksua näiden tappioiden kattamiseen.

3. Keskusvastapuoli ei saa käyttää sellaisten määritysosaapuolten, jotka eivät ole maksukyvyttömiä, maksukyvyttömyysrahastoon suorittamia maksuja eikä muita 43 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja rahoitusvaroja ennen kuin se on käyttänyt maksukyvyttömän määritysosaapuolen maksut.

4. Keskusvastapuolen on käytettävä tähän tarkoitukseen varattuja omia varoja ennen niiden maksujen käyttämistä, joita määritysosaapuolelta, jotka eivät ole maksukyvyttömiä, ovat suorittaneet maksukyvyttömyysrahastoon. Keskusvastapuoli ei saa käyttää sellaisten määritysosaapuolten, jotka eivät ole maksukyvyttömiä, asettamia vakuuksia kattamaan toisen määritysosaapuolen maksukyvyttömyydestä johtuvia tappioita.

5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia ja EKP:n jäseniä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin 4 kohdan mukaisesti käytettävien keskusvastapuolen omien varojen määrän laskenta- ja ylläpitomenetelmä.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

46 artikla

Vakuuksille asetettavat vaatimukset

1. Keskusvastapuoli saa hyväksyä erittäin likvidejä vakuuksia, joihin liittyy mahdollisimman vähäinen luotto- ja markkinariski, kattamaan määritysosaapuoliinsa liittyvät alkuperäiset ja voimassa olevat vastuut. Finanssialan ulkopuolisten vastapuolten tapauksessa keskusvastapuoli voi hyväksyä pankkitakauksia, kun ne otetaan huomioon laskettaessa määritysosaapuolena toimivaan pankkiin liittyvää keskusvastapuolen riskiä. Sen on sovellettava omaisuuserien arvoihin asianmukaisia aliarvostuksia, joissa otetaan huomioon omaisuuserien arvon mahdollinen aleneminen niiden viimeisimmän arvonorotuksen ja sen ajankohdan välillä, jolloin niiden realisointi kohtuullisen todennäköisesti tapahtuu. Sen on otettava huomioon markkinatoimijan maksukyvyttömyyden jälkeinen likviditeettiriski sekä tiettyihin omaisuuseriin liittyvä keskittymäriski, jotka voivat vaikuttaa riittävien vakuuksien ja asianmukaisten aliarvostusten määrittämiseen.

2. Keskusvastapuoli voi tarvittaessa, jos se noudattaa riittävää varovaisuutta, hyväksyä johdannaissopimuksen tai rahoitusvälineen kohde-etuuden, josta kyseisen keskusvastapuolen vastuu johtuu, vakuudeksi, jolla sen vakuusvaatimukset katetaan.

3. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii pankkiviranomaista, järjestelmäriskikomiteaa ja EKPJ:tä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin:

- a) ne vakuustyytit, joita voitaisiin pitää erittäin likvideinä, kuten käteinen raha, kulta, valtionlainat ja korkealaatuiset yrittäslainat sekä katetut joukkolainat;
- b) edellä 1 kohdassa tarkoitetut aliarvostukset; ja
- c) ehdot, joiden mukaisesti liikepankkitakaukset voidaan 1 kohdan nojalla hyväksyä vakuuksiksi.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

47 artikla

Sijoituspolitiikka

1. Keskusvastapuoli saa sijoittaa rahoitusvaransa ainoastaan käteisvaroihin tai erittäin likvideihin rahoitusvälineisiin, joihin liittyy mahdollisimman vähäinen markkina- ja luottoriski. Keskusvastapuolen sijoitukset on voitava realisoida nopeasti siten, että kielteiset hintavaikutukset ovat mahdollisimman vähäisiä.

2. Pääoman määrää, mukaan lukien keskusvastapuolen jakamattomat voitot ja rahastot, joita ei ole sijoitettu 1 kohdan mukaisesti, ei oteta huomioon 16 artiklan 2 kohtaa tai 45 artiklan 4 kohtaa sovellettaessa.

3. Vakuuksiksi tai maksukyvyttömyysrahastoon maksuiksi asetetut rahoitusvälineet on mahdollisuuksien mukaan talletettava sellaisten arvopaperien selvitysjärjestelmien ylläpitäjien huostaan, jotka varmistavat täyden suojan kyseisille rahoitusvälineille. Vaihtoehtoisesti voidaan käyttää toimiluvan saaneiden rahoituslaitosten muita erittäin turvallisia järjestelyjä.

4. Keskusvastapuolen käteistalletukset on tehtävä toimiluvan saaneiden rahoituslaitosten erittäin turvallisia järjestelyjä käyttäen tai vaihtoehtoisesti keskuspankkien pysyviä talletusjärjestelmiä tai keskuspankkien tarjoamia muita vastaavia välineitä käyttäen.

5. Mikäli keskusvastapuoli tallettaa varoja kolmannelle osapuolelle, sen on varmistettava, että määräytösapuolille kuuluvat varat voidaan tunnistaa erillisinä keskusvastapuolelle kuuluvista varoista ja kyseiselle kolmannelle osapuolelle kuuluvista varoista erinimisten tilien avulla kolmannen osapuolen tilinpidossa tai muilla vastaavilla toimenpiteillä, joilla saavutetaan samantasoinen suoja. Rahoitusvälineiden on tarvittaessa oltava nopeasti keskusvastapuolen saatavilla.

6. Keskusvastapuoli ei saa sijoittaa pääomaansa tai 41, 42, 43 tai 44 artiklassa säädettyjen vaatimusten perusteella saatuja rahamääriä omiin arvopapereihinsa tai emoyrityksensä tai tytäryrityksensä arvopapereihin.

7. Keskusvastapuolen on sijoituspäätöksiä tehdessään otettava huomioon yksittäisiin velallisiin liittyvien luottoriskien kokonaismäärä ja varmistettava, että sen mihin tahansa yksittäiseen velalliseen liittyvä kokonaisriski pysyy hyväksyttävien keskittymärajojen sisäpuolella.

8. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii pankkiviranomaista ja EKPJ:tä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin rahoitusvälineet, joita voidaan pitää erittäin likvideinä ja joissa on 1 kohdassa tarkoitettu mahdollisimman vähäinen luotto- ja markkinariski, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut erittäin turvalliset järjestelyt ja 7 kohdassa tarkoitetut keskittymärajat.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

48 artikla

Maksukyvyttömyyttä koskevat menettelyt

1. Keskusvastapuolella on oltava käytössään yksityiskohtaiset menettelyt, joita noudatetaan, kun määräytösapuoli ei noudata 37 artiklassa säädettyjä keskusvastapuolen osapuolivaatimuksia keskusvastapuolen asettamassa määrääjässä eikä sen vahvistamien menettelyjen mukaisesti. Keskusvastapuolen on vahvistettava yksityiskohtaisesti menettelyt, joita noudatetaan silloin, kun keskusvastapuoli ei ole todennut määräytösapuolta maksukyvyttömäksi. Näitä menettelyitä tarkastellaan vuosittain uudelleen.

2. Keskusvastapuolen on toteutettava viipymättä toimia rajoittaakseen maksukyvyttömyydestä johtuvat tappiot ja likviditeettipaineet, ja sen on varmistettava, että määräytösapuolen positoiden sulkeminen ei häiritse sen toimintaa tai altista määräytösapuolia, jotka eivät ole maksukyvyttömiä, tappioille, joita ne eivät voi ennakoida tai hallita.

3. Jos keskusvastapuoli katsoo, että määräytösapuoli ei kykene täyttämään tulevia velvoitteitaan, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta toimivaltaiselle viranomaiselle ennen kuin maksukyvyttömyyttä koskeva menettely todetaan tai käynnistetään. Kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä välitettävä tämä tieto arvopaperimarkkinaviranomaiselle, EKPJ:n asianomaisille jäsenille ja maksukyvyttömän määräytösapuolen valvonnasta vastaavalle viranomaiselle.

4. Keskusvastapuolen on varmennettava, että sen soveltamat maksukyvyttömyyttä koskevat menettelyt ovat täytäntöönpanokelpoisia. Sen on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet varmistakseen, että sillä on oikeudelliset valtuudet realisoida maksukyvyttömän määräytösapuolen positiot ja siirtää tai realisoida maksukyvyttömän määräytösapuolen asiakkaiden positiot.

5. Jos omaisuuserät ja positiot on kirjattu keskusvastapuolen kirjausluetteloissa ja tileissä maksukyvyttömän määritysosaapuolen asiakkaan tiliin ylläpidetyksi 39 artiklan 2 kohdan mukaisesti, keskusvastapuolen on sopimuksella sitouduttava ainakin käynnistämään menettelyt maksukyvyttömän määritysosaapuolen asiakkaiden tiliin ylläpitämien omaisuuserien ja positioiden siirtämiseksi kaikkien näiden asiakkaiden nimeämälle toiselle määritysosaapuolelle heidän pyynnöstään ja ilman maksukyvyttömän määritysosaapuolen suostumusta. Kyseinen toinen määritysosaapuoli on velvollinen hyväksymään nämä omaisuuserät ja positiot vain, jos sillä on näiden asiakkaiden kanssa aiempi sopimussuhde, jonka nojalla se on sitoutunut hyväksymään ne. Jos siirtoa kyseiselle toiselle määritysosaapuolelle ei ole jostain syystä tapahtunut keskusvastapuolen toimintasäännöissä yksilöidyn ennalta määrätyn siirtokauden kuluessa, keskusvastapuoli voi ryhtyä kaikkiin säännöissään sallittuihin toimenpiteisiin kyseisiin positiioihin liittyvien riskiensä hallitsemiseksi aktiivisesti, mukaan lukien maksukyvyttömän määritysosaapuolen asiakkaidensa tiliin ylläpitämien omaisuuserien ja positioiden realisointi.

6. Jos omaisuuserät ja positiot on kirjattu keskusvastapuolen kirjausluetteloissa ja tileissä maksukyvyttömän määritysosaapuolen asiakkaan tiliin ylläpidetyksi 39 artiklan 3 kohdan mukaisesti, keskusvastapuolen on sopimuksella sitouduttava ainakin käynnistämään menettelyt maksukyvyttömän määritysosaapuolen asiakkaan tiliin ylläpitämien omaisuuserien ja positioiden siirtämiseksi asiakkaan nimeämälle toiselle määritysosaapuolelle asiakkaan pyynnöstä ja ilman maksukyvyttömän määritysosaapuolen suostumusta. Kyseinen toinen määritysosaapuoli on velvollinen hyväksymään nämä omaisuuserät ja positiot vain, jos sillä on tämän asiakkaan kanssa aiempi sopimussuhde, jonka nojalla se on sitoutunut hyväksymään ne. Jos siirtoa kyseiselle toiselle määritysosaapuolelle ei ole jostain syystä tapahtunut keskusvastapuolen toimintasäännöissä yksilöidyn ennalta määrätyn siirtokauden kuluessa, keskusvastapuoli voi ryhtyä kaikkiin säännöissään sallittuihin toimenpiteisiin kyseisiin positiioihin liittyvien riskiensä hallitsemiseksi aktiivisesti, mukaan lukien maksukyvyttömän määritysosaapuolen asiakkaan tiliin ylläpitämien omaisuuserien ja positioiden realisointi.

7. Asiakkaiden 39 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti tunnistettua vakuutta on käytettävä yksinomaan kattamaan heidän tiliinsä ylläpidetyt positiot. Keskusvastapuolen suorittaman määritysosaapuolen maksukyvyttömyyden hallinnointimenettelyn päättämisen jälkeen keskusvastapuolelle mahdollisesti jäävä ylijäämä on palautettava välittömästi näille asiakkaille, jos ne ovat keskusvastapuolen tiedossa, tai muussa tapauksessa määritysosaapuolelle sen asiakkaiden tiliin.

49 artikla

Mallien uudelleentarkastelu, stressitestausta ja toteumatestaus

1. Keskusvastapuolen on säännöllisesti tarkasteltava uudestaan malleja ja parametreja, jotka on otettu käyttöön sen vakuusvaatimusten, maksukyvyttömyysrahastoon suoritettavien maksujen, vakuuksille asetettavien vaatimusten ja muiden riskienhallintamekanismien laskemiseksi. Sen on testattava malleja tiukoilla ja usein toistettavilla stressitesteillä arvioidakseen niiden kestävyyttä äärimmäisissä mutta mahdollisissa markkinaolosuhteissa, ja sen on tehtävä toteumatestejä arvioidakseen käytettyjen menetelmien luotettavuutta. Keskusvastapuolen on hankittava itsenäinen validointi, ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle testien tuloksista ja annettava niiden validoida mallit ja parametrit ennen kuin se tekee niihin merkittäviä muutoksia.

Kollegio antaa 19 artiklan nojalla lausunnon hyväksytyistä malleista ja parametreista, mukaan lukien niihin tehdyt merkittävät muutokset.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on varmistettava, että Euroopan valvontaviranomaisille välitetään tietoja stressitestien tuloksista, jotta ne voivat arvioida keskusvastapuolten maksukyvyttömyyteen liittyviä rahoituslaitosten riskejä.

2. Keskusvastapuolen on säännöllisesti testattava maksukyvyttömyyttä koskevien menettelyjensä keskeisiä näkökohtia ja toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki määritysosapuolet ymmärtävät kyseiset menettelyt ja että ne ovat tehneet asianmukaiset järjestelyt voidakseen reagoida maksukyvyttömyystapaukseen.

3. Keskusvastapuolen on julkistettava keskeiset tiedot riskienhallintamallistaan sekä oletukset, jotka on tehty 1 kohdassa tarkoitettujen stressitestien suorittamiseksi.

4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii pankkiviranomaista, muita asianomaisia toimivaltaisia viranomaisia ja EKP:n jäseniä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin:

- a) testityypit, joita käytetään eri rahoitusvälinelajien ja erityyppisten sijoitussalkkujen osalta;
- b) määritysosaapuolten tai muiden osapuolten osallistuminen testeihin;
- c) testien toistumistiheys;
- d) testien aikaväli;
- e) 3 kohdassa tarkoitettut keskeiset tiedot.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

50 artikla

Toimitus

1. Keskusvastapuolen on käytettävä keskuspankkirahaa transaktioidensa toimitukseen, jos se on mahdollista ja jos keskuspankkirahaa on saatavilla. Jos keskuspankkirahaa ei käytetä, on toteutettava toimia, joilla käteistoiminturiskejä rajoitetaan voimakkaasti.

2. Keskusvastapuolen on selkeästi ilmoitettava rahoitusvälineiden toimittamiseen liittyvät velvollisuutensa, mukaan lukien se, onko se velvollinen toimittamaan tai vastaanottamaan rahoitusvälineen tai korvaako se osallistujille toimittamisen yhteydessä syntyneet tappiot.

3. Jos keskusvastapuoli on velvollinen toimittamaan tai vastaanottamaan rahoitusvälineitä, sen on eliminointava pääomariski noudattamalla toimittaminen maksua vastaan -periaatetta mahdollisimman pitkälle.

V OSASTO

YHTEENTOIMIVUUSJÄRJESTELYT

51 artikla

Yhteentoimivuusjärjestelyt

1. Keskusvastapuoli voi tehdä yhteentoimivuusjärjestelyn toisen keskusvastapuolen kanssa, jos 52, 53 ja 54 artiklassa säädetty vaatimukset täyttyvät.

2. Kun keskusvastapuoli tekee yhteentoimivuusjärjestelyn toisen keskusvastapuolen kanssa palvelujen tarjoamiseksi tietyllä markkinapaikalle, sillä on oltava syrjimätön pääsy sekä tietoihin, joita se tarvitsee kyseiseltä markkinapaikalta saamiensa tehtävien suorittamiseen, mikäli keskusvastapuoli täyttää markkinapaikan laatimat toiminnalliset ja tekniset vaatimukset, että asianomaiseen selvitysjärjestelmään.

3. Yhteentoimivuusjärjestelyn tekemisen tai 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun tietovirtaan tai selvitysjärjestelmään pääsyn saa evätä tai niitä saa rajoittaa suoraan tai välillisesti ainoastaan kyseisestä sopimuksesta tai pääsystä johtuvan riskin hallitsemiseksi.

52 artikla

Riskienhallinta

1. Keskusvastapuolten, jotka tekevät yhteentoimivuusjärjestelyn, on

- a) otettava käyttöön asianmukaiset toimintatavat, menettelyt ja järjestelmät, joilla voidaan tehokkaasti tunnistaa, valvoa ja hallita kyseisestä järjestelystä aiheutuvia riskejä, jotta ne voivat täyttää velvollisuutensa oikea-aikaisesti;
- b) sovittava kunkin keskusvastapuolen oikeuksista ja velvollisuuksista, myös niiden suhteeseen sovellettavasta laista;
- c) tunnistettava luotto- ja likviditeettiriskit, valvottava niitä ja hallittava niitä tehokkaasti, jotta yhden keskusvastapuolen määräytösapuolen maksukyvyttömyys ei vaikuta yhteentoimivaan keskusvastapuoleen;

d) tunnistettava yhteentoimivuusjärjestelystä mahdollisesti aiheutuvat keskinäiset sidossuhteet ja riippuvuudet, jotka voivat vaikuttaa määräytösapuolten keskittymiseen liittyviin luotto- ja likviditeettiriskeihin ja yhdistettyihin rahoitusvaroihin, sekä valvottava näitä sidossuhteita ja riippuvuuksia ja puututtava niihin.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdtaa sovellettaessa keskusvastapuolten on tarvittaessa käytettävä direktiivin 98/26/EY mukaisesti samoja sääntöjä, jotka koskevat ajankohtaa, jolloin siirtomääräykset tulevat niiden omiin järjestelmiin, sekä peruutusajan kohtaa.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdtaa sovellettaessa sopimuksen ehdoissa on kuvattava menettely, jolla hallitaan maksukyvyttömyyden seurauksia, jos yksi keskusvastapuolista, joiden kanssa on tehty yhteentoimivuusjärjestely, on maksukyvytön.

Ensimmäisen alakohdan d alakohdtaa sovellettaessa keskusvastapuolten on valvottava tiukasti määräytösapuolten vakuuksien edelleenkäyttöä sopimuksen puitteissa, jos niiden toimivaltaiset viranomaiset sen sallivat. Sopimuksissa on kuvattava, miten näitä riskejä käsitellään, ottaen huomioon riittävä kattavuus sekä leviämiskaavan rajoittamisen tarve.

2. Jos riskienhallintamallit, joita keskusvastapuolet käyttävät kattamaan määräytösapuoliinsa liittyvät vastuunsa tai keskinäiset vastuunsa, ovat erilaiset, keskusvastapuolten on yksilöitävä kyseiset erot, arvioitava niistä mahdollisesti aiheutuvat riskit ja toteutettava toimenpiteitä, mukaan luettuna ylimääräisten rahoitusvarojen varmistaminen, joilla rajoitetaan niiden vaikutuksia yhteentoimivuusjärjestelyyn sekä niiden mahdollisia seurauksia leviämiskaavan osalta ja varmistetaan, että kyseiset erot eivät vaikuta minkään keskusvastapuolen kykyyn hallita määräytösapuolen maksukyvyttömyyden seurauksia.

3. Yhteentoimivuutta tai pääsyä pyytävä keskusvastapuoli vastaa 1 ja 2 kohdasta aiheutuvista liitännäiskuluista, ellei osapuolten välillä ole muuta sovittu.

53 artikla

Vakuuksien antaminen keskusvastapuolten välillä

1. Keskusvastapuolen on erotettava selkeästi omaisuuserät ja positiot niiden keskusvastapuolten lukuun ylläpidetyissä tileissä, joiden kanssa se on tehnyt yhteentoimivuusjärjestelyn.
2. Jos keskusvastapuoli, joka tekee yhteentoimivuusjärjestelyn toisen keskusvastapuolen kanssa, tarjoaa tälle toiselle keskusvastapuolelle ainoastaan alkuvakuudet panttioikeuteen perustuvan rahoitusvakuusjärjestelmän kautta, vakuuden saavalla keskusvastapuolella ei ole oikeutta käyttää puolestaan toisen keskusvastapuolen vakuuksia.
3. Rahoitusvälineinä saatu vakuus talletetaan direktiivin 98/26/EY nojalla ilmoitettujen arvopapereiden selvitysjärjestelmien ylläpitäjien haltuun.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut omaisuuserät ovat vakuuden saavan keskusvastapuolen käytettävissä vain, jos se keskusvastapuoli, joka on antanut vakuuden yhteentoimivuusjärjestelyn puitteissa, on maksukyvytön.

5. Mikäli keskusvastapuoli, joka on saanut vakuuden yhteentoimivuusjärjestelyn puitteissa, on maksukyvytön, 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu vakuus palautetaan välittömästi vakuuden antaneelle keskusvastapuolelle.

54 artikla

Yhteentoimivuusjärjestelyiden hyväksyminen

1. Yhteentoimivuusjärjestelylle on saatava asianomaisten keskusvastapuolten toimivaltaisten viranomaisten ennakko hyväksyntä. Tällöin sovelletaan 17 artiklan mukaista menettelyä.

2. Toimivaltaiset viranomaiset saavat hyväksyä yhteentoimivuusjärjestelyn vain, jos osallistuville keskusvastapuolille on myönnetty määritystä koskeva toimilupa 17 artiklan mukaisesti tai ne on tunnustettu 25 artiklan mukaisesti taikka niille on myönnetty toimilupa aiemman kansallisen lupajärjestelmän mukaisesti vähintään kolmen vuoden ajaksi ja jos 52 artiklassa säädetyt vaatimukset täyttyvät ja tekniset edellytykset, joilla transaktiot määritetään sopimuksen ehtojen mukaisesti, mahdollistavat finanssimarkkinoiden moitteettoman ja asianmukaisen toiminnan eikä sopimus heikennä valvonnan tehokkuutta.

3. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että 2 kohdassa säädetyt vaatimukset eivät täyty, sen on perusteltava riskinarviointinsa kirjallisesti muille toimivaltaisille viranomaisille sekä asianomaisille keskusvastapuolille. Lisäksi sen on ilmoitettava asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle, jonka on annettava lausunto siitä, ovatko riskinarviointit pätevät syy yhteentoimivuusjärjestelyn epämiselle. Arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunto on annettava kaikkien asianomaisten keskusvastapuolten saataville. Jos arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunto poikkeaa asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten arvioinnista, kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on harkittava kantaansa uudelleen ottaen huomioon arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunnon.

4. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on annettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklassa säädetyt menettelyn mukaisesti ohjeet tai suositukset, joiden tavoitteena on yhteentoimivuusjärjestelyiden yhdenmukainen, tehokas ja toimiva arviointi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset kyseisiksi ohjeiksi tai suosituksiksi EKP:n jäseniä kuultuaan.

VI OSASTO

KAUPPATIETOREKISTERIEN REKISTERÖINTI JA VALVONTA

1 LUKU

Kauppätietorekisterien rekisteröintiedellytykset ja -menettelyt

55 artikla

Kauppätietorekisterin rekisteröinti

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on rekisteröitävä kauppätietorekisteri 9 artiklan soveltamiseksi.

2. Voidakseen tulla rekisteröidyksi tämän artiklan mukaisesti kauppätietorekisterin on oltava unioniin sijoittautunut oikeushenkilö ja täytettävä VII osastossa säädetyt vaatimukset.

3. Kauppätietorekisterin rekisteröinti on voimassa koko unionin alueella.

4. Rekisteröidyn kauppätietorekisterin on aina täytettävä rekisteröinnin edellytykset. Sen on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikista rekisteröinnin edellytyksiin tehtävistä olennaisista muutoksista.

56 artikla

Rekisteröintihakemus

1. Kauppätietorekisterin on tehtävä arvopaperimarkkinaviranomaiselle rekisteröintihakemus.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on 20 työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta arvioitava, onko hakemus täydellinen.

Jos hakemus ei ole täydellinen, arvopaperimarkkinaviranomaisen on asetettava määräaika, johon mennessä kauppätietorekisterin on toimitettava lisätietoja.

Kun arvopaperimarkkinaviranomainen on varmistunut siitä, että hakemus on täydellinen, sen on ilmoitettava tästä kauppätietorekisterille.

3. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään 1 kohdassa tarkoitetun rekisteröintihakemuksen tiedot.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä tekniset sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. Jotta voidaan varmistaa 1 kohdan yhdenmukaiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandeiksi, joissa yksilöidään arvopaperimarkkinaviranomaiselle tehtävän rekisteröintihakemuksen muoto.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

57 artikla

Toimivaltaisille viranomaisille ilmoittaminen ja niiden kuuleminen ennen rekisteröintiä

1. Jos rekisteröintiä hakeva kauppatietorekisteri on yhteisö, jolle sen sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on myöntänyt toimiluvan tai jonka se on rekisteröinyt, arvopaperimarkkinaviranomaisen on viipymättä ilmoitettava asiasta tälle toimivaltaiselle viranomaiselle ja kuultava sitä ennen kauppatietorekisterin rekisteröintiä.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen ja kyseisen toimivaltaisen viranomaisen on vaihdettava kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen kauppatietorekisterin rekisteröimistä varten sekä sen valvomista varten, että yhteisö noudattaa rekisteröintiään tai toimilupansa myöntämistä koskevia edellytyksiä sijoittautumisjäsenvaltiossaan.

58 artikla

Hakemuksen tutkiminen

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on 40 työpäivän kuluessa 56 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua ilmoituksesta tutkittava rekisteröintihakemus sen perusteella, onko kauppatietorekisteri 78–81 artiklan mukainen, ja annettava kaikilta osin perusteltu rekisteröintipäätös tai päätös rekisteröinnin epäämisestä.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen 1 kohdan mukaisesti antama päätös tulee voimaan viidentenä työpäivänä sen jälkeen, kun se on annettu.

59 artikla

Rekisteröintiä koskevista arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksistä ilmoittaminen

1. Kun arvopaperimarkkinaviranomainen on antanut rekisteröintipäätöksen tai päätöksen rekisteröinnin epäämisestä tai peruuttamisesta, sen on ilmoitettava asiasta kauppatietorekisterille viiden työpäivän kuluessa ja perusteltava samalla päätöksensä kaikilta osin.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on viipymättä ilmoitettava päätöksestään 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on ilmoitettava kaikista 1 kohdan mukaisesti tekemistään päätöksistä komissiolle.

3. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on julkaistava verkkosivustollaan luettelo tämän asetuksen mukaisesti rekisteröidyistä kauppatietorekistereistä. Luettelo on saatettava ajan tasalle viiden työpäivän kuluessa siitä, kun päätös on tehty 1 kohdan nojalla.

60 artikla

61–63 artiklassa tarkoitettujen valtuuksien käyttö

Arvopaperimarkkinaviranomaisen tai arvopaperimarkkinaviranomaisen virkamiehen tai arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuuttaman muun henkilön 61–63 artiklan mukaisesti saamia valtuuksia ei saa käyttää lakisääteisen salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvien tietojen tai asiakirjojen julkistamisen vaatimiseen.

61 artikla

Tietojensaantia koskeva pyyntö

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi pyynnön tai päätöksen nojalla vaatia kauppatietorekistereitä ja asianomaisia kolmansia osapuolia, joille kauppatietorekisterit ovat ulkoistaneet operatiivisia toimintoja, antamaan kaikki tiedot, jotka se tarvitsee tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseen.

2. Lähettäessään 1 kohdan mukaisen tietojensaantia koskevan pyynnön arvopaperimarkkinaviranomaisen on

- a) viitattava tähän artiklaan pyynnön oikeusperustana;
- b) ilmoitettava pyynnön tarkoitus;
- c) täsmennettävä, mitä tietoja pyydetään;
- d) asetettava määräaika, jonka kuluessa tiedot on toimitettava;
- e) ilmoitettava henkilölle, jolta näitä tietoja pyydetään, että se ei ole velvollinen antamaan tietoja mutta jos se vastaa pyyntöön vapaaehtoisesti, annetut tiedot eivät saa olla virheellisiä tai harhaanjohtavia; ja
- f) ilmoitettava sakosta, josta 65 artiklassa yhdessä liitteessä I olevan IV jakson a kohdan kanssa säädetään sen varalta, että kysymyksiin annetut vastaukset ovat virheellisiä tai harhaanjohtavia.

3. Vaatiessaan 1 kohdan mukaisesti toimittamaan tietoja päätöksen nojalla arvopaperimarkkinaviranomaisen on

- a) viitattava tähän artiklaan pyynnön oikeusperustana;
- b) ilmoitettava pyynnön tarkoitus;
- c) täsmennettävä, mitä tietoja pyydetään;

- d) asetettava määräaika, jonka kuluessa tiedot on toimitettava;
- e) ilmoitettava uhkasakoista, joista 66 artiklassa säädetään sen varalta, että pyydettyjä tietoja ei toimiteta täydellisinä;
- f) ilmoitettava sakosta, josta 65 artiklassa yhdessä liitteessä I olevan IV jakson a kohdan kanssa säädetään sen varalta, että kysymyksiin annetut vastaukset ovat virheellisiä tai harhaanjohtavia; ja
- g) ilmoitettava oikeudesta hakea päätökseen muutosta arvopaperimarkkinaviranomaisen valituslautakunnalta ja oikeudesta saattaa päätös Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1095/2010 60 ja 61 artiklan mukaisesti.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla henkilöillä tai näiden edustajilla sekä oikeushenkilöiden ja oikeushenkilön asemaa vailla olevien yhteenliittymien osalta henkilöillä, joilla lain tai sääntöjen mukaan on kelpoisuus edustaa niitä, on velvollisuus antaa pyydetty tiedot. Asianmukaisesti valtuutetut lakimiehet voivat antaa tiedot päämiestensä puolesta. Viimeksi mainitut kantavat kuitenkin täyden vastuun, jos annetut tiedot ovat epätäydellisiä, virheellisiä tai harhaanjohtavia.

5. Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa viipymättä pyyntönsä tai päätöksensä jäljennöksen sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa 1 kohdassa tarkoitetuilla henkilöillä, joita tietojensaantipyyntö koskee, on kotipaikka tai johon ne ovat sijoittautuneet.

62 artikla

Yleiset tutkimukset

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseksi suorittaa 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskevia tarvittavia tutkimuksia. Tätä varten arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuuttamilla virkamiehillä ja muilla henkilöillä on valtuudet

- a) tutkia kaikki asiakirjat, tiedot, menettelyt ja muu aineisto, joilla on merkitystä sen tehtävien hoidolle, riippumatta välineestä, jolle ne on tallennettu;
- b) ottaa tai hankkia oikeaksi todistettuja jäljennöksiä tai otteita tällaisista asiakirjoista, tiedoista, menettelyistä ja muusta aineistosta;
- c) pyytää keneltä tahansa 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulta henkilöltä tai sen edustajilta tai henkilöstöltä suullisia tai kirjallisia selvityksiä tarkastuksen kohteeseen ja tarkoitukseen liittyvistä tosiseikoista tai asiakirjoista ja tallentaa vastaukset;

- d) haastatella ketä tahansa muuta haastatteluun suostuvaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tutkimuksen kohteeseen liittyvien tietojen keräämiseksi;

- e) vaatia puhelin- ja tietoliikennetietoja.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen 1 kohdassa tarkoitettuja tutkimuksia suorittamaan valtuuttamien virkamiesten ja muiden henkilöiden on valtuuksiaan käyttäessään esitettävä kirjallinen valtuutus, jossa yksilöidään tutkimuksen kohde ja tarkoitus. Lisäksi valtuutuksessa on ilmoitettava uhkasakoista, joista 66 artiklassa säädetään sen varalta, että pyydettyjä asiakirjoja, tietoja, menettelyjä ja muuta aineistoa taikka vastauksia 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille henkilöille esitettyihin kysymyksiin ei anneta lainkaan tai niitä ei anneta täydellisinä, ja siinä on ilmoitettava myös sakoista, joista 65 artiklassa yhdessä liitteessä I olevan IV jakson b kohdan kanssa säädetään sen varalta, että 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille henkilöille esitettyihin kysymyksiin annetut vastaukset ovat virheellisiä tai harhaanjohtavia.

3. Edellä 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on suostuttava arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen nojalla käynnistettyihin tutkimuksiin. Päätöksessä on yksilöitävä tutkimuksen kohde ja tarkoitus sekä ilmoitettava 66 artiklassa säädetystä uhkasakosta, asetuksen (EU) N:o 1095/2010 nojalla käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista sekä oikeudesta saattaa päätös Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi.

4. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on hyvissä ajoin ennen tutkimusta annettava tieto tutkimuksesta ja sitä suorittamaan valtuutettujen henkilöiden henkilöllisyydestä sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa tutkimus on tarkoitus suorittaa. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen virkamiesten on arvopaperimarkkinaviranomaisen pyynnöstä avustettava kyseisiä valtuutettuja henkilöitä näiden tehtävien hoitamisessa. Asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen virkamiehet voivat pyynnöstä myös osallistua tutkimuksiin.

5. Jos 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettu puhelin- tai tietoliikennetietoja koskeva pyyntö edellyttää kansallisten sääntöjen mukaisesti oikeusviranomaisen lupaa, tällaista lupaa on pyydetävä. Lupaa voidaan pyytää myös turvaamistoimenpiteenä.

6. Jos 5 kohdassa tarkoitettua lupaa pyydetään, kansallinen oikeusviranomainen tarkastaa, että arvopaperimarkkinaviranomaisen päätös on pätevä ja että suunnitellut pakkokeinot eivät ole tutkimusten kohteeseen nähden mielivaltaisia eivätkä liiallisia. Tarkastaessaan pakkokeinojen oikeasuhteisuutta kansallinen oikeusviranomainen voi pyytää arvopaperimarkkinaviranomaiselta yksityiskohtaisia selvityksiä erityisesti perusteista, joilla arvopaperimarkkinaviranomainen epäilee tämän asetuksen rikkomista, sekä epäillyn rikkomisen vakavuudesta ja pakkokeinojen kohteena olevan henkilön osallisuuden luonteesta. Kansallinen oikeusviranomainen ei kuitenkaan saa tarkastella uudelleen tutkimuksen tarpeellisuutta eikä vaatia, että sille toimitetaan arvopaperimarkkinaviranomaisen asiakirja-aineistossa olevia tietoja. Arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen laillisuutta voi tarkastella uudestaan ainoastaan Euroopan unionin tuomioistuin asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 säädetyn menettelyn mukaisesti.

63 artikla

Paikalla tehtävät tarkastukset

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseksi suorittaa 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden liiketiloissa tai maa-alueilla kaikki tarpeelliset paikalla tehtävät tarkastukset. Milloin tarkastuksen moitteeton ja tehokas suorittaminen sitä edellyttää, arvopaperimarkkinaviranomainen voi suorittaa paikalla tehtävän tarkastuksen ilman ennakkomoitusta.

2. Virkamiehet ja muut henkilöt, jotka arvopaperimarkkinaviranomainen on valtuuttanut suorittamaan paikalla tehtävän tarkastuksen, voivat tulla arvopaperimarkkinaviranomaisen tekemän tutkimuspäätöksen kohteena olevien oikeushenkilöiden liiketiloihin tai maa-alueille, ja heillä on kaikki 62 artiklan 1 kohdassa säädetty valtuudet. Heillä on myös valtuudet sinetöidä kaikki liiketilat ja kirjanpito tai asiakirjat tarkastuksen ajaksi ja siinä laajuudessa kuin on tarpeen tarkastuksen suorittamiseksi.

3. Virkamiesten ja muiden henkilöiden, jotka arvopaperimarkkinaviranomainen on valtuuttanut suorittamaan paikalla tehtävän tarkastuksen, on valtuuksiaan käyttäessään esitettävä kirjallinen valtuutus, jossa määritetään tarkastuksen kohde ja tarkoitus sekä ilmoitetaan uhkasakoista, joista 66 artiklassa säädetään sen varalta, että asianomaiset henkilöt eivät suostu tarkastukseen. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on ilmoitettava tarkastuksesta hyvissä ajoin ennen sen suorittamista sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa tarkastus on määrä suorittaa.

4. Edellä 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on suostuttava arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen nojalla määrättyihin paikalla tehtäviin tarkastuksiin. Päätöksessä on yksilöitävä tarkastuksen kohde ja tarkoitus sekä päivä, jona tarkastus alkaa, ja ilmoitettava 66 artiklassa säädettyistä uhkasakoista, asetuksen (EU) N:o 1095/2010 nojalla käytettävissä olevista oikeussuojakeinoista sekä oikeudesta saattaa päätös Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi. Arvopaperimarkkinaviranomainen tekee kyseiset päätökset kuultuaan sen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, jossa tarkastus on määrä suorittaa.

5. Sen jäsenvaltion, jossa tarkastus on määrä suorittaa, toimivaltaisen viranomaisen virkamiesten ja kyseisen viranomaisen valtuuttamien tai nimeämien henkilöiden on arvopaperimarkkinaviranomaisen pyynnöstä aktiivisesti avustettava arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuuttamia virkamiehiä ja muita henkilöitä. Tätä varten heillä on 2 kohdassa säädetty valtuudet. Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen virkamiehet voivat pyynnöstä myös osallistua paikalla tehtäviin tarkastuksiin.

6. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi myös pyytää toimivaltaisia viranomaisia suorittamaan puolestaan tässä artiklassa ja 62 artiklan 1 kohdassa säädettyjä erityisiä tutkimustehtäviä ja paikalla tehtäviä tarkastuksia. Tätä varten toimivaltaisilla viranomaisilla on samat tässä artiklassa ja 62 artiklan 1 kohdassa säädetty valtuudet kuin arvopaperimarkkinaviranomaisella.

7. Jos arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuuttamat virkamiehet ja muut mukana olevat henkilöt toteavat, että henkilöt

vastustaa tämän artiklan nojalla määrättyä tarkastusta, asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on annettava heille tarvittavaa apua ja pyydyttävä tarvittaessa poliisin tai vastaavan lainvalvontaviranomaisen virka-apua, jotta he voivat suorittaa paikalla tehtävän tarkastuksen.

8. Jos 1 kohdassa tarkoitettu paikalla tehtävä tarkastus tai 7 kohdassa tarkoitettu virka-apu edellyttää kansallisen oikeuden mukaan oikeusviranomaisen lupaa, tällaista lupaa on pyydyttävä. Lupaa voidaan pyytää myös turvaamistoimenpiteenä.

9. Jos 8 kohdassa tarkoitettua lupaa pyydetään, kansallinen oikeusviranomainen tarkastaa, että arvopaperimarkkinaviranomaisen päätös on pätevä ja että suunnitellut pakkokeinot eivät ole tutkimusten kohteeseen nähden mielivaltaisia eivätkä liiallisia. Tarkastaessaan pakkokeinojen oikeasuhteisuutta kansallinen oikeusviranomainen voi pyytää arvopaperimarkkinaviranomaiselta yksityiskohtaisia selvityksiä. Tällainen yksityiskohtaisia selvityksiä koskeva pyyntö voi erityisesti liittyä niihin perusteisiin, joilla arvopaperimarkkinaviranomainen epäilee tämän asetuksen rikkomista, samoin kuin epäillyn rikkomisen vakavuuteen ja pakkokeinojen kohteena olevan henkilön osallistumisen luonteeseen. Kansallinen oikeusviranomainen ei kuitenkaan saa tarkastella uudelleen tutkimuksen tarpeellisuutta eikä vaatia, että sille toimitetaan arvopaperimarkkinaviranomaisen asiakirja-aineistossa olevia tietoja. Arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen laillisuutta voi tarkastella uudelleen ainoastaan Euroopan unionin tuomioistuin asetuksessa (EU) N:o 1095/2010 säädetyn menettelyn mukaisesti.

64 artikla

Menettelysäännöt valvontatoimenpiteiden toteuttamiseksi ja sakkojen määräämiseksi

1. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen tämän asetuksen mukaisia tehtäviä hoitaessaan havaitsee vakavia viitteitä sellaisten tosiseikkojen mahdollisesta olemassaolosta, jotka saattavat muodostaa yhden tai useamman liitteessä I luetelluista rikkomisista, arvopaperimarkkinaviranomaisen on nimettävä arvopaperimarkkinaviranomaisen sisältä riippumaton tutkiva virkamies asiaa tutkimaan. Nimetty virkamies ei saa olla tai ole saanut olla suoraan tai välillisesti osallisena kyseisen kauppamatkustajarekisterin valvonnassa tai rekisteröintimenettelyssä, ja hänen on tehtävänsä suorittaessaan oltava arvopaperimarkkinaviranomaisesta riippumaton.

2. Tutkiva virkamies tutkii väitetyt rikkomiset ottaen huomioon tutkimusten kohteena olevien henkilöiden esittämät huomiot ja esittää havainnoistaan täydellisen asiakirja-aineiston arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

Tutkiva virkamies voi tehtäviensä hoitamiseksi käyttää valtuutta pyytää tietoja 61 artiklan mukaisesti sekä valtuutta suorittaa tutkimuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia 62 ja 63 artiklan mukaisesti. Näitä valtuuksia käyttäessään tutkivan virkamiehen on noudatettava 60 artiklaa.

Tutkivalla virkamiehellä on tehtäviään hoitaessaan oikeus tutustua kaikkiin arvopaperimarkkinaviranomaisen valvontatoimiensa puitteissa keräämiin asiakirjoihin ja tietoihin.

3. Saatettuaan tutkimuksensa päätökseen ja ennen havainnot sisältävän asiakirja-aineiston toimittamista arvopaperimarkkinaviranomaiselle tutkiva virkamies antaa tutkimusten kohteena olleille henkilöille tilaisuuden tulla kuulluiksi tutkimuksen kohteena olevista asioista. Tutkiva virkamies perustaa havaintonsa yksinomaan tosiseikkoihin, joista asianomaiset henkilöt ovat voineet esittää huomautuksensa.

Tämän artiklan mukaisten tutkimusten aikana on täysimääräisesti kunnioitettava asianomaisten henkilöiden puolustautumisoikeuksia.

4. Toimittaessaan havainnot sisältävän asiakirja-aineiston arvopaperimarkkinaviranomaiselle tutkiva virkamies ilmoittaa tästä tutkimusten kohteena oleville henkilöille. Tutkimusten kohteena olevilla henkilöillä on oikeus tutustua asiakirja-aineistoon, jollei muiden henkilöiden liikesalaisuuksien suojelemiseen liittyvistä oikeutetuista eduista muuta johdu. Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon ei ulotu kolmansia osapuolia koskeviin luottamuksellisiin tietoihin.

5. Tutkivan virkamiehen havainnot sisältävän asiakirja-aineiston perusteella ja kuultuaan 67 artiklan mukaisesti tutkimusten kohteena olevia henkilöitä, jos nämä ovat sitä pyytäneet, arvopaperimarkkinaviranomainen päättää, ovatko tutkimusten kohteena olevat henkilöt syyllistyneet yhteen tai useampaan liitteessä I lueteltuun rikkomiseen, ja jos ovat, toteuttaa valvontatoimenpiteen 73 artiklan mukaisesti ja määrää sakon 65 artiklan mukaisesti.

6. Tutkiva virkamies ei osallistu asian käsittelyyn arvopaperimarkkinaviranomaisessa eikä puutu muullakaan tavalla arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksentekoprosessiin.

7. Komissio antaa lisää menettelysääntöjä sakkojen tai uhkasakkojen määräämistä koskevan oikeuden käytöstä, mukaan luettuina puolustautumisoikeuksia koskevat säännökset, ajalliset säännökset ja sakkojen tai uhkasakkojen perimistä koskevat säännökset, sekä antaa yksityiskohtaiset säännöt seuraamusten määräämisen ja täytäntöönpanon vanhentumisajoista.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut säännöt hyväksytään delegoiduilla säädöksillä 82 artiklan mukaisesti.

8. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa asian asianomaisten kansallisten viranomaisten käsiteltäväksi syytetoimia varten, jos se tämän asetuksen mukaisia tehtäviä hoitaessaan havaitsee vakavia viitteitä sellaisten tosiseikkojen mahdollisesta olemassaolosta, jotka saattavat täyttää rikoksen tunnusmerkistön. Lisäksi arvopaperimarkkinaviranomainen pidättäytyy määräämästä sakkoja tai uhkasakkoja tapauksissa, joissa aiempi samanlaisen tosiseikan tai olennaisilta osiltaan samanlaisten tosiseikkojen perusteella annettu vapauttava tai langettava päätös on tullut lainvoimaiseksi kansallisen oikeuden mukaisen rikosoikeudellisen menettelyn seurauksena.

65 artikla

Sakot

1. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen toteaa 64 artiklan 5 kohdan mukaisesti, että kauppatietorekisteri on tahallisesti tai tuottamuksellisesti syyllistynyt johonkin liitteessä I lueteltuun rikkomiseen, se tekee päätöksen tämän artiklan 2 kohdan mukaisen sakon määräämisestä.

Kauppatietorekisterin suorittama rikkomisen katsotaan tahalliseksi tehdyksi, jos arvopaperimarkkinaviranomainen havaitsee objektiivisia tekijöitä, jotka osoittavat, että kauppatietorekisteri tai sen ylin johto toimi tarkoituksellisesti rikkomisen tehdessään.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sakkojen perusmäärät määritetään seuraavasti:

- a) liitteessä I olevan I jakson c alakohdassa, liitteessä I olevan II jakson c–g alakohdassa sekä liitteessä I olevan III jakson a ja b alakohdassa tarkoitettujen rikkomisten osalta sakkojen määrät ovat vähintään 10 000 euroa ja enintään 20 000 euroa;
- b) liitteessä I olevan I jakson a, b ja d–h alakohdassa ja liitteessä I olevan II jakson a, b ja h alakohdassa tarkoitettujen rikkomisten osalta sakkojen määrät ovat vähintään 5 000 euroa ja enintään 10 000 euroa.

Päätätessään, onko sakkojen perusmäärän oltava ensimmäisessä alakohdassa vahvistettujen rajojen ala-, keski- vai yläkohdassa, arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon kyseisen kauppatietorekisterin edellisen tilikauden liikevaihdon. Perusmäärän on oltava rajan alakohdassa niiden kauppatietorekisterien osalta, joiden vuotuinen liikevaihto on alle miljoona euroa, rajan keskikohdassa niiden kauppatietorekisterien osalta, joiden liikevaihto on 1–5 miljoonaa euroa, ja rajan yläkohdassa niiden kauppatietorekisterien osalta, joiden vuotuinen liikevaihto on yli 5 miljoonaa euroa.

3. Edellä 2 kohdassa vahvistettuja perusmääriä mukautetaan tarvittaessa ottamalla huomioon raskauttavat tai lieventävät tekijät liitteessä II vahvistettujen asianmukaisten kertomien mukaisesti.

Asianmukaisia raskauttavia kertoimia sovelletaan perusmäärään yksi kerrallaan. Jos sovelletaan useampaa kuin yhtä raskauttavaa kerrointa, perusmäärän ja kunkin yksittäisen raskauttavan kertoimen soveltamisesta saadun määrän välinen erotus lisätään perusmäärään.

Asianmukaisia lieventäviä kertoimia sovelletaan perusmäärään yksi kerrallaan. Jos sovelletaan useampaa kuin yhtä lieventävää kerrointa, perusmäärän ja kunkin yksittäisen lieventävän kertoimen soveltamisesta saadun määrän välinen erotus vähennetään perusmäärästä.

4. Sen estämättä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, sakon määrä saa olla enintään 20 prosenttia kyseisen kauppatietorekisterin edellisen tilikauden liikevaihdosta, mutta jos kauppatietorekisteri on suoraan tai välillisesti hyötynyt rikkomisesta taloudellisesti, sakon määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin kyseinen hyöty.

Jos kauppatietorekisterin teko tai laiminlyönti muodostaa useamman kuin yhden liitteessä I luetelluista rikkomisista, sovelletaan ainoastaan 2 ja 3 kohdan mukaisesti laskettua korkeampaa ja yhteen näistä rikkomisista liittyvää sakkoa.

66 artikla

Uhkasakot

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen määrää päätöksellä uhkasakkoja pakottaakseen

a) kauppatietorekisterin lopettamaan rikkomisen 73 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla tehdyn päätöksen mukaisesti; tai

b) 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun henkilön

i) antamaan täydellisinä tiedot, joita on pyydetty 61 artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä;

ii) suostumaan tutkimukseen ja erityisesti toimittamaan täydelliset asiakirjat, tiedot, menettelyt tai muun pyydetyn aineiston ja täydentämään ja oikaisemaan muita tietoja, jotka on toimitettu 62 artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä käynnistetyssä tutkimuksessa; tai

iii) suostumaan 63 artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä määrättyyn paikalla tehtävään tarkastukseen.

2. Uhkasakkojen on oltava tehokkaita ja oikeasuhteisia. Uhkasakkojen määrä määrätään kutakin viivästyspäivää kohden.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, uhkasakkojen määrä on 3 prosenttia edeltävän tilikauden keskimääräisestä päivävaihdosta tai, luonnollisten henkilöiden ollessa kyseessä, 2 prosenttia edellisen kalenterivuoden keskimääräisestä päivätulosta. Se on laskettava uhkasakon määräämisestä tehdyssä päätöksessä määrätystä päivästä alkaen.

4. Uhkasakko määrätään enintään kuuden kuukauden ajaksi arvopaperimarkkinaviranomaisen päätöksen tiedoksi antamisesta. Tämän ajanjakson päätyttyä arvopaperimarkkinaviranomainen tarkastelee toimenpidettä uudelleen.

67 artikla

Asianosaisten kuuleminen

1. Ennen 65 ja 66 artiklan mukaisen sakkoa tai uhkasakkoa koskevan päätöksen antamista arvopaperimarkkinaviranomainen antaa henkilöille, joita menettely koskee, tilaisuuden esittää huomautuksensa arvopaperimarkkinaviranomaisen toteamista seikoista. Arvopaperimarkkinaviranomainen perustaa päätöksensä ainoastaan niihin todettuihin seikkoihin, joista ne henkilöt, joita menettely koskee, ovat voineet esittää huomautuksensa.

2. Menettelyissä on kunnioitettava täysin niiden henkilöiden puolustautumisoikeuksia, joita menettely koskee. Heillä on oikeus tutustua arvopaperimarkkinaviranomaisen asiakirja-aineistoon, jollei muiden henkilöiden liikesalaisuuksien suojelemiseen liittyvistä oikeutetuista eduista muuta johdu. Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon ei ulotu luottamuksellisiin tietoihin eikä arvopaperimarkkinaviranomaisen sisäisiin valmisteleisiin asiakirjoihin.

68 artikla

Sakkojen ja uhkasakkojen julkistaminen, luonne, täytäntöönpano ja kohdentaminen

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen julkistaa jokaisen sakon ja uhkasakon, joka on määrätty 65 ja 66 artiklan mukaisesti, paitsi jos julkistaminen vaarantaisi vakavasti finanssimarkkinat tai aiheuttaisi kohtuutonta haittaa asianosaisille. Tällainen julkistaminen ei saa sisältää asetuksessa (EY) N:o 45/2001 tarkoitettuja henkilötietoja.

2. Edellä olevan 65 ja 66 artiklan mukaisesti määrättyt sakot ja uhkasakot ovat luonteeltaan hallinnollisia.

3. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen päättää olla määräämättä sakkoja tai uhkasakkoja, se ilmoittaa asiasta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille sekä esittää päätöksensä syyt.

4. Edellä olevan 65 ja 66 artiklan mukaisesti määrätty sakot ja uhkasakot ovat täytäntöönpanokelpoisia.

Täytäntöönpanoon sovelletaan sen valtion säännöksiä lainkäytöstä riita-asioissa, jonka alueella täytäntöönpano tapahtuu. Täytäntöönpanomääräyksen antaa, tutkimatta muuta kuin täytäntöönpanoasiakirjan oikeaperäisyyden, viranomainen, jonka kunkin jäsenvaltion hallitus määrää tähän tehtävään ja josta se ilmoittaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja Euroopan unionin tuomioistuimelle.

Kun nämä muodollisuudet on hakijan vaatimuksesta täytetty, tämä voi hakea täytäntöönpanoa kansallisen oikeuden mukaisesti saattamalla asian suoraan toimivaltaisen elimen käsiteltäväksi.

Täytäntöönpanoa voidaan lykätä vain Euroopan unionin tuomioistuimen päätöksellä. Asianomaisen jäsenvaltion tuomioistuinten toimivaltaan kuuluu kuitenkin tutkia, onko päätös pantu täytäntöön virheellisesti.

5. Sakkojen ja uhkasakkojen määrät kohdennetaan Euroopan unionin yleiseen talousarvioon.

69 artikla

Muutoksen hakeminen Euroopan unionin tuomioistuimelta

Euroopan unionin tuomioistuimella on täysi harkintavalta tutkiessaan valitukset päätöksistä, joilla arvopaperimarkkinaviranomainen on määrännyt sakon tai uhkasakon. Se voi kumota sakon tai uhkasakon tai alentaa tai korottaa sitä.

70 artikla

Liitteen II muuttaminen

Finanssimarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi siirretään komissiolle valta antaa 82 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat toimenpiteitä liitteen II muuttamiseksi.

71 artikla

Rekisteröinnin peruuttaminen

1. Rajoittamatta 73 artiklan soveltamista arvopaperimarkkinaviranomaisen on peruutettava kauppätietorekisterin rekisteröinti, jos kauppätietorekisteri

- a) nimenomaisesti luopuu rekisteröinnistä tai ei ole tarjonnut palveluja kuuden edellisen kuukauden aikana;
- b) on saanut rekisteröinnin virheellisten tietojen perusteella tai millä tahansa muilla epärehellisillä keinoilla;
- c) ei enää täytä rekisteröintinsä edellytyksiä.

2. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on viipymättä ilmoitettava asianomaiselle 57 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle toimivaltaiselle viranomaiselle päätöksestään peruuttaa kauppätietorekisterin rekisteröinti.

3. Jos sellaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen, jossa kauppätietorekisteri tarjoaa palvelujaan ja harjoittaa toimintaansa, katsoo, että jokin 1 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä on täyttynyt, se voi pyytää arvopaperimarkkinaviranomaista tutkimaan, täyttyvätkö kyseisen kauppätietorekisterin rekisteröinnin peruuttamista koskevat edellytykset. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen päättää olla peruuttamatta kyseisen kauppätietorekisterin rekisteröintiä, sen on perusteltava päätöksensä kaikilta osin.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen on 22 artiklan mukaisesti nimetty viranomainen.

72 artikla

Valvontamaksut

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen veloittaa kauppätietorekistereiltä maksut tämän asetuksen mukaisesti ja 3 kohdan nojalla annettujen delegoitujen säädösten mukaisesti. Maksuilla on katettava kokonaan kauppätietorekisterien rekisteröinnistä ja valvonnasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle aiheutuvat menot sekä korvattava mahdolliset kustannukset, joita toimivaltaisille viranomaisille voi aiheutua tämän asetuksen mukaisten tehtävien hoitamisesta, erityisesti 74 artiklan mukaisesta tehtävien siirtämisestä.

2. Kauppätietorekisteriltä veloitettavan maksun määrän on katettava kaikki hallinnolliset kustannukset, joita arvopaperimarkkinaviranomaiselle aiheutuu sen rekisteröinti- ja valvontatoimista, ja sen on oltava oikeassa suhteessa kyseisen kauppätietorekisterin liikevaihtoon.

3. Komissio antaa 82 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla se määrittelee tarkemmin maksujen lajin, maksujen kohteet, maksujen määrän ja maksutavan.

73 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen valvontatoimenpiteet

1. Jos arvopaperimarkkinaviranomainen toteaa 64 artiklan 5 kohdan mukaisesti, että kauppätietorekisteri on syyllistynyt johonkin liitteessä I lueteltuun rikkomiseen, se tekee yhden tai useamman seuraavista päätöksistä:

- a) vaatii kauppätietorekisteriä lopettamaan rikkomisen;
 - b) määrää sakkoja 65 artiklan mukaisesti;
 - c) antaa julkisia ilmoituksia;
 - d) viimeisenä keinona peruuttaa kauppätietorekisterin rekisteröinnin.
2. Arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa 1 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä tehdessään huomioon rikkomisen luonteen ja vakavuuden seuraavien perusteiden osalta:
- a) rikkomisen kesto ja toistuvuus;
 - b) onko rikkominen paljastanut vakavia tai järjestelmään liittyviä heikkouksia yrityksen menettelyissä tai hallintojärjestelmissä tai sisäisessä valvonnassa;
 - c) onko rikkominen aiheuttanut rahoitusrikoksen tai helpottanut sitä tai muuten vaikuttanut siihen;

d) onko rikkominen tapahtunut tahallisesti vai tuottamuksellisesti.

3. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on annettava kaikki 1 kohdan mukaisesti tehtyt päätökset viipymättä tiedoksi asianomaiselle kauppatietorekisterille sekä ilmoitettava niistä jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle. Sen on julkaistava kaikki tällaiset päätökset verkkosivustollaan kymmenen työpäivän kuluessa päätöksen tekopäivästä.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen julkistaessa päätöksensä ensimmäisen alakohdan mukaisesti sen on myös julkisesti ilmoitettava asianomaisen kauppatietorekisterin oikeudesta valittaa päätöksestä ja tapauksen mukaan siitä, että tuollainen valitus on tehty, mainiten samalla, että kyseisellä valituksella ei ole lykkäävää vaikutusta, sekä arvopaperimarkkinaviranomaisen valituslautakunnan mahdollisuudesta keskeyttää riitautetun päätöksen soveltaminen asetuksen (EU) N:o 1095/2010 60 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

74 artikla

Tehtävien siirtäminen arvopaperimarkkinaviranomaiselta toimivaltaisille viranomaisille

1. Jos valvontatehtävän asianmukainen suorittaminen sitä edellyttää, arvopaperimarkkinaviranomainen voi siirtää määrättyjä valvontatehtäviä jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan nojalla antamiensa ohjeiden mukaisesti. Kyseisiin määrättyihin valvontatehtäviin voi erityisesti kuulua valtuus esittää 61 artiklan mukaisia tietojensaantipyynnöitä sekä suorittaa 62 artiklan ja 63 artiklan 6 kohdan mukaisia tutkimuksia ja paikalla tehtäviä tarkastuksia.

2. Arvopaperimarkkinaviranomainen kuulee asianomaista toimivaltaista viranomaista ennen tehtävän siirtämistä. Tällainen kuuleminen koskee

- a) siirrettävän tehtävän laajuutta;
 - b) tehtävän suorittamisen aikataulua; ja
 - c) tarvittavien tietojen toimittamista arvopaperimarkkinaviranomaisen toimesta ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.
3. Komission 72 artiklan 3 kohdan nojalla antaman maksuja koskevan asetuksen mukaisesti arvopaperimarkkinaviranomainen korvaa siirrettyjen tehtävien hoitamisesta toimivaltaiselle viranomaiselle aiheutuneet kustannukset.

4. Arvopaperimarkkinaviranomainen tarkastelee 1 kohdassa tarkoitettua päätöstä uudelleen asianmukaisin väliajoin. Tehtävien siirtäminen voidaan peruuttaa milloin tahansa.

5. Tehtävien siirtäminen ei vaikuta arvopaperimarkkinaviranomaisen vastuuseen eikä rajoita arvopaperimarkkinaviranomaisen mahdollisuutta johtaa ja valvoa siirrettyä tehtävää. Tämän

asetuksen mukaisia valvontatehtäviä, rekisteröintipäätökset, lopulliset arvioinnit ja rikkomisten seurantaa koskevat päätökset mukaan luettuina, ei saa siirtää.

2 LUKU

Suhteet kolmansiin maihin

75 artikla

Vastaavuus ja kansainväliset sopimukset

1. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksen, jossa todetaan, että kolmannen maan oikeudellisilla järjestelyillä ja valvontajärjestelyillä on varmistettu, että

- a) kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneet kauppatietorekisterit noudattavat oikeudellisesti sitovia vaatimuksia, jotka vastaavat tässä asetuksessa säädettyjä vaatimuksia;
- b) kauppatietorekisterit ovat jatkuvasti tehokkaan valvonnan ja täytäntöönpanotoimien alaisia kyseisessä kolmannessa maassa; ja
- c) salassapitovelvollisuutta koskevat takeet ovat olemassa, mikä koskee myös niiden liikesalaisuuksien suojaa, jotka viranomaiset jakavat kolmansien osapuolten kanssa, ja nämä takeet vastaavat vähintään tässä asetuksessa vaadittua tasoa.

Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Komissio antaa tarvittaessa ja joka tapauksessa hyväksyttyään 1 kohdassa tarkoitettua täytäntöönpanosäädöksen neuvostolle suosituksia sellaisten kansainvälisten sopimusten neuvottelemisesta asiaankuuluvan kolmannen maan kanssa, jotka koskevat molemminpuolista oikeutta tutustua kyseiseen kolmanteen maahan sijoittautuneissa kauppatietorekistereissä oleviin johdannaissopimuksia koskeviin tietoihin ja näiden tietojen vaihtoa siten, että varmistetaan, että kaikki unionin viranomaisten, myös arvopaperimarkkinaviranomaisen, tehtäviensä hoitamiseen tarvitsemat tiedot ovat välittömästi ja jatkuvasti niiden saatavilla.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen sopimusten tekemisen jälkeen ja niiden mukaisesti arvopaperimarkkinaviranomaisen on vahvistettava järjestelyt, joita sovelletaan yhteistyöhön asianomaisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa. Järjestelyissä on määritettävä tarkemmin ainakin

- a) mekanismi, jolla tietoja vaihdetaan yhtäältä arvopaperimarkkinaviranomaisen ja tämän asetuksen mukaisia tehtäviä hoitavien unionin muiden viranomaisten sekä toisaalta asianomaisten kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten välillä; ja
- b) valvontatoiminnan koordinoitua koskevat menettelyt.

4. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on sovellettava asetusta (EY) N:o 45/2001, kun on kyse henkilötietojen luovuttamisesta kolmanteen maahan.

76 artikla

Yhteistyöjärjestelyt

Sellaisten kolmansien maiden asianomaiset viranomaiset, joiden lainkäyttöalueelle ei ole sijoittautunut kauppatietorekisteriä, voivat ottaa yhteyden arvopaperimarkkinaviranomaiseen vahvistakseen yhteistyöjärjestelyt tietojen saamiseksi unionin kauppatietorekistereissä olevista johdannaissopimuksista.

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi vahvistaa näiden asianomaisten viranomaisten kanssa yhteistyöjärjestelyt, jotka koskevat sellaisten tietojen saamista unionin kauppatietorekistereissä olevista johdannaissopimuksista, joita nämä viranomaiset tarvitsevat täyttääkseen velvollisuutensa ja toimeksiantonsa, edellyttäen, että salassapitovelvollisuutta koskevat takeet ovat olemassa, mihin kuuluu myös se, että viranomaiset suojaavat liikesalaisuudet, jotka ne jakavat kolmansien osapuolten kanssa.

77 artikla

Kauppatietorekisterien tunnustaminen

1. Kolmanteen maahan sijoittautunut kauppatietorekisteri voi tarjota palveluja ja suorittaa toimintoja unioniin sijoittautuneille yhteisöille 9 artiklan soveltamiseksi vasta sen jälkeen, kun arvopaperimarkkinaviranomainen on tunnustanut sen 2 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun kauppatietorekisterin on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle tunnustamista koskeva hakemus kaikkine tarvittavine tietoineen, mukaan lukien vähintään tiedot, joita tarvitaan sen tarkistamiseen, että kauppatietorekisteri on saanut toimiluvan ja että sitä valvotaan tehokkaasti sellaisessa kolmannessa maassa,

- a) jonka osalta komissio on tunnustanut 75 artiklan 1 kohdan mukaisella täytäntöönpanosäädöksellä, että maalla on vastaava ja täytäntöönpanokelpoinen sääntely- ja valvontakehys;
- b) joka on tehnyt unionin kanssa 75 artiklan 2 kohdan mukaisen kansainvälisen sopimuksen; ja
- c) joka on toteuttanut 75 artiklan 3 kohdan mukaiset yhteistyöjärjestelyt, joilla varmistetaan, että kaikki tarvittavat tiedot ovat välittömästi ja jatkuvasti unionin viranomaisten, myös arvopaperimarkkinaviranomaisen, saatavilla.

Arvopaperimarkkinaviranomainen arvioi 30 työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, sisältääkö se kaikki tarvittavat tiedot. Jos hakemus ei ole täydellinen, arvopaperimarkkinaviranomaisen on asetettava määräaika, johon mennessä tunnustamista hakevan kauppatietorekisterin on toimitettava lisätietoja.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on annettava tunnustamista hakevalle kauppatietorekisterille 180 työpäivän kuluessa täydellisen hakemuksen jättämisestä perusteltu kirjallinen ilmoitus siitä, onko tunnustaminen myönnetty vai evätty.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on julkaistava verkkosivustollaan luettelo tämän asetuksen mukaisesti tunnustetuista kauppatietorekistereistä.

VII OSASTO

KAUPPATIETOREKISTEREITÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

78 artikla

Yleiset vaatimukset

1. Kauppatietorekisterillä on oltava vahvat päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyt, joihin sisältyvät selkeä organisaatiorakenne, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, avoimesti ja kattavasti, sekä riittävät sisäisen valvonnan menettelmät, mukaan luettuina luotettavat hallinto- ja laskentamenettelmät, joilla estetään kaikenlainen luottamuksellisten tietojen ilmiseminen.

2. Kauppatietorekisterin on pidettävä yllä ja käytettävä tehokkaita kirjallisia organisaatio- ja hallintojärjestelyjä havaitakseen ja käsitelläkseen mahdollisia eturistiriitoja, jotka koskevat sen johtoa, työntekijöitä tai muita heihin merkittävän sidonnaisuuden vuoksi suoraan tai välillisesti yhteydessä olevia henkilöitä.

3. Kauppatietorekisterin on omaksuttava asianmukaiset toimittavat ja menettelyt, jotka riittävät varmistamaan, että kyseinen kauppatietorekisteri, mukaan lukien sen johto ja työntekijät, noudattavat kaikkia tämän asetuksen säännöksiä.

4. Kauppatietorekisterin on pidettävä yllä ja käytettävä asianmukaista organisaatiorakennetta, jolla varmistetaan sen palvelujen tarjoamisen ja toiminnan harjoittamisen jatkuvuus ja säännönmukaisuus. Sen on käytettävä tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhteisia järjestelmiä, voimavaroja ja menettelyjä.

5. Jos kauppatietorekisteri tarjoaa oheispalveluja, esimerkiksi kauppojen vahvistamista, kauppojen täsmäytystä, luottovastuutapahtumapalvelua taikka salkkujen täsmäytys- tai tiivistämisspalveluja, kauppatietorekisterin on säilytettävä kyseiset oheispalvelut operatiivisesti erillään kauppatietorekisterin keskitetystä, johdannaisia koskevien tietojen keruu- ja ylläpitotehtävästä.

6. Kauppatietorekisterin ylimmän johdon ja sen hallituksen jäsenten on oltava riittävän hyvämaineisia ja kokeneita kyseisen kauppatietorekisterin järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi.

7. Kauppatietorekisterin vaatimusten, jotka koskevat 9 artiklassa vahvistetun ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvien yritysten pääsyä kyseiseen rekisteriin, on oltava objektiiviset, syrjimättömät ja julkiset. Kauppatietorekisterin on annettava palveluntarjoajille syrjimätön pääsy kauppatietorekisterissä oleviin tietoihin sillä edellytyksellä, että asianomaiset vastapuolet ovat antaneet suostumuksensa. Pääsy rajoittavat vaatimukset sallitaan ainoastaan, jos niillä pyritään hallitsemaan kauppatietorekisterin ylläpitämiin tietoihin kohdistuvaa riskiä.

8. Kauppatietorekisterin on julkistettava tämän asetuksen mukaisesti tarjottaviin palveluihin liittyvät hinnat ja maksut. Sen on julkistettava jokaisen erikseen suoritettavan palvelun hinnat ja maksut, mukaan luettuina alennukset ja hyvitykset sekä perusteet näiden vähennysten saamiseksi. Sen on annettava raportoitavien yhteisöjen päästä käyttämään erityispalveluja erikseen. Kauppatietorekisterin veloittamien hintojen ja maksujen on oltava sidoksissa kustannuksiin.

79 artikla

Toimintavarmuus

1. Kauppatietorekisterin on yksilöitävä toiminnallisen riskin lähteet ja saatettava ne mahdollisimman vähäisiksi kehittämällä asianmukaisia järjestelmiä, tarkastuksia ja menettelyjä. Järjestelmien on oltava luotettavia ja turvallisia, ja niissä on oltava riittävästi kapasiteettia vastaanotettujen tietojen käsittelemiseen.

2. Kauppatietorekisterin on otettava käyttöön ja pantava täytäntöön asianmukaiset liiketoiminnan jatkuvuutta koskevat toimintapolitiikka ja palautumissuunnitelma, joiden tavoitteena on varmistaa kauppatietorekisterin toimintojen säilyminen, toiminnan nopea palautuminen ja kauppatietorekisterin velvollisuuksien täyttäminen, sekä ylläpidettävä niitä. Suunnitelmaan on sisällyttävä ainakin varmuuskopiointijärjestelyjen käyttöönotto.

3. Kauppatietorekisterin, jonka rekisteröinti on peruutettu, on varmistettava asianmukainen korvattavuus, mukaan luettuna tietojen siirto muille kauppatietorekistereille ja raportoinnin suuntaaminen uudelleen muille kauppatietorekistereille.

80 artikla

Tietojen turvaaminen ja rekisteröinti

1. Kauppatietorekisterin on varmistettava 9 artiklan mukaisesti vastaanotettujen tietojen luottamuksellisuus, eheys ja suojaaminen.

2. Kauppatietorekisteri voi käyttää tämän asetuksen nojalla saamiaan tietoja kaupallisiin tarkoituksiin vain, jos asianomaiset vastapuolet ovat antaneet suostumuksensa.

3. Kauppatietorekisterin on viipymättä rekisteröitävä 9 artiklan mukaisesti vastaanotetut tiedot ja säilytettävä niitä vähintään kymmenen vuoden ajan asianomaisten sopimusten päättymisen jälkeen. Sen on käytettävä nopeita ja tehokkaita rekisterinpito-menettelyjä rekisteröityjä tietoja koskevien muutosten dokumentoimiseksi.

4. Kauppatietorekisterin on laskettava positiot 9 artiklan mukaisesti ilmoitettujen johdannais sopimusten tietojen perusteella johdannaislajin ja raportoitavan yhteisön mukaan.

5. Kauppatietorekisterin on sallittava se, että sopimuspuolet pääsevät kyseistä sopimusta koskeviin tietoihin ja voivat oikaista niitä viipymättä.

6. Kauppatietorekisterin on toteutettava kaikki kohtuulliset toimet estääkseen järjestelmiinsä sisältyvien tietojen väärinkäytön.

Luonnollinen henkilö, jolla on merkittävä sidonnaisuus kauppatietorekisteriin, tai oikeushenkilö, jolla on emo- tai tytäryrityssuhde kauppatietorekisterin kanssa, ei saa käyttää kauppatietorekisterin rekisteröimiä luottamuksellisia tietoja kaupalliseen tarkoitukseen.

81 artikla

Avoimuus ja tietojen saatavuus

1. Kauppatietorekisterin on säännöllisesti ja helposti saavutettavissa olevalla tavalla julkaistava sille ilmoitettujen sopimusten kokonaispositiot johdannaislajeittain.

2. Kauppatietorekisterin on kerättävä ja ylläpidettävä tietoja ja varmistettava, että 3 kohdassa tarkoitetuilla tahoilla on suora ja välitön pääsy kaikkiin niihin johdannais sopimusten tietoihin, joita ne tarvitsevat täyttääkseen velvollisuutensa ja toimeksiantonsa.

3. Kauppatietorekisterin on annettava tarpeelliset tiedot seuraavien tahojen saataville, jotta ne voivat toteuttaa tehtävänsä ja toimeksiantonsa:

- a) arvopaperimarkkinaviranomainen;
- b) järjestelmäriskikomitea;
- c) niitä keskusvastapuolia valvova toimivaltainen viranomainen, joilla on pääsy kauppatietorekisteriin;
- d) ilmoitettavien sopimusten markkinapaikkoja valvova toimivaltainen viranomainen;
- e) EKPJ:n asianomaiset jäsenet;
- f) sellaisen kolmannen maan asianomaiset viranomaiset, joka on tehnyt unionin kanssa 75 artiklassa tarkoitetun kansainvälisen sopimuksen;
- g) julkisista ostotarjouksista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/25/EY ⁽¹⁾ 4 artiklan mukaisesti nimetyt valvontaviranomaiset;
- h) unionin asianomaiset arvopaperi- ja markkinaviranomaiset;
- i) kolmannen maan asianomaiset viranomaiset, jotka ovat tehneet arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa 76 artiklassa tarkoitetun yhteistyöjärjestelyn;
- j) energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto.

⁽¹⁾ EUVL L 142, 30.4.2004, s. 12.

4. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on jaettava tiedot muiden asianomaisten unionin viranomaisten kanssa, jotka tarvitsevat niitä tehtäviensä hoitamiseen.

5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii EKP:n jäseniä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään tarkemmin 1 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen antamistiheys ja yksityiskohdat sekä toimintaa koskevat standardit, joita tarvitaan rekisterien tietojen kokoamiseksi ja vertailemiseksi ja joiden avulla 3 kohdassa tarkoitetuilla tahoilla on pääsy tarvittaviin tietoihin. Näillä teknisten sääntelystandardien luonnoksilla pyritään varmistamaan, että 1 kohdan mukaisesti julkaistujen tietojen nojalla ei ole mahdollista tunnistaa minkään sopimuksen mitään osapuolta.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

82 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 1 artiklan 6 kohdassa, 64 artiklan 7 kohdassa, 70 artiklassa, 72 artiklan 3 kohdassa ja 85 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle määräämättömäksi ajaksi.

3. Komissio pyrkii kuulemaan arvopaperimarkkinaviranomaista ennen delegoidun säädöksen hyväksymistä.

4. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 artiklan 6 kohdassa, 64 artiklan 7 kohdassa, 70 artiklassa, 72 artiklan 3 kohdassa ja 85 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyyteen.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä olevien 1 artiklan 6 kohdan, 64 artiklan 7 kohdan, 70 artiklan, 72 artiklan 3 kohdan ja 85 artiklan 2 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa

sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

VIII OSASTO

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

83 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Salassapitovelvollisuus koskee kaikkia henkilöitä, jotka ovat tai ovat olleet 22 artiklan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten ja 81 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten tai arvopaperimarkkinaviranomaisen palveluksessa taikka toimivaltaisten viranomaisten tai arvopaperimarkkinaviranomaisen valtuutuksella toimivien tilintarkastajien ja asiantuntijoiden palveluksessa. Näiden henkilöiden näissä tehtävissä saamia luottamuksellisia tietoja ei saa ilmaista toiselle henkilölle tai viranomaiselle muutoin kuin tiivistetysti tai kootusti niin, ettei niistä voida tunnistaa yksittäistä keskusvastapuolta, kauppapitotietorekisteriä tai muuta henkilöä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta tapauksiin, jotka kuuluvat rikos- tai vero-oikeuden tai tämän asetuksen soveltamisalaan.

2. Kun keskusvastapuoli on asetettu konkurssiin tai pakolliseen selvitystilaan, luottamuksellisia tietoja, jotka eivät koske kolmansia osapuolia, voidaan ilmaista siviili- tai kauppa-oikeudellisessa menettelyssä, jos se on tarpeen menettelyn toteuttamiseksi.

3. Tämän asetuksen nojalla luottamuksellisia tietoja saavilla toimivaltaisilla viranomaisilla, arvopaperimarkkinaviranomaisella, elimillä sekä muilla luonnollisilla henkilöillä tai oikeushenkilöillä kuin toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus käyttää saamia tietoja ainoastaan velvollisuuksiensa hoitamiseen, kun kyseessä ovat toimivaltaiset viranomaiset, ja tässä asetuksessa tarkoitettujen tehtäviensä hoitamiseen tai, kun kyseessä ovat muut viranomaiset, elimet taikka luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, sitä tarkoitusta varten, johon kyseisiä tietoja niille toimitettiin ja/tai kyseisten tehtävien hoitoon nimenomaan liittyvän hallinnollisen tai oikeudellisen menettelyn yhteydessä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta tapauksiin, jotka kuuluvat rikos- tai vero-oikeuden soveltamisalaan. Tiedot vastaanottava viranomainen saa kuitenkin käyttää niitä muihinkin ei-kaupallisiin tarkoituksiin arvopaperimarkkinaviranomaisen, toimivaltaisen viranomaisen tai tiedot antavan muun viranomaisen, elimen tai henkilön suostumuksella.

4. Tämän asetuksen nojalla saatuja, vaihdettuja tai toimitettuja luottamuksellisia tietoja koskee 1, 2 ja 3 kohdassa säädetty salassapitovelvollisuus. Nämä ehdot eivät kuitenkaan estä arvopaperimarkkinaviranomaista, toimivaltaisia viranomaisia tai asianomaisia keskuspankkeja vaihtamasta tai toimittamasta tämän asetuksen ja muun sijoituspalveluyrityksiin, luottolaitoksiin, eläkerahastoihin, yhteissijoitusyrityksiin, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajiin, vakuutus- ja jälleenvakuutusedustajiin, vakuutusyrityksiin, säänneltyihin markkinoihin tai markkinoiden ylläpitäjiin sovellettavan lainsäädännön mukaisia tai muuten tiedot välittäneen toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen tai elimen tai luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön suostumuksella annettuja luottamuksellisia tietoja.

5. Edellä oleva 1, 2 ja 3 kohta ei estä toimivaltaisia viranomaisia vaihtamasta tai toimittamasta kansallisen oikeuden mukaisesti luottamuksellisia tietoja, joita ei ole saatu toisen jäsenvaltion toimivaltaiselta viranomaiselta.

84 artikla

Tietojenvaihto

1. Toimivaltaisten viranomaisten, arvopaperimarkkinaviranomaisen ja muiden asianomaisten viranomaisten on viipymättä toimitettava toisilleen tiedot, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi.

2. Toimivaltaiset viranomaiset, arvopaperimarkkinaviranomainen, muut asianomaiset viranomaiset ja muut elimet taikka luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka vastaanottavat luottamuksellisia tietoja hoitaessaan tämän asetuksen mukaisia tehtäviään, saavat käyttää niitä ainoastaan tehtäviensä hoidon yhteydessä.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava tiedot asianomaisille EKPJ:n jäsenille, jos ne ovat näiden tehtävien hoitamisen kannalta olennaisia.

IX OSASTO

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

85 artikla

Kertomukset ja uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee uudelleen tätä asetusta ja laatii siitä yleiskertomuksen viimeistään 17 päivänä elokuuta 2015. Komissio antaa kertomuksen ja mahdolliset ehdotuksensa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Komission on erityisesti

- a) arvioitava yhteistyössä EKPJ:n jäsenten kanssa, tarvitaanko toimenpiteitä, joilla helpotetaan keskusvastapuolten pääsyä keskuspankkien maksuvalmiusjärjestelmiin;
- b) arvioitava koordinoitusti arvopaperimarkkinaviranomaisen ja asianomaisten alojen viranomaisten kanssa finanssialan ulkopuolisten yritysten tekemien OTC-johdannaisransaktioiden merkitystä koko järjestelmän kannalta ja erityisesti tämän asetuksen vaikutuksia OTC-johdannaisien käyttöön finanssialan ulkopuolisissa yrityksissä;
- c) arvioitava kokemusten valossa keskusvastapuolten valvontakehyksen toimintaa, valvontakollegioiden tehokkuus mukaan luettuna, 19 artiklan 3 kohdassa säädettyjä äänestysmenettelyjä ja arvopaperimarkkinaviranomaisen asemaa erityisesti keskusvastapuolten toimilupamenettelyn aikana;

d) arvioitava yhteistyössä arvopaperimarkkinaviranomaisen ja järjestelmäriskikomitean kanssa vakuusvaatimusten tehokkuutta myötäsyklisuuden vähentämiseksi ja tarvetta määrittellä lisää toimintavalmiuksia tällä alalla;

e) arvioitava yhteistyössä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa keskusvastapuolten vakuusvaatimuksia ja vakuuksien turvaamista koskevien politiikkojen kehitystä ja niiden mukauttamista käyttäjien erityistoimintoihin ja riskiprofiileihin.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettussa arvioinnissa on otettava huomioon unionin ja kansainvälisellä tasolla keskuspankkien välillä käynnissä olevan työn tulokset. Arvioinnissa on myös otettava huomioon keskuspankkien riippumattomuus ja niiden oikeus myöntää oman harkintansa mukaan pääsy maksuvalmiusjärjestelmiin, sekä mahdollinen tahaton vaikutus keskusvastapuolten käyttäytymiseen tai sisämarkkinoihin. Siihen mahdollisesti liittyvissä ehdotuksissa ei saa suoraan eikä välillisesti syrjiä mitään jäsenvaltiota tai jäsenvaltioiden ryhmää määrittämis- ja palvelujen paikkana.

2. Komissio laatii arvopaperimarkkinaviranomaista ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista kuultuaan viimeistään 17 päivänä elokuuta 2014 kertomuksen, jossa arvioidaan keskusvastapuolten saavuttamaa edistymistä ja toimia teknisten ratkaisujen kehittämisessä muina kuin käteisvaroina olevien vakuuksien siirtoon vaihtuvina vakuuksina keskusvastapuolille eläkejärjestelmien toimesta sekä mahdollisten toimenpiteiden tarvetta tällaisen ratkaisun löytämiseksi. Jos komissio katsoo, että ei ole ryhtytty tarvittaviin toimiin soveltuvien teknisten ratkaisujen kehittämiseksi ja että johdannaisopimuksille tehtävän keskitetyn määrityksen haitalliset vaikutukset tulevien eläkeläisten eläke-etuuksiin pysyvät muuttumattomina, sillä on valtuudet antaa 82 artiklan mukaisia delegeoituja säädöksiä 89 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna määrääjän jatkamiseksi kerran kahdella vuodella ja kerran yhdellä vuodella.

3. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on toimitettava komissiolle kertomukset:

- a) II osaston mukaisen määritysvelvollisuuden soveltamisesta ja erityisesti siitä, että määritysvelvollisuutta ei ole ennen tämän asetuksen voimaantulopäivää tehtyjen OTC-johdannaisopimusten osalta;
- b) 5 artiklan 3 kohdan mukaisen yksilöimismenettelyn soveltamisesta;
- c) 39 artiklassa säädettyjen erotteluvaatimusten soveltamisesta;
- d) V osaston mukaisten yhteentoimivuusjärjestelyiden soveltamisalan laajentamisesta muiden rahoitusvälineiden kuin siirtokelpoisten arvopapereiden ja rahamarkkinavälineiden transaktioihin;

- e) keskusvastapuolten pääsystä markkinapaikoille, tiettyjen käytäntöjen vaikutuksista kilpailukykyyn ja vaikutuksesta likviditeetin pirstoutumiseen;
- f) arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstö- ja resurssitarpeista, jotka johtuvat sen tämän asetuksen mukaisten valtuuksien ja tehtävien hoitamisesta;
- g) jäsenvaltioiden 14 artiklan 5 kohdan nojalla soveltamien lisävaatimusten vaikutuksesta.

Kertomukset on toimitettava komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2014 1 kohdan tarkoituksia varten. Ne on annettava myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

4. Pyydettyään järjestelmäriskikomitealta arviointia komissio laatii yhteistyössä jäsenvaltioiden ja arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa vuosikertomuksen, jossa arvioidaan mahdollisia järjestelmäriskkejä ja yhteentoimivuusjärjestelyiden kustannusvaihteluja.

Kertomuksen painopisteinä ovat ainakin tällaisten järjestelyiden määrä ja monimutkaisuus sekä riskienhallintajärjestelmien ja -mallien asianmukaisuus. Komissio antaa kertomuksen ja mahdolliset ehdotuksensa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Järjestelmäriskikomitean on annettava komissiolle arviointinsa yhteentoimivuusjärjestelyiden mahdollisista järjestelmäriskivaikutuksista.

5. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on esitettävä vuosittain Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kertomus toimivaltaisten viranomaisten määräämistä seuraamuksista, mukaan lukien valvontatoimet, sakot ja uhkasakot.

86 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2001/528/EY⁽¹⁾ perustettu Euroopan arvopaperikomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

87 artikla

Direktiivin 98/26/EY muuttaminen

- 1) Lisätään direktiivin 98/26/EY 9 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos järjestelmän ylläpitäjä on antanut vakuuden toiselle järjestelmän ylläpitäjälle yhteentoimivan järjestelmän puitteissa, vakuuden vastaanottanutta järjestelmän ylläpitäjää koskeva maksukyvyttömyysmenettely ei vaikuta vakuuden antaneen järjestelmän ylläpitäjän oikeuksiin kyseiseen vakuuteen.”

2) Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava 1 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 17 päivänä elokuuta 2014. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava direktiiviin 98/26/EY tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

88 artikla

Verkkosivustot

1. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on ylläpidettävä verkkosivustoa, jossa annetaan tiedot seuraavista:

- a) 5 artiklan mukaisen määrittelyvelvollisuuden piiriin kuuluvat sopimukset;
- b) 4, 5 ja 7–11 artiklan rikkomisesta määrätty seuraamukset;
- c) unioniin sijoittautuneet keskusvastapuolet, joilla on toimilupa tarjota palveluja tai harjoittaa toimintaa unionissa, sekä palvelut tai toiminta, joita niillä on lupa tarjota tai harjoittaa, mukaan luettuina ne rahoitusvälinelajit, joita toimilupa koskee;
- d) IV ja V osaston säännösten rikkomisesta määrätty seuraamukset;
- e) keskusvastapuolet, joilla on toimilupa tarjota palveluja tai harjoittaa toimintaa unionissa ja jotka ovat sijoittautuneet kolmanteen maahan, sekä palvelut tai toiminta, joita niillä on lupa tarjota tai harjoittaa, mukaan luettuina ne rahoitusvälinelajit, joita toimilupa koskee;
- f) kauppatietorekisterit, joilla on toimilupa tarjota palveluja tai harjoittaa toimintaa unionissa;

g) 65 ja 66 artiklan mukaisesti määrätty seuraamukset ja sakot;

h) 6 kohdassa tarkoitettu julkinen rekisteri.

⁽¹⁾ EYVL L 191, 13.7.2001, s. 45.

2. Edellä olevan 1 kohdan b, c ja d alakohdan soveltamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on ylläpidettävä verkkosivustoja, joilla on oltava linkki arvopaperimarkkinaviranomaisen verkkosivustolle.

3. Kaikkien tässä artiklassa tarkoitettujen verkkosivustojen on oltava yleisesti saatavilla ja ne on päivitettävä säännöllisesti, ja niillä on annettava tietoa selkeässä muodossa.

89 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Edellä 4 artiklassa säädettyä määritysvelvollisuutta ei sovelleta kolmena vuotena tämän asetuksen voimaantulosta niihin OTC-johdannaisopimuksiin, jotka objektiivisesti mitattavalla tavalla vähentävät 2 artiklan 10 kohdassa määriteltyjen eläkejärjestelmien vakavaraisuuteen suoraan liittyviä sijoitusriskejä. Siirtymäaikaa sovelletaan myös yhteisöihin, jotka on perustettu korvauksien maksamiseksi eläkejärjestelmien jäsenille maksu-kyvyttömyystapauksessa.

Näiden yhteisöjen tänä aikana tekemiin OTC-johdannaisopimuksiin, jotka muuten kuuluisivat 4 artiklassa säädetyn määritysvelvollisuuden piiriin, sovelletaan 11 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

2. Edellä 2 artiklan 10 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettujen eläkejärjestelmien osalta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vapautuksen myöntää asianomainen toimivaltainen viranomainen tietyntyyppisille yhteisöille tai tietyntyyppisille järjestelmille. Toimivaltaisen viranomaisen on pyynnön vastaanottuaan ilmoitettava siitä arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle. Arvopaperimarkkinaviranomaisen on vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista kuultuaan annettava 30 kalenteripäivän kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta lausunto, jossa arvioidaan sitä, onko tietyntyyppinen yhteisö tai tietyntyyppinen järjestelmä 2 artiklan 10 kohdan c tai d alakohdan mukainen, ja niitä syitä, joiden takia vapautusta voidaan pitää perusteltuna sen vuoksi, että on vaikeuksia täyttää vaihtuvia vakuuksia koskevat vaatimukset. Toimivaltainen viranomainen myöntää vapautuksen vain siinä tapauksessa, että se on täysin vakuuttunut siitä, että tietyntyyppinen yhteisö tai tietyntyyppinen järjestelmä on 2 artiklan 10 kohdan c tai d alakohdan mukainen ja että niillä on vaikeuksia täyttää vaihtuvia vakuuksia koskevat vaatimukset. Toimivaltainen viranomainen antaa asiassa päätöksen kymmenen työpäivän kuluessa arvopaperimarkkinaviranomaisen lausunnon vastaanottamisesta ottaen lausunnon asianmukaisesti huomioon. Jos toimivaltainen viranomainen ei voi yhtyä arvopaperimarkkinaviranomaisen lausuntoon, sen on perusteltava päätöksensä kaikilta osin ja annettava selitys, jos lausunnosta poiketaan merkittävästi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen julkaisee verkkosivustollaan luettelon niistä 2 artiklan 10 kohdan c ja d alakohdassa tarkoitettuista tietyntyyppisistä yhteisöistä ja tietyntyyppisistä järjestelmistä, joille on myönnetty vapautus ensimmäisen alakohdan mukaisesti. Valvonnan johdonmukaisuuden parantamiseksi arvopaperimarkkinaviranomainen suorittaa joka vuosi vertaisarvioinnin luetteloon merkityistä yhteisöistä asetuksen (EU) N:o 1095/2010 30 artiklan mukaisesti.

3. Keskusvastapuolen, joka on saanut sijoittautumisjäsenvaltiossaan määrityspalvelujen tarjoamista koskevan toimiluvan tämän jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti ennen kuin komissio on hyväksynyt kaikki 4, 5, 8–11, 16, 18, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49, 56 ja 81 artiklan mukaiset tekniset sääntelystandardit, on haettava 14 artiklan mukaista toimilupaa tämän asetuksen tarkoituksia varten kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona kaikki 16, 25, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ja 49 artiklan mukaiset tekniset sääntelystandardit tulevat voimaan.

Kolmanteen maahan sijoittautunut keskusvastapuoli, joka on tunnustettu määrityspalvelujen tarjoajaksi jäsenvaltiossa tämän jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti ennen kuin komissio on hyväksynyt kaikki 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ja 49 artiklan mukaiset tekniset sääntelystandardit, on haettava 25 artiklan mukaista tunnustamista tämän asetuksen tarkoituksia varten kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona kaikki 16, 26, 29, 34, 41, 42, 44, 45, 47 ja 49 artiklan mukaiset tekniset sääntelystandardit tulevat voimaan.

4. Kunnes tämän asetuksen mukainen keskusvastapuolen toimilupaa tai tunnustamista koskeva päätös on tehty, keskusvastapuolen toimiluvan myöntämistä ja tunnustamista koskevia vastaavia kansallisia sääntöjä sovelletaan edelleen ja keskusvastapuolen sijoittautumisjäsenvaltion tai sen tunnustaneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on edelleen keskusvastapuolen valvoja.

5. Jos toimivaltainen viranomainen on antanut keskusvastapuolelle tietyn johdannaislain määritystä koskevan toimiluvan jäsenvaltionsa kansallisen oikeuden mukaisesti ennen kuin komissio on hyväksynyt kaikki 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 ja 49 artiklan mukaiset tekniset sääntelystandardit, tämän jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle toimiluvan myöntämisestä kuukauden kuluessa 5 artiklan 1 kohdan mukaisten teknisten sääntelystandardien voimaantulopäivästä.

Jos toimivaltainen viranomainen on tunnustanut kolmanteen maahan sijoittautuneen keskusvastapuolen määrityspalvelujen tarjoajaksi jäsenvaltionsa kansallisen oikeuden mukaisesti ennen kuin komissio on hyväksynyt kaikki 16, 26, 29, 34, 41, 42, 45, 47 ja 49 artiklan mukaiset tekniset sääntelystandardit, tämän jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle tunnustamisesta kuukauden kuluessa 5 artiklan 1 kohdan mukaisten teknisten sääntelystandardien voimaantulopäivästä.

6. Kauppatietorekisterin, joka on sijoittautumisjäsenvaltiossaan saanut toimiluvan tai rekisteröity johdannaisia koskevien tietojen keräämistä ja ylläpitoa varten tämän jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti ennen kuin komissio on hyväksynyt kaikki 9, 56 ja 81 artiklan mukaiset tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit, on haettava 55 artiklan mukaista rekisteröintiä kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona nämä tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit tulevat voimaan.

Kolmanteen maahan sijoittautunut kauppatietorekisteri, jonka sallitaan keräävän ja ylläpitävän johdannaisia koskevia tietoja jäsenvaltiossa tämän jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti ennen kuin komissio on hyväksynyt kaikki 9, 56 ja 81 artiklan mukaiset tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit, on haettava 77 artiklan mukaista tunnustamista kuuden kuukauden kuluessa päivästä, jona nämä tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit tulevat voimaan.

7. Kunnes tämän asetuksen mukainen kauppatietorekisterin rekisteröintiä tai tunnustamista koskeva päätös on tehty, kauppatietorekisterien toimiluvan myöntämistä, rekisteröintiä ja tunnustamista koskevia kansallisia sääntöjä sovelletaan edelleen ja kauppatietorekisterin sijoittautumisjäsenvaltion tai sen tunnustaneen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on edelleen kauppatietorekisterin valvoja.

8. Kauppatietorekisteri, joka on sijoittautumisjäsenvaltiossaan saanut toimiluvan tai rekisteröity johdannaisia koskevien tietojen keräämistä ja ylläpitoa varten tämän jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti ennen kuin komissio on hyväksynyt 56 ja 81 artiklan mukaiset tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit, voi huolehtia 9 artiklan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden täyttämisestä, kunnes tämän asetuksen mukainen kauppatietorekisterin rekisteröintiä koskeva päätös on tehty.

Kolmanteen maahan sijoittautunut kauppatietorekisteri, jonka sallitaan keräävän ja ylläpitävän johdannaisia koskevia tietoja jäsenvaltion kansallisen oikeuden mukaisesti ennen kuin komissio on hyväksynyt kaikki 56 ja 81 artiklan mukaiset tekniset

sääntely- ja täytäntöönpanostandardit, voi huolehtia 9 artiklan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden täyttämisestä, kunnes tämän asetuksen mukainen kauppatietorekisterin rekisteröintiä koskeva päätös on tehty.

9. Sen estämättä, mitä 81 artiklan 3 kohdan f alakohdassa säädetään, silloin kun ei ole olemassa 75 artiklassa tarkoitettua kolmannen maan ja unionin välistä kansainvälistä sopimusta, kauppatietorekisteri voi antaa tarpeelliset tiedot tämän kolmannen maan asianomaisten viranomaisten saataville 17 päivään elokuuta 2013 saakka edellyttäen, että se ilmoittaa asiasta arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

90 artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstö ja resurssit

Arvopaperimarkkinaviranomainen arvioi 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä tämän asetuksen mukaisten valtuuksiensa käytämisestä ja sen mukaisten tehtäviensä hoitamisesta aiheutuvat henkilöstö- ja resurssitarpeet ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

91 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 4 päivänä heinäkuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. D. MAVROYIANNIS

LIITE I

Luettelo 65 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista rikkomisista

I Toiminnan järjestämistä koskeviin vaatimuksiin tai eturistiriitoihin liittyvät rikkomiset:

- a) kauppätietorekisteri rikkoo 78 artiklan 1 kohtaa, koska se ei ole ottanut käyttöön vahvoja päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyjä, joihin sisältyy selkeä organisaatorakenne, jossa vastualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, avoimesti ja johdonmukaisesti, sekä riittävät sisäisen valvonnan menetelmät, mukaan luettuina luotettavat hallinto- ja tilinpitomenetelmät, joilla estetään luottamuksellisten tietojen ilmaiseminen;
- b) kauppätietorekisteri rikkoo 78 artiklan 2 kohtaa, koska se ei ole ylläpitänyt tai käyttänyt tehokkaita kirjallisia organisaatio- ja hallintojärjestelyjä havaitakseen ja käsitelläkseen sen johtoon, työntekijöihin ja heihin merkittävän sidonnaisuuden vuoksi suoraan tai välillisesti yhteydessä oleviin muihin henkilöihin liittyviä mahdollisia eturistiriitoja;
- c) kauppätietorekisteri rikkoo 78 artiklan 3 kohtaa, koska se ei ole ottanut käyttöön sellaisia asianmukaisia toimintatapoja ja menettelyjä, joilla riittävästi varmistetaan, että kyseinen kauppätietorekisteri, myös sen johto ja työntekijät, noudattavat kaikkia tämän asetuksen säännöksiä;
- d) kauppätietorekisteri rikkoo 78 artiklan 4 kohtaa, koska se ei ole ylläpitänyt tai käyttänyt asianmukaista organisaatorakennetta, jolla varmistetaan sen palvelujen tarjoamisen ja toiminnan harjoittamisen jatkuvuus ja säännönmukaisuus;
- e) kauppätietorekisteri rikkoo 78 artiklan 5 kohtaa, koska se ei pidä oheispalveluja operatiivisesti erillään keskitetystä, johdannaisia koskevien tietojen keruu- ja ylläpitotehtävästään;
- f) kauppätietorekisteri rikkoo 78 artiklan 6 kohtaa, koska se ei ole varmistanut, että sen ylin johto ja hallituksen jäsenet ovat riittävän hyvämaineisia ja kokeneita kyseisen kauppätietorekisterin järkevän ja vakaan hoidon varmistamiseksi;
- g) kauppätietorekisteri rikkoo 78 artiklan 7 kohtaa, koska se ei ole asettanut objektiivisia, syrjimättömiä ja julkisia vaatimuksia, jotka koskevat 9 artiklassa vahvistetun ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvien palveluntarjoajien ja yritysten pääsyä kyseiseen rekisteriin;
- h) kauppätietorekisteri rikkoo 78 artiklan 8 kohtaa, koska se ei ole julkistanut tämän asetuksen mukaisesti tarjottaviin palveluihin liittyviä hintoja ja maksuja, se ei ole päästänyt raportoivia yhteisöjä käyttämään erikseen erityispalveluja tai koska sen veloittamat hinnat ja maksut eivät ole sidoksissa kustannuksiin.

II Toimintaa koskeviin vaatimuksiin liittyvät rikkomiset:

- a) kauppätietorekisteri rikkoo 79 artiklan 1 kohtaa, koska se ei ole yksilöinyt toiminnallisen riskin lähteitä tai saattanut näitä riskejä mahdollisimman vähäiseksi kehittämällä asianmukaisia järjestelmiä, tarkastuksia ja menettelyjä;
- b) kauppätietorekisteri rikkoo 79 artiklan 2 kohtaa, koska se ei ole ottanut käyttöön tai pannut täytäntöön asianmukaista liiketoiminnan jatkuvuutta koskevaa toimintapolitiikkaa ja palautumissuunnitelmaa, joiden tavoitteena on varmistaa kauppätietorekisterin toimintojen säilyminen, toiminnan nopea palautuminen ja kauppätietorekisterin velvollisuuksien täyttäminen, tai ylläpitänyt niitä;
- c) kauppätietorekisteri rikkoo 80 artiklan 1 kohtaa, koska se ei ole varmistanut 9 artiklan mukaisesti vastaanotettujen tietojen luottamuksellisuutta, eheyttä tai suojaamista;
- d) kauppätietorekisteri rikkoo 80 artiklan 2 kohtaa, koska se on käyttänyt tämän asetuksen nojalla saamia tietoa kaupallisiin tarkoituksiin ilman, että asianomaiset vastapuolet ovat antaneet suostumuksensa;
- e) kauppätietorekisteri rikkoo 80 artiklan 3 kohtaa, koska se ei ole rekisteröinyt viipymättä 9 artiklan mukaisesti vastaanotettuja tietoja tai säilyttänyt niitä vähintään kymmenen vuoden ajan asianomaisten sopimusten päättymisen jälkeen, tai koska se ei ole käyttänyt nopeita ja tehokkaita rekisteröintimenettelyjä rekisteritietoja koskevien muutosten dokumentoimiseksi;
- f) kauppätietorekisteri rikkoo 80 artiklan 4 kohtaa, koska se ei ole laskenut positioita johdannaislajin ja raportoivan yhteisön mukaan 9 artiklan mukaisesti ilmoitettujen johdannaissopimusten tietojen perusteella;
- g) kauppätietorekisteri rikkoo 80 artiklan 5 kohtaa, koska se ei ole tarjonnut sopimuspuolille pääsyä kyseistä sopimusta koskeviin tietoihin ja mahdollisuutta oikaista niitä viipymättä;
- h) kauppätietorekisteri rikkoo 80 artiklan 6 kohtaa, koska se ei ole toteuttanut kaikkia kohtuullisia toimia estääkseen järjestelmiinsä sisältyvien tietojen väärinkäytön.

III Avoimuuteen ja tietojen saatavuuteen liittyvät rikkomiset:

- a) kauppätietorekisteri rikkoo 81 artiklan 1 kohtaa, koska se ei ole julkaissut säännöllisesti ja helposti saavutettavissa olevalla tavalla sille ilmoitettujen sopimusten kokonaispositioita johdannaislajeittain;
- b) kauppätietorekisteri rikkoo 81 artiklan 2 kohtaa, koska se ei ole tarjonnut 81 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille tahoille suoraa ja välitöntä pääsyä kaikkiin niihin johdannaisopimusten tietoihin, joita ne tarvitsevat täyttääkseen velvollisuutensa ja toimeksiantonsa.

IV Valvontatoiminnan esteisiin liittyvät rikkomiset:

- a) kauppätietorekisteri rikkoo 61 artiklan 1 kohtaa, koska se toimittaa virheellisiä tai harhaanjohtavia tietoja vastauksena arvopaperimarkkinaviranomaisen 61 artiklan 2 kohdan mukaiseen tiedonsaantipyyntöön tai vastauksena arvopaperimarkkinaviranomaisen 61 artiklan 3 kohdan mukaiseen tietojen pyytämistä koskevaan päätökseen;
 - b) kauppätietorekisteri antaa virheellisiä tai harhaanjohtavia vastauksia 62 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla esitettyihin kysymyksiin;
 - c) kauppätietorekisteri ei toimi määräajassa arvopaperimarkkinaviranomaisen 73 artiklan nojalla päättämän valvontatoimenpiteen mukaisesti.
-

LIITE II

Luettelo raskauttaviin ja lieventäviin tekijöihin liittyvistä kertoimista 65 artiklan 3 kohdan soveltamista varten

Seuraavia kertoimia sovelletaan kumulatiivisesti tämän asetuksen 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin perusmääriin:

I Raskauttaviin tekijöihin liittyvät mukautuskertoimet:

- a) jos rikkominen on ollut toistuvaa, kultakin toistolta sovelletaan lisäkerrointa 1,1;
- b) jos rikkominen on kestänyt yli kuusi kuukautta, sovelletaan kerrointa 1,5;
- c) jos rikkominen on paljastanut kauppatietorekisterin organisaatiossa järjestelmään liittyviä heikkouksia, erityisesti sen menettelyissä, hallintojärjestelmissä tai sisäisessä valvonnassa, sovelletaan kerrointa 2,2;
- d) jos rikkomisella on haitallinen vaikutus sen ylläpitämien tietojen laatuun, sovelletaan kerrointa 1,5;
- e) jos rikkominen on tapahtunut tahallisesti, sovelletaan kerrointa 2;
- f) jos rikkomisen havaitsemisen jälkeen ei ole toteutettu korjaavia toimia, sovelletaan kerrointa 1,7;
- g) jos kauppatietorekisterin ylin johto ei ole tehnyt yhteistyötä arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa tämän tehdessä tutkimuksiaan, sovelletaan kerrointa 1,5.

II Lieventäviin tekijöihin liittyvät mukautuskertoimet:

- a) jos rikkominen on kestänyt alle kymmenen työpäivää, sovelletaan kerrointa 0,9;
 - b) jos kauppatietorekisterin ylin johto voi osoittaa toteuttaneensa kaikki tarvittavat toimenpiteet rikkomisen estämiseksi, sovelletaan kerrointa 0,7;
 - c) jos kauppatietorekisteri on ilmoittanut rikkomisesta arvopaperimarkkinaviranomaiselle ripeästi, tehokkaasti ja täydellisesti, sovelletaan kerrointa 0,4;
 - d) jos kauppatietorekisteri on toteuttanut vapaaehtoisesti toimenpiteitä varmistaakseen, ettei vastaavaa rikkomista voi enää tapahtua, sovelletaan kerrointa 0,6.
-

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 649/2012,**annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012,****vaarallisten kemikaalien viennistä ja tuonnista****(uudelleenlaadittu)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan ja 207 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Vaarallisten kemikaalien viennistä ja tuonnista 17 päivänä kesäkuuta 2008 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 689/2008 ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin. Koska siihen on tehtävä uusia muutoksia, asetusta (EY) N:o 689/2008 olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

(2) Asetuksella (EY) N:o 689/2008 pannaan täytäntöön kansainvälisen kaupan kohteina olevia tiettyjä vaarallisia kemikaaleja ja torjunta-aineita koskevan ilmoitetun ennakkosuostumuksen menettelystä tehty Rotterdamin yleissopimus ⁽⁴⁾, jäljempänä 'yleissopimus', joka tuli voimaan 24 päivänä helmikuuta 2004, ja korvataan vaarallisten kemikaalien viennistä ja tuonnista 28 päivänä tammikuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 304/2003 ⁽⁵⁾.

(3) Selkeyden vuoksi ja jotta säännökset olisivat yhdenmu-kaisia muun asiaankuuluvan unionin lainsäädännön kans-sa, olisi otettava käyttöön tiettyjä määritelmiä tai niitä olisi selvennettävä. Käsitteistö olisi yhdenmukaistettava kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenette-lyistä ja rajoituksista (REACH) ja Euroopan kemikaalivi-raston perustamisesta 18 päivänä joulukuuta 2006 an-ne-tun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 ⁽⁶⁾ kanssa sekä aineiden ja seosten luoki-tuksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta 16 päivänä jou-lukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvos-ton asetuksen (EY) N:o 1272/2008 ⁽⁷⁾ kanssa. On aiheel-lista varmistaa, että tässä asetuksessa otetaan asianmukai-sesti huomioon asetukseen (EY) 1272/2008 sisältyvät siirtymäsäännökset, jotta tuon asetuksen ja tämän asetuk-sen soveltamisaikataulun välille ei synny epäjohtonmu-kaisuutta.

(4) Yleissopimuksessa annetaan osapuolille mahdollisuus to-teuttaa toimia, joilla suojellaan ihmisten terveyttä ja ym-päristöä tiukemmin kuin yleissopimuksessa edellytetään, jos tällaiset toimet ovat yleissopimuksen määräysten ja kansainvälisen oikeuden mukaisia. Tuo-ja-maiden ympäris-tön ja väestön suojelun korkean tason varmistamiseksi on tarpeen ja suotavaa mennä tietyiltä osin yleissopimuk-sen säännöksiä pidemmälle.

(5) On olennaisen tärkeää, että unionin osallistuessa yleis-sopimukseen sillä on yksi ainoa yhteyspiste, jonka kautta se on vuorovaikutuksessa yleissopimuksen sihteeristön, jäljempänä 'sihteeristö', ja yleissopimuksen muiden osa-puolten sekä muiden maiden kanssa. Komission olisi toi-mittava tällaisena yhteyspisteenä.

(6) On tarpeen varmistaa tämän asetuksen teknisten ja hal-linnollisten näkökohtien tehokas yhteensovittaminen ja hallinnointi unionin tasolla. Jäsenvaltioilla ja asetuksella (EY) N:o 1907/2006 perustetulla Euroopan kemikaalivi-rastolla, jäljempänä 'kemikaalivirasto', on pätevyyttä ja kokemusta kemikaaleihin liittyvän unionin lainsäädännön ja kemikaaleja koskevien kansainvälisten sopimusten täy-täntöönpanosta. Jäsenvaltioiden ja kemikaaliviraston olisi tästä syystä suoritettava tämän asetuksen avulla tapahtu-van yleissopimuksen täytäntöönpanon hallinnollisiin, tek-nisiin ja tieteellisiin näkökohtiin sekä tietojen vaihtoon liittyviä tehtäviä. Lisäksi komission, jäsenvaltioiden ja ke-mikaaliviraston olisi tehtävä yhteistyötä, jotta yleissopi-muksesta aiheutuvat unionin kansainväliset velvoitteet saadaan pantua tehokkaasti täytäntöön.

⁽¹⁾ EUVL C 318, 29.10.2011, s. 163.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. toukokuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 26. ke-säkuuta 2012.

⁽³⁾ EUVL L 204, 31.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 63, 6.3.2003, s. 29.

⁽⁵⁾ EUVL L 63, 6.3.2003, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1.

- (7) Kun otetaan huomioon, että tietyt komission tehtävät olisi siirrettävä kemikaalivirastolle, olisi alun perin komission perustamaa eurooppalaista tietokantaa vaarallisten kemikaalien viennistä ja tuonnista kehitettävä edelleen ja kemikaaliviraston vastattava sen ylläpidosta.
- (8) Unionissa kiellettyjen tai ankarasti säänneltyjen vaarallisten kemikaalien vientiin olisi edelleen sovellettava yleistä vienti-ilmoitusmenettelyä. Siten olisi sekä sellaisenaan esiintyviin että seoksiin tai esineisiin sisältyviin vaarallisiin kemikaaleihin, jotka ovat olleet unionissa kiellettyjä tai ankarasti säänneltyjä kasvinsuojeluvalmisteina, muunlaisina torjunta-aineina taikka teollisuuskemikaaleina ammattikäytössä tai yleisessä käytössä, sovellettava samanlaisia vienti-ilmoitusta koskevia sääntöjä kuin kemikaaleihin, jotka ovat olleet unionissa kiellettyjä tai ankarasti säänneltyjä jommassakummassa tai kummassakin yleissopimuksessa määritellyssä käyttötarkoituksessa, toisin sanoen torjunta-aineina tai teollisuuskemikaaleina. Samoja vienti-ilmoitusta koskevia sääntöjä olisi sovellettava myös kansainvälistä ilmoitetun ennakkosuostumuksen (prior informed consent, PIC) menettelyä, jäljempänä 'PIC-menettely', edellyttäviin kemikaaleihin. Tätä yleistä vienti-ilmoitusmenettelyä olisi sovellettava unionista kaikkiin kolmansiin maihin suuntautuvaan vientiin riippumatta siitä, ovatko ne yleissopimuksen osapuolia tai osallistuvatko ne sen menettelyihin. Jäsenvaltioiden olisi voitava veloittaa hallinnollisia maksuja tästä menettelystä aiheutuvien kustannustensa kattamiseksi.
- (9) Viejillä ja tuojilla olisi oltava velvollisuus toimittaa tietoja tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kansainvälisessä kaupassa liikkuvien kemikaalien määristä, jotta tässä asetuksessa säädettyjen järjestelyjen vaikutuksia ja toimivuutta voidaan seurata ja arvioida.
- (10) Komission olisi ilmoitettava sihteeristölle kemikaaleja kieltävät tai ankarasti sääntelevät unionin tai jäsenvaltion lopulliset sääntelytoimet kemikaalien sisällyttämiseksi PIC-menettelyyn tapauksissa, joissa yleissopimuksessa määrätyt asiaa koskevat edellytykset täyttyvät. Ilmoitusten tueksi olisi hankittava tarvittaessa lisätietoja.
- (11) Silloinkin, kun unionin tai jäsenvaltion lopulliset sääntelytoimet eivät täytä yleissopimuksessa määrättyjä ilmoitusmenettelyn edellytyksiä, tiedot näistä toimita olisi toimitettava sihteeristölle ja yleissopimuksen muille osapuolille tietojenvaihdon edistämiseksi.
- (12) Lisäksi on välttämätöntä varmistaa, että unioni tekee päätöksiä PIC-menettelyyn kuuluvien kemikaalien tuonnista unioniin. Nämä päätökset olisi tehtävä sovellettavan unionin lainsäädännön perusteella, ja niissä olisi otettava huomioon jäsenvaltioiden asettamat kiellot tai ankara sääntely. Perustelluissa tapauksissa olisi esitettävä muutoksia unionin lainsäädäntöön.
- (13) Tarvitaan järjestelyjä sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot ja viejät ovat tietoisia tuojamaiden päätöksistä, jotka koskevat PIC-menettelyä edellyttäviä kemikaaleja, ja että viejät noudattavat näitä päätöksiä. Jotta voitaisiin välttää epätoivottua vientiä, ei mitään sellaisia kemikaaleja, jotka ovat kiellettyjä tai ankarasti säänneltyjä unionissa ja jotka täyttävät yleissopimuksen mukaisen ilmoituksen edellytykset tai joihin sovelletaan PIC-menettelyä, saisi myöskään viedä ilman kyseeseen tulevan tuojamaan nimenomaisen suostumuksen pyytämistä ja saamista riippumatta siitä, onko kyseinen maa yleissopimuksen osapuoli. Tästä veloitteesta on kuitenkin asianmukaista poiketa, kun kyseessä on tiettyjen kemikaalien vienti taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) jäsenmaiin, edellyttäen että tietyt edellytykset täyttyvät. Lisäksi tarvitaan menettelyä niitä tapauksia varten, joissa kohtuudella edellytettävistä toimita huolimatta ei tuontimaasta saada vastinetta, jolloin tiettyjen kemikaalien vientiä voidaan tilapäisesti jatkaa tietyin edellytyksin. On myös tarpeen tarkastella määräajoin kaikkia tällaisia tapauksia samoin kuin niitä tapauksia, joissa nimenomainen suostumus saadaan.
- (14) On myös tärkeää, että kaikilla vietävillä kemikaaleilla on riittävän pitkä käyttöikä, jotta niitä voidaan käyttää turvallisesti ja tehokkaasti. On tärkeää, että torjunta-aineiden ja erityisesti kehitysmaiin vietävien torjunta-aineiden asianmukaisista säilytysolosuhteista annetaan tietoa ja että käytetään sopivia pakkauksia ja sopivankokoisia säiliöitä, jotta ei muodostuisi vanhentuneita varastoja.
- (15) Kemikaaleja sisältävät esineet eivät kuulu yleissopimuksen soveltamisalaan. Vaikuttaa kuitenkin tarkoituksenmukaiselta, että myös tässä asetuksessa määritelyihin sellaisia kemikaaleja sisältäviin esineisiin, joista voi vapautua päästöjä tietyissä käyttöolosuhteissa tai loppusijoituksen yhteydessä tai jotka ovat kiellettyjä tai ankarasti säänneltyjä unionissa yhdessä tai useammassa yleissopimuksessa määritellyssä käyttötarkoituksessa tai joihin sovelletaan PIC-menettelyä, sovellettaisiin vienti-ilmoitussääntöjä. Lisäksi tiettyjä kemikaaleja ja esineitä, jotka sisältävät tiettyjä yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle jääviä mutta erityistä huolta aiheuttavia kemikaaleja ei saisi viedä lainkaan.
- (16) Yleissopimuksen mukaisesti olisi tietoja PIC-menettelyä edellyttävien kemikaalien kauttakulusta toimitettava pyynnöstä yleissopimuksen osapuolille.
- (17) Pakkauksia, merkintöjä ja muita käyttöturvallisuustietoja koskevia unionin säännöksiä sovelletaan kaikkiin kemikaaleihin, joita aiotaan viedä osapuoliin ja muihin maihin, paitsi jos nämä säännökset ovat ristiriidassa kyseisten maiden asettamien erityisvaatimusten kanssa, joissa otetaan huomioon asiaa koskevat kansainväliset standardit. Koska asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 annettiin aineiden ja seosten luokitusta, merkintöjä ja pakkaamista koskevia uusia säännöksiä, olisi tässä asetuksessa viitattava mainittuun asetukseen.

- (18) Tämän asetuksen tehokkaan valvonnan noudattamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi nimettävä tulli- tai muita viranomaisia, joilla olisi oltava vastuu tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien kemikaalien tuonnin ja viennin valvonnasta. Komissiolla, jota kemikaalivirasto avustaa, ja jäsenvaltioilla on keskeinen merkitys, ja niiden toiminnan olisi oltava kohdennettua ja yhteen sovitettua. Jäsenvaltioiden olisi määrättävä asianmukaisista seuraamuksista rikkomustapauksissa.
- (19) Jotta voitaisiin helpottaa tullivalvontaa ja vähentää sekä viejien että viranomaisten hallinnollista taakkaa, olisi luotava tulli-ilmoituksissa käytettävä koodijärjestelmä. Tarvittaessa olisi myös käytettävä erityiskoodoja sellaisille kemikaaleille, jotka viedään tutkimus- tai analyysitarkoituksissa määrinä, jotka eivät todennäköisesti vaikuta ihmisten terveyteen tai ympäristöön, ja jotka joka tapauksessa eivät ylitä 10:tä kilogrammaa kultakin viejältä kuhunkin tuontimaahan kalenterivuodessa.
- (20) Unionin ja jäsenvaltioiden sekä kolmansien maiden välistä tietojenvaihtoa, vastuun jakamista ja yhteisiä ponnisteluja olisi edistettävä kemikaalien järjestyksellisen hallinnoinnin varmistamiseksi riippumatta siitä, ovatko kyseiset kolmannet maat yleissopimuksen osapuolia. Komission ja jäsenvaltioiden olisi erityisesti tarjottava suoraan teknistä asiantuntija-apua kehitysmaille ja siirtymätalouden maille, tai sitä olisi tarjottava epäsuoraan tukemalla kansalaisjärjestöjen hankkeita, erityisesti apua, jonka tarkoituksena on näiden maiden avustaminen yleissopimuksen täytäntöönpanossa, ja vaikuttamalla sitä kautta kemikaalien ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheuttamien haitallisten vaikutusten ehkäisemiseen.
- (21) Menettelyjä olisi seurattava säännöllisesti, jotta niiden tehokkuus voidaan varmistaa. Jäsenvaltioiden ja kemikaaliviraston olisi tätä varten toimitettava säännöllisesti vaikiomutoksia kertomuksia komissiolle, jonka olisi vuorostaan laadittava säännöllisesti kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (22) Kemikaaliviraston olisi laadittava nimetyille viranomaisille, esimerkiksi vientiä valvoville tulliviranomaisille, viejille ja tuojille tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevia teknisiä ohjeita niiden avustamiseksi.
- (23) Tämän asetuksen mukauttamiseksi tekniseen kehitykseen komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä kemikaalien lisäämisestä liitteessä I olevaan 1 tai 2 osaan sekä muista muutoksista mainittuun liitteeseen, kemikaalien sisällyttämisestä liitteessä V olevaan 1 tai 2 osaan sekä muista muutoksista tuohon liitteeseen, samoin kuin muutoksista liitteisiin II, III, IV ja VI. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (24) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (25) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, jotka ovat yleissopimuksesta unionille aiheutuvien velvoitteiden yhdenmukaisen ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistaminen, vaan ne voidaan vaarallisten kemikaalien vientiä ja tuontia koskevien sääntöjen yhdenmukaistamisen tarpeen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei mennä pidemmälle kuin on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (26) Asetus (EY) N:o 689/2008 olisi kumottava.
- (27) On syytä säätää tämän asetuksen soveltamisen lykkäämisestä, jotta kemikaalivirastolla on riittävästi aikaa valmistautua uuteen tehtäväänsä ja jotta teollisuus voi perehtyä uusiin menettelyihin,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tavoitteet

1. Tämän asetuksen tavoitteina on

- panna täytäntöön tiettyjä kansainvälisen kaupan kohteena olevia vaarallisia kemikaaleja ja torjunta-aineita koskevaa ilmoitetun ennakkosuostumuksen menettelyä koskeva Rotterdamin yleissopimus, jäljempänä 'yleissopimus';
- edistää yhteisvastuuta ja yhteisiä ponnisteluja vaarallisten kemikaalien kansainvälisissä siirroissa ihmisten terveyden ja ympäristön suojelemiseksi mahdollisilta haitoilta;
- myötävaikuttaa ympäristön kannalta järkevään vaarallisten kemikaalien käyttöön.

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyihin tavoitteisiin päästään helpottamalla vaarallisten kemikaalien ominaisuuksia koskevien tietojen vaihtoa, säätämällä kemikaalien tuontiin ja vientiin sovellettavasta unionin päätöksentekomenettelystä sekä ilmoittamalla päätöksistä osapuolille ja tapauksen mukaan muille maille.

2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen tavoitteiden lisäksi tämän asetuksen on määrä varmistaa, että luokitusta, merkintöjä ja pakkaamista koskevia asetuksen (EY) N:o 1272/2008 säännöksiä sovelletaan kaikkiin kemikaaleihin silloin, kun niitä viedään jäsenvaltioista muihin osapuolina oleviin maihin tai muihin maihin, jolleivät nämä säännökset ole ristiriidassa asianomaisten osapuolten tai muiden maiden mahdollisten erityisvaatimusten kanssa.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat:

- a) tietyt vaaralliset kemikaalit, joihin sovelletaan yleissopimukseen sisältyvää ilmoitetun ennakkosuostumuksen (PIC) menettelyä, jäljempänä 'PIC-menettely';
 - b) tietyt vaaralliset kemikaalit, jotka ovat kiellettyjä tai ankarasti säänneltyjä unionissa tai jäsenvaltiossa;
 - c) kaikkien vientiin tarkoitettujen kemikaalien luokitus, pakkausmerkinnät ja pakkaukset.
2. Tämän asetuksen soveltamisalaan eivät kuulu:
- a) yhteisön ja kolmansien maiden välisen huumausaineiden lähtöaineiden kaupan valvontaa koskevista säännöistä 22 päivänä joulukuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 111/2005 ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvat huumausaineet ja psykoaktiiviset aineet;
 - b) perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13 päivänä toukokuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/29/Euratom ⁽²⁾ soveltamisalaan kuuluvat radioaktiiviset materiaalit ja aineet;
 - c) jätteistä 19 päivänä marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY ⁽³⁾ soveltamisalaan kuuluvat jätteet;
- d) kaksikäyttötuotteiden ja -teknologian vientiä, siirtoa, välitystä ja kauttakulkua koskevan yhteisön valvontajärjestelmän perustamisesta 5 päivänä toukokuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 428/2009 ⁽⁴⁾ soveltamisalaan kuuluvat kemialliset aseptit;
 - e) rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004 ⁽⁵⁾ soveltamisalaan kuuluvat elintarvikkeet ja elintarvikkeiden lisäaineet;
 - f) elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽⁶⁾ soveltamisalaan kuuluvat rehut, mukaan lukien suun kautta tapahtuvaan eläinten ruokintaan tarkoitettut lisäaineet, riippumatta siitä, ovatko ne jalostettuja, osittain jalostettuja vai jalostamattomia;
 - g) geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/18/EY ⁽⁷⁾ soveltamisalaan kuuluvat geneettisesti muunnetut organismit;
 - h) ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY ⁽⁸⁾ soveltamisalaan kuuluvat lääkevalmisteet ja eläinlääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6 päivänä marraskuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/82/EY ⁽⁹⁾ soveltamisalaan kuuluvat eläinlääkkeet, paitsi siltä osin kuin ne kuuluvat tämän direktiivin 3 artiklan 5 kohdan b alakohdan soveltamisalaan.
3. Tätä asetusta ei sovelleta kemikaaleihin, joita viedään maasta käytettäväksi tutkimuksessa tai analyyseissä määrinä, jotka eivät todennäköisesti vaikuta ihmisten terveyteen tai ympäristöön, ja jotka joka tapauksessa eivät ylitä 10:tä kilogrammaa kultakin viejältä kuhunkin tuojamaahan kalenterivuodessa.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa määrätään, siinä tarkoitettujen kemikaalien viejien on hankittava erityinen viitenumero käyttäen 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tietokantaa ja merkittävä tämä viitenumero vienti-ilmoituksensa.

⁽¹⁾ EUVL L 22, 26.1.2005, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 159, 29.6.1996, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽⁴⁾ EUVL L 134, 29.5.2009, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽⁷⁾ EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

⁽⁸⁾ EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67.

⁽⁹⁾ EYVL L 311, 28.11.2001, s. 1.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'kemikaalilla' sellaisenaan taikka seoksessa tai valmisteessa olevaa ainetta taikka seosta, siitä riippumatta, onko se teollisesti valmistettu tai saatu luonnosta, ja jossa ei ole eläviä organismeja, ja joka kuuluu jompaankumpaan seuraavista käyttötarkoituserhymistä:
 - a) torjunta-aineet, mukaan luettuna erittäin vaaralliset torjunta-ainevalmisteet;
 - b) teollisuuskemikaalit;
- 2) 'aineella' kaikkia alkuaineita ja niiden yhdisteitä, siten kuin on määritelty asetuksen (EY) N:o 1907/2006 3 artiklan 1 kohdassa;
- 3) 'seoksella' seosta tai liuosta, siten kuin on määritelty asetuksen (EY) N:o 1272/2008 2 artiklan 8 kohdassa;
- 4) 'esineellä' valmista tuotetta, joka sisältää kemikaalia, jonka käyttäminen tässä nimenomaisessa tuotteessa on kielletty tai sitä on ankarasti säännelty unionin lainsäädännössä, jos tuote ei kuulu 2 tai 3 kohdan soveltamisalaan;
- 5) 'torjunta-aineilla' jompaankumpaan seuraavista käyttötarkoituserhymistä kuuluvia kemikaaleja:
 - a) kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta 21 päivänä lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvat kasvinsuojeluvalmisteina käytettävät torjunta-aineet;
 - b) muut torjunta-aineet, kuten
 - i) biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 98/8/EY ⁽²⁾ tarkoitettut biosidituotteet, ja
 - ii) direktiivien 2001/82/EY ja 2001/83/EY soveltamisalaan kuuluvat desinfiointiaineet sekä hyönteis- ja loismyrkyt;
- 6) 'teollisuuskemikaaleilla' jompaankumpaan seuraavista käyttötarkoituserhymistä kuuluvia kemikaaleja:
 - a) ammattikäyttöön tarkoitettut kemikaalit;
 - b) yleiseen käyttöön tarkoitettut kemikaalit;
- 7) 'vienti-ilmoitusta edellyttävällä kemikaalilla' kemikaalia, joka on kielletty tai ankarasti säännelty unionissa yhdessä tai useammassa käyttötarkoituserhymässä tai alaryhmissä, ja PIC-menettelyä edellyttävää liitteessä I olevan 1 osan luettelossa mainittua kemikaalia;
- 8) 'PIC-ilmoitusjärjestelmään kuuluvalla kemikaalilla' kemikaalia, joka on kielletty tai ankarasti säännelty unionissa tai jäsenvaltiossa yhdessä tai useammassa käyttötarkoituserhymässä. Unionissa yhdessä tai useammassa käyttötarkoituserhymässä kielletty tai ankarasti säännelty kemikaali on lueltu liitteessä I olevassa 2 osassa;
- 9) 'PIC-menettelyä edellyttävällä kemikaalilla' kemikaalia, joka on lueltu yleissopimuksen liitteessä III ja tämän asetuksen liitteessä I olevassa 3 osassa;
- 10) 'kielletyllä kemikaalilla' jompaakumpaa seuraavista:
 - a) kemikaali, jonka kaikki käyttötarkoitukset yhdessä tai useammassa käyttötarkoituserhymässä tai -alaryhmissä on kielletty lopullisella unionin sääntelytoimella ihmisten terveyden tai ympäristön suojelemiseksi;
 - b) kemikaali, jota ei ole koskaan hyväksytty tai jonka kyseinen tuotannonala on poistanut unionin markkinoilta taikka vetänyt pois ilmoitus-, rekisteröinti- tai hyväksyntämenettelystä, ja jos on näyttöä siitä, että kemikaali aiheuttaa huolta ihmisten terveyden tai ympäristön kannalta;
- 11) 'ankarasti säännellyllä kemikaalilla' seuraavia:
 - a) kemikaalia, jonka lähes kaikki käyttö yhdessä tai useammassa käyttötarkoituserhymässä tai -alaryhmissä on kielletty lopullisella unionin sääntelytoimella ihmisten terveyden tai ympäristön suojelemiseksi, mutta joiden tietty erityiskäyttö on kuitenkin sallittu;
 - b) kemikaalia, jota ei ole hyväksytty juuri mitään käyttöä varten tai jonka tuotannonala on poistanut unionin markkinoilta taikka vetänyt pois ilmoitus-, rekisteröinti- tai hyväksyntämenettelystä, ja jos on näyttöä siitä, että kemikaali aiheuttaa huolta ihmisten terveyden tai ympäristön kannalta;

⁽¹⁾ EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.

- 12) 'jäsenvaltiossa kielletyllä tai ankarasti säännellyllä kemikaalilla' kemikaalia, joka on jäsenvaltion lopullisen kansallisen sääntelytoimen nojalla kielletty tai ankarasti säännelty;
- 13) 'lopullisella sääntelytoimella' oikeudellisesti sitovaa säädöstä, jonka tarkoitus on kieltää kemikaali tai säännellä sitä ankarasti;
- 14) 'erittäin vaarallisella torjunta-ainevalmisteella' kemikaalia, joka on tarkoitettu tuholaisten torjuntaa varten ja joka aiheuttaa käyttöolosuhteissa yhden tai useamman altistuksen jälkeen nopeasti havaittavissa olevia vakavia vaikutuksia terveydelle ja ympäristölle;
- 15) 'unionin tullialueella' yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁽¹⁾ 3 artiklassa määriteltyä aluetta.
- 16) 'viennillä':
- a) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 28 artiklan 2 kohdassa mainitut edellytykset täyttävän kemikaalin pysyvää tai väliaikaista vientiä;
- b) sellaisen kemikaalin jälleenvientiä, joka ei täytä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 28 artiklan 2 kohdan edellytyksiä ja johon sovelletaan muuta tullimenettelyä kuin unionin tullialueen kautta kulkeviin tavaroihin sovellettavaa unionin ulkoista passitusmenettelyä;
- 17) 'tuonnilla' sellaisen kemikaalin fyysistä tuontia unionin tullialueelle, johon sovelletaan muuta tullimenettelyä kuin unionin tullialueen kautta kulkeviin tavaroihin sovellettavaa unionin ulkoista passitusmenettelyä;
- 18) 'viejällä' kaikkia seuraavia henkilöitä, riippumatta siitä, onko kyseessä luonnollinen vai oikeushenkilö:
- a) henkilö, jonka puolesta tulli-ilmoitus on tehty, toisin sanoen henkilö, jolla on ilmoituksen hyväksymishetkellä sopimus osapuoleen tai muuhun maahan sijoittautuneen tavaravastaanottajan kanssa ja jolla on valta päättää kemikaalin lähettämisestä unionin tullialueen ulkopuolelle;
- b) jos vientisopimusta ei ole tehty tai jos sopimuksen haltija ei toimi omasta puolestaan, henkilö, jolla on valta päättää kemikaalin lähettämisestä unionin tullialueen ulkopuolelle;
- c) jos oikeus määrätä kemikaalista kuuluu viennin perusteena olevan sopimuksen mukaisesti unionin ulkopuolelle sijoittautuneelle henkilölle, unioniin sijoittautunut sopimuspuoli;
- 19) 'tuojalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka on kemikaalin vastaanottaja, kun kemikaali tuodaan unionin tullialueelle;
- 20) 'yleissopimuksen osapuolella' tai 'osapuolella' valtiota tai alueellista taloudellisen yhdentymisen järjestöä, joka on suostunut olemaan yleissopimuksen määräysten sitoma ja jonka osalta yleissopimus on voimassa;
- 21) 'muulla maalla' kaikkia maita, jotka eivät ole osapuolia;
- 22) 'kemikaalivirastolla' asetuksella (EY) N:o 1907/2006 perustettua Euroopan kemikaalivirastoa;
- 23) 'sihteeristöllä' yleissopimuksen sihteeristöä, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

4 artikla

Jäsenvaltioiden nimetyt kansalliset viranomaiset

Kukin jäsenvaltio nimeää yhden tai useamman viranomaisen, jäljempänä 'nimetty kansallinen viranomainen' tai 'nimetyt kansalliset viranomaiset', suorittamaan tässä asetuksessa edellytetyt hallintotoimet, jollei se ole jo tehnyt niin ennen tämän asetuksen voimaantuloa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tällaisesta nimeämisestä viimeistään 17 päivänä marraskuuta 2012, jos tätä tietoa ei ole jo annettu ennen tämän asetuksen voimaantuloa, ja niiden on myös ilmoitettava komissiolle, jos ne muuttavat nimettyä kansallista viranomaista.

5 artikla

Unionin osallistuminen yleissopimukseen

1. Osallistuminen yleissopimukseen on komission ja jäsenvaltioiden yhteinen velvollisuus erityisesti teknisen avun, tiedonvaihdon, riitojenratkaisuun liittyvien kysymysten, osapuolten konferenssin alaisten elinten työhön osallistumisen sekä äänestämisen osalta.

2. Komissio toimii PIC-menettelyyn liittyvissä yleissopimuksen hallinnollisissa toiminnoissa kaikkien nimettyjen kansallisten viranomaisten puolesta yhteisenä nimettynä viranomaisena tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden nimettyjen kansallisten viranomaisten kanssa ja niitä kuullen.

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

Komissio vastaa erityisesti seuraavista tehtävistä:

- a) unionin vienti-ilmoitusten toimittaminen osapuolille ja muille maille 8 artiklan mukaisesti;
- b) asiaan liittyviä, PIC-ilmoitusmenettelyyn kuuluvia kemikaaleja koskevia yhteisön lopullisia sääntelytoimia koskevien ilmoitusten toimittaminen sihteeristölle 11 artiklan mukaisesti;
- c) muita PIC-ilmoitusmenettelyn ulkopuolisiin kemikaaleihin lopullisia sääntelytoimia koskevien tietojen toimittaminen 12 artiklan mukaisesti;
- d) tietojen yleinen vastaanottaminen sihteeristöltä.

Komissio toimittaa sihteeristölle myös PIC-menettelyä edellyttäviä kemikaaleja koskevat unionin tuontivastineet 13 artiklan mukaisesti.

Komissio sovittaa lisäksi yhteen unionin osallistumisen kaikkiin teknisiin kysymyksiin, jotka liittyvät seuraaviin:

- a) yleissopimus;
- b) yleissopimuksen 18 artiklan 1 kohdalla perustetun osapuolten konferenssin valmistelu,
- c) yleissopimuksen 18 artiklan 6 kohdan mukaisesti perustettu kemikaalien arviointikomitea, jäljempänä 'kemikaalien arviointikomitea';
- d) muut osapuolten konferenssin alaiset elimet.

3. Komissio ja jäsenvaltiot tekevät tarvittavat aloitteet varmistakseen, että unioni on asianmukaisesti edustettuna yleissopimuksen täytäntöönpanoelimissä.

6 artikla

Kemikaaliviraston tehtävät

1. Kemikaaliviraston on 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 18, 19, 20, 21, 22 ja 25 artiklassa sille annettujen tehtävien lisäksi:

- a) ylläpidettävä, kehitettävä edelleen ja päivitettävä säännöllisesti vaarallisten kemikaalien vientiä ja tuontia koskevaa eurooppalaista tietokantaa, jäljempänä 'tietokanta';
- b) saatettava tietokanta julkisesti saataville verkkosivullaan;
- c) annettava komission suostumuksella ja jäsenvaltioita kuultuaan tarvittaessa apua sekä teknisiä ja tieteellisiä ohjeita ja välineitä teollisuudelle tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi;

d) annettava komission suostumuksella tarvittaessa apua sekä teknisiä ja tieteellisiä ohjeita ja välineitä jäsenvaltioiden nimetyille kansallisille viranomaisille tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi;

e) kemikaalien arviointikomiteassa toimivien jäsenvaltioiden tai komission asiantuntijoiden pyynnöstä ja käytettävissä olevien resurssien puitteissa osallistuttava yleissopimuksen 7 artiklassa tarkoitettujen päätöksenteko-ohjeiden ja muiden yleissopimuksen täytäntöönpanoon liittyvien teknisten asiakirjojen laatimiseen;

f) annettava pyynnöstä komissiolle teknisiä ja tieteellisiä tietoja ja avustettava sitä tämän asetuksen tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi;

g) annettava pyynnöstä komissiolle teknisiä ja tieteellisiä tietoja ja avustettava sitä sen toimiessa unionin yhteisenä nimettynä viranomaisena.

2. Kemikaaliviraston sihteeristö suorittaa tässä asetuksessa kemikaalivirastolle annetut tehtävät.

7 artikla

Kemikaalit, joihin sovelletaan vienti-ilmoitusmenettelyä, PIC-ilmoitusmenettelyä tai kansainvälistä PIC-menettelyä

1. Vienti-ilmoitusta edellyttävät kemikaalit, kemikaalit, jotka kuuluvat PIC-ilmoitusmenettelyyn, ja kemikaalit, joihin sovelletaan PIC-menettelyä, luetellaan liitteessä I.

2. Liitteessä I luetellut kemikaalit jaotellaan yhteen tai useampaan kolmesta kemikaaliryhmästä, jotka esitetään liitteessä I olevassa 1, 2 ja 3 osassa.

Kemikaaleihin, jotka on lueteltu liitteessä I olevassa 1 osassa, sovelletaan 8 artiklassa säädettyä vienti-ilmoitusmenettelyä, ja niistä esitetään yksityiskohtaiset tunnistetiedot sekä säänneltyä käyttötarkoituserhmää ja/tai -alaryhmää sekä sääntelyn tyyppiä koskevat tiedot ja tapauksen mukaan lisätietoja, erityisesti tiedot mahdollisuudesta saada vapautus vienti-ilmoitusvaatimuksista.

Kemikaaleihin, jotka on lueteltu liitteessä I olevassa 2 osassa, sovelletaan 8 artiklassa säädetyn vienti-ilmoitusmenettelyn lisäksi 11 artiklassa säädettyä PIC-ilmoitusmenettelyä, ja niistä esitetään yksityiskohtaiset tunnistetiedot sekä käyttötarkoituserhmää koskevat tiedot.

Kemikaaleihin, jotka on lueteltu liitteessä I olevassa 3 osassa, sovelletaan PIC-menettelyä, ja niistä esitetään käyttötarkoituserhmä sekä tapauksen mukaan lisätietoja erityisesti mahdollisista vienti-ilmoitusvaatimuksista.

3. Liitteessä I olevat luettelot saatetaan yleisön saataville tietokannassa.

8 artikla

Osapuolille ja muille maille toimitettavat vienti-ilmoitukset

1. Kun kyseessä ovat aineet, jotka on lueteltu liitteessä I olevassa 1 osassa, tai seokset, jotka sisältävät tällaisia aineita sellaisenaan pitoisuutena, että ne on merkittävä asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti riippumatta siitä, sisältääkö seos muita aineita, sovelletaan tämän artiklan 2–8 kohtaa riippumatta kemikaalin aiotusta käyttötarkoituksesta tuojana olevan osapuolen tai muun maan alueella.

2. Kun viejän on määrä viedä 1 kohdassa tarkoitettua kemikaalia unionista osapuolena olevaan tai muuhun maahan ensimmäistä kertaa sinä päivänä tai sen päivän jälkeen, jolloin kemikaaliin on alettu soveltaa tätä asetusta, viejän on ilmoitettava sen jäsenvaltion nimetylle viranomaiselle, johon se on sijoittautunut, jäljempänä 'viejän jäsenvaltio', tästä viimeistään 35 päivää ennen odotettua vientipäivää. Sen jälkeen viejän on ilmoitettava kunkin kalenterivuoden ensimmäinen kemikaalin vienti tälle nimetylle viranomaiselle viimeistään 35 päivää ennen vientiä. Ilmoituksissa on noudatettava liitteessä II säädettyjä tietoja koskevia vaatimuksia ja ne on asetettava komission ja jäsenvaltioiden saataville tietokannassa.

Viejän jäsenvaltion nimetyn kansallisen viranomaisen on tarkistettava, ovatko viejän antamat tiedot liitteen II mukaiset, ja jos tiedot ovat täydelliset, toimitettava ne kemikaalivirastolle viimeistään 25 päivää ennen odotettua vientipäivää.

Kemikaalivirasto toimittaa komission puolesta ilmoituksen tuojasapuolen nimetyille viranomaisille tai muun tuojamaan toimivaltaisille viranomaisille ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne saavat ilmoituksen viimeistään 15 päivää ennen kemikaalin ensimmäistä aiottua vientiä ja sen jälkeen viimeistään 15 päivää ennen kunkin myöhemmän kalenterivuoden ensimmäistä kemikaalin vientiä.

Kemikaaliviraston on kirjattava kukin vienti-ilmoitus tietokantaan ja annettava sille yksilöllinen vientiviitenumero tietokannassa. Kemikaaliviraston on myös pidettävä yleisön ja tarvittaessa jäsenvaltioiden nimettyjen kansallisten viranomaisten saatavilla ajan tasalle saatettu luettelo kyseessä olevista kemikaaleista ja tuojasapuolista sekä muista tuontimaista tietokannassa kunkin kalenterivuoden osalta.

3. Jollei kemikaalivirasto, sen jälkeen kun kemikaali on lisätty liitteessä I olevaan 1 osaan, saa tuojasapuolelta tai muusta tuojamaasta vastaanottoilmoitusta ensimmäisestä vienti-ilmoituksesta 30 päivän kuluessa ilmoituksen lähettämisestä, se lähettää komission puolesta toisen ilmoituksen. Kemikaaliviraston on komission puolesta toteutettava kohtuudella edellytettäviä toimia varmistukseksi, että tuojasapuolen nimetty kansallinen viranomainen tai muun tuojamaan asianomainen viranomainen saa tämän toisen ilmoituksen.

4. Uusi ilmoitus on tehtävä 2 kohdan mukaisesti vientitapahtumista, jotka tapahtuvat sen jälkeen, kun kyseisten aineiden markkinoille saattamista, käyttöä tai pakkausmerkintöjä koskevaa unionin lainsäädäntöä koskevat muutokset ovat tulleet voimaan tai aina, kun kyseisen seoksen koostumus muuttuu niin, että seoksen pakkausmerkintöjä on muutettu. Uuden ilmoituksen on oltava liitteessä II säädettyjen tietoja koskevien vaatimusten mukainen, ja siinä on mainittava, että kyseessä on aiemman ilmoituksen uusi toisinto.

5. Jos kemikaalin vienti liittyy hätätilanteeseen, jossa viivytykset voivat vaarantaa ihmisten terveyden tai tuottaa haittaa ympäristölle tuojasapuolen alueella tai muussa tuojamaassa, voidaan viejän jäsenvaltion nimetyn kansallisen viranomaisen harjoittamansa mukaisella päätöksellä myöntää kokonainen tai osittainen vapautus 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuista velvoitteista viejän tai tuojasapuolen tai muun tuojamaan perustellusta pyynnöstä, kun komissiota, jota kemikaalivirasto avustaa, on kuultu. Komissiota katsotaan kuullun pyyntöä koskevan päätöksen johdosta, jos komissio ei esitä kielteistä vastinetta 10 päivän kuluessa siitä, kun jäsenvaltion nimetty kansallinen viranomainen toimittanut sille pyyntöä koskevat tiedot.

6. Tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyt velvollisuudet lakkaavat olemasta voimassa, tämän vaikuttamatta 19 artiklan 2 kohdassa säädettyjen vaatimusten soveltamiseen, kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) kemikaalista on tullut PIC-menettelyä edellyttävä kemikaali,
- b) tuojamaa on yleissopimuksen osapuoli ja on toimittanut vastineen sihteeristölle yleissopimuksen 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittaen, hyväksyykö se kemikaalin tuonnin vai ei, ja
- c) komissio on saanut vastineen tiedoksi sihteeristöltä ja toimittanut sen edelleen jäsenvaltioille ja kemikaalivirastolle.

Sen estämättä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetty velvoitteet eivät lakkaa olemasta voimassa, jos tuojamaa on yleissopimuksen osapuoli ja vaatii nimenomaan, että viejäosapuolet toimittavat jatkuvasti vienti-ilmoituksia, esimerkiksi tuontipäätöksensä avulla tai muulla tavoin.

Tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetty velvollisuudet lakkaavat olemasta voimassa, tämän vaikuttamatta 19 artiklan 2 kohdassa säädettyjen vaatimusten noudattamiseen, kun molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:

- a) tuojasapuolen nimetty kansallinen viranomainen tai muun tuojamaan toimivaltainen viranomainen on päättänyt olla soveltamatta vaatimusta saada ilmoitus ennen kemikaalin vientiä; ja

b) komissio on saanut tiedon sihteeristöltä tai tuojaosapuolen nimetyltä kansalliselta viranomaiselta tai muun tuojamaan asianomaiselta viranomaiselta ja toimittanut sen edelleen jäsenvaltioille sekä kemikaalivirastolle, joka on asettanut sen saataville tietokannassa.

7. Komissio, asianomaiset jäsenvaltioiden toimivaltaiset nimetyt kansalliset viranomaiset, kemikaalivirasto ja viejät toimittavat pyynnöstä tuojaosapuolille ja muille maille saatavissa olevia lisätietoja viedyistä kemikaaleista.

8. Jäsenvaltiot voivat ottaa avoimuutta noudattaen käyttöön järjestelmiä, joissa viejät veloitetaan maksamaan kustakin tehdystä vienti-ilmoituksesta ja kustakin nimenomaista suostumusta koskevasta pyynnöstä hallinnollinen maksu, joka vastaa tämän artiklan 2 ja 4 kohdassa ja 14 artiklan 6 ja 7 kohdassa säädetyistä menettelyistä jäsenvaltioille aiheutuvia kustannuksia.

9 artikla

Osapuolten ja muiden maiden tekemät vienti-ilmoitukset

1. Vienti-ilmoitukset, jotka kemikaalivirasto vastaanottaa osapuolten nimetyiltä kansallisilta viranomaisilta tai muiden maiden asianomaisilta viranomaisilta ja jotka koskevat sellaisen kemikaalin vientiä unioniin, jonka valmistus, käyttö, käsittely, kulutus, kuljetus tai myynti on kyseisen osapuolen tai muun maan lainsäädännön mukaan kielletty tai ankarasti säännelty, on asetettava saataville tietokannassa 15 päivän kuluessa siitä, kun kemikaalivirasto on vastaanottanut tällaisen ilmoituksen.

Kemikaalivirasto ilmoittaa komission puolesta, kun se on vastaanottanut kultakin osapuolelta tai muulta maalta kutakin kemikaalia koskevan ensimmäisen vienti-ilmoituksen.

Kemikaalivirasto toimittaa jäljennöksen saamastaan ilmoituksesta tuojajäsenvaltion nimetyille kansalliselle viranomaiselle 10 päivän kuluessa sen vastaanottamisesta sekä kaikki käytettävissä olevat tiedot. Muilla jäsenvaltioilla on oikeus saada pyynnöstä jäljennöksiä.

2. Jos komissio tai jäsenvaltioiden nimetyt kansalliset viranomaiset vastaanottavat vienti-ilmoituksia suoraan tai välillisesti osapuolten nimetyiltä kansallisilta viranomaisilta tai muiden maiden asianomaisilta viranomaisilta, ne toimittavat välittömästi nämä ilmoitukset sekä kaikki käytettävissä olevat tiedot kemikaalivirastolle.

10 artikla

Kemikaalien vientiä ja tuontia koskevat tiedot

1. Kunkin viejän, joka vie yhtä tai useampaa seuraavista:

a) aineita, jotka on lueteltu liitteessä I,

b) seoksia, jotka sisältävät tällaisia aineita sellaisena pitoisuutena, että ne on merkittävä asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti riippumatta siitä, sisältääkö seos muita aineita, tai

c) esineitä, jotka sisältävät liitteessä I olevassa 2 tai 3 osassa luetteloituja aineita reagoimattomassa muodossa, tai jotka sisältävät seoksia, joissa näitä aineita on sellaisena pitoisuutena, että seokset on merkittävä asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti riippumatta siitä, sisältääkö esine muita aineita,

on ilmoitettava kunkin vuoden ensimmäisen vuosineljänneksen kuluessa viejän jäsenvaltion nimetyille kansalliselle viranomaiselle kuhunkin osapuoleen tai muuhun maahan edellisenä vuonna aineena ja seoksiin tai esineisiin sisältyvänä viedyn kemikaalin määrä. Tämän tiedon yhteydessä on annettava myös kunkin sellaisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimet ja osoitteet, joka tuo tätä kemikaalia osapuoleen tai muuhun maahan, johon lähetyksiä toimitettiin tuona ajanjaksona. Tiedon yhteydessä on lueteltava erikseen 14 artiklan 7 kohdan nojalla toteutetut viennit.

Kunkin unioniin sijoittautuneen tuojan on annettava vastaavat tiedot unioniin tuoduista määristä.

2. Komission, jota kemikaalivirasto avustaa, tai asianomaisen jäsenvaltion nimetyn kansallisen viranomaisen pyynnöstä viejän tai tuojan on toimitettava mahdolliset kemikaaleihin liittyvät lisätiedot, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen täytäntöön panemiseksi.

3. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava kemikaalivirastolle aggregoidut tiedot liitteen III mukaisesti kultakin vuodelta. Kemikaalivirasto laatii näistä tiedoista yhteenvedon unionin tasolla ja saattaa muut kuin luottamukselliset tiedot julkisesti saataville tietokannassa.

11 artikla

Yleissopimuksen mukaisesti kielletyistä tai ankarasti säännellyistä kemikaaleista ilmoittaminen

1. Komissio ilmoittaa sihteeristölle kirjallisesti PIC-ilmoitusmenettelyyn kuuluvat kemikaalit, jotka on luetteloitu liitteessä I olevassa 2 osassa.

2. Kun uusia PIC-ilmoitusmenettelyä edellyttäviä kemikaaleja lisätään liitteessä I olevaan 2 osaan 23 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, komissio ilmoittaa siitä sihteeristölle. PIC-ilmoitus on toimitettava mahdollisimman pian sen jälkeen, kun asiaa koskeva lopullinen unionin tason sääntelytoimi, jolla kemikaali kielletään tai jolla sitä säännellään ankarasti, on hyväksytty ja joka tapauksessa viimeistään 90 päivää sen päivän jälkeen, kun lopullista sääntelytoimea on sovellettava.

3. PIC-ilmoituksessa on annettava kaikki liitteessä IV vaaditut asian kannalta merkittävät tiedot.

4. Päättyessään ilmoitusten tärkeysjärjestyksestä komissio ottaa huomioon, onko kemikaali jo luetteloitu liitteessä I olevassa 3 osassa, missä määrin liitteessä IV asetetut tietojen toimittamista koskevat vaatimukset voidaan täyttää sekä kuinka vakavia ovat kemikaalista erityisesti kehitysmaille aiheutuvat riskit.

Jos kemikaali edellyttää PIC-ilmoitusmenettelyä, mutta tiedot eivät riitä täyttämään liitteen IV vaatimuksia, tunnettujen viejien tai tuojien on toimitettava komission pyynnöstä kaikki käytävissään olevat asian kannalta merkittävät tiedot, mukaan lukien muista kansallisista tai kansainvälisistä kemikaalien valvontaohjelmista saatavat tiedot, 60 päivän kuluessa pyynnön esittämisestä.

5. Komissio ilmoittaa sihteeristölle kirjallisesti 1 tai 2 kohdan mukaisesti, kun ilmoitettava lopullinen sääntelytoimi on muutettu, mahdollisimman pian uuden lopullisen sääntelytoimen hyväksymisen jälkeen ja viimeistään 60 päivää sen jälkeen, kun uutta lopullista sääntelytoimea on sovellettava.

Komissio toimittaa kaikki asian kannalta merkittävät tiedot, jotka eivät olleet saatavilla alkuperäistä 1 tai 2 kohdan mukaista ilmoitusta tehtäessä.

6. Osapuolen tai sihteeristön pyynnöstä komissio toimittaa kemikaalia tai lopullista sääntelytoimea koskevia lisätietoja siltä osin kuin se on käytännössä mahdollista.

Jäsenvaltioiden ja kemikaaliviraston on pyynnöstä tarvittaessa avustettava komissiota tietojen keräämisessä.

7. Komissio toimittaa viipymättä edelleen jäsenvaltioille ja kemikaalivirastolle sihteeristöltä saamansa tiedot, jotka koskevat muissa osapuolissa kielletyiksi tai ankarasti säännellyiksi ilmoitettuja kemikaaleja.

Tarvittaessa komissio arvioi tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja kemikaaliviraston kanssa, onko tarpeen ehdottaa unionin tason toimenpiteitä sellaisten ihmisten terveydelle ja ympäristölle unionissa aiheutuvien riskien torjumiseksi, joita ei voida hyväksyä.

8. Jos jäsenvaltio toteuttaa unionin asiaa koskevan lainsäädännön mukaisia lopullisia kansallisia sääntelytoimia kemikaalin kieltämiseksi tai ankaraksi sääntelemiseksi, sen on toimitettava komissiolle asiaankuuluvat tiedot. Komissio asettaa nämä tiedot jäsenvaltioiden saataville. Jäsenvaltiot voivat neljän viikon kuluessa siitä, kun tiedot on asetettu saataville, lähettää komissiolle ja lopullisia kansallisia sääntelytoimia toteuttaneelle jäsenvaltiolle huomautuksensa mahdollisesta PIC-ilmoitusmenettelystä, mukaan lukien erityisesti asiaankuuluvat tiedot kyseistä kemikaalia koskevista kansallisista säännöksistä. Huomautusten käsittelyn jälkeen sääntelytoimia toteuttanut jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle, onko komission:

a) tehtävä PIC-ilmoitus sihteeristölle tämän artiklan mukaisesti, tai

b) toimitettava tiedot sihteeristölle 12 artiklan mukaisesti.

12 artikla

Tiedot, jotka on toimitettava sihteeristölle kielletyistä tai ankarasti säännellyistä kemikaaleista, jotka eivät sovellu PIC-ilmoitusmenettelyyn

Komissio toimittaa sihteeristölle asiaankuuluvia lopullisia sääntelytoimia koskevat tiedot niistä kemikaaleista, jotka on luetteloitu ainoastaan liitteessä I olevassa 1 osassa, tai tiedot, jotka se on saanut jäsenvaltiolta 11 artiklan 8 kohdan b alakohdan mukaisesti, jotta nämä tiedot voidaan tarvittaessa jakaa muille yleis-sopimuksen osapuolille.

13 artikla

Kemikaalien tuontiin liittyvät velvollisuudet

1. Komissio toimittaa viipymättä edelleen jäsenvaltioille ja kemikaalivirastolle sihteeristöltä saamansa päätöksenteko-ohjeet.

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä kyseessä olevan kemikaalin tulevaa tuontia koskevan päätöksen unionin puolesta annettavan lopullisen tai väliaikaisen tuontivastineen muodossa. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen. Komissio ilmoittaa päätöksen sihteeristölle mahdollisimman pian ja viimeistään yhdeksän kuukautta sen päivän jälkeen, kun sihteeristö on lähettänyt päätöksenteko-ohjeet.

Jos kemikaaliin kohdistetaan uusia rajoituksia unionin lainsäädännön perusteella tai rajoituksia muutetaan, komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksellä tarkistetun tuontipäätöksen. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen. Komissio ilmoittaa tarkistetun tuontipäätöksen sihteeristölle.

2. Mikäli kemikaali on kielletty tai ankarasti säännelty yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa, komissio ottaa asianomaisten jäsenvaltioiden kirjallisesta pyynnöstä tuontipäätöksessään huomioon tätä koskevan tiedon.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisen tuontipäätöksen on kohdistuttava päätöksenteko-ohjeissa kyseiselle kemikaalille osoitettuun käyttötarkoituksryhmään tai -ryhmiin.

4. Ilmoittaessaan tuontipäätöksestä sihteeristölle komissio toimittaa myös selostuksen päätöksen perusteena olevasta oikeudellisesta tai hallinnollisesta toimenpiteestä.

5. Kunkin jäsenvaltion nimetyn kansallisen viranomaisen on saatettava 1 kohdan mukaisesti tehty tuontipäätökset niiden toimivaltaansa kuuluvien tahojen saataville, joita asia koskee, lainsäädännöllisten tai hallinnollisten määräystensä mukaisesti. Kemikaalivirasto asettaa 1 kohdan mukaiset tuontipäätökset julkisesti saataville tietokannassa.

6. Komissio arvioi tarvittaessa, tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja kemikaaliviraston kanssa, onko tarpeen ehdottaa unionin tason toimenpiteitä sellaisten ihmisten terveydelle tai ympäristölle unionissa aiheutuvien riskien torjumiseksi, joita ei voida hyväksyä, ja ottaa tässä huomioon päätöksenteko-ohjeissa olevat tiedot.

14 artikla

Kemikaalien vientiin liittyvät muut velvollisuudet kuin vienti-ilmoitukset

1. Komissio toimittaa viipymättä edelleen jäsenvaltioille, kemikaalivirastolle ja Euroopan teollisuusjärjestöille sihteeristöltä joko kiertokirjeinä tai muuten saamansa tiedot, jotka koskevat PIC-menettelyssä olevia kemikaaleja, sekä tuojaosapuolten päätökset, jotka koskevat näihin kemikaaleihin sovellettavia tuonti-ehtoja. Komissio toimittaa myös viipymättä edelleen jäsenvaltioille ja kemikaalivirastolle tiedot tapauksista, joissa vastinetta ei ole toimitettu yleissopimuksen 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kemikaalivirasto antaa kullekin tuontipäätökselle yksilöllisen viitenumeron ja pitää kaikki tällaisia päätöksiä koskevat tiedot julkisesti saatavilla tietokannassa sekä antaa nämä tiedot pyynnöstä kenelle hyvänsä.

2. Komissio osoittaa kullekin liitteessä I luetteloidulle kemikaalille luokituksen Euroopan unionin yhdistetyssä nimikkeistössä. Näitä luokituksia tarkistetaan tarvittaessa niiden muutosten mukaisesti, joita kyseisten kemikaalien osalta tehdään Maailman tullijärjestön harmonisoidun järjestelmän nimikkeistöön tai Euroopan unionin yhdistettyyn nimikkeistöön.

3. Kunkin jäsenvaltion on annettava komission 1 artiklan mukaisesti toimittamat tiedot ja päätökset tiedoksi lainkäyttövaltaansa kuuluville tahoille, joita asia koskee.

4. Viejien on noudatettava kussakin tuontivastineessa ilmoitettuja päätöksiä viimeistään kuusi kuukautta sen päivän jälkeen, jona sihteeristö ilmoittaa ensimmäisen kerran komissiolle tällaisista päätöksistä 1 kohdan mukaisesti.

5. Komissio, jota kemikaalivirasto avustaa, ja jäsenvaltiot neuvovat ja avustavat tuojaosapuolia pyynnöstä ja tarpeen mukaan, jotta ne saavat lisätietoja, joita ne tarvitsevat laatimassaan tietyn kemikaalin tuontia koskevan vastineen sihteeristölle.

6. Aineita, jotka on luetteloitu liitteessä I olevassa 2 tai 3 osassa, tai seoksia, jotka sisältävät kyseisiä aineita sellaisena pitoisuutena, että ne on merkittävä asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti riippumatta siitä, sisältääkö seos muita aineita, ei saa viedä, olipa kemikaalin aiottu käyttötarkoitus tuojaosapuolella mikä tahansa, paitsi jos jompikumpi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) viejä on hakenut ja saanut nimenomaisen suostumuksen tuontiin viejän jäsenvaltion nimetyn kansallisen viranomaisen välityksellä, jonka tämä on antanut kuultuaan komissiota, jota kemikaalivirasto avustaa, ja tuojaosapuolen nimettyä kansallista viranomaista tai muun tuojaamaan asiasta asianomaista viranomaista;

b) kun on kyse liitteessä I olevassa 3 osassa luetellusta kemikaalista, viimeisimmässä kiertokirjeessä, jonka sihteeristö on julkaissut 1 kohdan mukaisesti, osoitetaan, että tuojaosapuoli on antanut tuonnille suostumuksen.

Kun on kyse liitteessä I olevassa 2 osassa luetelluista kemikaaleista, joita viedään OECD-maihin, viejän jäsenvaltion nimetty kansallinen viranomainen voi viejän pyynnöstä, komissiota kuultuaan ja tapauskohtaisesti päättää, että nimenomaista suostumusta ei vaadita, jos kemikaalia varten on kyseiseen OECD-maahan tapahtuvaan tuonnin ajankohtana saatu lupa taikka se on rekisteröity tai sallittu tuossa OECD-maassa.

Jos nimenomaista suostumusta on haettu ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti ja kemikaalivirasto ei ole saanut vastinetta pyyntöön 30 päivän kuluessa, kemikaalivirasto lähettää komission puolesta muistutuksen, jollei komissio tai viejän jäsenvaltion nimetty kansallinen viranomainen ole saanut vastinetta ja toimittanut sitä edelleen virastolle. Jos vastinetta ei vielä saada 30 seuraavan päivän kuluessa, kemikaalivirasto voi tarpeen mukaan lähettää lisämuistutuksia.

7. Kun on kyse liitteessä I olevassa 2 osassa ja 3 osassa luetelluista kemikaaleista, viejän jäsenvaltion nimetty kansallinen viranomainen voi komissiota, jota kemikaalivirasto avustaa, kuultuaan, tapauskohtaisesti ja jollei toisesta alakohdasta muuta johdu, päättää, että vienti voidaan toteuttaa, jos mistään virallisista lähteistä ei ole saatu näyttöä siitä, että tuojaosapuoli tai muu maa olisi toteuttanut lopullisen sääntelytoimen, jonka tarkoitus on kieltää kemikaali tai säännellä sitä ankarasti, ja jos kaikkien kohtuullisten ponnistelujen jälkeen nimenomaista suostumusta koskevaan pyyntöön ei ole saatu vastinetta 6 kohdan a alakohdan mukaisesti 60 päivän kuluessa ja jos jokin seuraavista ehdoista täyttyy:

a) tuojaosapuolen tai muun tuojaamaan virallisista lähteistä on saatu näyttöä siitä, että kemikaalia varten on saatu lupa tai että se on rekisteröity tai sallittu, tai

b) vienti-ilmoituksessa esitetty ja kemikaalin osapuoleen tai muuhun maahan tuovan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kirjallisesti vahvistama käyttötarkoitus ei ole käyttötarkoituksryhmässä, johon kuuluvaksi kemikaali on luetteloitu liitteessä I olevassa 2 ja 3 osassa, ja virallisista lähteistä on saatu näyttöä siitä, että kemikaalia on viiden edellisen vuoden aikana käytetty tuojaosapuolella tai muussa maassa tai sitä on tuotu niihin.

Kun on kyse liitteessä I olevassa 3 osassa luetteloiduista kemikaaleista, b alakohdan täyttymiseen perustuvaa vientiä ei voida toteuttaa, jos kemikaali on luokiteltu asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti syöpää aiheuttavaksi kategoriaan 1A tai 1B kuuluvaksi aineeksi tai perimää vaurioittavaksi kategoriaan 1A tai 1B kuuluvaksi aineeksi tai lisääntymiselle vaaralliseksi kategoriaan 1A tai 1B kuuluvaksi aineeksi tai jos kemikaali on asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteessä XIII olevien perusteiden mukaisesti hitaasti hajoava, biokertyvä ja myrkyllinen tai erittäin hitaasti hajoava ja erittäin voimakkaasti biokertyvä aine.

Päätettäessä liitteessä I olevassa 3 osassa luetteloitujen kemikaalien viennistä, viejän jäsenvaltion nimetyn kansallisen viranomaisen on komissiota, jota kemikaalivirasto avustaa, kuultuaan arvioitava, miten kemikaalin käyttö tuojaosapuolella tai muussa tuojaamaassa saattaa vaikuttaa ihmisten terveyteen tai ympäristöön, ja toimitettava asiaankuuluvat asiakirjat kemikaalivirastolle asetettavaksi saataville tietokannassa.

8. Komissio tarkastaa kunkin 6 kohdan a alakohdan mukaisesti saadun nimenomaisen suostumuksen voimassaolon tai 7 kohdan mukaisesti tehdyn päätöksen toteuttaa vienti ilman nimenomaista suostumusta aika ajoin kyseisiä jäsenvaltioita kuullen seuraavasti:

- a) kutakin 6 kohdan a alakohdan mukaisesti saatua nimenomaista suostumusta varten vaaditaan uusi nimenomainen suostumus suostumuksen antamista seuraavan kolmannen kalenterivuoden loppuun mennessä, jos suostumuksen ehdoissa ei muuta edellytetä;
- b) jos pyyntöön ei tällä välin ole saatu vastinetta, kukin 7 kohdan mukaisesti tehty päätös toteuttaa vienti ilman nimenomaista suostumusta on voimassa enintään 12 kuukauden ajan, jonka päätyttyä vaaditaan nimenomainen suostumus.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa vientiä voidaan kuitenkin jatkaa asianomaisen määräajan jälkeen vielä 12 kuukaudella, kunnes on saatu vastine uuteen nimenomaista suostumusta koskevaan pyyntöön.

9. Kemikaalivirasto rekisteröi tietokantaansa kaikki nimenomaista suostumusta koskevat pyynnöt, niihin saadut vastineet sekä päätökset toteuttaa vienti ilman nimenomaista lupaa, 7 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut asiakirjat mukaan lukien. Kullekin nimenomaiselle suostumukselle tai päätökselle toteuttaa vienti ilman nimenomaista suostumusta annetaan viitenumero, ja suostumukset ja poikkeukset luetteloidaan niihin liittyviä ehtoja koskevien tietojen, kuten voimassaoloaikojen, kanssa. Tiedot, jotka eivät ole luottamuksellisia, asetetaan julkisesti saataville tietokannassa.

10. Mitään kemikaalia ei saa viedä myöhemmin kuin 6 kuukautta ennen sen viimeistä käyttöpäivää, jos se on määrätty tai se voidaan johtaa valmistuspäivästä, paitsi jos tämä ei ole mahdollista kemikaalin luontaisten ominaisuuksien vuoksi. Erityisesti kun kyseessä ovat torjunta-aineet, viejien on varmistettava, että pakkaukset ja niiden koot on suunniteltu siten, että vaara vanhentuneiden varastojen muodostumiseen on mahdollisimman pieni.

11. Viejien on torjunta-aineita viedessään varmistettava, että niiden pakkausmerkinnöissä on erityisiä tietoja varastointiolosuhteista ja varastojen stabiilisuudesta tuojaosapuolen tai muun tuojaamaan ilmasto-oloissa. Lisäksi viejien on varmistettava, että viedyt torjunta-aineet täyttävät unionin lainsäädännössä säädetyt puhtausvaatimukset.

15 artikla

Tiettyjen kemikaalien ja esineiden vienti

1. Esineisiin sovelletaan 8 artiklassa säädettyä vienti-ilmoitusmenettelyä jos ne sisältävät jotain seuraavista:

- a) liitteessä I olevassa 2 tai 3 osassa lueteltuja aineita reagoimattomassa muodossa;
- b) seoksia, jotka sisältävät tällaisia aineita sellaisena pitoisuutena, että ne on merkittävä asetuksen (EY) N:o 1272/2008 mukaisesti riippumatta siitä, sisältääkö seos muita aineita.

2. Liitteessä V lueteltuja kemikaaleja ja esineitä, joiden käyttö on kielletty unionissa ihmisten terveyden tai ympäristön suojelemiseksi, ei saa viedä.

16 artikla

Kauttakulkua koskevat tiedot

1. Liitteessä VI luetellaan ne yleissopimuksen osapuolet, jotka vaativat tietoja PIC-menettelyä edellyttävien kemikaalien kauttakulusta, ja mainitaan, mitä tietoja kukin yleissopimuksen osapuoli on pyytänyt sihteeristön välityksellä.

2. Kun liitteessä I olevassa 3 osassa lueteltua kemikaalia kuljetetaan liitteessä VI mainitun yleissopimuksen osapuolen alueen kautta, viejän on ilmoitettava mahdollisuuksien mukaan viejän jäsenvaltion nimetylle kansalliselle viranomaiselle liitteessä VI mainitun yleissopimuksen osapuolen vaatimat tiedot viimeistään 30 päivää ennen ensimmäistä kauttakulkutapahtumaa ja viimeistään kahdeksan päivää ennen kutakin myöhempää kauttakulkutapahtumaa.

3. Viejän jäsenvaltion nimetyn kansallisen viranomaisen on toimitettava edelleen komissiolle viejältä 2 kohdan mukaisesti saamansa tiedot sekä mahdolliset muut saatavilla olevat tiedot ja toimitettava näistä tiedoista jäljennös kemikaalivirastolle.

4. Komissio toimittaa edelleen 3 kohdan mukaisesti saamansa tiedot sekä mahdolliset muut saatavilla olevat tiedot niitä pyytäneille yleissopimuksen osapuolten nimetyille kansallisille viranomaisille viimeistään 15 päivää ennen ensimmäistä kauttakulputahtumaa ja ennen kutakin myöhempää kauttakulputahtumaa.

17 artikla

Kemikaalien vientiasiakirjoissa ilmoitettavat tiedot

1. Vientiin tarkoitettuihin kemikaaleihin on sovellettava asetuksen (EY) N:o 1107/2009, direktiivissä 98/8/EY ja asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 tai minkä tahansa muun asiaa koskevan unionin erityissäädöksessä tai sen nojalla annettuja pakkauksia ja niiden merkintöjä koskevia säännöksiä.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan, jolleivät sen säännökset ole ristiriidassa tuojaosapuolten tai muiden maiden mahdollisten erityisvaatimusten kanssa.

2. Merkinnoissa on mainittava tarvittaessa 1 kohdassa tarkoitettujen tai liitteessä I lueteltujen kemikaalien viimeinen käyttöpäivä ja valmistuspäivä, ja tarvittaessa viimeiset käyttöpäivät on annettava erikseen eri ilmastovyöhykkeille.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen kemikaalilähetysten mukaan on viennin yhteydessä liitettävä asetuksen (EY) N:o 1907/2006 mukaiset käyttöturvallisuustiedotteet. Viejän on lähetettävä tällainen käyttöturvallisuustiedote kullekin kemikaalia osapuoleen tai muuhun maahan tuovalle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle.

4. Pakkausmerkinnässä ja käyttöturvallisuustiedotteessa olevat tiedot on mahdollisuuksien mukaan annettava määrämään tai tarkoitettun käyttöalueen virallisilla kielillä tai yhdellä tai useammalla sen tärkeimmistä kielistä.

18 artikla

Jäsenvaltioiden tuontia ja vientiä valvovien viranomaisten velvollisuudet

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä tulliviranomaisia tai muita viranomaisia vastaamaan liitteessä I lueteltujen kemikaalien tuonnin ja viennin valvonnasta, jollei se ole tehnyt niin jo ennen tämän asetuksen voimaantuloa.

Komissio, jota kemikaalivirasto avustaa, ja jäsenvaltiot kohdentavat ja sovittavat yhteen toimiaan valvoessaan, että viejät noudattavat tätä asetusta.

2. Asetuksella (EY) N:o 1907/2006 perustettua täytäntöönpanon valvontaa koskevien tietojen vaihtamista koskevaa foorumia

käytetään sovittamaan yhteen tämän asetuksen noudattamisen valvonnasta vastaavien jäsenvaltioiden viranomaisten verkostoa.

3. Kunkin jäsenvaltion on annettava 22 artiklan 1 kohdan mukaisissa menettelyjen toimintaa koskevissa määräajoin antamissaan kertomuksissa yksityiskohtaisia tietoja viranomaistensa tältä osin toteuttamista toimista.

19 artikla

Viejien muut velvollisuudet

1. Edellä 8 artiklan 2 ja 4 kohdassa säädettyjen velvollisuuksien soveltamisalaan kuuluvien kemikaalien viejien on merkitävä asetuksen (ETY) N:o 2913/92 161 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuun vienti-ilmoitukseensa (hallinnollisen yhtenäisasiakirjan kenttään 44 tai sähköisen tulli-ilmoituksen vastaavaan kohtaan) sovellettavat yksilölliset viitenumerot.

2. Edellä 8 artiklan 2 ja 4 kohdassa säädettyjen velvoitteiden soveltamisesta saman artiklan 5 nojalla vapautettujen kemikaalien tai sellaisten kemikaalien, joiden osalta nämä velvoitteet ovat lakanneet 8 artiklan 6 kohdan nojalla, viejien on hankittava erityinen viitenumero käyttäen tietokantaa ja merkittävä tämä viitenumero vienti-ilmoitukseensa.

3. Kemikaaliviraston niin pyytäessä viejien on käytettävä tietokantaa tämän asetuksen mukaisten velvoitteittensa täyttämisen edellyttämien tietojen antamisessa.

20 artikla

Tietojen vaihto

1. Komissio, jota kemikaalivirasto avustaa, ja jäsenvaltiot helpottavat tarvittaessa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia kemikaaleja koskevien tieteellisten, teknisten, taloudellisten ja oikeudellisten tietojen toimittamista, mukaan luettuina toksikologiaa, ekotoksikologiaa ja käyttöturvallisuutta koskevat tiedot.

Komissio varmistaa tarpeen mukaan jäsenvaltioiden ja kemikaaliviraston tuella ja tapauksen mukaan, että

- a) yleissopimuksen tavoitteiden kannalta merkittäviä sääntelytoimia koskevat tiedot toimitetaan yleisesti saataville;
- b) tiedot yhtä tai useampaa kemikaalin käyttötarkoitusta merkittävästi rajoittavista toimenpiteistä toimitetaan osapuolille ja muille maille suoraan tai sihteeristön kautta.

2. Komissio, jäsenvaltiot ja kemikaalivirasto suojelevat osapuolelta tai joltakin muulta maalta saatuja luottamuksellisia tietoja molemminpuolisen sopimuksen mukaisesti.

3. Tämän asetuksen mukaisessa tietojen välittämisessä ei pidetä luottamuksellisina ainakaan seuraavia tietoja, tämän kuitenkin rajoittamatta ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta 28 päivänä tammikuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY⁽¹⁾ soveltamista:

- a) liitteissä II ja IV määritetyt tiedot;
 - b) 17 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut käyttöturvallisuustiedotteissa annetut tiedot;
 - c) kemikaalin viimeinen käyttöpäivä;
 - d) kemikaalin valmistuspäivä;
 - e) tiedot varotoimista, mukaan lukien vaaraluokitus, riskin luonne sekä asiaa koskevat turvallisuusohjeet;
 - f) tiivistelmä toksikologisten ja ekotoksikologisten testien tuloksista;
 - g) tiedot, jotka koskevat pakkauksen käsittelyä kemikaalien poistamisen jälkeen.
4. Kemikaalivirasto laatii joka toinen vuosi yhteenvedon lähetetyistä tiedoista.

21 artikla

Tekninen apu

Komissio, jäsenvaltioiden nimetyt kansalliset viranomaiset ja kemikaalivirasto tekevät, erityisesti kehitysmaiden ja siirtymätalouden maiden tarpeet huomioon ottaen, yhteistyötä teknisen avun, muun muassa koulutuksen, tarjoamiseksi, jotta nämä maat voivat kehittää infrastruktuureja, valmiuksia ja asiantuntemusta, joita tarvitaan kemikaalien asianmukaiseen hallinnointiin koko niiden elinkaaren ajan.

Erityisesti ja yleissopimuksen täytäntöönpanon mahdollistamiseksi näissä maissa niille tarjotaan teknistä apua toimittamalla kemikaaleja koskevaa teknistä tietoa, edistämällä asiantuntijavaihtoa, tukemalla nimettyjen kansallisten viranomaisten perustamista tai ylläpitoa ja tarjoamalla teknistä asiantuntemusta vaarallisten torjunta-ainevalmisteiden tunnistamiseksi ja sihteeristölle tehtävien ilmoitusten valmistelemiseksi.

Komissio ja jäsenvaltiot osallistuvat aktiivisesti kemikaalihallinnon valmiuksien kasvattamista koskeviin kansainvälisiin toimiin

toimittamalla tietoja hankkeista, joita ne tukevat tai rahoittavat kemikaalien hallinnan parantamiseksi kehitysmaissa ja siirtymätalouden maissa. Komissio ja jäsenvaltiot harkitsevat myös kansalaisjärjestöjen tukemista.

22 artikla

Seuranta ja raportointi

1. Jäsenvaltioiden ja kemikaaliviraston on toimitettava joka kolmas vuosi komissiolle tietoja tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen toiminnasta, mukaan lukien tarpeen mukaan tulli-valvonta, rikkomukset, seuraamukset ja korjaavat toimet. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksen, jossa säädetään etukäteen yhteinen raportointimalli. Tämä täytäntöönpanosäädös hyväksytään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

2. Komissio laatii joka kolmas vuosi kertomuksen sen vastuulla olevien tässä asetuksessa säädettyjen toimintojen toimivuudesta ja sisällyttää sen yhteenvetokertomukseen, johon koottaan tiedot, jotka jäsenvaltiot ja kemikaalivirasto ovat toimittaneet 1 kohdan mukaisesti. Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan tiivistelmä kertomuksesta, joka julkaistaan internetissä.

3. Komissio, jäsenvaltiot ja kemikaalivirasto noudattavat kohdien 1 ja 2 mukaisesti toimitettavien tietojen käsittelyssä asiaan liittyviä velvoitteita luottamuksellisten tietojen ja omistusoikeuden suojelemiseksi.

23 artikla

Liitteiden ajan tasalle saattaminen

1. Komissio tarkastelee uudelleen vähintään vuosittain liitteessä I olevaa kemikaaliluetteloa unionin lainsäädännössä ja yleissopimuksen perusteella tapahtuvan kehityksen perusteella.

2. Määriteltäessä sitä, määrätäänkö unionin tasolla annetulla lopullisella sääntelytoimella kielto vai ankara sääntely, sääntelytoimen vaikutus arvioidaan käyttötarkoituksryhmien "torjunta-aineet" ja "teollisuuskemikaalit" sisällä olevien alaryhmien tasolla. Jos lopullisella sääntelytoimella kielletään kemikaalin käyttö tai rajoitetaan sitä ankarasti missä tahansa käyttötarkoituksen alaryhmässä, kemikaali sisällytetään liitteessä I olevaan 1 osaan.

Määriteltäessä sitä, tarkoittaako unionin tasolla annettu lopullinen sääntelytoimi sellaista kieltoa tai ankaraa sääntelyä, jonka vuoksi kyseiseen kemikaaliin olisi sovellettava 11 artiklan mukaista PIC-ilmoitusmenettelyä, sääntelytoimen vaikutus arvioidaan käyttötarkoituksryhmien "torjunta-aineet" ja "teollisuuskemikaalit" tasolla. Jos lopullisella sääntelytoimella kielletään kemikaali tai sitä säännellään ankarasti missä tahansa näistä käyttötarkoituksista, kemikaali sisällytetään myös liitteessä I olevaan 2 osaan.

⁽¹⁾ EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26.

3. Päätös kemikaalin sisällyttämisestä liitteeseen I tai tarpeen mukaan sitä koskevan nimikekohdan muuttamisesta tehdään ilman kohtuutonta viivettä.

4. Tämän asetuksen mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 26 artiklan mukaisesti seuraavista toimenpiteistä:

- a) kemikaalin sisällyttäminen tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti liitteessä I olevaan 1 tai 2 osaan unionin tasolla annetun lopullisen sääntelytoimen johdosta ja liitteeseen I tehtävät muut muutokset, myös voimassa olevien nimikekohtien muuttaminen;
- b) pysyvistä orgaanisista yhdisteistä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 850/2004 ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvan kemikaalin sisällyttäminen liitteessä V olevaan 1 osaan;
- c) unionin tason vientikiellon alaisen kemikaalin sisällyttäminen liitteessä V olevaan 2 osaan;
- d) muutokset liitteen V nykyisiin nimikekohtiin;
- e) muutokset liitteisiin II, III, IV ja VI.

24 artikla

Kemikaaliviraston talousarvio

1. Tämän asetuksen soveltamiseksi kemikaaliviraston tulot koostuvat:

- a) unionin yleiseen talousarvioon (pääluokka "Komissio") sisältyvästä unionin tuesta;
- b) jäsenvaltioiden vapaaehtoisesta rahallisesta tuesta.

2. Tämän asetuksen ja muiden asetusten mukaisista toiminnoista aiheutuvat tulot ja menot käsitellään erillään viraston talousarvion eri pääluokissa.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettut kemikaaliviraston tulot on käytettävä tämän asetuksen mukaisten tehtävien suorittamiseen.

3. Komissio selvittää, onko asianmukaista, että kemikaalivirasto ryhtyy viiden vuoden kuluessa 1 päivästä maaliskuuta 2014 perimään maksua viejille tarjotuista palveluista, ja antaa tarvittaessa asiaa koskevan ehdotuksen.

⁽¹⁾ EUVL L 158, 30.4.2004, s. 7.

25 artikla

Formaatit ja ohjelmistot, joita käytetään tietojen toimittamiseen kemikaalivirastolle

Kemikaaliviraston on yksilöitävä formaatit ja ohjelmistopakettit ja asetettava ne maksutta saataville verkkosivuilleen tietojen toimittamiseksi kemikaalivirastolle. Jäsenvaltioiden ja muiden tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien on käytettävä näitä formaatteja ja ohjelmistoja toimittaessaan tietoja kemikaalivirastolle tämän asetuksen nojalla.

26 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Siirretään 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 1 päivästä maaliskuuta 2014. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta sen jatkamista viimeistään kolmea kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voivat milloin tahansa peruuttaa 23 artiklan 4 kohdassa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 23 artiklan 4 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

27 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 1907/2006 133 artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EY) N:o 182/2011 4 artiklaa.

28 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän asetuksen säännösten rikkomiseen, ja toteutettava näiden säännösten soveltamisen varmistamiseksi kaikki tarvittavat toimenpiteet. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 1 päivänä maaliskuuta 2014, jos ne eivät ole tehneet niin jo ennen tämän asetuksen voimaantuloa, ja ilmoitettava sille viipymättä niihin myöhemmin mahdollisesti tehdyistä muutoksista.

29 artikla

Kemikaalien luokitusta, merkintöjä ja pakkaamista koskeva siirtymäkausi

Tässä asetuksessa olevia viittauksia asetukseen (EY) N:o 1272/2008 pidetään tarvittaessa viittauksina unionin lainsäädäntöön, jota sovelletaan viimeksi mainitun asetuksen 61 artiklan nojalla ja siinä säädetyin aikataulun mukaisesti.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 4 päivänä heinäkuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies
M. SCHULZ

30 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 689/2008 1 päivästä maaliskuuta 2014.

Viittauksia asetukseen (EY) N:o 689/2008 pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

31 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä maaliskuuta 2014.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
A. D. MAVROYIANNIS

LIITE I

KEMIKAALIEN LUETTELO

(7 artiklassa tarkoitettu)

1 OSA

Vienti-ilmoitusmenettelyä edellyttävien kemikaalien luettelo

(8 artiklassa tarkoitettu)

On huomattava, että niihin liitteen tässä osassa lueteltuihin kemikaaleihin, jotka edellyttävät PIC-menettelyä, ei sovelleta asetuksen 8 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjä vienti-ilmoitusvelvoitteita, jos 8 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa säädetty edellytykset täyttyvät. Tällaiset kemikaalit, jotka on merkitty symbolilla # jäljempänä olevassa luettelossa, luetteloidaan uudelleen tämän liitteen 3 osassa viittausten helpottamiseksi.

Huomattakoon myös, että ne liitteen tässä osassa luetteloidut kemikaalit, joihin sovelletaan PIC-ilmoitusmenettelyä unionin lopullisen sääntelytoimen luonteen vuoksi, luetteloidaan myös tämän liitteen 2 osassa. Tällaiset kemikaalit on merkitty symbolilla + jäljempänä olevassa luettelossa.

Kemikaali	CAS-nro	Einecs-nro	CN-koodi	Käyttötarkoitussaloryhmä (*)	Käytön rajoitukset (**)	Maat, jotka eivät vaadi ilmoitusta
1,1,1-trikloorietaani	71-55-6	200-756-3	2903 19 10	i(2)	b	
1,2-dibromietaani (etyleenidibromidi) (#)	106-93-4	203-444-5	2903 31 00	p(1)-p(2)	b-b	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
1,2-dikloorietaani (etyleenidikloridi) (#)	107-06-2	203-458-1	2903 15 00	p(1)-p(2) i(2)	b-b b	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
1,3-diklooripropeeni (cis) (1Z)-1,3-diklooriprop-1-eeni	10061-01-5	233-195-8	2903 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
1,3-diklooripropeeni (l) (*)	542-75-6	208-826-5	2903 29 00	p(1)	b	
2-aminobutaani	13952-84-6	237-732-7	2921 19 80	p(1)-p(2)	b-b	
2-naftyyliamiini (naftaleeni-2-amiini) ja sen suolat (*)	91-59-8, 553-00-4, 612-52-2 ja muut	202-080-4, 209-030-0, 210-313-6 ja muut	2921 45 00	i(1) i(2)	b b	
2-naftyylioksietikkahappo	120-23-0	204-380-0	2918 99 90	p(1)	b	
2,4,5-T ja sen suolat ja esterit (#)	93-76-5 ja muut	202-273-3 ja muut	2918 91 00	p(1)-p(2)	b-b	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/

Kemikaali	CAS-nro	Einecs-nro	CN-koodi	Käyttötarkoitussala-ryhmä (*)	Käytön rajoitukset (**)	Maat, jotka eivät vaadi ilmoitusta
4-aminobifenyyli (bifenyyli-4-amiini) ja sen suolat (+)	92-67-1, 2113-61-3 ja muut	202-177-1 ja muut	2921 49 80	i(1) i(2)	b b	
4-nitrobifenyyli (+)	92-93-3	202-204-7	2904 20 00	i(1) i(2)	b b	
Asefaatti (+)	30560-19-1	250-241-2	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Asifluorfeeni	50594-66-6	256-634-5	2916 39 00	p(1)-p(2)	b-b	
Alakloori (+)	15972-60-8	240-110-8	2924 29 95	p(1)	b	
Aldikarbi (+)	116-06-3	204-123-2	2930 90 85	p(1)-p(2)	sr-b	
Ametriini	834-12-8	212-634-7	2933 69 80	p(1)-p(2)	b-b	
Amitratsi (+)	33089-61-1	251-375-4	2925 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Antraklinoni (+)	84-65-1	201-549-0	2914 61 00	p(1)-p(2)	b-b	
Arseeniyhdisteet				p(2)	sr	
Asbestikuidut (*):	1332-21-4 ja muut					Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Krokidoliitti (#)	12001-28-4		2524 10 00	i	b	
Amosiitti (#)	12172-73-5		2524 90 00	i	b	
Antofylliitti (#)	77536-67-5		2524 90 00	i	b	
Aktinoliitti (#)	77536-66-4		2524 90 00	i	b	
Tremoliitti (#)	77536-68-6		2524 90 00	i	b	
Krysotiili (+)	12001-29-5 tai 132207-32-0		2524 90 00	i	b	
Atratsiini (+)	1912-24-9	217-617-8	2933 69 10	p(1)	b	
Atsinfossietyyli	2642-71-9	220-147-6	2933 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Atsinfossiimetyyli (+)	86-50-0	201-676-1	2933 99 90	p(1)	b	
Benfurakarbi (+)	82560-54-1		2932 99 00	p(1)	b	
Bensultappi	17606-31-4		2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	

Kemikaali	CAS-nro	Einecs-nro	CN-koodi	Käyttötarkoitussala-ryhmä (*)	Käytön rajoitukset (**)	Maat, jotka eivät vaadi ilmoitusta
Bentseeni (3)	71-43-2	200-753-7	2902 20 00	i(2)	sr	
Bentsidiini ja sen suolat (*) Bentsidiinijohdannaiset (*)	92-87-5, 36341-27-2 ja muut	202-199-1, 252-984-8 ja muut	2921 59 90	i(1)-i(2) i(2)	sr-b b	
Bifentriini	82657-04-3		2916 20 00	p(1)	b	
Binapakryyli (#)	485-31-4	207-612-9	2916 19 50	p(1)-p(2) i(2)	b-b b	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Butraliini (*)	33629-47-9	251-607-4	2921 49 00	p(1)	b	
Kadmium ja sen yhdisteet	7440-43-9 ja muut	231-152-8 ja muut	8107 ja muut	i(1)	sr	
Kadusafossi (*)	95465-99-9	Ei ole.	2930 90 85	p(1)	b	
Kalsiferoli	50-14-6	200-014-9	2936 29 90	p(1)	b	
Kaptafoli (#)	2425-06-1	219-363-3	2930 50 00	p(1)-p(2)	b-b	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Karbaryyli (*)	63-25-2	200-555-0	2924 29 95	p(1)-p(2)	b-b	
Karbofuraani (*)	1563-66-2	216-353-0	2932 99 85	p(1)	b	
Hiilitetrakloridi	56-23-5	200-262-8	2903 14 00	i(2)	b	
Karbosulfaani (*)	55285-14-8	259-565-9	2932 99 85	p(1)	b	
Kartappi	15263-53-3		2930 20 00	p(1)-p(2)	b-b	
Kinometionaatti	2439-01-2	219-455-3	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Kloraatti (*)	7775-09-9 10137-74-3	231-887-4 233-378-2	2829 11 00 2829 19 00	p(1)	b	
Klordinimeformi (#)	6164-98-3	228-200-5	2925 21 00	p(1)-p(2)	b-b	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/

Kemikaali	CAS-nro	Einecs-nro	CN-koodi	Käyttötarkoitussala-ryhmä (*)	Käytön rajoitukset (**)	Maat, jotka eivät vaadi ilmoitusta
Klorfenapyri (*)	122453-73-0		2933 99 90	p(1)	b	
Klorfenvinfossi	470-90-6	207-432-0	2919 90 90	p(1)-p(2)	b-b	
Klormefossi	24934-91-6	246-538-1	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Klorbentsylaatti (#)	510-15-6	208-110-2	2918 18 00	p(1)-p(2)	b-b	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Kloroformi	67-66-3	200-663-8	2903 13 00	i(2)	b	
Klortaalidimetyyli (*)	1861-32-1	217-464-7	2917 39 95	p(1)	b	
Klotsolinaatti (*)	84332-86-5	282-714-4	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Kolekalsiferoli	67-97-0	200-673-2	2936 29 90	p(1)	b	
Kumafuryyli	117-52-2	204-195-5	2932 29 85	p(1)-p(2)	b-b	
Kreosootti ja kreosootinsukuiset aineet	8001-58-9 61789-28-4 84650-04-4 90640-84-9 65996-91-0 90640-80-5 65996-85-2 8021-39-4 122384-78-5	232-287-5 263-047-8 283-484-8 292-605-3 266-026-1 292-602-7 266-019-3 232-419-1 310-191-5	2707 91 00 3807 00 90	 i(2)	 b	
Krimidiini	535-89-7	208-622-6	2933 59 95	p(1)	b	
Syanamidi (*)	420-04-2	206-992-3	2853 00 90	p(1)	b	
Syanatsiini	21725-46-2	244-544-9	2933 69 80	p(1)-p(2)	b-b	
Syhalotriini	68085-85-8	268-450-2	2926 90 95	p(1)	b	
DBB (di-μ-okso-di-n-butyylitinahydroksi-boraani)/dioksitina-boorietan-4-oli	75113-37-0	401-040-5	2931 00 95	i(1)	b	

Kemikaali	CAS-nro	Einecs-nro	CN-koodi	Käyttötarkoitussala-ryhmä (*)	Käytön rajoitukset (**)	Maat, jotka eivät vaadi ilmoitusta
Diatsinoni (*)	333-41-5	206-373-8	2933 59 10	p(1)	b	
Diklobeniili (*)	1194-65-6	214-787-5	2926 90 95	p(1)	b	
Dikloraani (*)	99-30-9	202-746-4	2921 42 00	p(1)	b	
Diklorovossi (*)	62-73-7	200-547-7	2919 90 90	p(1)	b	
Dikofoli (*)	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Dikofoli, joka sisältää < 78 % p', -dikofolia tai 1 g/kg DDT:tä ja DDT:n sukuisia yhdisteitä (*)	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Dimetenamidi (*)	87674-68-8	Ei ole.	2934 99 90	p(1)	b	
Dinikonatsoli-M (*)	83657-18-5	Ei ole.	2933 99 80	p(1)	b	
Dinitro-ortokresoli (DNOC) ja sen suolat (kuten ammoni- umsuola, kaliumsuola ja natriumsuola) (#)	534-52-1 2980-64-5 5787-96-2 2312-76-7	208-601-1 221-037-0 — 219-007-7	2908 99 90	p(1)-p(2)	b-b	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Dinobutoni	973-21-7	213-546-1	2920 90 10	p(1)-p(2)	b-b	
Dinosebi ja sen suolat ja esterit (#)	88-85-7 ja muut	201-861-7 ja muut	2908 91 00 2915 36 00	p(1)-p(2) i(2)	b-b b	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Dinoterbi (*)	1420-07-1	215-813-8	2908 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Difenyylilamiini	122-39-4	204-539-4	2921 44 00	p(1)	b	
Pölytettävät jauhevalmisteet, jotka sisältävät yhdistelmänä:			3808 99 90			Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
benomyyliä vähintään 7 prosenttia,	17804-35-2	241-775-7	2933 99 90	p(1)	b	

Kemikaali	CAS-nro	Einecs-nro	CN-koodi	Käyttötarkoitussala-ryhmä (*)	Käytön rajoitukset (**)	Maat, jotka eivät vaadi ilmoitusta
karbofuraania vähintään 10 prosenttia	1563-66-2	216-353-0	2932 99 85	p(2)	b	
ja tiraamia vähintään 15 prosenttia (#)	137-26-8	205-286-2	2930 30 00			
Endosulfaani (*)	115-29-7	204-079-4	2920 90 85	p(1)	b	
Etalfluraliini (*)	55283-68-6	259-564-3	2921 43 00	p(1)	b	
Etioni	563-12-2	209-242-3	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Etoksikiini (*)	91-53-2	202-075-7	2933 49 90	p(1)	b	
Etyleenioksidi (oksiraani) (#)	75-21-8	200-849-9	2910 10 00	p(1)	b	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Fenarimoli (*)	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p(1)	b	
Fenitrotioni (*)	122-14-5	204-524-2	2920 19 00	p(1)	b	
Fenpropatriini	39515-41-8	254-485-0	2926 90 95	p(1)-p(2)	b-b	
Fentioni (*)	55-38-9	200-231-9	2930 90 85	p(1)	sr	
Fentina-asetatti (*)	900-95-8	212-984-0	2931 00 95	p(1)-p(2)	b-b	
Fentinahydroksidi (*)	76-87-9	200-990-6	2931 00 95	p(1)-p(2)	b-b	
Fenvaleraatti	51630-58-1	257-326-3	2926 90 95	p(1)	b	
Ferbaami	14484-64-1	238-484-2	2930 20 00	p(1)-p(2)	b-b	
Fluoriasetamidi (#)	640-19-7	211-363-1	2924 12 00	p(1)	b	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Flurenoli	467-69-6	207-397-1	2918 19 85	p(1)-p(2)	b-b	
Flurprimidoli (*)	56425-91-3	Ei ole.	2933 59 95	p(1)	b	
Furatiokarbi	65907-30-4	265-974-3	2932 99 85	p(1)-p(2)	b-b	
Guatsatiini (*)	108173-90-6 115044-19-4	236-855-3	3808 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Heksakloorietaani	67-72-1	200-666-4	2903 19 80	i(1)	sr	

Kemikaali	CAS-nro	Einecs-nro	CN-koodi	Käyttötarkoitussaloryhmä (*)	Käytön rajoitukset (**)	Maat, jotka eivät vaadi ilmoitusta
Heksatsinoni	51235-04-2	257-074-4	2933 69 80	p(1)-p(2)	b-b	
Iminoktadiini	13516-27-3	236-855-3	2925 29 00	p(1)-p(2)	b-b	
Indolyylitietikkahappo (*)	87-51-4	201-748-2	2933 99 80	p(1)	b	
Isoksationi	18854-01-8	242-624-8	2934 99 90	p(1)	b	
Malationi	121-75-5	204-497-7	2930 90 99	p(2)	b	
a) Maleiinihappohydratsidi ja sen suolat, paitsi koliini-, kalium- ja natriumsuolat	123-33-1	204-619-9	2933 99 90	p(1)	b	
b) Maleiinihappohydratsidin koliini-, kalium- ja natriumsuolat, jotka sisältävät enemmän kuin 1 mg/kg vapaata hydratsiinia ilmaistuna happoekvivalenttina	61167-10-0, 51542-52-0, 28330-26-9	257-261-0, 248-972-7	2933 99 90			
Elohopeayhdisteet, myös epäorgaaniset elohopeayhdisteet, alkyylielohopeayhdisteet sekä alkyyli-oksialkyyli- ja aryyl-elohopeayhdisteet lukuun ottamatta liitteessä V lueteltuja elohopeayhdisteitä (#)	62-38-4, 26545-49-3 ja muut	200-532-5, 247-783-7 ja muut	2852 00 00	p(1)-p(2)	b-b	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Metaami	144-54-7 137-42-8	205-632-2 205-239-0	2930 20 00	p(1)	b	
Metamidofossi (2) (*)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p(1)	b	
Metamidofossi (liukoiset, nestemäiset valmisteet, joissa on yli 600 g vaikuttavaa ainetta litraa kohti) (#)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00 3808 50 00	p(2)	b	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Metidationi	950-37-8	213-449-4	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Metomyyli	16752-77-5	240-815-0	2930 90 99	p(2)	b	
Metyylibromidi (*)	74-83-9	200-813-2	2903 39 11	p(1)-p(2)	b-b	
Metyyliparationi (*) (#)	298-00-0	206-050-1	2920 11 00	p(1)-p(2)	b-b	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Metoksuroni	19937-59-8	243-433-2	2924 21 90	p(1)-p(2)	b-b	
Monokrotofossi (#)	6923-22-4	230-042-7	2924 12 00	p(1)-p(2)	b-b	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/

Kemikaali	CAS-nro	Einecs-nro	CN-koodi	Käyttötarkoitussala-ryhmä (*)	Käytön rajoitukset (**)	Maat, jotka eivät vaadi ilmoitusta
Monolinuroni	1746-81-2	217-129-5	2928 00 90	p(1)	b	
Monometyyli-dibromi-difenyylimetaani Kauppanimi: DBBT (*)	99688-47-8	402-210-1	2903 69 90	i(1)	b	
Monometyylidikloori-difenyylimetaani Kauppanimi: Ugilec 121 tai Ugilec 21 (*)	—	400-140-6	2903 69 90	i(1)-i(2)	b-b	
Monometyyli-tetraklooridifenyli-metaani Kauppanimi: Ugilec 141 (*)	76253-60-6	278-404-3	2903 69 90	i(1)-i(2)	b-b	
Monuroni	150-68-5	205-766-1	2924 21 90	p(1)	b	
Nikotiini (*)	54-11-5	200-193-3	2939 99 00	p(1)	b	
Nitrofeeni (*)	1836-75-5	217-406-0	2909 30 90	p(1)-p(2)	b-b	
Nonyylifenoli C ₆ H ₄ (OH)C ₉ H ₁₉ (*)	25154-52-3 (fenoli, nonyyli-), 84852-15-3 (fenoli, 4-nonyyli-, haaraketjuinen) 11066-49-2 (isononyylifenoli), 90481-04-2, (fenoli, nonyyli-, haaraketjuinen), 104-40-5(p-nonyylifenoli ja muut)	246-672-0 284-325-5 234-284-4 291-844-0 203-199-4 ja muut	2907 13 00	i(1)	sr	
Nonyylifenoli etoksylaatti (C ₂ H ₄ O) _n C ₁₅ H ₂₄ O (*)	9016-45-9, 26027-38-3, 68412-54-4, 37205-87-1, 127087-87-0 ja muut		3402 13 00	i(1) p(1)-p(2)	sr b-b	
Oktabromidifenyylieetteri (*)	32536-52-0	251-087-9	2909 30 38	i(1)	sr	
Ometoaatti	1113-02-6	214-197-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Oksidemetoni-metyyli (*)	301-12-2	206-110-7	2930 90 85	p(1)	b	
Parakvatti (*)	4685-14-7 1910-42-5 2074-50-2	225-141-7 217-615-7 218-196-3	2933 39 99	p(1)	b	

Kemikaali	CAS-nro	Einecs-nro	CN-koodi	Käyttötarkoitussala-ryhmä (*)	Käytön rajoitukset (**)	Maat, jotka eivät vaadi ilmoitusta
Parationi (#)	56-38-2	200-271-7	2920 11 00	p(1)-p(2)	b-b	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Pebulaatti	1114-71-2	214-215-4	2930 20 00	p(1)-p(2)	b-b	
Pentakloorifenoli ja sen suolat ja esterit (#)	87-86-5 ja muut	201-778-6 ja muut	2908 11 00 2908 19 00 ja muut	p(1)-p(2)	b-sr	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Perfluorioктаani-sulfonaatit (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, metallisuola (O-M +), halogenidi, amidi ja muut johdannaiset, myös polymeerit) (*)	1763-23-1 2795-39-3 ja muut	Ei ole.	2904 90 20 2904 90 20 ja muut	i(1)	sr	
Permetriini	52645-53-1	258-067-9	2916 20 00	p(1)	b	
Fosaloni (*)	2310-17-0	218-996-2	2934 99 90	p(1)	b	
Fosfamidoni (aineen liukoiset nestemäiset valmisteet, joissa on yli 1 000 g vaikuttavaa ainetta litraa kohti) (#)	13171-21-6 (seos, (E)&(Z)-isomeeri) 23783-98-4 ((Z)-isomeeri) 297-99-4 ((E)-isomeeri)	236-116-5	2924 12 00 3808 50 00	p(1)-p(2)	b-b	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Polybromatut bifenyylit (PBB) lukuun ottamatta heksabromi-bifenyylä (#)	13654-09-6, 27858-07-7 ja muut	237-137-2, 248-696-7 ja muut	2903 69 90	i(1)	sr	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Polyklooratut terfenyylit (PCT) (#)	61788-33-8	262-968-2	2903 69 90	i(1)	b	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Prokymidoni (*)	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p(1)	b	
Propakloori (*)	1918-16-7	217-638-2	2924 29 98	p(1)	b	
Propaniili	709-98-8	211-914-6	2924 29 98	p(1)	b	
Profaami	122-42-9	204-542-0	2924 29 95	p(1)	b	
Propisokloori (*)	86763-47-5	Ei ole.	2924 29 98	p(1)	b	

Kemikaali	CAS-nro	Einecs-nro	CN-koodi	Käyttötarkoitussala-ryhmä (*)	Käytön rajoitukset (**)	Maat, jotka eivät vaadi ilmoitusta
Pyratsofossi (*)	13457-18-6	236-656-1	2933 59 95	p(1)-p(2)	b-b	
Kvintotseeni (*)	82-68-8	201-435-0	2904 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Skillirosidi	507-60-8	208-077-4	2938 90 90	p(1)	b	
Simatsiini (*)	122-34-9	204-535-2	2933 69 10	p(1)-p(2)	b-b	
Strykniini	57-24-9	200-319-7	2939 99 00	p(1)	b	
Teknatseeni (*)	117-18-0	204-178-2	2904 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Terbufossi	13071-79-9	235-963-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Lyijytetraetyyli (#)	78-00-2	201-075-4	2931 00 95	i(1)	sr	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Lyijytetrametyyli (#)	75-74-1	200-897-0	2931 00 95	i(1)	sr	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Talliumsulfaatti	7446-18-6	231-201-3	2833 29 90	p(1)	b	
Tiobenkarbi (*)	28249-77-6	248-924-5	2930 20 00	p(1)	b	
Tiosyklami	31895-22-4	250-859-2	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Tiodikarbi (*)	59669-26-0	261-848-7	2930 90 85	p(1)	b	
Tolyylifluanidi (*)	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p(1)	b	
Triatsofossi	24017-47-8	245-986-5	2933 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Kaikki tributyyliinayhdisteet, mukaan luettuina:			2931 00 95	p(2)	b	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Tributyyliinaoksidi	56-35-9	200-268-0	2931 00 95			
Tributyyliinafluoridi	1983-10-4	217-847-9	2931 00 95			
Tributyyliinametakrylaatti	2155-70-6	218-452-4	2931 00 95			
Tributyyliinabentsoaatti	4342-36-3	224-399-8	2931 00 95			
Tributyyliinakloridi	1461-22-9	215-958-7	2931 00 95			
Tributyyliinalinoleaatti	24124-25-2	246-024-7	2931 00 95			
Tributyyliinanaftenaatti (#)	85409-17-2	287-083-9	2931 00 95			

Kemikaali	CAS-nro	Einecs-nro	CN-koodi	Käyttötarkoitusalaryhmä (*)	Käytön rajoitukset (**)	Maat, jotka eivät vaadi ilmoitusta
Triklorofoni (*)	52-68-6	200-149-3	2931 00 95	p(1)-p(2)	b-b	
Trisyklatsoli (*)	41814-78-2	255-559-5	2934 99 90	p(1)	b	
Tridemorfi	24602-86-6	246-347-3	2934 99 90	p(1)-p(2)	b-b	
Trifluraliini (*)	1582-09-8	216-428-8	2921 43 00	p(1)	b	
Trisubstituoituidut orgaaniset tinayhdisteet, paitsi tributyylitina-yhdisteet (*)	—	—	2931 00 95 ja muut	p(2) i(2)	sr sr	
Tris- (2,3-dibromi-propyyli)-fosfaatti (#)	126-72-7	204-799-9	2919 10 00	i(1)	sr	Ks. PIC-kiertokirje osoitteessa www.pic.int/
Tris-atsiridinyyli-fosfinoksidi (1,1',1"-fosforyyli-tri-atsiridii-ni) (*)	545-55-1	208-892-5	2933 99 90	i(1)	sr	
Vamidotioni	2275-23-2	218-894-8	2930 90 85	p(1)-p(2)	b-b	
Vinklotsoliini (*)	50471-44-8	256-599-6	2934 99 90	p(1)	b	
Tsinebi	12122-67-7	235-180-1	2930 20 00 tai 3824 90 97	p(1)	b	

(*) Käyttötarkoitusalaryhmä: p(1) – kasvinsuojeluaineiden ryhmään kuuluva torjunta-aine, p(2) – muu torjunta-aine, biosidivalmisteet mukaan lukien; i(1) – ammattikäyttöön tarkoitettu teollisuuskemikaali ja i(2) – yleiseen käyttöön tarkoitettu teollisuuskemikaali.

(**) Käytön rajoitukset: sr – unionin lainsäädännön mukaisesti ankarasti säännelty, b – unionin lainsäädännön mukaisesti kielletty (kyseeseen tuleva alaryhmä tai kyseeseen tulevat alaryhmät).

(1) Tämä nimikekohta ei vaikuta olemassa olevaan nimikekohtaan cis-1,3-diklooripropeenin (CAS-nro 10061-01-5).

(2) Tämä nimikekohta ei vaikuta olemassa olevaan nimikekohtaan, joka koskee yli 600 g tehoainetta/l sisältäviä liukoisia nestemäisiä metamidofossiformulaatioita.

(3) Lukuun ottamatta moottoripolttoaineita, jotka kuuluvat bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta 13 päivänä lokakuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY (EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58) soveltamisalaan.

CAS-nro = Chemical Abstracts Service -rekisterinumero.

(#) PIC-menettelyä (osittain) edellyttävä kemikaali.

(*) PIC-ilmoitusmenettelyyn kuuluva kemikaali.

Luettelo PIC-ilmoitusmenettelyyn kuuluvista kemikaaleista

(11 artikla)

Tähän luetteloon sisältyvät PIC-ilmoitusmenettelyyn kuuluvat kemikaalit. Siihen ei sisälly kemikaaleja, jotka edellyttävät jo PIC-menettelyä. Ne luetellaan tämän liitteen 3 osassa.

Kemikaali	CAS- nro	Einecs-nro	CN-koodi	Käyttötarkoitusrh- mä (*)	Käytön rajoitukset (**)
1,3-diklooripropeeni	542-75-6	208-826-5	2903 29 00	p	b
2-naftyyliamiini (naftaleeni-2-amiini) ja sen suolat	91-59-8, 553-00-4, 612-52-2 ja muut	202-080-4, 209-030-0, 210- 313-6 ja muut	2921 45 00	i	b
4-aminobifenyyli (bifenyyli-4-amiini) ja sen suolat	92-67-1, 2113-61-3 ja muut	202-177-1 ja muut	2921 49 80	i	b
4-nitrobifenyyli	92-92-3	202-204-7	2904 20 00	i	b
Asefaatti	30560-19-1	250-241-2	2930 90 85	p	b
Alakloori	15972-60-8	240-110-8	2924 29 95	p	b
Aldikarbi	116-06-3	204-123-2	2930 90 85	p	sr
Amitratsi	33089-61-1	251-375-4	2925 29 00	p	b
Antrakinoni	84-65-1	201-549-0	2914 61 00	p	b
Asbestikuidut: Krysotiili	12001-29-5 tai 132207-32-0		2524 90 00	i	b
Atratsiini	1912-24-9	217-617-8	2933 69 10	p	b
Atsinfossimetyyli	86-50-0	201-676-1	2933 99 80	p	b
Benfurakarbi	82560-54-1	Ei ole.	2932 99 00	p	b
Bentsidiini ja sen suolat ⁺	92-87-5, 36341-27-2 ja muut	202-199-1, 252-984-8 ja muut	2921 59 90	i	sr
Bentsidiinijohdannaiset	—	—			

Kemikaali	CAS- nro	Einecs-nro	CN-koodi	Käyttötarkoituserhmä (*)	Käytön rajoitukset (**)
Butraliini	33629-47-9	251-607-4	2921 49 00	p	b
Kadusafossi	95465-99-9	Ei ole.	2930 90 99	p	b
Karbaryyli	63-25-2	200-555-0	2924 29 95	p	b
Karbofuraani	1563-66-2	216-353-0	2932 99 00	p	b
Karbosulfaani	55285-14-8	259-565-9	2932 99 00	p	b
Kloraatti	7775-09-9 10137-74-3	231-887-4 233-378-2	2829 11 00 2829 19 00	p	b
Klorfenapyri	122453-73-0		2933 99 90	p	sr
Klortaalidimetyyli	1861-32-1	217-464-7	2917 39 95	p	b
Klotsolinaatti	84332-86-5	282-714-4	2934 99 90	p	b
Syanamidi	420-04-2	206-992-3	2853 00 90	p	sr
Diatsinoni	333-41-5	206-373-8	2933 59 10	p	sr
Diklobeniili	1194-65-6	214-787-5	2926 90 95	p	b
Dikloraani	99-30-9	202-746-4	2921 42 00	p	b
Diklorvossi	62-73-7	200-547-7	2919 90 00	p	sr
Dikofoli	115-32-2	204-082-0	2906 29 00	p	b
Dikofoli, joka sisältää < 78 % p, p' -dikofolia tai 1 g/kg DDT:tä ja DDT:n sukuisia yhdisteitä	115-32-3	204-082-0	2906 29 00	p	b
Dimetenamidi	87674-68-8	Ei ole.	2934 99 90	p	b
Dinikonatsoli-M	83657-18-5	Ei ole.	2933 99 80	p	b
Dinoterbi	1420-07-1	215-813-8	2908 99 90	p	b
Endosulfaani	115-29-7	204-079-4	2920 90 85	p	b
Etalfluraliini	55283-68-6	259-564-3	2921 43 00	p	b

Kemikaali	CAS- nro	Einecs-nro	CN-koodi	Käyttötarkoituserhmä (*)	Käytön rajoitukset (**)
Etoksikiini	91-53-2	202-075-7	2933 49 90	p	b
Fenarimoli	60168-88-9	262-095-7	2933 59 95	p	b
Fenitrotioni	122-14-5	204-524-2	2920 19 00	p	sr
Fentioni	55-38-9	200-231-9	2930 90 85	p	sr
Fentiiniasetaatti	900-95-8	212-984-0	2931 00 95	p	b
Fentiinihydroksidi	76-87-9	200-990-6	2931 00 95	p	b
Flurprimidoli	56425-91-3	Ei ole.	2933 59 95	p	b
Guatsatiini	108173-90-6 115044-19-4	236-855-3	3808 99 90	p	b
Indolyylietikkahappo	87-51-4	201-748-2	2933 99 80	p	b
Metamidofossi (1)	10265-92-6	233-606-0	2930 50 00	p	b
Metyylibromidi	74-83-9	200-813-2	2903 39 11	p	b
Metyyliparationi (#)	298-00-0	206-050-1	2920 11 00	p	b
Monometyyli-dibromi-difenyylimetaani Kauppanimi: DBBT	99688-47-8	401-210-1	2903 69 90	i	b
Monometyylidikloori-difenyylimetaani Kauppanimi: Ugilec 121 tai Ugilec 21	—	400-140-6	2903 69 90	i	b
Monometyyli-tetraklooridifenyli-metaani Kauppanimi: Ugilec 141	76253-60-6	278-404-3	2903 69 90	i	b
Nikotiini	54-11-5	200-193-3	2939 99 00	p	b

Kemikaali	CAS- nro	Einecs-nro	CN-koodi	Käyttötarkoituserh- mä (*)	Käytön rajoitukset (**)
Nitrofeeni	1836-75-5	217-406-0	2909 30 90	p	b
Nonyylifenoli C ₆ H ₄ (OH)C ₉ H ₁₉	25154-52-3 (fenoli, nonyyli-),	246-672-0	2907 13 00	i	sr
	84852-15-3 (fenoli, 4-nonyyli-, haaraketjuinen),	284-325-5			
	11066-49-2 (isononyylifenoli),	234-284-4			
	90481-04-2, (fenoli, nonyyli-, haaraketjuinen),	291-844-0			
	104-40-5 (p-nonyylifenoli ja muut)	203-199-4 ja muut			
Nonyylifenoli etoksylaatti (C ₂ H ₄ O) _n C ₁₅ H ₂₄ O	9016-45-9, 26027-38-3, 68412-54-4, 37205-87-1, 127087-87-0 ja muut		3402 13 00	i p	sr b
Oktabromidi-fenyylietteri	32536-52-0	251-087-9	2909 30 38	i	sr
Oksidemetoni-metyyli +	301-12-2	206-110-7	2930 90 85	p	b
Parakvatti	4685-14-7	225-141-7	2933 39 99	p	b
	1910-42-5	217-615-7			
	2074-50-2	218-196-3			
Perfluorioktaani-sulfonaatit	1763-23-1	Ei ole.	2904 90 20	i	sr
(PFOS) C ₈ F ₁₇ SO ₂ X (X = OH, metallisuola (O-M +), halogenidi, amidi ja muut johdannaiset, myös polymeerit)	2795-39-3 ja muut		2904 90 20 ja muut		
Fosaloni	2310-17-0	218-996-2	2934 99 90	p	b
Prokymidoni	32809-16-8	251-233-1	2925 19 95	p	b
Propakloori	1918-16-7	217-638-2	2924 29 98	p	b
Propisokloori	86763-47-5	Ei ole.	2924 29 98	p	b
Pyratsofossi	13457-18-6	236-656-1	2933 59 95	p	b

Kemikaali	CAS- nro	Einecs-nro	CN-koodi	Käyttötarkoitusrhy- mä (*)	Käytön rajoitukset (**)
Kvintotseeni	82-68-8	201-435-0	2904 90 85	p	b
Simatsiini	122-34-9	204-535-2	2933 69 10	p	b
Teknatseeni	117-18-0	204-178-2	2904 90 85	p	b
Tiobenkarbi	28249-77-6	248-924-5	2930 20 00	p	b
Tiodikarbi	59669-26-0	261-848-7	2930 90 85	p	b
Tolyylifluanidi	731-27-1	211-986-9	2930 90 85	p	sr
Triklorfoni	52-68-6	200-149-3	2931 00 95	p	b
Trisyklatsoli	41814-78-2	255-559-5	2934 99 90	p	b
Trifluraliini	1582-09-8	216-428-8	2921 43 00	p	b
Trisubstituoidut orgaaniset tinayhdisteet, paitsi tributyylitinayh- disteet	—	—	2931 00 95 ja muut	p	sr
Vinklotsoliini	50471-44-8	256-599-6	2934 99 90	p	b

(*) Käyttötarkoitusrhyhmä: p – torjunta-aine; i – teollisuuskemikaali.

(**) Käytön rajoitukset: sr – ankarasti säännelty, b – kielletty (kyseeseen tulevalle alaryhmälle tai kyseeseen tuleville alaryhmille).CAS-nro = Chemical Abstracts Service -rekisterinumero.

(1) Tämä nimikekohta ei vaikuta liitteessä I olevan 3 osan nimikekohtaan, joka koskee yli 600 g tehoainetta/l sisältäviä liukoisia nestemäisiä metamidofossiformulaatioita.

(#) Kansainvälistä PIC-menettelyä (osittain) edellyttävä kemikaali.

Luettelo kemikaaleista, joihin sovelletaan PIC-menettelyä

(13 ja 14 artiklassa tarkoitettu)

(Jäljempänä mainitut käyttötarkoitusr ryhmät ovat yleissopimuksessa käytettyjä luokkia)

Kemikaali	Kemikaaliin liittyvä(t) CAS-numero(t)	HS-koodi Puhdas aine	HS-koodi Ainetta sisältävät seokset	Käyttötarkoitusr ryhmä
2,4,5-T ja sen suolat ja esterit	93-76-5 (#)	2918.91	3808.50	Torjunta-aine
Aldriini (*)	309-00-2	2903.52	3808.50	Torjunta-aine
Binapakryyli	485-31-4	2916.19	3808.50	Torjunta-aine
Kaptafoli	2425-06-1	2930.50	3808.50	Torjunta-aine
Klordaani (*)	57-74-9	2903.52	3808.50	Torjunta-aine
Klordimeformi	6164-98-3	2925.21	3808.50	Torjunta-aine
Klooribentsylaatti	510-15-6	2918.18	3808.50	Torjunta-aine
DDT (*)	50-29-3	2903.62	3808.50	Torjunta-aine
Dieldriini (*)	60-57-1	2910.40	3808.50	Torjunta-aine
Dinitro-ortokresoli (DNOC) ja sen suolat (kuten ammoniumsuola, kaliumsuola ja natriumsuola)	534-52-1, 2980-64-5, 5787-96-2, 2312-76-7	2908.99	3808.91 3808.92 3808.93	Torjunta-aine
Dinosebi ja sen suolat ja esterit	88-85-7 (#)	2908.91	3808.50	Torjunta-aine
1,2-dibromietaani (EDB)	106-93-4	2903.31	3808.50	Torjunta-aine
Etyleenidikloridi (1,2-dikloorietaani)	107-06-2	2903.15	3808.50	Torjunta-aine
Etyleenioksidi	75-21-8	2910.10	3808.50 3824.81	Torjunta-aine
Fluoriasetamidi	640-19-7	2924.12	3808.50	Torjunta-aine
HCH (isomeerien seos) (*)	608-73-1	2903.51	3808.50	Torjunta-aine
Heptakloori (*)	76-44-8	2903.52	3808.50	Torjunta-aine

Kemikaali	Kemikaaliin liittyvä(t) CAS-numero(t)	HS-koodi Puhdas aine	HS-koodi Ainetta sisältävät seokset	Käyttötarkoituserhmä
Heksaklooribentseeni (*)	118-74-1	2903.62	3808.50	Torjunta-aine
Lindaani (*)	58-89-9	2903.51	3808.50	Torjunta-aine
Elohopeayhdisteet, myös epäorgaaniset elohopeayhdisteet, alkyylilohopeayhdisteet sekä alkyylioksisalkyyli- ja aryylielohopeayhdisteet	10112-91-1, 21908-53-2 ja muut Ks. myös: www.pic.int/	2852.00	3808.50	Torjunta-aine
Monokrotofossi	6923-22-4	2924.12	3808.50	Torjunta-aine
Parationi	56-38-2	2920.11	3808.50	Torjunta-aine
Pentakloorifenoli ja sen suolat ja esterit	87-86-5 (#)	2908.11 2908.19	3808.50 3808.91 3808.92 3808.93 3808.94 3808.99	Torjunta-aine
Toksafeeni (*)	8001-35-2	—	3808.50	Torjunta-aine
Pölytettävät jauhevalmisteet, jotka sisältävät yhdistelmänä: benomyyliä vähintään 7 prosenttia, karbofuraania vähintään 10 prosenttia ja tiraamia vähintään 15 prosenttia	17804-35-2 1563-66-2 137-26-8	—	3808.92	Erittäin vaarallinen torjunta-ainevalmiste
Metamidofossi (aineen liukoiset nestemäiset valmisteet, joissa on yli 600 g vaikuttavaa ainetta litraa kohti)	10265-92-6	2930.50	3808.50	Erittäin vaarallinen torjunta-ainevalmiste
Metyyliparationi (emulgoituvat tiivisteet (EC), joissa on vähintään 19,5 prosenttia vaikuttavaa ainetta, sekä pölyt, joissa on vähintään 1,5 prosenttia vaikuttavaa ainetta)	298-00-0	2920.11	3808.50	Erittäin vaarallinen torjunta-ainevalmiste
Fosfamidoni (aineen liukoiset nestemäiset valmisteet, joissa on yli 1 000 g vaikuttavaa ainetta litraa kohti)		2924.12	3808.50	Erittäin vaarallinen torjunta-ainevalmiste
(seos, (E)&(Z)- isomeerit)	13171-21-6			
((Z)-isomeeri)	23783-98-4			
((E)-isomeeri)	297-99-4			
Asbestikuidut:		2524.10 2524.90	6811.40 6812.80 6812.91 6812.92 6812.93 6812.99 6813.20	Teollisuus

Kemikaali	Kemikaaliin liittyvä(t) CAS-numero(t)	HS-koodi Puhdas aine	HS-koodi Ainetta sisältävät seokset	Käyttötarkoituserhmä
Krokidoliitti	12001-28-4	2524.10		
Aktinoliitti	77536-66-4	2524.90		
Antofylliitti	77536-67-5	2524.90		
Amosiitti	12172-73-5	2524.90		
Tremoliitti	77536-68-6	2524.90		
Polybromatut bifenyylit (PBB)				
— (heksa-) (*)	36355-01-8	—	3824.82	Teollisuus
— (okta-)	27858-07-7			
— (deka-)	13654-09-6			
Polyklooratut bifenyylit (PCB) (*)	1336-36-3	—	3824.82	Teollisuus
Polyklooriterfenyylit (PCT)	61788-33-8	—	3824.82	Teollisuus
Lyijytetraetyyli	78-00-2	2931.00	3811.11	Teollisuus
Lyijytetrametyyli	75-74-1	2931.00	3811.11	Teollisuus
Kaikki tributyyliinayhdisteet, mukaan luettuina:		2931.00	3808.99	Torjunta-aine
Tributyyliitinaoksidi	56-35-9	2931.00	3808.99	
Tributyyliitinafluoridi	1983-10-4	2931.00	3808.99	
Tributyyliitinametakrylaatti	2155-70-6	2931.00	3808.99	
Tributyyliitinabentsoaatti	4342-36-3	2931.00	3808.99	
Tributyyliitinakloridi	1461-22-9	2931.00	3808.99	
Tributyyliitinalinoleaatti	24124-25-2	2931.00	3808.99	
Tributyyliitinanaftenaatti	85409-17-2	2931.00	3808.99	
Tris(2,3-dibromipropyli)fosfaatti	126-72-7	2919.10	3824.83	Teollisuus

(*) Näihin aineisiin sovelletaan tämän asetuksen 15 artiklan 2 kohdan ja liitteen V mukaista vientikieltoa.

(*) Luettelossa annetaan ainoastaan perusyhdisteiden CAS-numerot.

LIITE II

VIENTI-ILMOITUS

Asetuksen 8 artiklan mukaisesti edellytetään seuraavia tietoja:

1. Vietävän aineen tunnistetiedot:

- a) Kansainvälisen teoreettisen ja sovelletun kemian liiton nimikkeistön mukainen nimi;
- b) muut nimet (esim. ISO-nimi, tavalliset nimet, kauppanimet ja lyhenteet);
- c) EINECS-numero (European Inventory of Existing Chemical Substances) ja CAS-numero (Chemical Abstracts Services);
- d) CUS-numero (European Customs Inventory of Chemical Substances) ja yhdistetyn nimikkeistön koodi;
- e) aineen tärkeimmät epäpuhtaudet, jos ne ovat erityisen merkittäviä.

2. Vietävän seoksen tunnistetiedot:

- a) seoksen kauppanimi ja/tai nimitys;
- b) kullekin liitteessä I mainitulle aineelle prosenttiosuus ja yksityiskohdat, kuten kohdassa 1 määrätään;
- c) CUS-numero ja yhdistetyn nimikkeistön koodi.

3. Vietävän esineen tunnistetiedot:

- a) esineen kauppanimi ja/tai nimitys;
- b) kullekin liitteessä I mainitulle aineelle prosenttiosuus ja 1 kohdassa täsmennetyt yksityiskohtaiset tiedot.

4. Vientiä koskevat tiedot:

- a) määrämaa;
- b) alkuperämaa;
- c) tämän vuoden ensimmäisen vientitapahtuman odotettu päivämäärä;
- d) kyseiseen maahan tänä vuonna vietävän kemikaalin arvioitu määrä;
- e) aiottu käyttötarkoitus määrämaassa, jos se tiedetään, mukaan luettuina tiedot yleissopimuksen mukaisista luokista, joihin käyttötarkoitus kuuluu;
- f) tuojana olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimi, osoite ja muut asiaa koskevat tiedot;
- g) viejän nimi, osoite ja muut asiaa koskevat tiedot.

5. Nimetyt kansalliset viranomaiset:

- a) lisätietoja antavan unionissa nimetyn viranomaisen nimi, osoite, puhelin-, teleksi- ja telekopionumero tai sähköpostiosoite;
- b) tuojamaan nimetyn viranomaisen nimi, osoite, puhelin- ja telekopionumero tai sähköpostiosoite.

6. Tiedot varotoimenpiteistä, kuten vaaraluokasta ja riskiluokasta sekä käyttöturvallisuuslausekkeista.

7. Tiivistelmä fysikaalis-kemiallisista, toksikologisista ja ekotoksikologisista ominaisuuksista.

8. Kemikaalin käyttötarkoitus unionissa:

- a) sääntelytoimen (kielto tai ankara sääntely) soveltamisalaan kuuluvat käyttötarkoitukset ja yleissopimuksessa määrättyt luokat ja unionin käyttötarkoitusalaryhmät;
- b) käyttötarkoitukset, joissa kemikaali ei ole ankarasti säännelty tai kielletty (asetuksen liitteessä I määritellyt käyttötarkoitusr ryhmät ja -alaryhmät)
- c) mahdollisuuksien mukaan arvio kemikaalien tuotanto-, tuonti-, vienti- ja käyttömääristä.

9. Tiedot varotoimenpiteistä, joilla vähennetään kemikaalille altistumista ja sen päästöjä.

10. Tiivistelmä sääntelytoimista ja niiden syyt.

11. Tiivistelmä liitteessä IV olevan 2 kohdan a, c ja d alakohdassa annetuista tiedoista.

12. Lisätiedot, joita viejäosapuoli toimittaa, koska se katsoo vientikemikaalin mahdollisesti vaaralliseksi, tai tuojaosapuolen pyynnöstä toimitettavat liitteessä IV täsmennetyt lisätiedot.

LIITE III

Tiedot, jotka jäsenvaltioiden nimettyjen kansallisten viranomaisten on toimitettava komissiolle 10 artiklan mukaisesti

1. Tiivistelmä edellisen vuoden aikana vietyjen liitteen I soveltamisalaan kuuluvien kemikaalien (aineet, seokset ja esineet) määristä

a) Vientivuosi

b) Taulukko vietyjen kemikaalien (aineet, seokset ja esineet) kokonaismääristä

Kemikaali	Tuojamaa	Aineen määrä

2. Luettelo luonnollisista henkilöistä ja oikeushenkilöistä, jotka tuovat kemikaaleja osapuoleen tai muuhun maahan

Kemikaali	Tuojamaa	Tuojana oleva henkilö	Tuojana olevan henkilön osoite ja muut sitä koskevat tiedot

LIITE IV

Kielletyn tai ankarasti säännellyn kemikaalin ilmoittaminen yleissopimuksen sihteeristölle

ASETUksen 11 ARTIKLAN NOJALLA ANNETUISSA ILMOITUKSISSA VAADITTAVAT TIEDOT

Ilmoituksissa on mainittava

1. Ominaisuudet, tunnistetiedot ja käyttötarkoitukset

- a) yleisnimi;
- b) kansainvälisesti tunnustetun nimikkeistön mukainen kemiallinen nimi, jos tällainen nimikkeistö on olemassa (esimerkiksi Kansainvälisen teoreettisen ja sovelletun kemian liitto (IUPAC));
- c) kauppanimet ja seosten nimet;
- d) koodinumerot: Chemical Abstract Servicen (CAS) numero, harmonisoidun järjestelmän tullinimike sekä muut numerot;
- e) tiedot vaaraluokituksesta, jos kemikaaliin sovelletaan luokitteluvaatimuksia;
- f) kemikaalin käyttötarkoitus tai käyttötarkoitukset
 - unionissa
 - muualla (jos tiedossa);
- g) fysikaalis-kemialliset, toksikologiset ja ekotoksikologiset ominaisuudet.

2. Lopullinen sääntelytoimi

- a) Lopullista sääntelytoimea koskevat erityistiedot
 - i) tiivistelmä lopullisesta sääntelytoimesta;
 - ii) viittaus sääntelyasiakirjaan;
 - iii) lopullisen sääntelytoimen voimaantulopäivä;
 - iv) maininta siitä, perustuuko lopullinen sääntelytoimi riskien tai vaarojen arviointiin, ja jos näin on, tiedot tällaisesta arvioinnista sekä viittaus asiaa koskeviin asiakirjoihin;
 - v) ihmisten terveyttä, mukaan lukien kuluttajien ja työntekijöiden terveys, tai ympäristöä koskevat lopullisen sääntelytoimen syyt;
 - vi) tiivistelmä vaaroista ja riskeistä, joita kemikaalit aiheuttavat ihmisten terveydelle, mukaan lukien kuluttajien ja työntekijöiden terveys, tai ympäristölle, sekä lopullisen sääntelytoimen odotetuista vaikutuksista;
- b) luokka tai luokat, jonka tai joiden osalta lopullinen sääntelytoimi on toteutettu, sekä kunkin luokan osalta:
 - i) käyttötarkoitus, joka lopullisella sääntelytoimella kielletään;
 - ii) edelleen sallittu käyttötarkoitus tai käyttötarkoitukset;
 - iii) mahdollisuuksien mukaan arvio kemikaalien tuotanto-, tuonti-, vienti- ja käyttömääristä;

- c) mahdollisuuksien mukaan maininta lopullisen sääntelytoimen todennäköisestä merkityksestä muille valtioille ja alueille;
 - d) muut asiaa koskevat tiedot, esimerkiksi
 - i) arvio lopullisen sääntelytoimen sosiaalis-taloudellisista vaikutuksista;
 - ii) mahdollisuuksien mukaan tiedot vaihtoehdoista ja niihin liittyvistä riskeistä, kuten:
 - yhdenmetyt tuholaitentorjuntastrategiat;
 - teollisuuden käytänteet ja prosessit, myös puhtaampi teknologia.
-

LIITE V

Vientikiellon alaiset kemikaalit ja esineet

(15 artiklassa tarkoitettu)

1 OSA

Pysyvät orgaaniset yhdisteet siten kuin ne on lueteltu pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan Tukholman yleissopimuksen ⁽¹⁾ liitteissä A ja B, tuon yleissopimuksen määräysten mukaisesti.

Vientikiellon alais(t)en kemikaali(e)n ja esine(id)en kuvaus	Merkitykselliset lisätiedot (esim. kemikaalin nimi, EC-nro, CAS-nro jne.)	
	Aldriini	EC-nro 206-215-8, CAS-nro 309-00-2, CN-koodi 2903 52 00
	Klordaani	EC-nro 200-349-0, CAS-nro 57-74-9, CN-koodi 2903 52 00
	Klordekoni	EC-nro 205-601-3 CAS-nro 143-50-0 CN-koodi 2914 70 00
	Dieldriini	EC-nro 200-484-5, CAS-nro 60-57-1, CN-koodi 2910 40 00
	DDT (1,1,1-trikloori-2,2-bis (p-kloorifenyyli) etaani)	EC-nro 200-024-3, CAS-nro 50-29-3, CN-koodi 2903 62 00
	Endriini	EC-nro 200-775-7, CAS-nro 72-20-8, CN-koodi 2910 90 00
	Heptabromidifenyylietteri C ₁₂ H ₃ Br ₇ O	EC-nro 273-031-2 CAS-nro 68928-80-3 ja muut CN-koodi 2909 30 38
	Heptakloori	EC-nro 200-962-3, CAS-nro 76-44-8, CN-koodi 2903 52 00
	Heksabromibifenyyli	EC-nro 252-994-2 CAS-nro 36355-01-8 CN-koodi 2903 69 90
	Heksabromidifenyylietteri C ₁₂ H ₄ Br ₆ O	EC-nro 253-058-6 CAS-nro 36483-60-0 ja muut CN-koodi 2909 30 38
	Heksaklooribentseeni	EC-nro 200-273-9, CAS-nro 118-74-1, CN-koodi 2903 62 00
	Heksakloorisykloheksaanit, mukaan lukien lindaani	EC-nro 200-401-2, 206-270-8, 206-271-3, 210-168-9 CAS-nro 58-89-9, 319-84-6, 319-85-7, 608-73-1 CN-koodi 2903 51 00
	Mireksi	EC-nro 219-196-6, CAS-nro 2385-85-5, CN-koodi 2903 59 80

⁽¹⁾ EUVL L 209, 31.7.2006, s. 3.

Vientikiellon alais(t)en kemikaali(e)n ja esine(id)en kuvaus	Merkitykselliset lisätiedot (esim. kemikaalin nimi, EC-nro, CAS-nro jne.)	
	Pentabromidifenyylieetteri C ₁₂ H ₅ Br ₅ O	EC-nro 251-084-2 ja muut CAS-nro 32534-81-9 ja muut CN-koodi 2909 30 31
	Pentaklooribentseeni	EC-nro 210-172-5 CAS-nro 608-93-5 CN-koodi 2903 69 90
	Polyklooratut bifenyylit (PCB:t)	EC-nro 215-648-1 ja muut, CAS-nro 1336-36-3 ja muut, CN-koodi 2903 69 90
	Tetrabromidifenyylieetteri C ₁₂ H ₆ Br ₄ O	EC-nro 254-787-2 ja muut CAS-nro 40088-47-9 ja muut CN-koodi 2909 30 38
	Toksafeeni (kamfekloori)	EC-nro 232-283-3, CAS-nro 8001-35-2, CN-koodi 3808 50 00

2 OSA

Kemikaalit, jotka eivät ole pysyviä orgaanisia yhdisteitä, siten kuin ne on lueteltu pysyviä orgaanisia yhdisteitä koskevan Tukholman yleissopimuksen liitteissä A ja B, tuon yleissopimuksen määräysten mukaisesti.

Vientikiellon alais(t)en kemikaali(e)n ja esine(id)en kuvaus	Merkitykselliset lisätiedot (esim. kemikaalin nimi, EC-nro, CAS-nro jne.)
Elohopeaa sisältävät hienosaippuat	CN-koodit 3401 11 00, 3401 19 00, 3401 20 10, 3401 20 90, 3401 30 00
Elohopeayhdisteet lukuun ottamatta yhdisteitä, joita viedään tutkimusta ja kehitystä tai lääketieteellisiä ja analyttisiä tarkoituksia varten	Sinooperimalmi (I), elohopea(I)kloridi (Hg ₂ Cl ₂ , CAS-nro 10112-91-1), elohopea(II)oksidi, (HgO, CAS-nro 21908-53-2); CN-koodi 2852 00 00
Metallinen elohopea ja metallisen elohopean ja muiden aineiden seokset, mukaan lukien elohopeaseokset, joiden elohopeapitoisuus on vähintään 95 painoprosenttia	CAS-nro 7439-97-6 CN-koodi 2805 40

LIITE VI

Luettelo yleissopimuksen osapuolista, jotka vaativat PIC-menettelyyn kuuluvia kemikaaleja koskevia kauttakulikutietoja

(16 artiklassa tarkoitettu)

Maa	Vaaditut tiedot

LIITE VII

Vastaavuustaulukko

Asetus (EY) N:o 689/2008	Tämä aset
—	1 artikla
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 2 kohta
—	2 artikla
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
—	2 artiklan 3 kohta
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
—	5 artikla
5 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohta	5 artiklan 2 kohta
5 artiklan 3 kohta	5 artiklan 3 kohta
—	6 artikla
—	6 artiklan 1 kohta
—	6 artiklan 2 kohta
—	7 artikla
6 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
6 artiklan 2 kohta	7 artiklan 2 kohta
6 artiklan 3 kohta	7 artiklan 3 kohta
—	8 artikla
7 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta
7 artiklan 2 kohta	8 artiklan 2 kohta
7 artiklan 3 kohta	8 artiklan 3 kohta
7 artiklan 4 kohta	8 artiklan 4 kohta
7 artiklan 5 kohta	8 artiklan 5 kohta
7 artiklan 6 kohta	8 artiklan 6 kohta
7 artiklan 7 kohta	8 artiklan 7 kohta
7 artiklan 8 kohta	8 artiklan 8 kohta
—	9 artikla
8 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta
8 artiklan 2 kohta	9 artiklan 2 kohta
—	10 artikla
9 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
9 artiklan 2 kohta	10 artiklan 2 kohta
9 artiklan 3 kohta	10 artiklan 3 kohta

Asetus (EY) N:o 689/2008	Tämä asetus
—	11 artikla
10 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohta
10 artiklan 2 kohta	11 artiklan 2 kohta
10 artiklan 3 kohta	11 artiklan 3 kohta
10 artiklan 4 kohta	11 artiklan 4 kohta
10 artiklan 5 kohta	11 artiklan 5 kohta
10 artiklan 6 kohta	11 artiklan 6 kohta
10 artiklan 7 kohta	11 artiklan 7 kohta
10 artiklan 8 kohta	11 artiklan 8 kohta
11 artikla	12 artikla
—	13 artikla
12 artiklan 1 kohta	13 artiklan 1 kohta
12 artiklan 2 kohta	13 artiklan 2 kohta
12 artiklan 3 kohta	13 artiklan 3 kohta
12 artiklan 4 kohta	13 artiklan 4 kohta
12 artiklan 5 kohta	13 artiklan 5 kohta
12 artiklan 6 kohta	13 artiklan 6 kohta
—	14 artikla
13 artiklan 1 kohta	14 artiklan 1 kohta
13 artiklan 2 kohta	14 artiklan 2 kohta
13 artiklan 3 kohta	14 artiklan 3 kohta
13 artiklan 4 kohta	14 artiklan 4 kohta
13 artiklan 5 kohta	14 artiklan 5 kohta
13 artiklan 6 kohta	14 artiklan 6 kohta
13 artiklan 7 kohta	14 artiklan 7 kohta
13 artiklan 8 kohta	14 artiklan 8 kohta
13 artiklan 9 kohta	14 artiklan 9 kohta
13 artiklan 10 kohta	14 artiklan 10 kohta
13 artiklan 11 kohta	14 artiklan 11 kohta
—	15 artikla
14 artiklan 1 kohta	15 artiklan 1 kohta
14 artiklan 2 kohta	15 artiklan 2 kohta
—	16 artikla
15 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta
15 artiklan 2 kohta	16 artiklan 2 kohta
15 artiklan 3 kohta	16 artiklan 3 kohta
15 artiklan 4 kohta	16 artiklan 4 kohta
—	17 artikla
16 artiklan 1 kohta	17 artiklan 1 kohta
16 artiklan 2 kohta	17 artiklan 2 kohta

Asetus (EY) N:o 689/2008	Tämä aset
16 artiklan 3 kohta	17 artiklan 3 kohta
16 artiklan 4 kohta	17 artiklan 4 kohta
—	18 artikla
17 artiklan 1 kohta	18 artiklan 1 kohta
—	18 artiklan 2 kohta
17 artiklan 1 kohta	18 artiklan 3 kohta
—	19 artikla
17 artiklan 2 kohta	19 artiklan 1 kohta
—	19 artiklan 2 kohta
—	19 artiklan 3 kohta
—	20 artikla
19 artiklan 1 kohta	20 artiklan 1 kohta
19 artiklan 2 kohta	20 artiklan 2 kohta
19 artiklan 3 kohta	20 artiklan 3 kohta
19 artiklan 3 kohta	20 artiklan 4 kohta
20 artikla	21 artikla
—	22 artikla
21 artiklan 1 kohta	22 artiklan 1 kohta
21 artiklan 2 kohta	22 artiklan 2 kohta
21 artiklan 3 kohta	22 artiklan 3 kohta
—	23 artikla
22 artiklan 1 kohta	23 artiklan 1 kohta
22 artiklan 2 kohta	23 artiklan 2 kohta
22 artiklan 3 kohta	23 artiklan 3 kohta
22 artiklan 4 kohta	23 artiklan 4 kohta
—	24 artikla
—	24 artiklan 1 kohta
—	24 artiklan 2 kohta
—	24 artiklan 3 kohta
—	25 artikla
—	26 artikla
—	26 artiklan 1 kohta
—	26 artiklan 2 kohta
—	26 artiklan 3 kohta
—	26 artiklan 4 kohta
—	26 artiklan 5 kohta
—	27 artikla
24 artiklan 1 kohta	27 artiklan 1 kohta
24 artiklan 2 kohta	27 artiklan 2 kohta
18 artikla	28 artikla

Asetus (EY) N:o 689/2008	Tämä asetus
—	29 artikla
25 artikla	30 artikla
26 artikla	31 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
Liite III	Liite III
Liite IV	Liite IV
Liite V	Liite V
Liite VI	Liite VI

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 650/2012,

annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012,

toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttönotosta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 81 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Unioni on asettanut tavoitteekseen pitää yllä ja kehittää vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta, jolla taataan henkilöiden vapaa liikkuvuus. Tällaisen alueen luomiseksi asteittain unionin on määrä hyväksyä toimenpiteitä, jotka koskevat oikeudellista yhteistyötä yksityisoikeudellisissa asioissa, joilla on rajat ylittäviä vaikutuksia, erityisesti sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan sitä edellyttäessä.
- (2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 81 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti tällaisiin toimenpiteisiin voi sisältyä toimenpiteitä, joilla pyritään varmistamaan lainvalintaa ja tuomioistuimen toimivaltaa koskevien jäsenvaltioiden sääntöjen yhteensopivuus.
- (3) Tampereella 15 ja 16 päivänä lokakuuta 1999 kokoontunut Eurooppa-neuvosto vahvisti, että tuomioiden ja oikeusviranomaisten muiden päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaate on yksityisoikeuden alan oikeudellisen yhteistyön kulmakivi, ja kehotti neuvostoa ja komissiota hyväksymään toimenpideohjelman kyseisen periaatteen panemiseksi täytäntöön.
- (4) Komission ja neuvoston yhteinen toimenpideohjelma tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toteuttamisesta siviili- ja kauppaoikeuden alalla ⁽³⁾ hyväksyttiin 30 päivänä marraskuuta 2000. Ohjelmassa

määritellään lainvalintasääntöjen yhdenmukaistamistoimet toimenpiteiksi, joilla on tarkoitus helpottaa tuomioiden vastavuoroista tunnustamista, ja siinä määrätään oikeusvälineen laatimisesta perintö- ja testamenttiasioista.

- (5) Brysselissä 4 ja 5 päivänä marraskuuta 2004 kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi uuden ohjelman nimeltä "Haagin ohjelma: vapauden, turvallisuuden ja oikeuden lujittaminen Euroopan unionissa" ⁽⁴⁾. Kyseisessä ohjelmassa korostetaan, että on tarpeen hyväksyä perintöasioita koskeva säädös, jossa käsitellään erityisesti kysymyksiä, jotka koskevat lainvalintaa, toimivaltaa, päätösten vastavuoroista tunnustamista ja täytäntöönpanoa perintöasioiden alalla sekä eurooppalaista perintötodistusta.
- (6) Brysselissä 10 ja 11 päivänä joulukuuta 2009 pidetyssä kokouksessaan Eurooppa-neuvosto hyväksyi uuden monivuotisen ohjelman nimeltä "Tukholman ohjelma – Avoin ja turvallinen Eurooppa kansalaisia ja heidän suojeluun varten" ⁽⁵⁾. Eurooppa-neuvosto katsoi kyseisessä ohjelmassa, että vastavuoroista tunnustamista olisi laajennettava sellaisille aloille, joilla sitä ei tällä hetkellä sovelleta mutta jotka ovat jokapäiväisen elämän kannalta keskeisiä, kuten perintöön ja testamenttiin, ottaen samalla huomioon jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmät ja oikeusjärjestyksen perusteet (ordre public) sekä kansalliset perinteet tällä alalla.
- (7) Sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa olisi edistettävä poistamalla vapaata liikkuvuutta haittaavat esteet niiden henkilöiden osalta, joille aiheutuu tällä hetkellä vaikeuksia, kun he valvovat oikeuksiaan perintöasiassa, jolla on rajat ylittäviä vaikutuksia. Kansalaisten on voitava järjestää perimyksensä ennakolta Euroopan oikeusalueella. Perillisten ja testamentinsaajien sekä muiden perittävälle läheisten henkilöiden sekä perimyksen liittyvien velkojen oikeuksien toteutuminen on taattava tehokkaasti.
- (8) Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tähän asetukseen olisi koottava säännökset tuomioistuimen toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten, virallisten asiakirjojen ja tuomioistuimessa tehtyjen sovintojen tunnustamisesta tai tapauksen mukaan hyväksymisestä, täytäntöönpanokelpoisuudesta ja täytäntöönpanosta sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttönotosta.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 11.2.2011, s. 148.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 13. maaliskuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 7. kesäkuuta 2012.

⁽³⁾ EYVL C 12, 15.1.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL C 53, 3.3.2005, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL C 115, 4.5.2010, s. 1.

- (9) Tämän asetuksen soveltamisala olisi ulotettava kaikkiin perimyksen yksityisoikeudellisiin näkökohtiin ja varsinkin kaikenlaiseen omaisuuden, oikeuksien ja velvollisuuksien siirtymiseen kuolemantapauksen johdosta, olipa kyseessä kuolemanvaraismääräykseen perustuva tahdonvaltainen siirtyminen tai lakimääräiseen perimyksen perustuva siirtyminen.
- (10) Tätä asetusta ei olisi sovellettava veroasioihin eikä julkisoikeudellisiin hallintoasioihin. Siksi kansallisessa lainsäädännössä olisi määritettävä esimerkiksi se, kuinka verot ja muut julkisoikeudelliset saatavat lasketaan ja maksetaan, olivatpa kyseessä perittävän maksettavaksi hänen kuollessaan kuuluneet verot tai mikä tahansa kuolinpesän tai edunsaajien maksettavaksi tuleva perintövero. Kansallisessa lainsäädännössä olisi myös määritettävä, voidaanko verojen maksaminen asettaa ehdoksi sille, että omistusoikeus jäämistöomaisuuteen siirtyy edunsaajille tämän asetuksen nojalla tai sille, että jäämistöomaisuus kirjataan rekisteriin.
- (11) Tätä asetusta ei olisi sovellettava muihin yksityisoikeuden aloihin kuin perimyksen. Selvyyden vuoksi eräät kysymykset, joiden voitaisiin nähdä olevan yhteydessä perintöasioihin, olisi nimenomaisesti suljettava tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (12) Tätä asetusta ei olisi näin ollen sovellettava kysymyksiin, jotka liittyvät aviovarallisuussuhteisiin, mukaan lukien joissakin oikeusjärjestelmissä tunnetut avioehtosopimukset siinä määrin kuin tällaisissa sopimuksissa ei käsitellä perintöasioita, eikä vaikutuksiltaan avioliittoon verrattavien parisuhteiden varallisuussuhteisiin. Tiettyä perintöasiaa tämän asetuksen nojalla käsittelevien viranomaisten olisi kuitenkin tilanteen mukaan otettava huomioon perittävän aviovarallisuussuhteen tai vastaavan varallisuussuhteen purkamisen määrittäessään perittävän jäämistöä ja edunsaajien osuuksia.
- (13) Trustien perustamiseen, hallinnointiin ja purkamiseen liittyvät kysymykset olisi niin ikään jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Tämä ei tarkoittaisi trustien jättämistä kokonaan soveltamisalan ulkopuolelle. Jos trusti perustetaan testamentilla tai säädöksellä, joka liittyy lakimääräiseen perimyksen, tämän asetuksen nojalla perimyksen sovellettavaa lakia olisi sovellettava omaisuuden siirtymiseen ja edunsaajien määrittämiseen.
- (14) Muulla tavoin kuin perimyksen kautta, esimerkiksi lahjojen kautta, syntyneet tai siirtyneet varallisuusoikeydet, etuudet ja omaisuus olisi myös jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Se, onko lahjat tai muut esineoikeudellisen vaikutuksen ennen kuolemaa aikaansaavat, elävien kesken tapahtuvat omaisuuden luovutukset peräytettävä tai otettava huomioon edunsaajien osuuksia määritettäessä perimyksen sovellettavan lain mukaisesti, olisi kuitenkin määritettävä tämän asetuksen mukaan perimyksen sovellettavassa laissa.
- (15) Tässä asetuksessa olisi sallittava kiinteään tai irtaimeen omaisuuteen liittyvän oikeuden syntyminen tai siirtyminen perimyksen kautta perimyksen sovellettavan lain mukaisesti. Sen ei kuitenkaan olisi vaikutettava joidenkin jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä tunnettuihin määrältään rajoitettuihin esineoikeuksiin (*numerus clausus*). Jäsenvaltiolta ei olisi edellytettävä, että se tunnustaa kyseisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaa omaisuutta koskevan esineoikeuden, jos kyseistä esineoikeutta ei tunneta sen oikeudessa.
- (16) Jotta edunsaajat kuitenkin voisivat nauttia heille perimyksen kautta syntyneistä tai siirretyistä oikeuksista toisessa jäsenvaltiossa, tässä asetuksessa olisi säädettävä tuntemattoman esineoikeuden muuntamisesta esineoikeudeksi, joka lähinnä vastaa sitä kyseisen toisen jäsenvaltion lainsäädännössä. Muuntamisessa olisi otettava huomioon kyseisellä esineoikeudella tavoitellut päämäärät ja edut sekä sen vaikutukset. Lähinnä vastaavan kansallisen esineoikeuden määrittelyä varten voidaan ottaa yhteyttä sen valtion viranomaisiin tai toimivaltaisiin henkilöihin, jonka lakia perimyksen sovellettiin, lisätietojen saamiseksi oikeuden luonteesta ja vaikutuksista. Tätä varten voidaan käyttää siviili- ja kauppaoikeuden alan oikeudellisen yhteistyön nykyisiä verkostoja ja muita käytettävissä olevia toisen valtion lain ymmärtämistä helpottavia keinoja.
- (17) Tässä asetuksessa nimenomaisesti säädetyn tuntemattomien esineoikeuksien muuntamisen ei olisi rajoitettava muita muuntamisen muotoja tätä asetusta sovellettaessa.
- (18) Kiinteään tai irtaimeen omaisuuteen liittyvän oikeuden rekisteriin kirjaamisen edellytykset olisi suljettava tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Näin ollen sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa rekisteriä pidetään, (kiinteän omaisuuden osalta omaisuuden sijaintipaikan laissa (*lex rei sitae*)) olisi määritettävä, millaisin oikeudellisin edellytyksin ja miten kirjaaminen on suoritettava ja mitkä viranomaiset, kuten kiinteistörekisterit tai notaarit, ovat vastuussa sen tarkistamisesta, että kaikki edellytykset täyttyvät ja että perusteeksi esitetyt tai laaditut asiakirjat ovat riittäviä tai sisältävät tarvittavat tiedot. Viranomaiset voivat erityisesti tarkistaa, että perittävän oikeus rekisteröintiä varten esitetyssä asiakirjassa mainittuun jäämistöomaisuuteen on oikeus, joka kirjataan sellaisena rekisteriin tai joka muutoin osoitetaan sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jossa rekisteriä pidetään. Asiakirjojen päällekkäisyyden välttämiseksi rekisteröintiviranomaisten olisi hyväksyttävä tällaiset toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten laatimat asiakirjat, joiden liikkuvuudesta säädetään tässä asetuksessa. Erityisesti tämän asetuksen nojalla annetun eurooppalaisen perintöto-distuksen olisi oltava pätevä asiakirja jäämistöomaisuuden

kirjaamiseksi jäsenvaltion rekisteriin. Tämän ei kuitenkaan olisi estettävä rekisteröintiviranomaisia pyytämästä rekisteröintiä hakevalta henkilöltä sellaisten lisätietojen tai -asiakirjojen esittämistä, joita edellytetään sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa rekisteriä pidetään, esimerkiksi tulojen maksamiseen liittyviä tietoja tai asiakirjoja. Toimivaltainen viranomainen voi ilmoittaa rekisteröintiä hakevalle henkilölle, miten puuttuvat tiedot tai asiakirjat toimitetaan.

- (19) Oikeuden rekisteriin kirjaamisen vaikutukset olisi samoin jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Sen jäsenvaltion lainsäädännössä, jossa rekisteriä pidetään, olisi näin ollen määritettävä, onko rekisteröinnillä esimerkiksi oikeuden olemassaolon toteava vai oikeuden luova vaikutus. Jos esimerkiksi oikeuden hankkiminen kiinteään omaisuuteen on rekisterien kaikkia koskevan vaikutuksen varmistamiseksi tai oikeustoimien suojaamiseksi kirjattava rekisteriin sen jäsenvaltion oikeuden mukaan, jossa rekisteriä pidetään, hankinta-ajankohtaan olisi sovellettava kyseisen jäsenvaltion lakia.
- (20) Tässä asetuksessa olisi noudatettava jäsenvaltioissa sovellettavia eri järjestelmiä perintöasioiden käsittelemiseksi. Sen vuoksi tätä asetusta sovellettaessa "tuomioistuimien" olisi ymmärrettävä laajasti eli niin, että se kattaa paitsi lainkäyttötehtäviä hoitavat tuomioistuimet sanan varsinaisessa merkityksessä myös notaarit tai rekisteriviranomaiset, jotka joissakin jäsenvaltioissa hoitavat perintöasioissa tuomioistuimen tavoin tiettyjä lainkäyttötehtäviä, sekä notaarit ja oikeusalan ammattilaiset, jotka joissakin jäsenvaltioissa hoitavat lainkäyttötehtäviä tietyssä perintöasiassa tuomioistuimen antaman valtuutuksen nojalla. Tässä asetuksessa säädettyjen toimivaltasääntöjen olisi sidottava kaikkia tässä asetuksessa määriteltyjä tuomioistuinta. Vastaavasti "tuomioistuimen" ei olisi katettava jäsenvaltion oikeusviranomaisiin kuulumattomia viranomaisia, joilla on kansallisen lainsäädännön mukaan valtuudet käsitellä perintöasioita, kuten useimmissa jäsenvaltioissa notaareja, jos he eivät hoida lainkäyttötehtäviä, kuten asia yleensä on.
- (21) Tässä asetuksessa olisi sallittava kaikkien notaarien, joilla on toimivaltaa perintöasioissa jäsenvaltioissa, käyttää kyseistä toimivaltaa. Sen, sitovatko tässä asetuksessa vahvistetut toimivaltasäännöt tietyn jäsenvaltion notaareja, olisi oltava riippuvainen siitä, kuuluvatko he tätä asetusta sovellettaessa "tuomioistuimen" määritelmän piiriin.
- (22) Notaarien jäsenvaltioissa perintöasioissa antamien asiakirjojen olisi liikuttava tämän asetuksen nojalla. Kun notaarit hoitavat oikeudellisia tehtäviä, heitä sitovat toimivaltasäännöt ja heidän tekemiensä päätösten olisi liikuttava päätösten tunnustamista, täytäntöönpanokelpoisuutta ja täytäntöönpanoa koskevien säännösten mukaisesti. Kun notaarit eivät hoida lainkäyttötehtäviä, heitä eivät sido

toimivaltasäännöt ja heidän antamiensa virallisten asiakirjojen olisi liikuttava virallisia asiakirjoja koskevien säännösten mukaisesti.

- (23) Koska kansalaisten liikkuvuus lisääntyy, tässä asetuksessa olisi säädettävä, että yleisenä liittymäperusteena määritettäessä sekä toimivaltaa että sovellettavaa lakia on perittävän asuinpaikka kuolinhetkellä, jotta voidaan taata moitteeton oikeudenkäyttö unionissa ja varmistaa perintöasian todellinen liittymä jäsenvaltioon, jossa toimivaltaa käytetään. Asuinpaikan määrittämiseksi perintöasiaa käsittelevän viranomaisen olisi suoritettava yleisarviointi perittävän elinolosuhteista hänen kuolemaansa edeltävinä vuosina ja hänen kuolinhetkellään ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat tosiseikat, erityisesti perittävän oleskelun kesto ja säännöllisyys asianomaisessa valtiossa sekä oleskelun olosuhteet ja syyt. Näin määritetyn asuinpaikan olisi oltava osoituksena perittävän läheisestä ja vakaasta liittymästä asianomaiseen valtioon, kun otetaan huomioon tämän asetuksen erityiset tavoitteet.
- (24) Tietyissä tapauksissa perittävän asuinpaikan määrittäminen saattaa osoittautua monimutkaiseksi. Tällainen tilanne voi syntyä varsinkin, jos perittävä oli siirtynyt ammatillisista tai taloudellisista syistä asumaan ulkomaille työntekeä varten, joskus pitkäksi aikaa, mutta oli säilyttänyt läheisen ja vakaan liittymän alkuperävaltioon. Tällaisessa tapauksessa perittävän asuinpaikan voitaisiin asiantaajien riippuen katsoa edelleen olevan tämän alkuperävaltiossa, jossa hänen perheensä intressien keskus sijaitsi ja johon hänen sosiaalinen elämänsä keskittyi. Toisenlaisia monimutkaisia tapauksia voi ilmetä, jos perittävä on asunut vaihtelevasti useassa valtiossa tai matkustanut valtiosta toiseen asettautumatta asumaan pysyvästi mihinkään niistä. Jos perittävä oli jonkin kyseessä olevan valtion kansalainen tai jos koko hänen pääasiallinen omaisuutensa oli jossakin kyseisistä valtioista, hänen kansalaisuutensa taikka kyseisen omaisuuden sijaintipaikka voisi olla erityinen tekijä kaikkien tosiasiallisten olosuhteiden kokonaisarvioinnissa.
- (25) Määritettäessä perimyksen sovellettavaa lakia perintöasiaa käsittelevä viranomainen voi poikkeustapauksissa – esimerkiksi jos perittävä oli muuttanut vähän ennen kuolemaansa valtioon, jossa hänen asuinpaikkansa on, ja kaikki tapaukseen liittyvät seikat osoittavat, että perittävällä oli selvästi läheisempi liittymä toiseen valtioon – tehdä sen päätelmän, että perimyksen ei olisi sovellettava sen valtion lakia, jossa perittävällä oli asuinpaikka, vaan sen valtion lakia, johon perittävällä oli selvästi läheisempi liittymä. Kyseistä selvästi läheisintä liittymää ei kuitenkaan olisi käytettävä toissijaisena liittymäperusteena, jos perittävän asuinpaikan määrittäminen kuolinhetkellä osoittautuu monimutkaiseksi.

- (26) Mikään tässä asetuksessa ei saa estää tuomioistuinta soveltamasta järjestelyjä, joiden tarkoituksena on torjua lainsäädännön kiertäminen, kuten *fraude à la loi* kansainvälisen yksityisoikeuden yhteydessä.
- (27) Tämän asetuksen sääntöjen tavoitteena on varmistaa, että perintöasiaa käsittelevä viranomainen soveltaa useimmissa tilanteissa omaa lainsäädäntöään. Sen vuoksi tässä asetuksessa säädetään mekanismeista, jotka otettaisiin käyttöön silloin, kun perittävä oli valinnut perimyksensä sovellettavaksi laiksi sen jäsenvaltion lain, jonka kansalainen hän oli.
- (28) Yhtenä tällaisena mekanismina kyseessä olevien asianosaisten olisi voitava tehdä oikeuspaikkasopimus sen jäsenvaltion tuomioistuinten hyväksi, jonka laki on valittu. Tällöin olisi määritettävä tapauskohtaisesti ja erityisesti oikeuspaikkasopimuksen kohteena olevasta kysymyksestä riippuen, pitäisikö oikeuspaikkasopimus tehdä kaikkien perimyksen osapuolten kesken vai voisivatko jotkut heistä sopia tietyn kysymyksen saattamisesta valitun tuomioistuimen käsiteltäväksi tilanteessa, jossa kyseisen tuomioistuimen päätös asiasta ei vaikuttaisi muiden perimyksen osapuolten oikeuksiin.
- (29) Jos perintöasioita koskeva menettely on tuomioistuimessa vireillä sen omasta aloitteesta, kuten joissakin jäsenvaltioissa tapahtuu, kyseisen tuomioistuimen olisi päätettävä käsittely, jos asianosaiset sopivat perintöasian ratkaisemisesta sovinnollisesti tuomioistuimen ulkopuolella jäsenvaltiossa, jonka laki on valittu. Jos perintöasioita koskeva menettely ei ole vireillä tuomioistuimessa sen omasta aloitteesta, tämän asetuksen ei olisi estettävä asianosaisia ratkaisemasta perintöasiaa sovinnollisesti tuomioistuimen ulkopuolella, esimerkiksi notaarin avulla, valitsemassaan jäsenvaltiossa, jos se on mahdollista kyseisen jäsenvaltion lain nojalla. Näin olisi oltava myös siinä tapauksessa, että perimyksen sovellettava laki ei ole kyseisen jäsenvaltion laki.
- (30) Jotta varmistettaisiin, että kaikkien jäsenvaltioiden tuomioistuimet voivat samoilla perusteilla käyttää toimivaltaa sellaisten henkilöiden perimyksen osalta, joilla ei kuollessaan ole asuinpaikkaa jäsenvaltiossa, tässä asetuksessa olisi lueteltava tyhjentävästi etusijajärjestyksessä perusteet, joilla tällaista toissijaista toimivaltaa voidaan käyttää.
- (31) Erityisesti niiden tilanteiden varalta, joissa oikeussuoja on evätty, tässä asetuksessa olisi säädettävä varatoimivallan (*forum necessitatis*) käyttämisestä niin, että jäsenvaltion tuomioistuimelle annetaan poikkeustapauksissa mahdollisuus ratkaista perintöasia, jolla on läheinen liittymä kolmanteen valtioon. Tällainen poikkeustapaus voi syntyä, kun menettely osoittautuu mahdottomaksi asianomaisessa kolmannessa valtiossa esimerkiksi sisällissodan vuoksi tai kun ei kohtuudella voida odottaa edunsaajan aloittavan tai käyvän läpi menettelyä kyseisessä valtiossa. Varatoimivaltaa voidaan kuitenkin käyttää ainoastaan, jos asialla on riittävä liittymä siihen jäsenvaltioon, jonka tuomioistuimessa asia pannaan vireille.
- (32) Jotta voitaisiin helpottaa niiden perillisten ja testamentinsaajien elämää, joilla on asuinpaikka jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa perintöasiaa käsitellään tai jossa se tullaan käsittelemään, tässä asetuksessa olisi annettava kenelle tahansa sellaiselle henkilölle, jolla on perimyksen sovellettavan lain mukaan oikeus tehdä ilmoituksia, jotka koskevat perinnön, testamenttisaannon tai lakiosan vastaanottamista tai siitä luopumista taikka jotka koskevat rajoituksia hänen vastuuseensa perimyksen liittyvistä veloista, mahdollisuus tehdä kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimissa tällaisia ilmoituksia muodossa, josta säädetään sen jäsenvaltion laissa, jossa hänellä on asuinpaikka. Tämän ei olisi rajoitettava tällaisten ilmoitusten tekemistä muille kyseisen jäsenvaltion viranomaisille, jotka ovat toimivaltaisia vastaanottamaan ilmoituksia kansallisen lainsäädännön nojalla. Henkilöiden, jotka päättävät käyttää mahdollisuutta tehdä ilmoituksia jäsenvaltiossa, jossa heillä on asuinpaikka, olisi itse ilmoitettava perintöasiaa käsittelevälle tuomioistuimelle tai viranomaiselle tällaisten ilmoitusten olemassaolosta perimyksen sovellettavassa laissa asetetussa määräajassa.
- (33) Henkilön, joka haluaa rajoittaa vastuutaan perimyksen liittyvistä veloista, ei olisi mahdollista tehdä niin ainoastaan ilmoittamalla asiasta sen jäsenvaltion tuomioistuimelle tai muulle toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa hänellä on asuinpaikka, jos perimyksen sovellettavassa laissa edellytetään hänen aloittavan erityisen oikeudellisen menettelyn, esimerkiksi perunkirjoitusmenettelyn, toimivaltaisessa tuomioistuimessa. Ilmoituksen, jonka henkilö tekee tällaisissa olosuhteissa jäsenvaltiossa, jossa hänellä on asuinpaikka, muodossa, josta säädetään kyseisen jäsenvaltion laissa, ei näin ollen olisi oltava tässä asetuksessa tarkoitettulla tavalla muodoltaan pätevä. Haastehakemuksia ei myöskään olisi pidettävä tässä asetuksessa tarkoitettuina ilmoituksina.
- (34) Oikeudenkäytön yhdenmukaisuuden vuoksi olisi vältettävä sitä, että eri jäsenvaltioissa annetaan keskenään ristiriitaisia päätöksiä. Sitä varten tässä asetuksessa olisi säädettävä yleisistä menettelysäännöistä, jotka ovat samanlaisia kuin muissa yksityisoikeudellisen yhteistyön alalla annetuissa unionin säädöksissä.
- (35) Eräs tällainen menettelysääntö on vireillöolosääntö, jota käytetään, jos sama perintöasia pannaan vireille eri jäsenvaltioissa olevissa eri tuomioistuimissa. Säännön mukaan määritetään, minkä tuomioistuimen olisi jatkettava perintöasian käsittelyä.

- (36) Koska joissakin jäsenvaltioissa perintöasioita voivat käsitellä muut kuin oikeusviranomaiset, esimerkiksi notaarit, joita eivät sido tämän asetuksen mukaiset toimivaltasäännöt, ei voida sulkea pois sitä, että eri jäsenvaltioissa voidaan samanaikaisesti panna vireille samaa perimystä koskeva tuomioistuimen ulkopuolinen sovintomenettely ja oikeuskäsittely tai kaksi samaa perimystä koskevaa tuomioistuimen ulkopuolista sovintomenettelyä. Tällaisessa tilanteessa asianosaisten olisi sovittava noudatettavasta toimintatavasta keskenään saatuaan tietää samanaikaisista menettelyistä. Jos he eivät pääse sopimukseen, perintöasia olisi käsiteltävä ja ratkaistava tuomioistuimissa, jotka ovat tämän asetuksen nojalla toimivaltaisia.
- (37) Jotta kansalaiset voisivat nauttia sisämarkkinoiden tarjoamista eduista siten, että tähän liittyy täysi oikeusvarmuus, tällä asetuksella olisi annettava heille mahdollisuus tietää ennakolta, mitä lakia heidän perimyksensä sovelletaan. Ristiriitaisten tulosten välttämiseksi olisi otettava käyttöön yhdenmukaiset lainvalintasäännöt. Pääsääntönä olisi oltava, että perimyksen sovelletaan ennakoitavissa olevaa lakia, johon sillä on läheinen liittymä. Oikeusvarmuuden vuoksi ja jotta vältettäisiin perimyksen pirstoutuminen, kyseistä lakia olisi sovellettava perimyksen kokonaisuudessaan eli kaikkeen jäämistöön kuuluvaan omaisuuteen riippumatta omaisuuden luonteesta ja siitä, sijaitseeko omaisuus toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa valtiossa.
- (38) Tällä asetuksella olisi annettava kansalaisille mahdollisuus järjestää perimyksensä ennakolta valitsemalla perimyksensä sovellettavan lain. Tämän valinnan olisi rajoituttava sellaisen valtion lakiin, jonka kansalaisia he ovat, jotta varmistettaisiin perittävän ja valitun lain välinen liittymä sekä vältettäisiin se, että valitaan tietty laki tarkoituksena tehdä tyhjäksi lakiosaan oikeutettujen henkilöiden oikeudet odotukset.
- (39) Lainvalinta olisi tehtävä nimenomaisesti kuolemanvaraismääräyksen muodossa annettavassa ilmoituksessa tai sen olisi käytävä ilmi tällaisen määräyksen sanamuodosta. Lainvalinnan voitaisiin katsoa käyvän ilmi kuolemanvaraismääräyksestä, jos perittävä on esimerkiksi määräyksessään viitannut sen valtion lain erityisiin säännöksiin, jonka kansalainen hän on, tai on muulla tavoin maininnut kyseisen lain.
- (40) Tämän asetuksen mukaisen lainvalinnan olisi oltava pätevä, vaikka valitussa laissa ei säädettäisi lainvalinnasta perintöasioissa. Valitussa laissa olisi kuitenkin määritettävä valinnan tekemisen aineellinen pätevyys eli se, voidaanko lainvalinnan tehneen henkilön katsoa ymmärtäneen sen, mitä hän teki, ja suostuneen siihen. Samaa olisi sovellettava lainvalinnan muuttamiseen tai kumoamiseen.
- (41) Tätä asetusta sovellettaessa henkilön kansalaisuuden tai useiden kansalaisuuksien määrittäminen olisi ratkaistava ensimmäiseksi. Kysymys, joka koskee henkilön katsomista jonkin valtion kansalaiseksi, ei kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, vaan siihen sovelletaan kansallista oikeutta, mukaan lukien tarvittaessa kansainväliset yleis-sopimukset, noudattaen täysimääräisesti Euroopan unionin yleisiä periaatteita.
- (42) Perimyksen sovellettavaksi laiksi määritetyn lain olisi säänneltävä perimystä perimyksen alkamisesta aina siihen asti, kun jäämistöön kuuluvan omaisuuden omistajuus siirtyy kyseisessä laissa määritetyille edunsaajille. Siihen olisi sisällyttävä kysymykset, jotka koskevat perimyksen kohteena olevan jäämistön hallinnointia ja vastuuta perimyksen liittyvistä veloista. Perimyksen liittyvien velkojen maksamiseen saattaa liittyä velkojen luokittelu etuoikeusaseman mukaan erityisesti, jos siitä säädetään perimyksen sovellettavassa laissa.
- (43) Tässä asetuksessa säädetyt toimivaltasäännöt voivat joissakin tapauksissa johtaa tilanteeseen, jossa ratkaisujen tekemiseen perintöasiassa toimivaltainen tuomioistuin ei sovello omaa lainsäädäntöään. Kun tällainen tilanne esiintyy jäsenvaltiossa, jonka laissa säädetään jäämistön hoitajan nimittäminen pakolliseksi, tässä asetuksessa olisi sallittava, että kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimet nimittävät yhden tai useamman jäämistön hoitajan oman lainsäädäntönsä mukaisesti, jos perintöasia on siellä vireillä. Tämän ei olisi rajoitettava asianosaisten päätöstä sopia perintöasian ratkaisemisesta sovinnollisesti tuomioistuimen ulkopuolella toisessa jäsenvaltiossa, jos tämä on mahdollista kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön nojalla. Perimyksen sovellettavan lain ja nimittävän tuomioistuimen jäsenvaltion lain hyvän yhteensovittamisen varmistamiseksi tuomioistuimen olisi nimitettävä yksi tai useampi henkilö, jolla olisi oikeus hallinnoida jäämistöä perimyksen sovellettavan lain nojalla, esimerkiksi perittävän testamentin toimeenpanija tai itse perilliset tai, jos perimyksen sovellettava laki tätä edellyttää, ulkopuolinen jäämistön hoitaja. Tuomioistuimet voivat kuitenkin erityistapauksissa, joissa niiden lainsäädäntö sitä edellyttää, nimittää ulkopuolisen jäämistön hoitajan, vaikka tästä ei säädetä perimyksen sovellettavassa laissa. Jos perittävä oli nimittänyt testamentin toimeenpanijan, kyseiseltä henkilöltä ei saa riistää hänen valtuuksiaan, ellei hänen toimeksiantonsa päättäminen ole perimyksen sovellettavan lain mukaan mahdollista.
- (44) Jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimen perintöasia on vireillä, nimitetyillä jäämistön hoitajilla olisi oltava hallinnointivaltuudet, joita he voivat käyttää perimyksen sovellettavan lain nojalla. Siten, jos esimerkiksi perillinen nimitetään jäämistön hoitajaksi, hänellä olisi oltava perillisille kyseisen lain nojalla kuuluvat valtuudet hallinnoida jäämistöä. Jos hallinnointivaltuudet, joita voidaan käyttää

perimyksen sovellettavan lain nojalla, eivät ole riittävät jäämistöomaisuuden säilyttämiseksi tai velkojen taikka muiden perittävän velkoja taanneiden henkilöiden oikeuksien suojaamiseksi, siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimessa perintöasia on vireillä, nimitetyt jäämistön hoitajat voivat käyttää täydentävästi kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä tätä varten säädettyjä hallinnointivaltuuksia. Tällaisia täydentäviä valtuuksia voisivat olla esimerkiksi luettelon laatiminen jäämistöomaisuuteen kuuluvista varoista ja perimyksen liittyvistä veloista, velkojille osoitettu ilmoitus perimyksen alkamisesta ja kehoitus saatavien ilmoittamiseen sekä turvaamistoimet tai muut väliaikaiset toimenpiteet jäämistöomaisuuden säilyttämiseksi. Jäämistön hoitajan hallinnoijan täydentäviä valtuuksia käyttäessään toteuttamien toimien olisi noudatettava perimyksen sovellettavaa lakia, mitä tulee jäämistöomaisuuden omistajuuden siirtymiseen, mukaan luettuina oikeustoimet, joita edunsaajat ovat tehneet ennen jäämistön hoitajan nimittämistä, vastuuseen perimyksen liittyvistä veloista sekä edunsaajien oikeuksiin, mukaan luettuna tarvittaessa oikeus vastaanottaa perintö tai luopua siitä. Tällaiset toimet voisivat esimerkiksi kattaa ainoastaan omaisuuden luovuttamisen tai velkojen maksamisen, mikäli tämä olisi sallittua perimyksen sovellettavan lain nojalla. Jos perimyksen sovellettavan lain nojalla ulkopuolisen jäämistön hoitajan nimittäminen muuttaa perillisten vastuuta, tällainen muutos olisi otettava huomioon.

- (45) Tämän asetuksen ei olisi estettävä sitä, että velkojat voivat esimerkiksi edustajan välityksellä toteuttaa kansallisen oikeuden nojalla ja tarvittaessa asiaankuuluvien unionin säädösten mukaisesti mahdollisesti käytettävissä olevia lisätoimia oikeuksiensa turvaamiseksi.
- (46) Tässä asetuksessa olisi sallittava perimyksen alkamisesta tiedottaminen mahdollisille velkojille muissa jäsenvaltioissa, joissa omaisuutta sijaitsee. Tämän asetuksen soveltamisen yhteydessä olisi siksi harkittava mahdollisuutta ottaa tarvittaessa oikeusportaalien kautta käyttöön mekanismit, jonka avulla mahdolliset velkojat muissa jäsenvaltioissa saavat käyttöönsä asiaankuuluvat tiedot saataviensa ilmoittamiseksi.
- (47) Perimyksen sovellettavassa laissa olisi määritettävä, keitä edunsaajat ovat kussakin perimyksessä. Termi "edunsaajat" kattaa useimpien lakien mukaan perilliset ja testamentinsaajat sekä henkilöt, joilla on oikeus lakiosaan, vaikka esimerkiksi testamentinsaajien oikeudellinen asema ei ole sama kaikkien lakien mukaan. Joidenkin lakien mukaan testamentinsaaja voi saada suoraan osuuden jäämistöomaisuudesta, kun taas joidenkin toisten lakien mukaan testamentinsaaja voi saada ainoastaan oikeuden esittää vaatimuksen perillisiiä vastaan.
- (48) Jotta voidaan varmistaa oikeusvarmuus niiden henkilöiden osalta, jotka haluavat suunnitella perimyksensä ennakolta, tässä asetuksessa olisi säädettävä erityisestä lainvalintasäännöstä, joka koskee kuolemanvaraismääräysten sallittavuutta ja aineellista pätevyyttä. Kyseisen säännön yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi tässä asetuksessa olisi lueteltava ne seikat, jotka olisi katsottava aineelliseen pätevyyteen liittyviksi seikoiksi. Kuolemanvaraismääräyksen aineellisen pätevyyden tarkastelu saattaa johtaa päätelmään, että mainittua määräystä ei ole oikeudellisesti olemassa.
- (49) Perintösopimus on eräs kuolemanvaraismääräysten muoto, jonka sallittavuus ja hyväksyttävyyys vaihtelevat jäsenvaltioittain. Jotta helpotettaisiin sitä, että perintöoikeuksien saaminen perintösopimuksen johdosta hyväksytään jäsenvaltioissa, tässä asetuksessa olisi määriteltävä, mitä lakia on sovellettava tällaisten sopimusten sallittavuuteen, niiden aineelliseen pätevyyteen ja niiden sopimuspuolia sitoviin vaikutuksiin, mukaan lukien niiden purkamisedellytykset.
- (50) Laki, jota tämän asetuksen nojalla sovelletaan kuolemanvaraismääräyksen sallittavuuteen ja aineelliseen pätevyyteen ja perintösopimusten osalta sopimuspuolia sitoviin vaikutuksiin, ei olisi vaikutettava sellaisen henkilön oikeuksiin, jolla perimyksen sovellettavan lain nojalla on oikeus lakiosaan tai jokin muu oikeus, jota henkilö, jonka jäämistöstä on kyse, ei voi häneltä riistää.
- (51) Kun tässä asetuksessa viitataan lakiin, jota olisi sovellettu kuolemanvaraismääräyksen tehneen henkilön perimyksen, jos hän olisi kuollut päivänä, jona määräys tehtiin, määräystä muutettiin tai määräys peruutettiin, tällaisen viittauksen olisi katsottava tarkoittavan joko sen valtion lakia, jossa hänen asuinpaikkansa oli kyseisenä päivänä, tai, jos hän oli valinnut lain tämän asetuksen nojalla, sen valtion lakia, jonka kansalainen hän oli kyseisenä päivänä.
- (52) Tällä asetuksella olisi säänneltävä kaikkien kirjallisesti tehtyjen kuolemanvaraismääräysten muodollista pätevyyttä sellaisin säännöin, jotka ovat testamenttimääräysten muotoa koskevista lakiristiriidoista 5 päivänä lokakuuta 1961 tehdyn Haagin yleissopimuksen sääntöjen mukaisia. Määritettäessä, onko tietty kuolemanvaraismääräys muodoltaan pätevä tämän asetuksen nojalla, toimivaltaisen viranomaisen olisi jätettävä huomiotta muodollista pätevyyttä koskevien sääntöjen kiertämiseksi tekaistu kansainvälinen seikka.

- (53) Tätä asetusta sovellettaessa katsotaan muotoa koskeviksi kaikki oikeudelliset säännökset, jotka rajoittavat kuolemanvaraismääräysten sallittuja muotoja kuolemanvaraismääräyksen tekemään henkilöön liittyvien seikkojen, esimerkiksi hänen ikänsä, nojalla. Tämän ei olisi tulkittava tarkoittavan sitä, että kuolemanvaraismääräyksen muodolliseen pätevyys tällaisen asetuksen nojalla sovellettavassa laissa olisi määritettävä, onko alaikäisellä kelpoisuus tehdä kuolemanvaraismääräys. Kyseessä olevassa laissa olisi määritettävä vain se, olisiko henkilöön liittyvän seikan, kuten esimerkiksi alaikäisyyden, estettävä henkilöä tekemästä kuolemanvaraismääräystä tietyssä muodossa.
- (54) Taloudellisten, perheeseen liittyvien tai sosiaalisten seikkojen vuoksi tiettyyn kiinteään omaisuuteen, tiettyihin yrityksiin ja muihin erityisiin omaisuuseriin sovelletaan niiden sijaintijäsenvaltiossa erityissääntöjä, jotka sisältävät kyseisen omaisuuden perimystä koskevia tai siihen vaikuttavia rajoituksia. Tällä asetuksella olisi varmistettava tällaisten erityissääntöjen soveltaminen. Tämä perimyksen sovellettavan lain soveltamista koskeva poikkeus edellyttää kuitenkin suppeaa tulkintaa, jotta se on sopu-soinnussa tämän asetuksen yleisen tavoitteen kanssa. Näin ollen tietyn omaisuuden perimystä koskevia tai siihen vaikuttavia rajoituksia sisältävinä erityissääntöinä ei voida pitää lainvalintasääntöjä, joiden nojalla kiinteään omaisuuteen sovelletaan eri lakia kuin irtaimen omaisuuteen, eikä säännöksiä, joiden mukaan lakiosa on suurempi kuin perimyksen tämän asetuksen nojalla sovellettavassa laissa säädetty lakiosa.
- (55) Jotta varmistettaisiin sellaisten tilanteiden yhdenmukainen käsittely, joissa on epävarmaa, missä järjestyksessä kaksi tai useampia henkilöitä, joiden perimyksen sovellettaisiin eri lakeja, on kuollut, tässä asetuksessa olisi otettava käyttöön sääntö, jonka mukaan kellään perittävistä ei saisi olla oikeuksia toisen tai toisten perintöön.
- (56) On tilanteita, joissa jäämistö on vailla perillisiä ja testamentin saajia. Eri laeissa säädetään eri tavoin tällaisista tilanteista. Joidenkin lakien nojalla esimerkiksi valtio voi vaatia perillisasemaa jäämistössä, johon kellään ei ole oikeutta varsinaisena perillisenä tai testamentin saajana, riippumatta siitä, missä omaisuus sijaitsee. Joidenkin muiden lakien mukaan valtio voi ottaa haltuunsa ainoastaan alueellaan sijaitsevan omaisuuden. Tässä asetuksessa olisi näin ollen säädettävä säännöstä, jonka mukaan perimyksen sovellettavan lain soveltaminen ei sulje pois sitä, että jäsenvaltio voi ottaa haltuunsa oman lainsäädäntönsä mukaisesti alueellaan sijaitsevan omaisuuden. Jotta kuitenkin varmistettaisiin, että tämä sääntö ei rajoita jäämistön velkojen oikeuksia, olisi lisättävä edellytys, joka mahdollistaa sen, että jäämistön velkoja voi periä saataviaan jäämistöomaisuudesta kokonaisuudessaan riippumatta sen sijainnista.
- (57) Tässä asetuksessa säädetty lainvalintasäännöt voivat johtaa jonkin kolmannen valtion lain soveltamiseen.
- Tällaisessa tilanteessa olisi otettava huomioon kyseisen valtion lain kansainvälistä yksityisoikeutta koskevat säännöt. Jos näissä säännöissä on takaisin- ja edelleenviittaus jonkin jäsenvaltion lakiin tai sellaisen kolmannen valtion lakiin, joka soveltaisi perimyksen omaa lakiaan, tällainen takaisin- ja edelleenviittaus olisi hyväksyttävä, jotta varmistetaan kansainvälinen johdonmukaisuus. Takaisin- ja edelleenviittausta ei kuitenkaan sovellettaisi tapauksissa, joissa perittävä oli valinnut jonkin kolmannen valtion lain.
- (58) Jäsenvaltioiden tuomioistuimille ja muille perintöasioita käsitteleville toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava yleistä etua koskevien seikkojen perusteella poikkeustilanteissa mahdollisuus olla ottamatta huomioon ulkomaisen lain tiettyjä säännöksiä, jos tiettyssä tapauksessa tällaisten säännösten soveltaminen olisi selvästi ristiriidassa kyseisen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteiden (ordre public) kanssa. Tuomioistuinten tai muiden toimivaltaisten viranomaisten ei kuitenkaan olisi voitava soveltaa oikeusjärjestyksen perusteisiin perustuvaa poikkeusta estääkseen toisen valtion lain soveltamisen tai kieltäytyäkseen toisen jäsenvaltion päätöksen, virallisen asiakirjan tai tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tunnustamisesta tai tapauksen mukaan hyväksymisestä taikka täytäntöönpanosta, jos tämä olisi vastoin Euroopan unionin perusoikeuskirjaa ja erityisesti sen 21 artiklaa, jossa kielletään kaikenlainen syrjintä.
- (59) Kun otetaan huomioon, että tämän asetuksen yleinen tavoite on jäsenvaltioissa perintöasioissa tehtyjen päätösten vastavuoroinen tunnustaminen riippumatta siitä, tehtiinkö kyseiset päätökset riita-asian käsittelyssä vai muussa käsittelyssä, tässä asetuksessa olisi oltava päätösten tunnustamista, täytäntöönpanokelpoisuutta ja täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä, jotka ovat samanlaisia kuin muissa yksityisoikeudellisen yhteistyön alalla annetuissa unionin säädöksissä.
- (60) Jotta voidaan ottaa huomioon erilaiset järjestelmät perintöasioiden käsittelemiseksi jäsenvaltioissa, tässä asetuksessa olisi varmistettava virallisten asiakirjojen hyväksymisen ja täytäntöönpanokelpoisuus perintöasioissa kaikissa jäsenvaltioissa.
- (61) Virallisilla asiakirjoilla olisi oltava toisessa jäsenvaltiossa sama todistusvoima kuin niillä on alkuperäjäsenvaltiossa tai siihen mahdollisimman rinnastettavissa oleva vaikutus. Määritettäessä tietyn virallisen asiakirjan todistusvoimaa toisessa jäsenvaltiossa tai siihen mahdollisimman rinnastettavissa olevaa vaikutusta olisi mainittava, millainen virallisen asiakirjan todistusvoima on laadultaan ja soveltamisalaltaan alkuperäjäsenvaltiossa. Siksi alkuperäjäsenvaltion laista riippuu, millainen todistusvoima tietyllä virallisella asiakirjalla olisi oltava toisessa jäsenvaltiossa.

- (62) Virallisen asiakirjan ”oikeellisuuden” olisi oltava itsenäinen käsite, joka kattaa esimerkiksi sellaiset seikat kuin asiakirjan aitous, asiakirjan muodolliset vaatimukset, asiakirjan laativan viranomaisen valtuudet ja menettely, jonka mukaisesti asiakirja laaditaan. Sen olisi katettava myös asianomaisen viranomaisen viralliseen asiakirjaan merkitsemät tosiseikat, esimerkiksi se, että mainitut asianosaiset saapuivat viranomaisen luokse mainittuna ajankohtana ja että he tekivät mainitut ilmoitukset. Asianosaisen, joka haluaa riitauttaa virallisen asiakirjan oikeellisuuden, olisi tehtävä se virallisen asiakirjan alkuperäjäsenvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa kyseisen jäsenvaltion lain mukaisesti.
- (63) Sanamuoto ”viralliseen asiakirjaan kirjatut oikeustoimet tai oikeudelliset suhteet” olisi tulkittava viittaukseksi viralliseen asiakirjaan kirjattuun asiasisältöön. Viralliseen asiakirjaan kirjattuja oikeustoimia voisivat olla esimerkiksi asianosaisten välinen sopimus perinnönjaosta, testamentti tai perintösopimus tai muu tahdonilmaisu. Oikeudellisiin suhteisiin voisi kuulua esimerkiksi perillisten ja muiden edunsaajien määrittäminen perimyksen sovellettavan lain mukaisesti, heidän osuutensa, mahdollinen lakiosa tai muu perimyksen sovellettavan lain nojalla vahvistettu seikka. Asianosaisen, joka haluaa riitauttaa viralliseen asiakirjaan kirjatut oikeustoimet tai oikeudelliset suhteet, olisi tehtävä se tämän asetuksen nojalla toimivaltaisissa tuomioistuimissa, joiden olisi tehtävä riitauttamista koskeva päätös perimyksen sovellettavan lain mukaisesti.
- (64) Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa tulee esille viralliseen asiakirjaan kirjattuja oikeustoimia ja oikeudellisia suhteita koskeva kysymys, on asiaa käsittelevä tuomioistuin toimivaltainen ratkaisemaan tuon kysymyksen.
- (65) Riitautetulla virallisella asiakirjalla ei olisi oltava todistusvoimaa muussa jäsenvaltiossa kuin alkuperäjäsenvaltiossa riitautuskanteen ollessa vireillä. Jos riitautus koskee ainoastaan viralliseen asiakirjaan kirjattuihin oikeustoiimiin ja oikeudellisiin suhteisiin liittyvää erityistä kysymystä, kyseessä olevalla virallisella asiakirjalla ei olisi oltava todistusvoimaa muussa jäsenvaltiossa kuin alkuperäjäsenvaltiossa riitautetun kysymyksen osalta riitautuskanteen ollessa vireillä. Riitautuksen johdosta pätemättömäksi julistetun virallisen asiakirjan olisi lakattava olemasta todistusvoimainen.
- (66) Jos viranomaiselle esitetään tätä asetusta sovellettaessa kaksi ristiriidassa olevaa virallista asiakirjaa, sen olisi arvioitava, kumpaa virallista asiakirjaa olisi, vai olisiko kumpaakaan, pidettävä ensisijaisena ottaen huomioon kyseessä olevan tapauksen olosuhteet. Jos noiden olosuhteiden perusteella ei ole selvää, kumpaa virallista asiakirjaa olisi, vai olisiko kumpaakaan, pidettävä ensisijaisena, kysymys olisi ratkaistava tämän asetuksen nojalla toimivaltaisissa tuomioistuimissa tai asiaa käsittelevässä tuomioistuimessa, jos kysymys tulee esiin vireillä olevan menettelyn kuluessa. Jos virallinen asiakirja ja päätös ovat ristiriidassa keskenään, olisi otettava huomioon tämän asetuksen mukaiset päätösten tunnustamatta jättämisen perusteet.
- (67) Rajat ylittäviä vaikutuksia omaavan perintöasian nopea, sujuva ja tehokas ratkaiseminen unionissa merkitsee sitä, että perillisten, testamentinsaajien, testamentin toimeenpanijoiden tai jäämistön hoitajien olisi voitava osoittaa helposti asemansa ja/tai oikeutensa ja toimivaltansa toisessa jäsenvaltiossa, esimerkiksi jäsenvaltiossa, jossa jäämistöomaisuus sijaitsee. Jotta he voisivat tehdä niin, tässä asetuksessa olisi säädettävä, että otetaan käyttöön yhteinen todistus eli eurooppalainen perintötodistus, jäljempänä ’todistus’, joka annetaan käytettäväksi toisessa jäsenvaltiossa. Toissijaisuusperiaatteen noudattamiseksi tämän todistuksen ei olisi korvattava sisäisiä asiakirjoja, joita jäsenvaltioissa voi olla käytössä samoja tarkoituksia varten.
- (68) Todistuksen antavan viranomaisen olisi otettava huomioon muodollisuudet, joita kiinteän omaisuuden rekisteröinti edellyttää jäsenvaltiossa, jossa rekisteriä pidetään. Sitä varten tässä asetuksessa olisi säädettävä tällaisia muodollisuuksia koskevien tietojen vaihdosta jäsenvaltioiden kesken.
- (69) Todistuksen käytön ei olisi oltava pakollista. Tämä tarkoittaa, että henkilöitä, jotka voivat hakea todistusta, ei olisi velvoitettava tekemään niin, vaan heidän olisi voitava käyttää muita tämän asetuksen mukaisesti saatavilla olevia välineitä (päätökset, viralliset asiakirjat ja tuomioistuimissa tehdyt sovinnot). Millään viranomaisella tai henkilöllä, jolle toisessa jäsenvaltiossa annettu todistus on esitetty, ei kuitenkaan olisi oltava oikeutta pyytää päätöksen, virallisen asiakirjan tai tuomioistuimessa tehdyn sovinnon esittämistä todistuksen sijasta.
- (70) Todistus olisi annettava siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimet ovat toimivaltaisia tämän asetuksen nojalla. Kunkin jäsenvaltion olisi kansallisessa lainsäädännössään määritettävä, mitkä viranomaiset ovat toimivaltaisia antamaan todistuksen, eli tässä asetuksessa tarkoitetut tuomioistuimet tai muut perintöasioissa toimivaltaiset viranomaiset, esimerkiksi notaarit. Kunkin jäsenvaltion olisi kansallisessa lainsäädännössään määritettävä myös se, voiko todistuksen antava viranomainen sallia muiden toimivaltaisten elinten, esimerkiksi elinten, jotka ovat toimivaltaisia vastaanottamaan lakisääteisiä ilmoituksia valan

sijasta, osallistumisen todistuksen antamiseen. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle asiaankuuluvat tiedot todistuksen antavista viranomaisistaan, jotta nämä tiedot voidaan saattaa yleisön saataville.

- (71) Todistuksella olisi oltava samat oikeusvaikutukset kaikissa jäsenvaltioissa. Todistuksen ei olisi itsessään oltava täytäntöönpanoasiakirja, mutta sen olisi oltava todistusvoimainen, ja sen olisi katsottava osoittavan todenmukaisesti perimyksen sovellettavan lain tai muun tiettyihin seikkoihin sovellettavan lain mukaisesti vahvistetut seikat, kuten kuolemanvaraismääräysten aineellinen pätevyys. Todistuksen todistusvoimaa ei olisi laajennettava koskemaan seikkoja, jotka eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, kuten isyyden vahvistamiseen liittyviä kysymyksiä tai sitä, onko tietty omaisuus kuulunut perittävälle. Henkilölle, joka suorittaa maksuja tai luovuttaa jäämistöomaisuutta henkilölle, joka on todistuksessa esitetty oikeutetuksi vastaanottamaan tällaisen maksun tai tällaista omaisuutta perillisenä tai testamentinsaajana, olisi annettava asianmukaista suojaa, jos hän on toiminut hyvässä uskossa luottaen todistuksessa vahvistettujen tietojen oikeellisuuteen. Samaa suojaa olisi annettava henkilölle, joka luottaen todistuksessa vahvistettujen tietojen oikeellisuuteen ostaa tai vastaanottaa jäämistöomaisuutta henkilöltä, joka on todistuksessa esitetty oikeutetuksi määräämään tällaisesta omaisuudesta. Suojan antaminen olisi varmistettava siinä tapauksessa, että esitetään oikeaksi todistettuja jäljennöksiä, jotka ovat edelleen päteviä. Sitä, onko tällainen kolmas henkilö hankkinut omaisuuden pätevästi vai ei, ei olisi määritettävä tämän asetuksen nojalla.
- (72) Toimivaltaisen viranomaisen olisi annettava todistus pyynnöstä. Todistuksen antavan viranomaisen olisi säilytettävä alkuperäinen todistus ja annettava hakijalle ja muille henkilöille, jotka osoittavat, että heillä on oikeutettu etu asiassa, yksi tai useampi oikeaksi todistettu jäljennös. Jäsenvaltioiden olisi tämän estämättä voitava sallia asiakirjojen julkisuutta koskevan kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti todistuksen jäljennösten antamisen yleisön saataville. Tässä asetuksessa olisi säädettävä todistuksen antavan viranomaisen päätösten oikaisumenettelystä, joka kattaa myös päätökset kieltäytyä antamasta todistusta. Oikeaksi todistettujen jäljennösten väärinkäytön välttämiseksi todistuksen antavan viranomaisen olisi ilmoitettava todistuksen oikaisemisesta, muuttamisesta tai peruuttamisesta henkilöille, joille on annettu oikeaksi todistettuja jäljennöksiä.
- (73) Koska jäsenvaltioiden on noudatettava tekemiään kansainvälisiä sitoumuksia, tämän asetuksen ei olisi vaikutettava niiden kansainvälisten yleissopimusten soveltamiseen, joissa yksi tai useampi jäsenvaltio on osapuolena, kun tämä asetus annetaan. Erityisesti jäsenvaltioiden, jotka ovat testamenttimääräysten muotoa koskevista lakiristiriidoista 5 päivänä lokakuuta 1961 tehdyn Haagin yleissopimuksen sopimuspuolia, olisi voitava soveltaa edelleen testamenttien ja yhteisten testamenttien muodollisen pätevyyden osalta kyseisen yleissopimuksen määräyksiä tämän asetuksen säännösten sijasta. Tämän

asetuksen yleisten tavoitteiden mukaisuus edellyttää kuitenkin, että tällä asetuksella on jäsenvaltioiden välillä etusija yksinomaan kahden tai useamman jäsenvaltion välillä tehtyihin yleissopimuksiin nähden siltä osin kuin tällaiset yleissopimukset koskevat tällä asetuksella säänneltyjä asioita.

- (74) Tämän asetuksen ei olisi estettävä sitä, että jäsenvaltiot, jotka ovat Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välisen 19 päivänä marraskuuta 1934 tehdyn perintöä, testamenttia ja pesänselvitystä koskevan sopimuksen osapuolia, voivat jatkaa kyseisen sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna sopimuspuolina olevien valtioiden välisellä hallitustenvälisellä sopimuksella, tiettyjen määräysten soveltamista.
- (75) Tämän asetuksen soveltamisen helpottamiseksi jäsenvaltiot olisi velvoitettava ilmoittamaan tietyt tiedot perintöoikeutta koskevista lainsäädännöistään ja menettelyistään neuvoston päätöksellä 2001/470/EY⁽¹⁾ perustetun siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston puitteissa. Jotta kaikki tämän asetuksen käytännön soveltamisen kannalta oleelliset tiedot voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* hyvissä ajoin, jäsenvaltioiden olisi myös ilmoitettava kyseiset tiedot komissiolle ennen asetuksen soveltamisen aloittamista.
- (76) Tämän asetuksen soveltamisen helpottamiseksi ja nykyaikaisen viestintäteknologian käytön mahdollistamiseksi olisi myös vahvistettava vakiolomakkeet niille todistuksille, jotka esitetään päätöksen, virallisen asiakirjan tai tuomioistuimessa tehdyn sovinnon täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevan hakemuksen yhteydessä, ja eurooppalaista perintötodistusta koskevalle hakemukselle sekä itse todistukselle.
- (77) Tässä asetuksessa säädettyjen ajanjaksojen ja määräaikojen laskemiseen olisi sovellettava määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä 3 päivänä kesäkuuta 1971 annettua neuvoston asetusta (ETY, Euratom) N:o 1182/71⁽²⁾.
- (78) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa päätösten, tuomioistuimessa tehtyjen sovintojen ja virallisten asiakirjojen täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevien todistusten ja kaavakkeiden sekä eurooppalaisen perintötodistuksen laatimisen ja myöhemmän muuttamisen osalta. Tätä valtaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä,

⁽¹⁾ EYVL L 174, 27.6.2001, s. 25.

⁽²⁾ EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1.

16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan perimyksen. Sitä ei sovelleta vero-, tulli- tai hallintoasioihin.

2. Tämän asetuksen soveltamisalaan eivät kuulu seuraavat asiat:

- a) luonnollisten henkilöiden asema sekä perhesuhteet ja suhteet, joilla niihin sovellettavan lain mukaan katsotaan olevan vastaavia vaikutuksia;
- b) luonnollisten henkilöiden oikeuskelpoisuus ja oikeustoimikelpoisuus, sanotun kuitenkin rajoittamatta 23 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja 26 artiklan soveltamista;
- c) luonnollisen henkilön katoamiseen, poissaoloon tai oletettuun kuolemaan liittyvät kysymykset;
- d) kysymykset, jotka liittyvät aviovarallisuussuhteisiin ja sellaisiin suhteisiin liittyviin varallisuussuhteisiin, joilla niihin sovellettavan lain mukaan katsotaan olevan avioliittoon verrattavia vaikutuksia;
- e) muut kuin kuolemasta johtuvat elatusvelvoitteet;
- f) suullisten kuolemanvaraismääräysten muodollinen pätevyys;
- g) muutoin kuin perimyksen kautta, esimerkiksi lahjana, syntyvät tai siirtyvät varallisuus oikeudet, etuudet ja omaisuus, yhteisomistus eloonjääneen oikeuksin, eläkejärjestelyt, vakuutus sopimukset ja vastaavanluonteiset järjestelyt, sanotun kuitenkin rajoittamatta 23 artiklan 2 kohdan i alakohdan soveltamista;
- h) kysymykset, jotka liittyvät yhtiöitä tai muita yhteisöjä tai yhteenliittymiä koskevaan lakiin, kun kyse on esimerkiksi yhtiöiden tai muiden yhteisöjen tai yhteenliittymien perustamisasiakirjoihin ja yhtiöjärjestykseen tai sääntöihin sisältyvistä lausekkeista, joissa määrätään, mitä osuuksille tapahtuu jäsenten kuollessa;

- (79) Tässä asetuksessa tarkoitettujen todistusten ja lomakkeiden laatimista ja myöhempää muuttamista koskevien täytäntöönpanosäädösten hyväksymiseen olisi sovellettava neuvoa-antavaa menettelyä asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.
- (80) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat henkilöiden vapaa liikkuvuus, kansalaisten mahdollisuus järjestää perimyksensä ennakolta unionin kontekstissa ja perillisten, testamentinsaajien ja muiden perittävälle läheisten henkilöiden sekä perimyksen liittyvien velkojen oikeuksien suojeleminen, vaan ne voidaan tämän asetuksen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (81) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnus-
tettut periaatteet. Jäsenvaltioiden tuomioistuinten ja muiden toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava tätä asetusta kyseisiä oikeuksia ja periaatteita kunnioittaen.
- (82) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdystä pöytäkirjassa N:o 21 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti nämä jäsenvaltiot eivät osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido näitä jäsenvaltioita eikä sitä sovelleta näihin jäsenvaltioihin. Tämä ei kuitenkaan vaikuta Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin mahdollisuuteen ilmoittaa mainitun pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti aikomuksestaan hyväksyä tämä asetus sen antamisen jälkeen.
- (83) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdystä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen hyväksymiseen, asetus ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

- i) yhtiöiden tai muiden yhteisöjen tai yhteenliittymien purkaminen, lakkaaminen ja sulautuminen;
- j) trustien perustaminen, hallinnointi ja purkaminen;
- k) esineoikeuksien luonne, ja
- l) kiinteään tai irtaimeen omaisuuteen liittyvien oikeuksien kirjaaminen rekisteriin, kirjaamisen oikeudelliset edellytykset mukaan luettuina, ja tällaisten oikeuksien rekisteriin kirjaamisen tai kirjaamatta jättämisen vaikutukset.
- f) 'täytäntöönpanojäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa päätöksen, tuomioistuimessa tehdyn sovinnon tai virallisen asiakirjan täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista tai täytäntöönpanoa pyydetään;
- g) 'päätöksellä' perintöasiaa koskevaa jäsenvaltion tuomioistuimen päätöstä riippumatta siitä, miksi päätöstä kutsutaan, samoin kuin oikeudenkäyntikuluja koskevaa tuomioistuimen virkamiehen päätöstä;
- h) 'tuomioistuimessa tehdyllä sovinnolla' tuomioistuimen hyväksymää tai menettelyn kuluessa tuomioistuimessa tehtyä sovintoa perintöasiassa;

2 artikla

Perintöasioita koskeva toimivalta jäsenvaltioissa

Tämä asetus ei vaikuta jäsenvaltioiden viranomaisten toimivaltaan käsitellä perintöasioita.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan
 - a) 'perimyksellä' jäämistöseuraantoa, joka kattaa kaikenlaisen omaisuuden, oikeuksien ja velvollisuuksien siirtymisen kuolemantapauksen johdosta, olipa kyseessä kuolemanvaraismääräyksen perustuva tahdonvaltainen siirtyminen tai lakimääräiseen perimykseen perustuva siirtyminen;
 - b) 'perintösopimuksella' sopimusta, myös keskinäisestä testamentista johtuvaa sopimusta, jossa annetaan, muutetaan tai poistetaan vastikkeellisesti tai vastikkeetta oikeuksia yhden tai useamman sopimuspuolena olevan henkilön tulevaan jäämistöön;
 - c) 'yhteisellä testamentilla' kahden tai useamman henkilön yhtenä asiakirjana laatimaa testamenttia;
 - d) 'kuolemanvaraismääräyksellä' testamenttia, yhteistä testamenttia tai perintösopimusta;
 - e) 'alkuperäjäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jossa päätös on tehty, tuomioistuimessa tehty sovinto on hyväksytty tai tehty, virallinen asiakirja on laadittu tai eurooppalainen perintötodistus on annettu;
 - i) 'virallisella asiakirjalla' perintöasiaa koskevaa asiakirjaa, joka on laadittu virallisesti tai rekisteröity virallisena asiakirjana jäsenvaltiossa ja jonka
 - i) virallisuus liittyy tuon virallisen asiakirjan allekirjoitukseen ja sisältöön, ja
 - ii) virallisuuden on vahvistanut viranomainen tai muu alkuperäjäsenvaltion tähän tarkoitukseen valtuuttama virallinen taho.
2. Tässä asetuksessa 'tuomioistuimella' tarkoitetaan oikeusviranomaisia ja kaikkia muita viranomaisia ja oikeusalan ammattilaisia, jotka ovat toimivaltaisia perintöasioissa ja hoitavat oikeudellisia tehtäviä tai jotka toimivat oikeusviranomaisen antaman valtuutuksen nojalla tai oikeusviranomaisen valvonnassa, edellyttäen että nämä muut viranomaiset ja oikeusalan ammattilaiset pystyvät antamaan takeita puolueettomuudestaan ja asianosaisten oikeudesta tulla kuulluksi ja että niiden toimintajäsenvaltionsa lainsäädännön mukaisesti tekemät päätökset täyttävät seuraavat edellytykset:
 - a) päätökseen voi hakea muutosta tai pyytää sen uudelleen tarkastelua oikeusviranomaisessa, ja
 - b) päätöksellä on sama oikeusvoima ja vaikutus kuin samaa asiaa koskevalla oikeusviranomaisen päätöksellä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut muut viranomaiset ja oikeusalan toimijat 79 artiklan mukaisesti.

II LUKU

TOIMIVALTA

4 artikla

Yleinen toimivalta

Sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa perittävän asuinpaikka oli kuolinhetkellä, ovat toimivaltaisia antamaan ratkaisun perimyksestä kokonaisuudessaan.

5 artikla

Oikeuspaikkasopimus

1. Jos perittävä oli 22 artiklan nojalla valinnut perimyksensä sovellettavaksi jonkin jäsenvaltion lain, kyseessä olevat asianosaiset voivat sopia, että kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimella tai tuomioistuimilla on yksinomainen toimivalta tehdä ratkaisu kaikista perimyksen liittyvistä asioista.

2. Tällainen oikeuspaikkasopimus on tehtävä kirjallisesti, ja kaikkien kyseessä olevien asianosaisten on päivättävä ja allekirjoitettava se. Kirjallisena pidetään myös kaikkea sähköisin keinoin tapahtunutta viestintää, josta jää sopimuksen pysyvä jälle.

6 artikla

Toimivallan puuttumisen toteaminen lainvalinnan yhteydessä

Jos laki, jonka perittävä oli 22 artiklan nojalla valinnut perimyksensä sovellettavaksi, on jonkin jäsenvaltion laki, tuomioistuimen, jossa asia on vireillä 4 tai 10 artiklan mukaisesti, osalta sovelletaan seuraavaa:

- a) tuomioistuin voi jonkin asianosaisten pyynnöstä todeta, ettei se ole toimivaltainen, katsoessaan, että sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jonka laki oli valittu, on paremmat edellytykset ratkaista perintöasia, kun otetaan huomioon perimyksen liittyvät käytännön olosuhteet, kuten asianosaisten asuinpaikka ja omaisuuden sijainti, tai
- b) tuomioistuimen on todettava, ettei se ole toimivaltainen, jos asianosaiset ovat sopineet 5 artiklan mukaisesti toimivallan siirtämisestä sen jäsenvaltion tuomioistuimelle tai tuomioistuimille, jonka laki oli valittu.

7 artikla

Toimivalta lainvalinnan yhteydessä

Sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, jonka lain perittävä oli 22 artiklan nojalla valinnut, on toimivalta tehdä ratkaisu perintöasiassa, jos

- a) tuomioistuin, jossa asia oli aikaisemmin pantu vireille, on todennut, ettei se ole toimivaltainen kyseisessä asiassa 6 artiklan nojalla,
- b) asianosaiset ovat sopineet 5 artiklan mukaisesti toimivallan siirtämisestä kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimelle tai tuomioistuimille, tai
- c) asianosaiset ovat nimenomaisesti hyväksyneet sen tuomioistuimen toimivallan, jossa asia on vireillä.

8 artikla

Omasta aloitteesta vireillä olevan asian käsittelyn päättäminen lainvalinnan johdosta

Tuomioistuimen, joka on pannut perintöasian vireille omasta aloitteestaan 4 tai 10 artiklan nojalla, on päätettävä käsittely, jos asianosaiset ovat sopineet perintöasian sovinnollisesta ratkaisemisesta tuomioistuimen ulkopuolella jäsenvaltiossa, jonka lain perittävä oli 22 artiklan nojalla valinnut.

9 artikla

Asiassa vastaamiseen perustuva toimivalta

1. Jos 7 artiklan nojalla toimivaltaa käyttävässä jäsenvaltion tuomioistuimessa menettelyn aikana ilmenee, että kaikki asianosaiset eivät olleet oikeuspaikkasopimuksen osapuolia, tuomioistuin pysyy toimivaltaisena, jos asianosaiset, jotka eivät olleet sopimuksen osapuolia, vastaavat asiassa eivätkä kiistä tuomioistuimen toimivaltaa.

2. Jos asianosaiset, jotka eivät olleet sopimuksen osapuolia, kiistävät 1 kohdassa tarkoitetun tuomioistuimen toimivallan, tuomioistuimen on jätettävä asia tutkimatta.

Tässä tapauksessa toimivalta tehdä ratkaisu perintöasiassa kuuluu 4 tai 10 artiklan nojalla toimivaltaisille tuomioistuimille.

10 artikla

Toissijainen toimivalta

1. Kun perittävän asuinpaikka hänen kuollessaan ei sijaitse missään jäsenvaltiossa, sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa jäämistöomaisuutta sijaitsee, ovat kuitenkin toimivaltaisia tekemään ratkaisun perimyksestä kokonaisuudessaan, jos

- a) perittävä oli kuollessaan kyseisen jäsenvaltion kansalainen; tai

- b) perittävän edellinen asuinpaikka oli tuossa jäsenvaltiossa edellyttäen, että ajankohtana, jona asia tuli tuomioistuimessa vireille, ei ole kulunut yli viittä vuotta siitä, kun tuo asuinpaikka muuttui.

2. Jollei minkään jäsenvaltion tuomioistuin ole toimivaltainen 1 kohdan nojalla, sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa jäämistöomaisuutta sijaitsee, ovat kuitenkin toimivaltaisia tekemään ratkaisun kyseisestä omaisuudesta.

11 artikla

Varatoimivalta

Jollei mikään jäsenvaltion tuomioistuin ole toimivaltainen tämän asetuksen muiden säännösten nojalla, jäsenvaltion tuomioistuimet voivat poikkeuksellisesti tehdä ratkaisun perintöasiassa, jos menettelyä ei voida kohtuudella panna vireille tai toteuttaa tai jos se olisi mahdotonta toteuttaa kolmannessa valtiossa, johon asialla on läheinen liittymä.

Asialla on oltava riittävä liittymä siihen jäsenvaltioon, jonka tuomioistuimessa asia pannaan vireille.

12 artikla

Menettelyn rajoittaminen

1. Jos perittävän jäämistöön kuuluu kolmannessa valtiossa sijaitsevaa omaisuutta, tuomioistuin, jossa perintöasia on vireillä, voi jonkin asianosaisen pyynnöstä päättää, ettei se tee ratkaisua tästä omaisuudesta, jos on odotettavissa, ettei sen kyseistä omaisuutta koskevaa päätöstä tunnusteta ja mahdollisesti todeta täytäntöönpanokelpoiseksi kyseisessä kolmannessa valtiossa.

2. Edellä oleva 1 kohta ei vaikuta asianosaisten oikeuteen rajoittaa menettelyn ulottuvuutta sen jäsenvaltion lain nojalla, jonka tuomioistuimessa asia on vireillä.

13 artikla

Perinnön, testamenttisaannon tai lakiosan vastaanottaminen tai siitä luopuminen

Ratkaisujen tekemiseen perintöasiassa tämän asetuksen nojalla toimivaltaisen tuomioistuimen lisäksi sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa kenen tahansa sellaisen henkilön asuinpaikka on, joka perimyksen sovellettavan lain mukaisesti voi tehdä tuomioistuimelle perinnön, testamenttisaannon tai lakiosan vastaanottamista tai siitä luopumista koskevan ilmoituksen tai ilmoituksen, jonka tarkoituksena on rajoittaa kyseisen henkilön vastuuta perimyksen liittyvien velkojen osalta, ovat toimivaltaisia vastaanottamaan tällaisia ilmoituksia siinä tapauksessa, että tällaiset ilmoitukset voidaan kyseisen jäsenvaltion lain mukaisesti tehdä tuomioistuimelle.

14 artikla

Asian vireillepano tuomioistuimessa

Tätä lukua sovellettaessa asian katsotaan olevan vireillä tuomioistuimessa

- a) ajankohtana, jona haastehakemus tai vastaava asiakirja jätetään tuomioistuimeen, edellyttäen, että kantaja ei ole sen jälkeen jättänyt toteuttamatta häneltä edellytetyjä toimenpiteitä haasteen antamiseksi tiedoksi vastaajalle;

- b) jos kyseinen asiakirja on annettava tiedoksi ennen sen jättämistä tuomioistuimeen, ajankohtana, jona tiedoksiannosta vastaava viranomainen ottaa sen vastaan, edellyttäen, että kantaja ei ole sen jälkeen jättänyt toteuttamatta häneltä edellytetyjä toimenpiteitä asiakirjan jättämiseksi tuomioistuimeen; tai

- c) jos asian käsittely aloitetaan tuomioistuimen omasta aloitteesta, ajankohtana, jona tuomioistuin tekee päätöksen käsittelyn aloittamisesta, tai jos tällaista päätöstä ei edellytetä, ajankohtana, jona tuomioistuin kirjaa asian rekisteriin.

15 artikla

Toimivallan tutkiminen

Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa vireille pantu perintöasia koskeva asia, jossa tuomioistuin ei tämän asetuksen mukaan ole toimivaltainen, sen on omasta aloitteestaan ilmoitettava, ettei sillä ole toimivaltaa.

16 artikla

Tutkittavaksi ottamisen edellytysten tutkiminen

1. Jos vastaaja, jonka asuinpaikka on muussa valtiossa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa kanne on pantu vireille, ei vastaa asiassa, toimivaltaisen tuomioistuimen on keskeytettävä asian käsittely, kunnes on osoitettu, että vastaajalla on ollut mahdollisuus saada haastehakemus tai vastaava asiakirja riittävän ajoissa voidakseen valmistautua vastaamaan asiassa tai että kaikki tätä varten tarpeelliset toimenpiteet on toteutettu.

2. Oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa (asiakirjojen tiedoksianto) 13 päivänä marraskuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1393/2007 ⁽¹⁾ 19 artiklaa sovelletaan tämän artiklan 1 kohdan sijasta, jos haastehakemus tai vastaava asiakirja oli mainitun asetuksen nojalla toimitettava jäsenvaltiosta toiseen.

⁽¹⁾ EUVL L 324, 10.12.2007, s. 79.

3. Jos asetusta (EY) N:o 1393/2007 ei voida soveltaa, sovelletaan oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta ulkomailla siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa 15 päivänä marraskuuta 1965 tehdyn Haagin yleissopimuksen 15 artiklaa, jos haastehakemus tai vastaava asiakirja oli mainitun yleissopimuksen mukaan toimitettava ulkomaille.

17 artikla

Vireilläolo

1. Jos eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa pannaan samojen asianosaisten välillä vireille samaa asiaa koskevia kanteita, muiden tuomioistuinten kuin sen, jossa asia on pantu vireille ensimmäisenä, on omasta aloitteestaan keskeytettävä asian käsittely, kunnes on ratkaistu, että tuomioistuin, jossa asia on pantu ensimmäisenä vireille, on toimivaltainen.

2. Kun on ratkaistu, että se tuomioistuin, jossa asia on tullut ensimmäisenä vireille, on toimivaltainen, on muiden tuomioistuinten tuon tuomioistuimen toimivallan vuoksi jätettävä asia tutkimatta.

18 artikla

Toisiinsa liittyvät kanteet

1. Jos eri jäsenvaltioiden tuomioistuimissa vireillä olevat kanteet liittyvät toisiinsa, sellainen tuomioistuin, jossa kannetta ei ole pantu vireille ensimmäisenä, voi keskeyttää asian käsittelyn.

2. Jos nämä kanteet ovat vireillä ensimmäisessä oikeusasteessa, sellainen tuomioistuin, jossa kannetta ei ole pantu vireille ensimmäisenä, voi osapuolen pyynnöstä myös jättää asian tutkimatta, jos tuomioistuin, jossa kanne on pantu vireille ensimmäisenä, on toimivaltainen tutkimaan kyseiset kanteet ja jos niiden yhdistäminen on tämän tuomioistuimen lain mukaan sallittua.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa kanteiden katsotaan liittyvän toisiinsa, jos niiden välillä on niin läheinen liittymä, että kanteiden käsitteleminen ja ratkaiseminen yhdessä on tarkoituksenmukaista, jotta kanteiden käsitteleminen erillään ei johtaisi ristiriitaisiin päätöksiin.

19 artikla

Väliaikaiset toimenpiteet ja turvaamistoimet

Jäsenvaltion lain mukaisia väliaikaisia toimenpiteitä tai turvaamistoimia voidaan pyytää kyseisen valtion tuomioistuimilta myös silloin, kun toisen jäsenvaltion tuomioistuin on tämän asetuksen mukaan toimivaltainen tutkimaan pääasian.

III LUKU

SOVELLETTAVA LAKI

20 artikla

Universaalinen soveltaminen

Tämän asetuksen mukaisesti määräytyvää lakia sovelletaan riippumatta siitä, onko se jonkin jäsenvaltion laki.

21 artikla

Yleissääntö

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perimyksen kokonaisuudessaan sovelletaan sen valtion lakia, jossa perittävän asuinpaikka oli kuolinhetkellä.

2. Jos poikkeuksellisesti tapaukseen liittyvistä kaikista seikoista ilmenee, että perittävällä oli kuollessaan selvästi lähempi liittymä toiseen valtioon kuin siihen, jonka lakia sovelletaisiin 1 kohdan nojalla, perimyksen sovellettava laki on tuon toisen valtion laki.

22 artikla

Lainvalinta

1. Henkilö voi valita, että hänen perimyksensä kokonaisuudessaan sovelletaan sen valtion lakia, jonka kansalainen hän on valinnan tehdessään tai kuollessaan.

Henkilö, joka on usean valtion kansalainen, voi valita minkä tahansa sellaisen valtion lain, jonka kansalainen hän on valinnan tehdessään tai kuollessaan.

2. Valinta on tehtävä nimenomaisesti kuolemanvaraismääräyksessä annettavalla ilmoituksella tai sen on käytävä ilmi kyseisen määräyksen ehdoista.

3. Sen asiakirjan aineelliseen pätevyYTEEN, jolla lainvalinta tehtiin, sovelletaan valittua lakia.

4. Lainvalinnan mahdollisen muutoksen tai peruuttamisen on täytettävä kuolemanvaraismääräyksen muuttamisen tai peruuttamisen muotoa koskevat vaatimukset.

23 artikla

Sovellettavan lain soveltamisala

1. Edellä olevan 21 tai 22 artiklan mukaisesti määräytyvää lakia sovelletaan perimyksen kokonaisuudessaan.

2. Kyseistä lakia sovelletaan erityisesti seuraaviin:

- a) perimyksen alkamisen syyt, alkamisaika ja -paikka;
- b) edunsaajien, heidän perintöosuksiensa ja perittävän heille mahdollisesti asettamien velvoitteiden määrittäminen sekä muiden perintöoikeuksien, mukaan lukien eloonjääneen puolison tai kumppanin perintöoikeuksien, määrittäminen;
- c) kelpoisuus saada perintö;
- d) perinnottomaksi tekeminen ja perintöoikeuden menettäminen oman menettelyn johdosta;
- e) jäämistöön kuuluvan omaisuuden, oikeuksien ja velvoitteiden siirto perillisille ja mahdollisille testamentinsaajille, mukaan lukien perinnön tai testamenttisaannon vastaanottamisen tai siitä luopumisen ehdot ja vaikutukset;
- f) perillisten, testamentin toimeenpanijoiden ja muiden jäämistön hoitajien valtuudet, erityisesti omaisuuden myynnin ja velkojen maksun osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 29 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia;
- g) vastuu perimykseen liittyvistä veloista;
- h) jäämistön määrättävissä oleva osa, lakiosat ja muut jäämistöstä määräämistä koskevat rajoitukset sekä vaatimukset, joita perittävän läheisillä voi olla kuolinpesää tai perillisiä kohtaan;
- i) velvollisuus peräyttää lahjoja, ennakkoperintöjä tai testamenttisaantoja tai vastata niistä eri edunsaajien osuuksia määritettäessä; ja
- j) perinnönjako.

24 artikla

Muut kuolemanvaraismääräykset kuin perintösopimukset

1. Muuhun kuolemanvaraismääräykseen kuin perintösopimukseen sovelletaan sen sallittavuuden ja aineellisen pätevyyden osalta sitä lakia, jota tämän asetuksen nojalla olisi sovellettu määräyksen tehneen henkilön perimykseen, jos hän olisi kuollut sinä päivänä, jona määräys tehtiin.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, henkilö voi valita kuolemanvaraismääräykseensä sen sallittavuuden ja aineellisen pätevyyden osalta sovellettavaksi laiksi lain, jonka henkilö olisi voinut 22 artiklan mukaisesti siinä säädettyjä edellytyksiä noudattaen valita.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan mahdollisen muun kuolemanvaraismääräyksen kuin perintösopimuksen muuttamiseen tai peruuttamiseen. Jos lainvalinta tapahtuu 2 kohdan mukaisesti, muuttamiseen tai kumoamiseen sovelletaan valittua lakia.

25 artikla

Perintösopimukset

1. Yhden henkilön perimystä koskevaan perintösopimukseen sovelletaan sen sallittavuuden, aineellisen pätevyyden ja sopimuspuolia sitovien vaikutusten, mukaan lukien sen purkamisedellytykset, osalta sitä lakia, jota tämän asetuksen nojalla olisi sovellettu kyseisen henkilön perimykseen, jos hän olisi kuollut sinä päivänä, jona sopimus tehtiin.

2. Perintösopimus, joka koskee useiden henkilöiden perimystä, on sallittava ainoastaan, jos se on sallittava kaikkien niiden lakien nojalla, joita tämän asetuksen nojalla olisi sovellettu kaikkien kyseisten henkilöiden perimykseen, jos he olisivat kuolleet sinä päivänä, jona sopimus tehtiin.

Perintösopimukseen, joka on ensimmäisen alakohdan mukaisesti sallittava, sovelletaan sen aineellisen pätevyyden ja sen sopimuspuolia sitovien vaikutusten, mukaan lukien sen purkamisedellytykset, osalta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista laeista sitä lakia, johon sillä on läheisin liittymä.

3. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, sopimuspuolet voivat valita perintösopimukseensa sen sallittavuuden, sen aineellisen pätevyyden ja sen sopimuspuolia sitovien vaikutusten, mukaan lukien sen purkamisedellytykset, osalta sovellettavaksi laiksi lain, jonka henkilö, jonka jäämistöstä on kyse, tai joku henkilöistä, joiden jäämistöistä on kyse, olisi voinut 22 artiklan mukaisesti siinä säädettyjä edellytyksiä noudattaen valita.

26 artikla

Kuolemanvaraismääräysten aineellinen pätevyys

1. Edellä olevia 24 ja 25 artiklaa sovellettaessa seuraavat seikat liittyvät aineelliseen pätevyYTEEN:

- a) kuolemanvaraismääräyksen tekvän henkilön kelpoisuus tällaisen määräyksen tekemiseen;

- b) erityiset syyt, jotka estävät määräyksen tekemää henkilöä määräämästä tiettyjen henkilöiden hyväksi tai jotka estävät jotakuta henkilöä ottamasta vastaan määräyksen tekemän henkilön jäämistöomaisuutta;
- c) edustuksen sallittavuus kuolemanvaraismääräyksen tekemistä varten;
- d) määräyksen tulkinta;
- e) petos, pakottaminen, erehdys tai muut määräyksen tekemän henkilön suostumukseen tai tarkoitukseen liittyvät kysymykset.

2. Jos henkilöllä on kelpoisuus tehdä kuolemanvaraismääräys 24 tai 25 artiklan nojalla sovellettavan lain nojalla, tämän sovellettavan lain myöhempi muutos ei vaikuta hänen kelpoisuuteensa muuttaa tällaista määräystä tai peruuttaa se.

27 artikla

Kirjallisten kuolemanvaraismääräysten muodollinen pätevyys

1. Kirjallisena tehty kuolemanvaraismääräys on muodoltaan pätevä, jos sen muodon osalta noudatetaan:

- a) sen valtion lakia, jossa määräys tai perintösopimus tehtiin;
- b) sen valtion lakia, jonka kansalainen testamentintekijä tai vähintään yksi henkilö, jonka perintöä perintösopimus koskee, oli määräystä tai sopimusta tehtäessä tai kuoleman ajankohtana;
- c) sen valtion lakia, jossa testamentintekijällä tai vähintään yhdellä henkilöistä, joiden perintöä perintösopimus koskee, oli kotipaikka määräystä tai sopimusta tehtäessä tai kuoleman ajankohtana;
- d) sen valtion lakia, jossa testamentintekijällä tai vähintään yhdellä henkilöistä, joiden perintöä perintösopimus koskee, oli asuinpaikka määräystä tai sopimusta tehtäessä tai kuoleman ajankohtana; tai
- e) kiinteän omaisuuden osalta sen valtion lakia, jossa kiinteä omaisuus sijaitsee.

Sen määrittämiseen, oliko testamentintekijällä tai jollakin henkilöllä, jonka perintöä perintösopimus koskee, kotipaikka tietyssä valtiossa, sovelletaan kyseisen valtion lakia.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös kuolemanvaraismääräyksiin, joilla muutetaan aiempaa kuolemanvaraismääräystä tai peruutetaan se. Muuttaminen tai peruuttaminen on myös muodoltaan pätevä, jos se täyttää jonkin sellaisen lain määräykset, jonka mukaan kuolemanvaraismääräys, jota on muutettu tai joka on peruutettu, oli 1 kohdan mukaan pätevä.

3. Tätä artiklaa sovellettaessa kuolemanvaraismääräysten muotoa koskevat oikeudelliset säännökset pidetään säännöksiä, jotka rajoittavat kuolemanvaraismääräysten sallittuja muotoja testamentintekijän tai henkilöiden, joiden perintöä perintösopimus koskee, iän, kansalaisuuden tai muiden henkilöön liittyvien seikkojen nojalla. Samaa sääntöä sovelletaan todistajien kelpoisuutta koskeviin seikkoihin, joita kuolemanvaraismääräyksen pätevyys edellyttää.

28 artikla

Vastaanottamista tai luopumista koskevan ilmoituksen muodollinen pätevyys

Ilmoitus perinnön, testamenttisaannon tai lakiosan vastaanottamisesta tai siitä luopumisesta taikka ilmoitus, jonka tarkoituksena on rajoittaa ilmoituksen tekemän henkilön vastuuta, on muodollisesti pätevä, jos se on

- a) 21 tai 22 artiklan nojalla perimyksen sovellettavan lain mukainen, tai
- b) sen valtion lain mukainen, jossa ilmoituksen tekemän henkilön asuinpaikka on.

29 artikla

Jäämistön hoitajan nimittämistä ja toimivaltaa tietyissä tilanteissa koskevat erityissäännöt

1. Jos jäämistön hoitajan nimittäminen on pakollista tai pyynnöstä pakollista sen jäsenvaltion lain nojalla, jonka tuomioistuimilla on tämän asetuksen nojalla toimivalta ratkaisun tekemiseen perintöasiassa, ja perimyksen sovelletaan ulkomaista lakia, kyseisen jäsenvaltion tuomioistuimet, joissa perintöasia pannaan vireille, voivat nimittää yhden tai useamman jäämistön hoitajan oman lakinsa nojalla tässä artiklassa säädetyn edellytyksin.

Tämän kohdan mukaisesti nimitetyllä jäämistön hoitajalla tai nimitetyillä jäämistön hoitajilla on oikeus toimeenpanna perittävän testamentti ja/tai hallinnoida jäämistöä perimyksen sovellettavan lain nojalla. Jos kyseisessä laissa ei säädetä, että jäämistön hoitaja on joku muu kuin edunsaaja, sen jäsenvaltion tuomioistuimet, jossa jäämistön hoitaja on nimitettävä, voivat nimittää ulkopuolisen jäämistön hoitajan oman lainsäädäntönsä nojalla, jos kyseinen laki tätä edellyttää ja jos edunsaajien välillä tai edunsaajien ja velkojien tai muiden, perittävän velkoja taanneiden henkilöiden välillä on vakava eturistiriita, edunsaajat ovat erimielisiä jäämistön hallinnoinnista tai jäämistön hallinnointi on monimutkaista omaisuuden luonteen vuoksi.

Ainoastaan tämän kohdan mukaisesti nimitetyllä jäämistön hoitajalla tai nimitetyillä jäämistön hoitajilla on oikeus käyttää 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti jäämistön hoitajiksi nimitetyt henkilöt käyttävät niitä jäämistön hallinnointiin liittyviä valtuuksia, joita he voivat käyttää perimyksen sovellettavan lain nojalla. Nimittävä tuomioistuin voi päätöksessään määrittää tällaisten valtuuksien käyttöä koskevia erityisehtoja perimyksen sovellettavan lain mukaisesti.

Jos perimyksen sovellettavassa laissa ei säädetä riittävästä valtuuksista jäämistöomaisuuden säilyttämiseksi tai velkojien taikka muiden, perittävän velkoja taanneiden henkilöiden oikeuksien suojaamiseksi, nimittävä tuomioistuin voi päättää antaa jäämistön hoitajalle tai hoitajille oikeuden käyttää täydentävästi sen omassa laissa tätä varten säädettyjä valtuuksia ja se voi määrittää päätöksessään tällaisten valtuuksien käyttöä koskevia erityisehtoja kyseisen lain mukaisesti.

Jäämistön hoitajan tai hoitajien on täydentäviä valtuuksia käyttäessään kuitenkin noudatettava perimyksen sovellettavaa lakia siltä osin kuin kyse on jäämistöomaisuuden omistajuuden siirtymisestä, vastuusta perimyksen liittyvistä veloista, edunsaajien oikeuksista, tarvittaessa mukaan luettuna oikeus vastaanottaa perintö tai luopua siitä, sekä tarvittaessa perittävän testamentin toimeenpanijan valtuuksista.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, tuomioistuin, joka nimittää yhden tai useamman jäämistön hoitajan 1 kohdan mukaisesti, voi poikkeuksellisesti, jos perimyksen sovellettava laki on kolmannen valtion laki, päättää antaa kyseisille jäämistön hoitajille kaikki sen jäsenvaltion laissa, jossa heidät nimitetään, säädetty hallinnointivaltuudet.

Jäämistön hoitajien on tällaisia valtuuksia käyttäessään kuitenkin otettava huomioon erityisesti edunsaajien ja heidän perintöoikeuksiensa määräytyminen, mukaan luettuina heidän oikeutensa lakiosaan tai vaatimukset kuolinpesää tai perillisiä kohtaan perimyksen sovellettavan lain nojalla.

30 artikla

Tietyn omaisuuden perimystä rajoittavat tai siihen vaikuttavat erityissäännöt

Jos tietyn kiinteän omaisuuden, yritysten tai muiden erityisten omaisuuserien sijaintivaltion lakiin sisältyy erityissääntöjä, jotka taloudellisten, perheeseen liittyvien tai sosiaalisten seikkojen vuoksi rajoittavat kyseistä omaisuutta koskevaa perimystä tai vaikuttavat siihen, näitä erityissääntöjä sovelletaan perimyksen siltä osin kuin kyseisen valtion lain mukaan niitä sovelletaan, riippumatta siitä, mitä lakia perimyksen sovelletaan.

31 artikla

Esineoikeuksien muuntaminen

Jos henkilö vetoaa esineoikeuteen, johon hänellä on oikeus perimyksen sovellettavan lain nojalla, ja sen jäsenvaltion lainsäädäntö, jossa oikeuteen vedotaan, ei tunne kyseistä esineoikeutta, kyseinen oikeus on tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan muunnettava lähinnä vastaavaksi kyseisen valtion lain mukaisesti esineoikeudeksi ottaen huomioon kyseisellä esineoikeudella tavoitellut päämäärät ja edut sekä sen vaikutukset.

32 artikla

Yhtäaikaiset kuolemantapaukset

Jos kaksi tai useampia henkilöitä, joiden perimyksen sovelletaan eri lakia, kuolee olosuhteissa, joissa kuolinjärjestys on epävarma, ja näissä laeissa säädetään eri tavoin tällaisesta tilanteesta tai siitä ei säädetä lainkaan, kenelläkään kuolleista henkilöistä ei ole perimysoikeutta toiseen tai toisiin nähden.

33 artikla

Jäämistö vailla perillistä ja testamentin saajaa

Sikäli kuin tämän asetuksen nojalla perimyksen sovellettavan lain mukaan jollekin kuolemanvaraismääräyksen alaiselle omaisuudelle ei ole ketään perillistä tai testamentinsaajaa eikä kukaan luonnollinen henkilö ole lakimääräinen perillinen, tällä tavoin määritetyn lain soveltaminen ei sulje pois jonkin jäsenvaltion tai elimen, jonka kyseinen jäsenvaltio on sitä varten nimennyt, oikeutta ottaa haltuunsa oman lainsäädäntönsä mukaisesti alueellaan oleva jäämistöomaisuus edellyttäen, että velkojilla on oikeus periä saataviaan jäämistöomaisuudesta kokonaisuudessaan.

34 artikla

Takaisin- ja edelleenviittaus

1. Kun tämän asetuksen nojalla on sovellettava tietyn kolmannen valtion lakia, sovelletaan kyseisessä valtiossa voimassa olevia oikeussääntöjä, mukaan lukien kyseisen valtion kansainvälistä yksityisoikeutta koskevat säännöt, jos niissä on takaisin- tai edelleenviittaus

- a) jonkin jäsenvaltion lakiin, tai
- b) jonkin muun sellaisen kolmannen valtion lakiin, joka soveltaisi omaa lakiaan.

2. Takaisin- ja edelleenviittausta ei sovelleta 21 artiklan 2 kohdassa, 22 artiklassa, 27 artiklassa, 28 artiklan b kohdassa ja 30 artiklassa tarkoitettujen lakien osalta.

35 artikla

Oikeusjärjestyksen perusteet (ordre public)

Tämän asetuksen mukaisesti määräytyvän lain säännöstä voidaan kieltäytyä soveltamasta ainoastaan, jos soveltaminen on selvästi vastoin tuomioistuinjäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

36 artikla

Valtiot, joissa on useita oikeusjärjestelmiä – alueellinen lainvalinta

1. Kun tämän asetuksen nojalla on sovellettava sellaisen valtion lakia, johon kuuluu useita alueellisia yksiköitä, joilla kullakin on omat perimystä koskevat oikeussääntönsä, tämän valtion sisäisten lainvalintasääntöjen mukaan määräytyy, minkä alueellisen yksikön oikeussääntöjä sovelletaan.

2. Jos tällaisia sisäisiä lainvalintasääntöjä ei ole

a) viittauksia 1 kohdassa tarkoitetun valtion lakiin pidetään perittävän asuinpaikkaa koskevien säännösten nojalla sovellettavaa lakia määritettäessä viittauksina sen alueellisen yksikön lakiin, jossa perittävällä oli asuinpaikka kuollessaan;

b) viittauksia 1 kohdassa tarkoitetun valtion lakiin pidetään perittävän kansalaisuutta koskevien säännösten nojalla sovellettavaa lakia määritettäessä viittauksina sen alueellisen yksikön lakiin, johon perittävällä oli läheisin liittymä;

c) viittauksia 1 kohdassa tarkoitetun valtion lakiin pidetään muiden sellaisten säännösten, joissa viitataan liittymäperusteena muihin tekijöihin, nojalla sovellettavaa lakia määritettäessä viittauksina sen alueellisen yksikön lakiin, jossa kyseinen tekijä sijaitsee.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, viittauksia 1 kohdassa tarkoitetun valtion lakiin pidetään 27 artiklan nojalla asianmukaista lakia määritettäessä, jos kyseisessä valtiossa ei ole sisäisiä lainvalintasääntöjä, viittauksina sen alueellisen yksikön lakiin, johon testamentintekijällä tai henkilöillä, joiden perintöä perintösopimus koskee, oli läheisin liittymä.

37 artikla

Valtiot, joissa on useampia oikeusjärjestelmiä – henkilöiden välinen lainvalinta

Jos valtiossa on kaksi tai useampia oikeusjärjestelmiä tai säännöstöjä, joita sovelletaan eri henkilöryhmiin perimyksen osalta, viittauksia kyseisen valtion lakiin pidetään viittauksina tässä valtiossa voimassa olevien sääntöjen määrittämään oikeusjärjestelmään tai säännöstöön. Jos tällaisia sääntöjä ei ole, sovelletaan oikeusjärjestelmää tai säännöstöä, johon perittävällä oli läheisin liittymä.

38 artikla

Tämän asetuksen soveltamatta jättäminen sisäiseen lainvalintaan

Jäsenvaltion, johon kuuluu useita alueellisia yksiköitä, joilla kullakin on omat perimystä koskevat oikeussääntönsä, ei tarvitse soveltaa tätä asetusta lainvalintaan yksinomaan tällaisten alueellisten yksiköiden välillä.

IV LUKU

PÄÄTÖSTEN TUNNUSTAMINEN, TÄYTÄNTÖÖNPANOKELPOISUUS JA TÄYTÄNTÖÖNPANO

39 artikla

Tunnustaminen

1. Jäsenvaltiossa tehty päätös tunnustetaan toisissa jäsenvaltioissa ilman eri menettelyä.

2. Asianosainen, joka nostaa kysymyksen päätöksen tunnustamisesta varsinaiseksi riidan kohteeksi, voi pyytää 45–58 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti päätöksen tunnustamista.

3. Jos päätökseen vedotaan jäsenvaltion tuomioistuimessa viireillä olevassa asiassa ja tuon asian ratkaisu riippuu siitä, onko päätös tunnustettava, on kyseinen tuomioistuin toimivaltainen ratkaisemaan tunnustamista koskevan kysymyksen.

40 artikla

Tunnustamatta jättämisen perusteet

Päätöstä ei tunnusteta, jos

- a) tunnustaminen on selvästi vastoin sen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (*ordre public*), jossa tunnustamista pyydetään;
- b) päätös on tehty vastaajan poissa ollessa eikä haastehakemusta tai vastaavaa asiakirjaa ole annettu tiedoksi vastaajalle niin hyvissä ajoin ja siten, että vastaaja olisi voinut valmistautua vastaamaan asiassa, paitsi jos vastaaja ei ole riitauttanut päätöstä, vaikka olisi voinut niin tehdä;
- c) päätös on ristiriidassa sellaisen päätöksen kanssa, joka on annettu oikeudenkäynnissä samojen asianosaisten välillä siinä jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista pyydetään;
- d) päätös on ristiriidassa samaa asiaa koskevassa ja samojen asianosaisten välisessä oikeudenkäynnissä toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa valtiossa annetun aiemman päätöksen kanssa ja aiemmin tehty päätös täyttää ne edellytykset, jotka ovat tarpeen sen tunnustamiseksi siinä jäsenvaltiossa, jossa tunnustamista pyydetään.

41 artikla

Asiaratkaisun uudelleen tutkinnan kielto

Jäsenvaltiossa tehdyn päätöksen asiaratkaisua ei saa missään tapauksessa tutkia uudelleen.

42 artikla

Tunnustamiskäsittelyn keskeyttäminen

Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa pyydetään toisessa jäsenvaltiossa tehdyn päätöksen tunnustamista, tuomioistuin voi lykätä asian käsittelyä, jos päätökseen on haettu muutosta alkuperäjäsenvaltiossa varsinaisin muutoksenhakukeinoin.

43 artikla

Täytäntöönpanokelpoisuus

Jäsenvaltiossa tehty ja siellä täytäntöönpanokelpoinen päätös on täytäntöönpanokelpoinen toisessa jäsenvaltiossa, kun päätös jonkun asiaan osallisen hakemuksesta on julistettu täytäntöönpanokelpoiseksi siellä 45–58 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

44 artikla

Kotipaikan määrittäminen

Ratkaistakseen 45–58 artiklassa tarkoitettua menettelyä sovellettaessa, onko asianosaisten kotipaikka täytäntöönpanojäsenvaltiossa, tuomioistuimen on sovellettava kyseisen jäsenvaltion kansallista lakia.

45 artikla

Paikallisten tuomioistuinten toimivalta

1. Hakemus päätöksen julistamisesta täytäntöönpanokelpoiseksi on toimitettava täytäntöönpanojäsenvaltion sille tuomioistuimelle tai toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka kyseinen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 78 artiklan mukaisesti.

2. Paikallinen toimivalta määräytyy sen asianosaisten kotipaikan mukaan, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, tai täytäntöönpanopaikan perusteella.

46 artikla

Menettely

1. Hakemismenettelyyn sovelletaan täytäntöönpanojäsenvaltion lakia.

2. Hakijalla ei edellytetä olevan postiosoitetta tai valtuutettua edustajaa täytäntöönpanojäsenvaltiossa.

3. Hakemukseen on liitettävä seuraavat asiakirjat:

a) päätöksen jäljennös, joka täyttää sen aitouden toteamisen edellytykset;

b) todistus, jonka alkuperäjäsenvaltion tuomioistuin tai toimivaltainen viranomainen on antanut 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen laaditulla lomakkeella, tämän kuitenkin rajoittamatta 47 artiklan soveltamista.

47 artikla

Todistuksen toimittamatta jättäminen

1. Jollei 46 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua todistusta toimiteta, tuomioistuimien tai toimivaltainen viranomaisen voi asettaa sen toimittamiselle määräajan tai hyväksyä vastaavan asiakirjan tai, jos se pitää asiaa riittävästi selvitettyinä, vapauttaa todistuksen toimittamisvelvollisuudesta.
2. Asiakirjoista on toimitettava käännös, jos tuomioistuin tai toimivaltainen viranomainen sitä vaatii. Käännöksen on oltava sellaisen henkilön tekemä, jolla on kelpoisuus käännösten tekemiseen jossakin jäsenvaltioista.

48 artikla

Täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen

Päätös julistetaan täytäntöönpanokelpoiseksi heti, kun 46 artiklassa säädetty muodollisuudet on täytetty, eikä 40 artiklassa säädettyjä tunnustamatta jättämisen perusteita tutkita. Asianosaisella, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, ei menettelyn tässä vaiheessa ole oikeutta tulla kuulluksi hakemuksesta.

49 artikla

Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevan hakemuksen johdosta tehdyn päätöksen tiedoksi antaminen

1. Hakijalle on viivytyksettä annettava tiedoksi täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevan hakemuksen johdosta tehty päätös täytäntöönpanojäsenvaltion laissa säädetyn menettelyn mukaisesti.
2. Täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen on annettava tiedoksi sille asianosaiselle, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, ja päätös on liitettävä tiedoksiantoon, jos sitä ei jo ole annettu kyseiselle asianosaiselle tiedoksi.

50 artikla

Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevan hakemuksen johdosta tehtyä päätöstä koskeva muutoksenhaku

1. Kumpikin asianosainen voi hakea muutosta päätökseen, joka on tehty täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevan hakemuksen johdosta.
2. Muutoksenhaku on osoitettava sille tuomioistuimelle, jonka asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 78 artiklan mukaisesti.
3. Muutoksenhaku on käsiteltävä kontradiktorista menettelyä koskevien sääntöjen mukaisesti.
4. Jos asianosainen, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, jää saapumatta muutoksenhakutuomioistuimeen käsittelyyn,

joka koskee hakijan tekemää muutoksenhakua, 16 artiklan säännöksiä sovelletaan, vaikka sen asianosaisen kotipaikka, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, ei olisikaan missään jäsenvaltiossa.

5. Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehtyä päätöstä koskeva muutoksenhaku on toimitettava 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksiannosta. Jos sen asianosaisen kotipaikka, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, on muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa tuomio julistettiin täytäntöönpanokelpoiseksi, muutoksenhakuaika on 60 päivää siitä päivästä, jona päätös on joko annettu tiedoksi hänelle henkilökohtaisesti tai toimitettu hänen asuinpaikkaansa. Tätä määräaikaa ei voida pidentää välimatkan perusteella.

51 artikla

Menettely muutoksenhaun johdosta tehdyn päätöksen riittämiseksi

Muutoksenhaun johdosta tehty päätös voidaan riitauttaa ainoastaan menettelyllä, jonka asianomainen jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 78 artiklan mukaisesti.

52 artikla

Tuomion täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisen epäminen tai täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen kumoaminen

Tuomioistuin, jolta haetaan muutosta 50 tai 51 artiklan mukaisesti, voi evätä tuomion julistamisen täytäntöönpanokelpoiseksi tai kumota täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen ainoastaan jollakin 40 artiklassa mainituista perusteista. Sen on tehtävä päätöksensä viipymättä.

53 artikla

Asian käsittelyn keskeyttäminen

Tuomioistuin, jolta muutosta haetaan 50 tai 51 artiklan mukaisesti, keskeyttää asian käsittelyn sen asianosaisen pyynnöstä, jota vastaan täytäntöönpanoa on haettu, jos päätöksen täytäntöönpanokelpoisuus alkuperäjäsenvaltiossa on muutoksenhaun vuoksi keskeytetty.

54 artikla

Väliaikaiset toimenpiteet ja turvaamistoimet

1. Jos päätös on tunnustettava tämän luvun mukaisesti, mikään ei estä hakijaa tekemästä pyyntöä täytäntöönpanojäsenvaltion lain mukaisiin väliaikaisiin toimenpiteisiin tai turvaamistoihin ryhtymisestä, vaikka 48 artiklan mukaista julistusta päätöksen täytäntöönpanokelpoisuudesta ei ole annettu.
2. Täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen oikeuttaa ilman eri toimenpiteitä ryhtymään turvaamistoihin.

3. Ennen kuin 50 artiklan 5 kohdassa tarkoitettu, täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehtyyn päätökseen sovellettava muutoksenhaku on kulunut umpeen ja ennen kuin mahdollisen muutoksenhaun johdosta on annettu ratkaisu, sen asianosaisen, jota vastaan täytäntöönpanoa haetaan, omaisuuteen saa kohdistaa ainoastaan turvaamistoimia.

55 artikla

Osittainen täytäntöönpanokelpoisuus

1. Jos päätöksellä on ratkaistu useampia vaatimuksia ja jos sitä ei kaikkien vaatimusten osalta voida julistaa täytäntöönpanokelpoiseksi, tuomioistuimen tai toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä tämä yhden tai useamman vaatimuksen osalta.

2. Hakija voi pyytää, että täytäntöönpanokelpoiseksi julistaminen rajoitetaan päätöksen tiettyihin osiin.

56 artikla

Oikeusapu

Hakijalla, joka on alkuperäjäsenvaltiossa saanut täydellistä tai osittaista oikeusapua tai vapautuksen kulujen tai kustannusten suorittamisesta, on täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevassa menettelyssä oikeus saada täytäntöönpanojäsenvaltion lain mukaisesti laajinta mahdollista oikeusapua tai laajin vapautus kulujen tai kustannusten suorittamisesta.

57 artikla

Vakuuden, takuun tai talletuksen kielto

Asianosaiselta, joka jäsenvaltiossa pyytää toisessa jäsenvaltiossa tehdyn päätöksen tunnustamista, täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista tai täytäntöönpanoa, ei saa vaatia minkäänlaista vakuutta, takuuta tai talletusta sillä perusteella, että hän on ulkomaalainen tai että hänen kotipaikkansa tai asuinpaikkansa ei ole täytäntöönpanojäsenvaltiossa.

58 artikla

Maksun tai veron kielto

Täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevassa menettelyssä ei saa täytäntöönpanojäsenvaltiossa periä mitään riidan kohteen arvon mukaan määräytyvää maksua tai veroa.

V LUKU

VIRALLISET ASIAKIRJAT JA TUOMIOISTUIMESSA TEHDYT SOVINNOT

59 artikla

Virallisten asiakirjojen hyväksyminen

1. Jäsenvaltiossa laaditulla virallisella asiakirjalla on toisessa jäsenvaltiossa sama todistusvoima kuin sillä on alkuperäjäsenvaltiossa tai siihen mahdollisimman rinnastettavissa oleva

vaikutus edellyttäen, että se ei ole selvästi vastoin asianomaisen jäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

Henkilö, joka aikoo käyttää virallista asiakirjaa toisessa jäsenvaltiossa, voi pyytää virallisen asiakirjan alkuperäjäsenvaltiossa laativaa viranomaista täyttämään 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen laaditun lomakkeen, jossa kuvaillaan virallisen asiakirjan todistusvoima alkuperäjäsenvaltiossa.

2. Virallisen asiakirjan oikeellisuus riitautetaan alkuperäjäsenvaltion tuomioistuimissa, ja sitä koskeva päätös tehdään kyseisen valtion lain mukaisesti. Riitautetulla virallisella asiakirjalla ei ole todistusvoimaa toisessa jäsenvaltiossa riitautuskanteen ollessa vireillä toimivaltaisessa tuomioistuimessa.

3. Viralliseen asiakirjaan kirjatut oikeustoimet tai oikeudelliset suhteet riitautetaan tämän asetuksen nojalla toimivaltaisissa tuomioistuimissa, ja sitä koskevat päätökset tehdään III luvun perusteella sovellettavan lain mukaisesti. Riitautetulla virallisella asiakirjalla ei ole riitautetun asian osalta todistusvoimaa muussa jäsenvaltiossa kuin alkuperäjäsenvaltiossa riitautuskanteen ollessa vireillä toimivaltaisessa tuomioistuimessa.

4. Jos jäsenvaltion tuomioistuimessa vireillä olevan asian ratkaisu riippuu viralliseen asiakirjaan perintöasiassa kirjattuja oikeustoimia ja oikeudellisia suhteita koskevasta kysymyksestä, on asiaa käsittelevä tuomioistuin toimivaltainen ratkaisemaan tuon kysymyksen.

60 artikla

Virallisten asiakirjojen täytäntöönpanokelpoisuus

1. Alkuperäjäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoinen virallinen asiakirja on julistettava täytäntöönpanokelpoiseksi toisessa jäsenvaltiossa kenen tahansa asiaan osallisen hakemuksesta 45–58 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

2. Edellä olevaa 46 artiklan 3 kohdan b alakohtaa sovellettaessa virallisen asiakirjan laatineen viranomaisen on kenen tahansa asiaan osallisen hakemuksesta annettava todistus 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen laaditulla lomakkeella.

3. Tuomioistuin, jolta haetaan muutosta 50 tai 51 artiklan nojalla, voi evätä virallisen asiakirjan julistamisen täytäntöönpanokelpoiseksi tai kumota täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen ainoastaan, jos virallisen asiakirjan täytäntöönpano olisi selvästi vastoin täytäntöönpanojäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

61 artikla

Tuomioistuimissa tehtyjen sovintojen täytäntöönpanokelpoisuus

1. Alkuperäjäsenvaltiossa täytäntöönpanokelpoiset tuomioistuimissa tehtyt sovinnot on julistettava täytäntöönpanokelpoisiksi toisessa jäsenvaltiossa kenen tahansa asiaan osallisen hakemuksesta 45–58 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
2. Edellä olevaa 46 artiklan 3 kohdan b alakohtaa sovellettaessa on tuomioistuimen, joka hyväksyi sovinnon tai jossa se tehtiin, kenen tahansa asiaan osallisen hakemuksesta annettava todistus 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen laaditulla lomakkeella.
3. Tuomioistuin, jolta haetaan muutosta 50 tai 51 artiklan nojalla, voi evätä tuomioistuimissa tehdyn sovinnon julistamisen täytäntöönpanokelpoiseksi tai kumota täytäntöönpanokelpoiseksi julistamisesta tehdyn päätöksen ainoastaan, jos tuomioistuimissa tehdyn sovinnon täytäntöönpano olisi selvästi vastoin täytäntöönpanojäsenvaltion oikeusjärjestyksen perusteita (ordre public).

VI LUKU

EUROOPPALAINEN PERINTÖTODISTUS

62 artikla

Eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotto

1. Tällä asetuksella otetaan käyttöön eurooppalainen perintötodistus, jäljempänä 'todistus', joka annetaan käytettäväksi toisessa jäsenvaltiossa ja jolla on 69 artiklassa luetellut oikeusvaikutukset.
2. Todistuksen käyttö ei ole pakollista.
3. Todistus ei korvaa jäsenvaltioissa vastaaviin tarkoituksiin käytettyjä kansallisia asiakirjoja. Toisessa jäsenvaltiossa käytettäväksi annetulla todistuksella on kuitenkin 69 artiklassa luetellut oikeusvaikutukset myös siinä jäsenvaltiossa, jonka viranomaiset ovat sen antaneet tämän luvun mukaisesti.

63 artikla

Todistuksen tarkoitus

1. Todistusta käyttävät perilliset, perintöön suoraan oikeutetut testamentinsaajat ja testamentin toimeenpanijat tai jäämistön hoitajat, joiden on toisessa jäsenvaltiossa vedottava asemaansa tai käytettävä oikeuksiaan perillisinä tai testamentinsaajina ja/tai valtuuksiaan testamentin toimeenpanijoina tai jäämistön hoitajina.

2. Todistusta voidaan käyttää erityisesti osoittamaan yksi tai useampia seuraavista seikoista:

- a) kunkin todistuksessa mainitun perillisen tai mahdollisen testamentinsaajan asema ja/tai oikeudet ja osuus jäämistöstä;
- b) tietyn jäämistöön kuuluvan omaisuuden osoittaminen todistuksessa mainitulle yhdelle tai useammalle perilliselle tai yhdelle tai useammalle mahdolliselle testamentinsaajalle;
- c) todistuksessa mainitun henkilön valtuudet toimeenpanna testamentti tai hallinnoida jäämistöä.

64 artikla

Toimivalta todistuksen antamiseen

Todistus annetaan siinä jäsenvaltiossa, jonka tuomioistuimilla on toimivalta 4, 7, 10 tai 11 artiklan nojalla. Todistuksen antava viranomainen on

- a) jokin 3 artiklan 2 kohdassa määritelty tuomioistuin; tai
- b) muu perintöasioiden käsittelemiseen kansallisen lain mukaisesti toimivaltainen viranomainen.

65 artikla

Todistuksen hakeminen

1. Todistus annetaan jonkun 63 artiklan 1 kohdassa tarkoitettun henkilön, jäljempänä 'hakija', hakemuksesta.
 2. Hakija voi tehdä hakemuksen käyttäen 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen laadittua lomaketta.
 3. Hakemuksen on sisällettävä jäljempänä luetellut tiedot, siltä osin kuin ne ovat hakijan tiedossa ja todistuksen antava viranomainen tarvitsee niitä todistaakseen seikat, jotka hakija haluaa todistettavaksi, ja siihen on liitettävä kaikki asianmukaiset asiakirjat joko alkuperäisinä tai jäljennöksinä, jotka täyttävät niiden aitouden toteamisen edellytykset, sanotun rajoittamatta 66 artiklan 2 kohdan soveltamista:
- a) tiedot perittävästä: sukunimi (tapauksen mukaan sukunimi syntymähetkellä), etunimet, sukupuoli, syntymäaika ja -paikka, siviilisääty, kansalaisuus, mahdollinen henkilötunnus, kuolinaikainen osoite, kuolinaika ja -paikka;
 - b) tiedot hakijasta: sukunimi (tapauksen mukaan sukunimi syntymähetkellä), etunimet, sukupuoli, syntymäaika ja -paikka, siviilisääty, kansalaisuus, mahdollinen henkilötunnus, osoite ja mahdollinen suhde perittävään;

- c) tiedot hakijan mahdollisesta edustajasta: sukunimi (tapauksen mukaan sukunimi syntymähetkellä), etunimet, osoite ja edustajan asema;
- d) tiedot perittävän puolisoista tai kumppanista ja mahdollisista entisistä puolisoista tai kumppaneista: sukunimi (tapauksen mukaan sukunimi syntymähetkellä), etunimet, sukupuoli, syntymäaika ja -paikka, siviilisääty, kansalaisuus, mahdollinen henkilötunnus ja osoite;
- e) tiedot kuolemanvaraismääräyksen ja/tai lain nojalla mahdollisista muista edunsaajista: sukunimi ja etunimet tai organisaation nimi, (mahdollinen) henkilötunnus tai tunnistenumero ja osoite;
- f) todistuksen käyttötarkoitus 63 artiklan mukaisesti;
- g) perintöasiaa varsinaisesti käsittelevän tai käsitelleen tuomioistuimen tai muun toimivaltaisen viranomaisen yhteystiedot, tapauksen mukaan;
- h) seikat, joihin hakija perustaa väittämänsä oikeuden jäämistöön edunsaajana ja/tai oikeuden toimeenpanna perittävän testamentti ja/tai hallinnoida jäämistöä;
- i) tieto siitä, oliko perittävä tehnyt kuolemanvaraismääräystä; jos alkuperäinen asiakirja tai sen jäljennös ei ole liitteenä, tieto alkuperäisen asiakirjan sijainnista;
- j) tieto siitä, oliko perittävä tehnyt avioehtosopimuksen tai sopimuksen, joka koskee sellaista suhdetta, jolla voi olla avioliittoon verrattavia vaikutuksia; jos alkuperäinen asiakirja tai sopimuksen jäljennös ei ole liitteenä, tieto alkuperäisen asiakirjan sijainnista;
- k) tieto siitä, onko joku edunsaajista tehnyt ilmoituksen perinnön vastaanottamisesta tai mahdollisesti siitä luopumisesta;
- l) vakuutus siitä, että hakijan tietojen mukaan todistettavia seikkoja koskevaa riita-asiaa ei ole vireillä;
- m) muut tiedot, joita hakija pitää hyödyllisinä todistuksen antamista varten.

66 artikla

Hakemuksen käsittely

1. Hakemuksen saatuaan todistuksen antavan viranomaisen on tarkastettava hakijan esittämät tiedot ja ilmoitukset sekä asiakirjat ja muut todisteet. Sen on suoritettava tätä tarkastamista varten tarvittavat selvitykset omasta aloitteestaan, jos sen kansallisessa lainsäädännössä sitä edellytetään tai se sallitaan, tai pyydyttävä hakijaa esittämään sen tarpeelliseksi katsomia lisätodisteita.

2. Jos hakija ei ole pystynyt toimittamaan asiaankuuluvista asiakirjoista jäljennöksiä, jotka täyttävät niiden aitouden toteamisen edellytykset, todistuksen antava viranomainen voi päättää hyväksyä muunlaisia todisteita.

3. Todistuksen antava viranomainen voi, jos sen kansallisessa lainsäädännössä sitä edellytetään, vaatia, että tiedot annetaan valahtoisesti tai valan sijasta vakuutuksen nojalla kansallisessa lainsäädännössä säädetyn edellytyksin.

4. Todistuksen antavan viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ilmoittaakseen edunsaajille todistuksen hakemisesta. Jos todistettavien seikkojen selvittäminen sitä edellyttää, se kuulee asianosaisia ja mahdollista testamentin toimeenpanijaa tai jäämistön hoitajaa ja julkaisee kuulutuksia, joiden tarkoituksena on antaa muille mahdollisille edunsaajille mahdollisuus vedota oikeuksiinsa.

5. Tätä artiklaa sovellettaessa jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on pyynnöstä annettava jonkin toisen jäsenvaltion todistuksen antavalle viranomaiselle tietoja, joita on erityisesti kiinteistörekistereissä, väestörekistereissä ja rekistereissä, joihin tallennetaan asiakirjoja tai tietoja, joilla on merkitystä perimyksen tai perittävän aviovarallisuussuhteiden tai vastaavien varallisuussuhteiden kannalta, kun kyseinen viranomainen olisi kansallisen lain nojalla toimivaltainen antamaan toiselle kansalliselle viranomaiselle tällaisia tietoja.

67 artikla

Todistuksen antaminen

1. Todistuksen antavan viranomaisen on annettava todistus viipymättä tässä luvussa säädetyn menettelyn mukaisesti, kun todistettavat seikat on vahvistettu perimyksen sovellettavan tai muun tiettyihin seikkoihin sovellettavan lain mukaisesti. Sen on käytettävä 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen laadittua lomaketta.

Todistuksen antava viranomaisen ei saa antaa todistusta etenkään, jos:

- a) todistettavat seikat on riitautettu, tai
- b) todistus ei olisi sopusoinnussa sellaisen päätöksen kanssa, joka koskee samoja seikkoja.

2. Todistuksen antavan viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ilmoittaakseen edunsaajille todistuksen antamisesta.

68 artikla

Todistuksen sisältö

Todistuksessa on oltava seuraavat tiedot, siltä osin kuin sen käyttötarkoitus niitä edellyttää:

- a) todistuksen antavan viranomaisen nimi ja yhteystiedot;
- b) asian viitenumero;
- c) seikat, joiden perusteella todistuksen antava viranomaisen katsoo olevansa toimivaltainen antamaan todistuksen;
- d) antamispäivä;
- e) tiedot hakijasta: sukunimi (tapauksen mukaan sukunimi syntymähetkellä), etunimet, sukupuoli, syntymäaika ja -paikka, siviilisääty, kansalaisuus, mahdollinen henkilötunnus, osoite ja mahdollinen suhde perittävään;
- f) tiedot perittävästä: sukunimi (tapauksen mukaan sukunimi syntymähetkellä), etunimet, sukupuoli, syntymäaika ja -paikka, siviilisääty, kansalaisuus, mahdollinen henkilötunnus, kuolinaikainen osoite, kuolinaika ja -paikka;
- g) tiedot edunsaajista: sukunimi (tapauksen mukaan sukunimi syntymähetkellä), etunimet ja (mahdollinen) henkilötunnus;
- h) tiedot perittävän tekemästä avioehtosopimuksesta tai tarvittaessa perittävän tekemästä sopimuksesta sellaisen suhteen yhteydessä, jolla siihen sovellettavan lain mukaan katsotaan olevan avioliittoon verrattavia vaikutuksia, sekä tiedot aviovarallisuussuhteista tai vastaavista varallisuussuhteista;
- i) perimyksen sovellettava laki ja seikat, joiden perusteella kyseinen laki on määritetty;
- j) tiedot siitä, onko kyseessä testamenttiin perustuva seuraanto vai lakimääräinen perimys, mukaan lukien tiedot seikoista, joista perillisten, testamentinsaajien, testamentin toimeenpanijoiden tai jäämistön hoitajien oikeudet ja/tai valtuudet johtuvat;
- k) tarvittaessa kunkin edunsaajan osalta tieto perinnön vastaanottamisen tai siitä luopumisen luonteesta;
- l) kullekin perilliselle tuleva perintöosa ja tarvittaessa luettelo kullekin perilliselle kuuluvista oikeuksista ja/tai omaisuudesta;
- m) luettelo kullekin testamentinsaajalle kuuluvista oikeuksista ja/tai omaisuudesta;
- n) perimyksen sovellettavan lain mukaiset ja/tai kuolemanvaraismääräyksen mukaiset perillisten ja mahdollisesti testamentinsaajien oikeuksia koskevat rajoitukset;
- o) perimyksen sovellettavan lain mukaiset ja/tai kuolemanvaraismääräyksen mukaiset testamentin toimeenpanijan ja/tai jäämistön hoitajan valtuudet ja näitä valtuuksia koskevat rajoitukset.

69 artikla

Todistuksen oikeusvaikutukset

1. Todistus on pätevä kaikissa jäsenvaltioissa ilman eri menettelyä.
2. Todistuksen oletetaan osoittavan todenmukaisesti perimyksen sovellettavan lain tai muun tiettyihin seikkoihin sovellettavan lain mukaisesti vahvistetut seikat. Todistuksessa perillisenä, testamentinsaajana, testamentin toimeenpanijana tai jäämistön hoitajana mainitulla henkilöllä oletetaan olevan todistuksessa mainittu asema ja/tai siinä mainitut oikeudet tai valtuudet, ilman kyseisiin oikeuksiin tai valtuuksiin liittyviä muita ehtoja ja/tai rajoituksia kuin ne, jotka on todistuksessa mainittu.
3. Henkilön, joka todistuksessa vahvistettujen tietojen perusteella suorittaa maksuja tai luovuttaa omaisuutta henkilölle, joka on todistuksessa mainittu oikeutetuksi hyväksymään maksuja tai omaisuutta, katsotaan tehneen oikeustoimen maksuja tai omaisuutta hyväksymään oikeutetun henkilön kanssa, paitsi jos hän tiesi, että todistuksen sisältö ei vastaa todellisuutta tai on siitä tietämätön törkeän huolimattomuuden takia.

4. Jos henkilö, joka on todistuksessa mainittu oikeutetuksi määräämään jäämistöomaisuudesta, määrää tällaisesta omaisuudesta toisen henkilön hyväksi, tämän toisen henkilön katsotaan, jos hän toimii todistuksessa vahvistettujen tietojen perusteella, tehneen oikeustoimen kyseisestä omaisuudesta määräämään oikeutetun henkilön kanssa, paitsi jos hän tiesi, että todistuksen sisältö ei vastaa todellisuutta tai on siitä tietämätön törkeän huolimattomuuden takia.

5. Todistus on pätevä asiakirja, jonka perusteella jäämistöomaisuutta koskevat tiedot voidaan kirjata jäsenvaltion asiaan kuuluvaan rekisteriin, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 artiklan 2 kohdan k ja l alakohdan soveltamista.

70 artikla

Todistuksen oikeaksi todistetut jäljennökset

1. Todistuksen antavan viranomaisen on säilytettävä alkuperäinen todistus ja annettava hakijalle tai henkilölle, joka näyttää, että hänellä on oikeutettu etu asiassa, yksi tai useampi oikeaksi todistettu jäljennös.

2. Todistuksen antavan viranomaisen on 71 artiklan 3 kohtaa ja 73 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa pidettävä luetteloa henkilöistä, joille on 1 kohdan mukaisesti annettu oikeaksi todistettuja jäljennöksiä.

3. Oikeaksi todistetut jäljennökset ovat voimassa kuuden kuukauden rajoitetun ajan, mikä on ilmoitettava oikeaksi todistetussa jäljennöksessä merkitsemällä siihen voimassaolon päätymispäivä. Todistuksen antava viranomainen voi tästä poiketen asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa päättää pidemmästä voimassaoloajasta. Tämän määräajan päätyttyä oikeaksi todistetun jäljennöksen haltijan on haettava oikeaksi todistetun jäljennöksen voimassaoloajan pidentämistä tai pyydettyä todistuksen antavalta viranomaiselta uusi oikeaksi todistettu jäljennös voidakseen käyttää todistusta 63 artiklassa esitettyihin tarkoituksiin.

71 artikla

Todistuksen oikaiseminen, muuttaminen tai peruuttaminen

1. Todistuksen antavan viranomaisen on kenen tahansa sellaisen henkilön pyynnöstä, joka näyttää, että hänellä on oikeutettu etu asiassa, tai omasta aloitteestaan oikaistava todistuksessa olevat kirjoitusvirheet.

2. Todistuksen antavan viranomaisen on kenen tahansa sellaisen henkilön pyynnöstä, joka näyttää, että hänellä on oikeutettu etu asiassa, tai, jos se on kansallisen lain mukaan mahdollista, omasta aloitteestaan muutettava todistusta tai peruutettava se, jos on todettu, että se tai sen jotkin osat eivät ole paikkansapitäviä.

3. Todistuksen antavan viranomaisen on ilmoitettava viipymättä todistuksen oikaisemisesta, muuttamisesta tai peruuttamisesta kaikille, joille on annettu todistuksen oikeaksi todistettuja jäljennöksiä 70 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

72 artikla

Muutoksenhakumenettelyt

1. Kuka tahansa todistuksen hakemiseen oikeutettu henkilö voi riitauttaa todistuksen antavan viranomaisen 67 artiklan mukaisesti tekemät päätökset.

Kuka tahansa henkilö, joka näyttää, että hänellä on oikeutettu etu asiassa, voi riitauttaa todistuksen antavan viranomaisen 71 artiklan ja 73 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tekemät päätökset.

Riitauttaminen on tehtävä todistuksen antavan viranomaisen jäsenvaltion oikeusviranomaisessa kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitetun riitauttamisen tuloksena todetaan, että annettu todistus ei ole paikkansapitävä, toimivaltaisen oikeusviranomaisen on oikaistava todistus, muutettava sitä tai peruutettava se tai varmistettava, että todistuksen antava viranomainen oikaisee todistuksen, muuttaa sitä tai peruuttaa sen.

Jos 1 kohdassa tarkoitetun riitauttamisen tuloksena todetaan, että todistuksen antamisesta kieltäytyminen ei ole ollut perusteltua, toimivaltaisen oikeusviranomaisen on annettava todistus tai varmistettava, että todistuksen antava viranomainen arvioi tapauksen uudelleen ja tekee uuden päätöksen.

73 artikla

Todistuksen oikeusvaikutusten keskeytyminen

1. Todistuksen oikeusvaikutukset voi keskeyttää

a) todistuksen antava viranomainen sellaisen henkilön pyynnöstä, joka näyttää, että hänellä on oikeutettu etu asiassa, 71 artiklan mukaisen todistuksen muuttamisen tai peruuttamisen ajaksi, tai

b) oikeusviranomainen sellaisen henkilön pyynnöstä, jolla on oikeus riitauttaa todistuksen antaneen viranomaisen tekemä päätös 72 artiklan mukaisesti, tällaisen riitauttamisen ajaksi.

2. Todistuksen antavan viranomaisen tai mahdollisesti oikeusviranomaisen on ilmoitettava viipymättä todistuksen oikeusvaikutusten keskeytymisestä kaikille, joille on annettu todistuksen oikeaksi todistettuja jäljennöksiä 70 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Todistuksen oikeusvaikutusten keskeytymisen aikana ei saa antaa enää todistuksen oikeaksi todistettuja jäljennöksiä.

VII LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

74 artikla

Laillistaminen ja vastaavat muodollisuudet

Tämän asetuksen yhteydessä jäsenvaltiossa annetuilta asiakirjoilta ei vaadita laillistamista eikä muuta vastaavaa muodollisuutta.

75 artikla

Suhde nykyisiin kansainvälisiin yleissopimuksiin

1. Tämä asetusta ei vaikuta sellaisten kansainvälisten yleissopimusten soveltamiseen, joiden osapuolena on tätä asetusta annettaessa yksi tai useampi jäsenvaltio ja jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia asioita.

Erityisesti jäsenvaltioiden, jotka ovat testamenttimääräysten muotoa koskevista lakiristiriidoista 5 päivänä lokakuuta 1961 tehdyn Haagin yleissopimuksen sopimuspuolia, on sovellettava edelleen testamenttien ja yhteisten testamenttien muodollisen pätevyyden osalta kyseisen yleissopimuksen määräyksiä tämän asetuksen 27 artiklan sijasta.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, tällä asetuksella on jäsenvaltioiden välillä etusija yksinomaan kahden tai useamman jäsenvaltion välillä tehtyihin yleissopimuksiin nähden siltä osin kuin yleissopimukset koskevat tällä asetuksella säänneltyjä asioita.

3. Tämä asetusta ei estä jäsenvaltioita, jotka ovat Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välisen 19 päivänä marraskuuta 1934 tehdyn perintöä, testamenttia ja pesänselvitystä koskevan sopimuksen osapuolia, soveltamasta sopimusta, sellaisena kuin se on tarkistettuna kyseisten valtioiden 1 päivänä kesäkuuta 2012 tekemällä hallitustenvälisellä sopimuksella, siltä osin kuin siinä määrätään

a) sopimuksessa määritellyistä kuolinpesän hallintoa koskevista menettelysäännöistä ja tähän liittyvästä sopimusvaltioiden viranomaisten myötävaikutuksesta, ja

b) yksinkertaistetuista ja nopeutetuista menettelyistä perintöasioissa annettujen päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa varten.

76 artikla

Suhde neuvoston asetukseen (EY) N:o 1346/2000

Tämä asetusta ei vaikuta maksukyvyttömyysmenettelyistä 29 päivänä toukokuuta 2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1346/2000 ⁽¹⁾ soveltamiseen.

77 artikla

Yleisön saataville asetettavat tiedot

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle lyhyt yhteenveto niiden perimykseen liittyvistä kansallisista säädöksistä ja menettelyistä, mukaan lukien tiedot siitä, minkä tyyppisellä viranomaisella on toimivalta perintöasioissa ja minkä tyyppiset viranomaiset ovat toimivaltaisia vastaanottamaan ilmoituksia perinnön, testamenttisaannon tai lakiosan vastaanottamisesta tai siitä luopumisesta, tietojen asettamiseksi yleisön saataville siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston puitteissa.

Jäsenvaltioiden on myös laadittava tietosivut, joilla luetellaan kaikki kussakin jäsenvaltiossa niiden alueella sijaitsevan kiinteän omaisuuden rekisteröintiä varten yleensä edellytetyt asiakirjat ja/tai tiedot.

Jäsenvaltioiden on pidettävä nämä tiedot jatkuvasti ajan tasalla.

78 artikla

Yhteystietojen ja menettelyjen ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 16 päivään tammikuuta 2014 mennessä

a) niiden tuomioistuinten tai viranomaisten nimet ja yhteystiedot, joilla on toimivalta käsitellä 45 artiklan 1 kohdan mukaisia täytäntöönpanokelpoiseksi julistamista koskevia hakemuksia ja 50 artiklan 2 kohdan mukaisia tällaisista hakemuksista tehtyjä päätöksiä koskevia muutoksenhakuja;

b) 51 artiklassa tarkoitetut menettelyt muutoksenhaun johdosta tehdyn päätöksen riitauttamiseksi;

c) asiaankuuluvat tiedot viranomaisista, jotka ovat toimivaltaisia antamaan todistuksen 64 artiklan nojalla; ja

d) 72 artiklassa tarkoitetut muutoksenhakumenettelyt.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista näiden tietojen myöhemmistä muutoksista.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 30.6.2000, s. 1.

2. Komissio julkaisee 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, lukuun ottamatta 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tuomioistuinten ja viranomaisten osoitteita ja muita yhteystietoja.

3. Komissio saattaa kaikki 1 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot julkisesti saataville muilla asianmukaisilla tavoilla, erityisesti siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston kautta.

79 artikla

3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen sisältävän luettelon laatiminen ja myöhempi muuttaminen

1. Komissio laatii jäsenvaltioiden ilmoitusten pohjalta 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua luettelon muista viranomaisista ja oikeusalan ammattilaista.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikista kyseiseen luetteloon sisältyviin tietoihin myöhemmin tehtävistä muutoksista. Komissio muuttaa luetteloa vastaavasti.

3. Komissio julkaisee luettelon ja siihen myöhemmin tehdyt muutokset *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4. Komissio saattaa kaikki 1 ja 2 kohdan mukaisesti ilmoitetut tiedot julkisesti saataville muilla asianmukaisilla tavoilla, erityisesti siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston kautta.

80 artikla

46, 59, 60, 61, 65 ja 67 artiklassa tarkoitettujen todistusten ja lomakkeiden laatiminen ja myöhempi muuttaminen

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädökset 46, 59, 60, 61, 65 ja 67 artiklassa tarkoitettujen todistusten ja lomakkeiden laatimisesta ja myöhemmästä muuttamisesta. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoston antavaa menettelyä noudattaen.

81 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

82 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio antaa viimeistään 18 päivänä elokuuta 2025 Euroopan parlamentille, neuvostolle sekä Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta sekä arvioinnin mahdollisista esiintyneistä käytännön ongelmista, jotka liittyvät samanaikaisesti tuomioistuinten ulkopuolisiin perintöasioiden ratkaisumenettelyihin eri jäsenvaltioissa tai yhdessä jäsenvaltiossa tapahtuvaan tuomioistuimen ulkopuoliseen ratkaisumenettelyyn, joka toteutetaan samanaikaisesti toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa käsiteltävän ratkaisumenettelyn kanssa. Kertomukseen liitetään tarvittaessa muutosehdotuksia.

83 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tätä asetusta sovelletaan 17 päivänä elokuuta 2015 tai sen jälkeen kuolleiden henkilöiden perimyksen.

2. Jos perittävä oli ennen 17 päivää elokuuta 2015 valinnut perimyksensä sovellettavan lain, valinta on pätevä, jos se täyttää III luvussa säädetyt edellytykset tai jos se on pätevä siinä valtiossa valinnan tekemisen ajankohtana voimassa olleiden kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjen mukaisesti, jossa perittävällä oli asuinpaikka, tai missä tahansa valtioista, joiden kansalainen hän oli.

3. Ennen 17 päivää elokuuta 2015 tehty kuolemanvaraismääräys on sallittava sekä aineellisesti ja muodollisesti pätevä, jos se täyttää III luvussa säädetyt edellytykset tai jos se on sallittava sekä aineellisesti ja muodollisesti pätevä siinä valtiossa määräyksen tekemisen ajankohtana voimassa olleiden kansainvälisen yksityisoikeuden sääntöjen mukaisesti, jossa perittävällä oli asuinpaikka, tai missä tahansa valtioista, joiden kansalainen hän oli, tai perintöasiaa käsittelevän viranomaisen jäsenvaltiossa.

4. Jos kuolemanvaraismääräys on tehty ennen 17 päivää elokuuta 2015 sen lain mukaisesti, jonka perittävä olisi voinut valita tämän asetuksen mukaisesti, katsotaan, että kyseinen laki on valittu perimyksen sovellettavaksi laiksi.

84 artikla

Voimaantulo

Tämä asetusta tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 17 päivästä elokuuta 2015, lukuun ottamatta 77 ja 78 artiklaa, joita sovelletaan 16 päivästä tammikuuta 2014, ja 79, 80 ja 81 artiklaa, joita sovelletaan 5 päivästä heinäkuuta 2012.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 4 päivänä heinäkuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. D. MAVROYIANNIS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) N:o 651/2012,

annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012,

eurometallirahojen liikkeeseenlaskusta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 133 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämismääräysjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämismääräysjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euromääräisistä juhlametallirahoista 23 päivänä marraskuuta 1998 ja 5 päivänä marraskuuta 2002 annetuissa neuvoston päätelmissä, liikkeeseen tarkoitettujen eurokolikoiden kansallisia puolia ja liikkeeseenlaskua koskevista yhteisistä suuntaviivoista 19 päivänä joulukuuta 2008 annetussa komission suosituksessa 2009/23/EY ⁽³⁾, johon neuvosto suhtautui myönteisesti 10 päivänä helmikuuta 2009 antamissaan päätelmissä, ja euroseteleiden ja -metallirahojen laillisen maksuvälineaseman soveltamisalasta ja vaikutuksista 22 päivänä maaliskuuta 2010 annetussa komission suosituksessa 2010/191/EU ⁽⁴⁾ suositellaan käytäntöjä, jotka koskevat liikkeeseen tarkoitettujen eurometallirahojen, myös euromääräisten erikoisrahojen, liikkeeseenlaskua sekä kuulemista, joka olisi tehtävä ennen kiertoon kelpaavien eurometallirahojen tuhoamista ja euromääräisten juhlametallirahojen käyttöä.
- (2) Eurometallirahojen liikkeeseenlaskua koskevien pakollisten säännösten puuttuminen voi johtaa erilaisiin käytäntöihin jäsenvaltioissa eikä yhteiselle rahalle muodostu riittävän hyvin integroitua kehystä. Avoimuuden ja oikeusvarmuuden vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön eurometallirahojen liikkeeseenlaskua koskevat sitovat säännöt.

- (3) Euron käyttöönotosta 3 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 974/98 ⁽⁵⁾ mukaan neuvoston vahvistamien yksikköarvojen ja teknisten eritelmien mukaisilla euro- ja senttimääräisillä metallirahoilla on laillisen maksuvälineen asema kaikissa jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkönä on euro. Eurometallirahojen yksikköarvot ja tekniset eritelmät vahvistetaan liikkeeseen tarkoitettujen eurometallirahojen yksikköarvoista ja teknisistä eritelmistä 3 päivänä toukokuuta 1998 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 975/98 ⁽⁶⁾.

- (4) Jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkönä on euro, olisi myös voitava laskea liikkeeseen erityisen aiheen juhlistamiseksi kahden euron erikoisrahoja; tällaisten metallirahojen liikkeeseenlaskujen lukumäärä on rajoitettu vuotta ja liikkeeseen laskevaa jäsenvaltiota kohti. On tarpeen rajoittaa euromääräisten erikoisrahojen määrää, jotta tällaisten metallirahojen osuus kaikista liikkeessä olevista kahden euron metallirahoista pysyy riittävän pienenä. Euromääräisiä erikoisrahoja olisi kuitenkin voitava laskea liikkeeseen tarvittava määrä, jotta niitä on riittävästi saatavilla.

- (5) Jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkönä on euro, olisi myös voitava laskea liikkeeseen euromääräisiä juhlametallirahoja, joita ei ole tarkoitettu liikkeeseen ja jotka on voitava helposti erottaa liikkeeseen tarkoitetuista metallirahoista. Euromääräisillä juhlametallirahoilla olisi oltava laillisen maksuvälineen asema ainoastaan liikkeeseen laskevassa jäsenvaltiossa eikä niiden liikkeeseenlaskun tavoitteena saisi olla kiertoon ottaminen.

- (6) On tarkoituksenmukaista, että euromääräisten juhlametallirahojen liikkeeseenlaskut otetaan huomioon siinä metallirahamäärässä, jonka Euroopan keskuspankki hyväksyy, mutta yhteenlaskettuna eikä kunkin yksittäisen liikkeeseenlaskun perusteella.

- (7) Toimivaltaisten elinten olisi tarkasteltava huolellisesti määrääjain eurometallirahojen ja -seteleiden erilaisten yksikköarvojen nykyistä käyttöä kustannuksia ja yleistä hyväksyntää koskevien perusteiden mukaisesti. Komission olisi erityisesti teetettävä vaikutustenarviointi 1 ja 2 sentin eurokolikoiden liikkeeseenlaskun jatkamisesta.

- (8) Sen välttämiseksi, että jokin jäsenvaltio tuhoaa kiertoon kelpaavia eurometallirahoja vaikka niitä voidaan tarvita jossakin toisessa jäsenvaltiossa, jäsenvaltioiden olisi kuultava toisiaan ennen tällaisten metallirahojen tuhoamista,

⁽¹⁾ EUVL C 273, 16.9.2011, s. 2.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 22. toukokuuta 2012 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 26. kesäkuuta 2012.

⁽³⁾ EUVL L 9, 14.1.2009, s. 52.

⁽⁴⁾ EUVL L 83, 30.3.2010, s. 70.

⁽⁵⁾ EYVL L 139, 11.5.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 139, 11.5.1998, s. 6.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) 'liikkeeseen tarkoitetuilla metallirahoilla' eurometallirahoja, jotka on tarkoitettu liikkeeseen ja joiden yksikköarvot ja tekniset eritelvät vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 975/98;
- 2) 'erikoisrahoilla' liikkeeseen tarkoitettuja metallirahoja, jotka on tarkoitettu juhlistamaan asetuksen (EY) N:o 975/98 1 h artiklassa tarkoitettua erityistä aihetta;
- 3) 'juhlametallirahoilla' kerättäviksi tarkoitettuja eurometallirahoja, joiden liikkeeseenlaskun tavoitteena ei ole niiden kiertoon ottaminen.

2 artikla

Eurometallirahojen tyypit

1. Jäsenvaltiot voivat laskea liikkeeseen kahdentyyppisiä eurometallirahoja: liikkeeseen tarkoitettuja metallirahoja ja juhla-metallirahoja.
2. Komissio laatii vaikutustenarvioinnin 1 ja 2 sentin eurokolikoiden liikkeeseenlaskun jatkamisesta. Vaikutustenarviointi sisältää kustannus-hyötyanalyysin, jossa arvioidaan kyseisten eurokolikoiden todellisia lyömiskustannuksia verrattuna kolikoiden arvoon ja niistä saataviin etuihin.

3 artikla

Liikkeeseen tarkoitettujen metallirahojen liikkeeseenlasku

1. Liikkeeseen tarkoitettujen metallirahojen on laskettava liikkeeseen ja otettava kiertoon nimellisarvoisina.
2. Pieni osa, joka ei ole yli 5:tä prosenttia jäsenvaltion liikkeeseen laskemien liikkeeseen tarkoitettujen metallirahojen kumulatiivisesta kokonaisnettoarvosta ja -määrästä, kun otetaan huomioon vain positiivisen nettomääräisen liikkeeseenlaskun vuodet, voidaan laskea markkinoille nimellisarvoa korkeampaan hintaan, jos se on perusteltua metallirahan erityisen laadun, erityisen pakkauksen tai oheispalvelun vuoksi.

4 artikla

Erikoisrahojen liikkeeseenlasku

1. Kukin jäsenvaltio, jonka rahayksikkönä on euro, voi laskea vuosittain liikkeeseen vain kaksi erikoisrahaa, paitsi milloin
 - a) kaikki jäsenvaltiot, joiden rahayksikkönä on euro, laskevat yhdessä liikkeeseen erikoisrahoja; tai

- b) erikoisraha lasketaan liikkeeseen, kun valtionpäämies väliaikaisesti puuttuu tai on nimitetty tilapäisesti.

2. Yksittäisessä liikkeeseenlaskussa kiertoon otettavien erikoisrahojen kokonaismäärä ei saa ylittää korkeampaa seuraavista kahdesta enimmäismäärästä:

- a) 0,1 prosenttia kaikkien jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkönä on euro, erikoisrahan liikkeeseenlaskuvuotta edeltävän vuoden alkuun mennessä kiertoon ottamien kahden euron metallirahojen kumulatiivisesta kokonaisnettomäärästä; enimmäismäärää voidaan korottaa 2,0 prosenttiin kaikkien jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkönä on euro, kahden euron metallirahojen kumulatiivisesta kokonaisnettomäärästä, jos juhlistetaan laajalti tunnustettua ja erittäin symbolista tapahtumaa; tässä tapauksessa liikkeeseen laskeva jäsenvaltio ei saa laskea liikkeeseen toista erikoisrahaa käyttäen korotettua enimmäismäärää neljän seuraavan vuoden aikana ja sen on lisäksi perusteltava korkeamman enimmäismäärän soveltaminen; tai
- b) 5,0 prosenttia asianomaisen jäsenvaltion erikoisrahan liikkeeseenlaskuvuotta edeltävän vuoden alkuun mennessä kiertoon ottamien kahden euron metallirahojen kumulatiivisesta kokonaisnettomäärästä.

3. Neuvosto päättää, lasketaanko liikkeeseen erikoisrahoja, joissa on yhteinen kuva-aihe ja jotka kaikki jäsenvaltiot, joiden rahayksikkönä on euro, laskevat yhdessä liikkeeseen. Jäsenvaltioiden, joiden rahayksikkönä ei ole euro, äänioikeus pidätetään, kun tätä päätöstä tehdään.

5 artikla

Juhlametallirahojen liikkeeseenlasku

1. Juhlametallirahoilla on laillisen maksuvälineen asema ai-noastaan liikkeeseen laskevassa jäsenvaltiossa.

Metallirahan liikkeeseen laskeneen jäsenvaltion on oltava metallirahassa selkeästi ja helposti tunnistettavissa.

2. Jotta juhlametallirahat olisivat helposti erotettavissa liikkeeseen tarkoitetuista metallirahoista, niiden on täytettävä kaikki seuraavat arviointiperusteet:

- a) niiden yksikköarvon on poikettava liikkeeseen tarkoitettujen metallirahojen yksikköarvoista;
- b) niissä olevat kuvat eivät saa olla samanlaisia kuin liikkeeseen tarkoitettujen metallirahojen yhteisellä puolella, ja jos niiden kuvat ovat samanlaisia kuin liikkeeseen tarkoitettujen metallirahan kansallisella puolella olevat kuvat, niiden yleinen ulkoasu on vielä helposti erotettavissa;

c) niiden värin, halkaisijan ja painon on poikettava selvästi vähintään kahden ominaisuuden osalta liikkeeseen tarkoitettuihin metallirahoista; eroa on pidettävä selvänä, jos arvot, sallitut poikkeamat mukaan luettuna, ovat liikkeeseen tarkoitetuille metallirahoille vahvistettujen vaihteluvälien ulkopuolella; ja

d) niissä ei saa olla tiheästi hammastettua tai ”espanjalaisen kukan” muotoista syrjää.

3. Juhlametallirahat voidaan laskea markkinoille nimellisarvoisina tai nimellisarvon ylittävinä.

4. Juhlametallirahojen liikkeeseenlaskut on otettava yhteenlaskettuna huomioon Euroopan keskuspankin hyväksymässä metallirahamäärässä.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet sen ehkäisemiseksi, että juhlametallirahoja käytetään maksuvälineinä.

6 artikla

Kuuleminen ennen liikkeeseen tarkoitettujen metallirahojen tuhoamista

Ennen kuin sellaiset liikkeeseen tarkoitettut metallirahat tuhoetaan, jotka eivät ole eurometallirahojen aitouden tarkistamisesta ja kiertoon kelpaamattomien eurometallirahojen käsittelystä 15 päivänä joulukuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1210/2010 ⁽¹⁾ 2 artiklan b alakohdassa tarkoitettuja kiertoon kelpaamattomia eurometallirahoja, jäsenvaltioiden on kuultava toisiaan talous- ja rahoituskomitean asiaa käsittelevän alakomitean välityksellä ja ilmoitettava asiasta niiden jäsenvaltioiden rahapajojen johtajille, joiden rahayksikkönä on euro.

7 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 4 päivänä heinäkuuta 2012.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. D. MAVROYIANNIS

⁽¹⁾ EUVL L 339, 22.12.2010, s. 1.

OIKAISUJA

Oikaistaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1235/2010, annettu 15 päivänä joulukuuta 2010, ihmisille ja eläimille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön lupa- ja valvontamenettelyistä sekä Euroopan lääkeviraston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 726/2004 ja pitkälle kehitetyssä terapiassa käytettävistä lääkkeistä annetun asetuksen (EY) N:o 1394/2007 muuttamisesta ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevan lääketurvatoiminnan osalta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 348, 31. joulukuuta 2010)

Sivulla 6, 1 artiklan 7 kohta:

korvataan: ”7) Korvataan 16 artikla seuraavasti:

”16 artikla

(...)

3. Myyntiluvan haltijan on varmistettava, että tuotetiedot pidetään nykyisen tieteellisen tietämyksen tasalla, mihin sisältyvät myös 26 artiklan mukaisesti perustetun Euroopan lääkkeitä käsittelevän www-portaalin kautta julkaistut arviointipäätelmät ja suositukset.

4. Jotta virasto voisi arvioida riski-hyötysuhdetta jatkuvasti, se voi milloin hyvänsä pyytää myyntiluvan haltijaa toimittamaan tietoja, jotka osoittavat riski-hyötysuhteen olevan edelleen suotuisa. Myyntiluvan haltijan on vastattava kaikkiin tällaisiin pyyntöihin täydellisesti ja nopeasti.

Virasto voi milloin tahansa pyytää myyntiluvan haltijaa toimittamaan kopion lääketurvajärjestelmän kantatiedostosta. Myyntiluvan haltijan on toimitettava kopio viimeistään seitsemän päivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.” ”

seuraavasti: ”7) Korvataan 16 artiklan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”16 artikla

(...)

3. Myyntiluvan haltijan on varmistettava, että tuotetiedot pidetään nykyisen tieteellisen tietämyksen tasalla, mihin sisältyvät myös 26 artiklan mukaisesti perustetun Euroopan lääkkeitä käsittelevän www-portaalin kautta julkaistut arviointipäätelmät ja suositukset.

3a. Jotta virasto voisi arvioida riski-hyötysuhdetta jatkuvasti, se voi milloin hyvänsä pyytää myyntiluvan haltijaa toimittamaan tietoja, jotka osoittavat riski-hyötysuhteen olevan edelleen suotuisa. Myyntiluvan haltijan on vastattava kaikkiin tällaisiin pyyntöihin täydellisesti ja nopeasti.

Virasto voi milloin tahansa pyytää myyntiluvan haltijaa toimittamaan kopion lääketurvajärjestelmän kantatiedostosta. Myyntiluvan haltijan on toimitettava kopio viimeistään seitsemän päivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.” ”

TILAUSHINNAT 2012 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 310 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	840 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	100 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonantoja ja ilmoituksia).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internetosoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI